

Părintele IOAN

SPOVEDANIA
ÎMPLETITĂ CU CATEHISM
ESTE CHEIA RAIULUI
ȘI ÎMPĂCAREA OMULUI
CU DUMNEZEU

Tipărită cu binecuvântarea Preafericitului
TEOCTIST
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Ediția a II-a

Pr IOAN ANTONITUL

PT IOAN ANTONITUL

PREFAȚĂ

Acest manual de spovedanie, care constituie conținutul acestei cărți și care se dorește în același timp un elementar catehism ortodox, se bazează pe învățătura sfinților părinți, sf. Scriptura și sf. tradiție.

Scopul întrebărilor este să-l ajute pe cititor să localizeze și să învețe să deosebească nu numai abaterile grave, care se observă ușor, dar și pe cele "mai puțin grave" după părerea multora, și din această cauză considerate neimportante, dar care nemărturisite și adunate, nu numai că rămân neiertate, dar conduc treptat și sigur la păcate mai adânci și mai grave. Întrebările nu se bazează pe o înțelegere legalistă a păcatelor ci pe cuvântul apostolului: „**că cine va păzi toată legea, dar va greși într-o singură poruncă, s-a făcut vinovat față de toate poruncile**” (Iacov 2,10)

Sunt întrebări care par că se repetă, sub diferite forme de exprimare, dar să nu uităm că și păcatul se repetă în fel și fel de metode în anumite timpuri, în anumite locuri, în diferite împrejurări, cu diferite persoane și cu diferite scopuri. Am lăsat intenționat repetarea întrebărilor pentru că recitind se va inocula mai bine în mintea și inima cititorului gravitatea păcatelor.

Trebuie accentuat că nici un păcat, oricât de grav ar fi, nu ne poate lipsi de Împărăția Cerurilor, dacă îl mărturisim cu sinceră căință. Nici mulțimea, nici felul păcatelor noastre nu pot schimba mila Lui Dumnezeu, dacă le mărturisim cu căință, sub epitrahilul duhovnicului, cu hotărârea de a începe o nouă viață conform voii *Dumnezeești*.

Pocăința sinceră, curată și cu hotărîre puternică de a nu mai săvîrși păcatul, ba chiar să ne străduim sa-l urîm și nu să-l dorim, duce la mîntuirea noastră.

Este de asemenea adevărat că multe suflete deși au buna intenție, stau departe de această taină din neștiință, frică sau rușine. Credem că prezenta lucrare, va constitui pentru toți un ajutor și o provocare pentru un bun început și un urcuș spre Înviere. Cartea aceasta nu își propune să epuizeze marea temă a pocăinței și a desăvîrșirii duhovnicești. Îndrumarea duhovnicească a fiecărui suflet pentru tămăduirea de patimi, este lucrarea duhovnicului, și nu se face cu „**instrucțiuni sau rețete**” ci cu o pedagogie aplicată pentru fiecare persoană, în funcție de starea sufletească, de condițiile de viață, de nevoile și de puterile celui ce se căiește. Duhovnicul cu dragostea în Domnul și Mîntuitorul nostru Iisus Hristos pe care o are și cu luminarea Duhului Sfînt poate deosebi cînd va folosi iconomia, cînd va aplica vreun canon, cînd va arăta îngăduință, cînd exigență.

Astfel, pentru același păcat, putem avea multe feluri de abordare și de vindecare. Textul de față este un simplu ajutor bazat pe cuvîntul Sfintei Evanghelii, pe experiența și învățătura Sfinților Părinți, pe a celor ce viețuiesc în trezvie, a multor părinți contemporani nouă.

Această carte alături de celelalte cărți valoroase care tratează aceeași temă, închinătorilor din mănăstiri, dar și celor ce în lume fiind, ajută să se apropie de mîntuitoarea taină a Sfintei Spovedanii spre folosul lor sufletesc. Dorim ca spovedania noastră, a tuturor, să devină deplină, curată, sinceră, bine plăcută Lui Dumnezeu, încît să nu ne găsim fără de răspuns în Ziua Judecății, ci ștergînd păcatele noastre prin deasa spovedanie, să fim scriși în „**cartea vieții**” (Apocalipsa 13,8) și primiți în Împărăția Cerurilor. Amin!

De va găsi cineva folos în această alcătuire, să dea slavă Lui Dumnezeu, de la care vine tot darul cel desăvîrșit și căruia I se cuvine toată slava, cîntea și închinăciunea în vecii vecilor amin!

Să nu uităm că, ~~coroana tuturor faptelor~~ *bune este mărturisirea.*

P. IOAN ANTONITUL

CUVÎNT DE FOLOS ÎNAINTE

Binecuvîntat este Dumnezeu, Cel care nu voiește moartea păcătosului „**ci ca păcătosul să se întoarcă de la calea sa și să fie viu.**”

Acest cuvînt profetic, atît de mîngîietor pentru orice om, nu mărturisește numai mila și nesfîrșita îndurare a Lui Dumnezeu, ci scoate în evidență și viul adevăr că modul păcătos de viețuire, viață departe de Dumnezeu este moarte pentru suflet și lipsirea de adevărata viață.

Taina Sfintei Spovedanii este socotită de Sfinții și Dumnezeieștii Părinți ca cea mai importantă și cea mai necesară taină curățitoare după taina Sfîntului Botez, taină fără de care nu se poate mîntui nici un suflet. Pentru că tot omul e rănit de păcat: „**Dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi înșine și adevărul nu este întru noi**” (I Ioan 1,8).

Sfînta Spovedanie este lucrarea cea mai desăvîrșită de curățare a sufletului de lepra păcatului.

Fără de ea, lumea creștină ar fi într-o permanentă vrăjmașie cu Dumnezeu, fără de ea creștinii nu ar simți bunătatea și milostivirea Lui Dumnezeu, săvîrșită prin actul dezlegării păcatelor de către duhovnic.

Fără Sfînta Spovedanie zadarnică ar fi toată lupta și osteneala noastră pe pămînt, condiționată fiind de primirea jertfei creștine adusă prin rugăciune și fapte bune, de curățenia sufletului.

Dumnezeu primește jertfa și rugăciunile noastre atunci cînd sufletul nostru este curat, cînd mîinile noastre sunt curățate de lucrarea celor rele și împăcați cu toți semenii noștri.

Sfîntul Ioan Gură de Aur, interpretînd chemarea iubitoare de oameni a Domnului: „**veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și**

Eu vă voi odihni pe voi" explică: „Nu cutare și cutare, ci toți veniți la Mine, toți cei împovărați, toți cei întristați, toți cei cu păcate! Veniți, nu ca să vă pedepsesc, ci ca să vă iert păcatele! Veniți, nu pentru că am nevoie să Mă slăviți, ci pentru că doresc mântuirea voastră.”

Că eu Vă voi odihni pe voi! N-a spus numai: «**Vă voi mântui**», ci ceea ce-i cu mult mai mult «**Vă voi da deplină odihnă**».

Dacă noi, creștinii ortodocși, vom pierde raiul îl vom pierde din indolență, nesimțire și prostie.

Pentru că Sfânta Biserică Ortodoxă, ca o mamă gîngășă, ne hrănește cu Prea Sfîntul Trup și Sînge al Domnului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, și ne oferă toate mijloacele pentru sfințirea și unirea noastră mistică cu Mîntuitorul Hristos, trebuie să ne străduim a ne curăți inima, cum limpede ne spune Dumnezeu Cuvîntul în predica de pe munte: „**Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.**”

Curăția sufletului este starea firească a omului, pentru că Dumnezeu așa L-a zidit dintru început precum menționează Sfîntul Ioan Damaschin: „**Dumnezeu L-a făcut pe om fără răutate, sincer, virtuos, fără supărare, fără griji, împodobit cu strălucirea fiecărei virtuți, înzestrat cu toate bunătățile.**”

Cu neascultarea protopărinților începe să se strice și să se înnegrească treptat această dumnezeiască icoană, iar locul virtuților care împodobeau sufletul omenesc este luat de răutățile de tot felul, omul înstrăinîndu-se de menirea lui pe pămînt, pierzîndu-și identitatea de fiu a Lui Dumnezeu.

Avem deci nevoie de curățirea de gîndurile viclene, curățirea de duhul nesațului, curăția de trufia cea vrăjmașă Lui Dumnezeu.

Astăzi însă, mai mult decît oricînd, curăția inimii este greu de găsit, este „pasăre rară”.

Pîna și educația copiilor este curat egocentrism din cauza puținelor copii, înșisi părinții cultivă în ei egoismul, autosuficiența, slava deșartă, punîndu-i în situația de a se confrunta nepregătiți cu încercările vieții și cu ficțiunile legăturilor interpersonale.

Starea lumii contemporane, stăpînită atît de dezvoltarea illogică și necontrolată a economiei, științei, tehnologiei (distrugerea mediului, ingineriei genetice, produse sintetice, clonare și altele) cît și de noua eră a globalizării, cu noua ordine mondială aplatizează personalitatea, libertatea, darul Dumnezeiesc și omogenizează popoare, culturi și civilizații.

Combinarea sincretismului religios cu ecumenismul sincretic, neopăgînismul, reînvierea vechii idolatrii și propovăduirea păcatului ca virtute, face ca lumea de astăzi să se apropie din punct de vedere spiritual și moral de crearea condițiilor pentru continua și mai intensă cultivarea a păcătoșeniei omului, voită și autodistrugătoare, îndepărtare a omului de Dumnezeu și predarea (de sine) deplină în adorarea diavolului.

Excitațiile provenite din mediul exterior, imaginile și sunetele televizorului și a celorlalte mijloace de informare în masă murdăresc în mod explicit rațiunea sufletului, stîrnesc pofta și strivesc puterea voinței, infiltrînd specificul consumismului, specificul unui mod de viață fără îngrădiri și interdicții morale.

Duhul autojustificării și al protejării patimilor pe baze psihologice, refuzul celor mai mulți oameni de a-și recunoaște greșelile și neputințele și de a se smeri creează oameni egoiști și demonizați, fiindcă egosimul este robia diavolilor, care îndepărtează harul Duhului Sfînt din suflet.

Raționalismul în aplicarea la alegere a Sfintelor Canoane și a poruncilor Evanghelice (de exemplu, în cazul postului sau al înfrînării) în numele vremii (modei), continuul regres pe tema sobrietății, vestimentația rudimentară, goliciunea în numele atotstăpînitoarei mode, toleranța pe teme de morală, chiar și față de păcatele împotriva firii, cărora-vai de noi!-vor să le găsească acoperire juridică după noul drept al Uniunii Europene, duc la depărtarea de Dumnezeu.

A vieții după trup înseamnă că preocupările care domină viața noastră sunt cele legate de viața fiziologică, instinctivă, mai mult, orientarea în exclusivitate spre cele trupești, duce la degradarea ființei umane și la pervertirea sufletului și a minții.

Mintea pervertită nu mai poate face distincția dintre bine și rău, omul ajunge să spună binelui rău și răului bine, asta și ca urmare a pierderii harului divin: „**Nu va rămîne Duhul Meu pururea în oamenii aceștia pentru că sunt numai trup**” (Facere 6,3).

Același gând îl exprimă și Sfîntul Apostol Pavel cînd spune celor care credeau că se vor mîntui prin Legea Veche: „**V-ati îndepărtat de Hristos și ați căzut din har**” (Galateni 5,4).

Pierderea harului divin are ca urmare moartea spirituală despre care vorbește Sfînta Scriptură: „**Știu faptele tale, că ai nume, că trăiești, dar ești mort**” (Apocalipsa 3,1) și căderea din sfera sacralului, a sfințeniei, pierderea identității, prăbușirea într-un vid spiritual, și îndobitocirea cugetelor, lucruri care îi conduc pe oameni la înstrăinarea de Dumnezeu, pierderea harului divin, și moartea sufletului.

Păcatul plasticizează pe om într-o formă atît de hidoasă încît este confundat cu diavolul, inventatorul păcatului.

Dar cu toate acestea, Dumnezeu, care voiește ca toți oamenii să se mîntuiască și la cunoștința adevărului să vină (I Timotei 2,4) îi cheamă pe aceștia la redresarea vieții morale, adică la convertire, prin părăsirea căilor întinericului și prin pocăință, la asanarea vieții morale, sufletești, căci Dumnezeu nu voiește moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu.

Văzînd starea de decădere religios-morală Dumnezeu ne-a chemat la pocăință prin proorocii Săi: „**Întoarceți-vă copii răzvrățiți, și Eu voi vindeca neascultarea voastră**” (Ieremia, 3,22).

„**Pocăiți-vă și vă întoarceți de la toate nelegiuirile voastre, ca necredința voastră să nu fie piedică. Lepădați de la voi toate păcatele voastre cu care ați greșit și vă faceți o inimă nouă și un duh nou. De ce să muriți voi casa lui Israel, că Eu nu voiesc moartea păcătosului ci să se întoarcă de la calea lui și să fie viu**” (Iezechil 18,30-33).

A zis Sfîntul Ioan Botezătorul: „**Pocăiți-vă că s-a apropiat Împărăția cerurilor**” (Matei 3,2). „**Faceți roade vrednice de pocăință**” (Matei 3,8).

Cu toate acestea, omenirea fiind lipsită de harul dumnezeiesc, oamenii nu puteau depăși limitele vieții trăite fără perspective spiri-

tuale și de aceea se simțea lipsa unui ajutor supranatural care a venit odată cu Întruparea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

El ne-a adus harul divin (Ioan 1,17) prin care omul a reluat comuniunea cu Dumnezeu, dar a și chemat pe oameni la pocăință, la redresarea vieții morale sufletești.

Mântuitorul Hristos a început lucrarea în lume rostind cuvintele: „**Pocăiți-vă că s-a apropiat Împărăția cerurilor**” (Matei 4,17).

Pentru a se ridica pe această treaptă a viețuirii curate, a revenirii la starea harică, din care credinciosul a căzut, Mântuitorul Hristos a instituit Sfânta Taină a Spovedaniei sau a Mărturisirii.

Acest fapt a avut loc în ziua Învierii Sale din morți, când El a dat Sfinților Apostoli puterea iertării păcatelor prin rostirea cuvintelor: „**Pace vouă, precum M-a trimis pe Mine Tatăl și eu Vă trimit pe voi.**”

Și zicând aceasta a suflat asupra lor și a zis: „**Luați Duh Sfânt cărora le veți ierta păcatele le vor fi iertate și cărora le veți ține, ținute vor fi.**” (Ioan 20,21-25).

De aceea, o, frații mei din tot pământul, căiți-vă pînă cînd mai e vreme! Dumnezeu așteaptă cu milostivire pocăința noastră.

Tot cerul, toți sfinții în frunte cu Maica Domnului așteaptă această pocăință, așa cum Dumnezeu este iubire, așa și Duhul Sfînt în Sfinți e iubire!

Cere iertare și Dumnezeu te va ierta și cînd vei primi iertarea păcatelor, atunci în sufletul tău va fi veselie și bucurie și harul Duhului Sfînt va intra în sufletul tău și vei zice: «Iată adevărata libertate: ea este în Dumnezeu și de la Dumnezeu».

Deci fraților să facem și noi ca fiul risipitor, să ne ridicăm din mocirla păcatelor, să mergem la Sfînta Biserică, să ne spovedim ca să ne eliberăm de robia păcatului!

Știut fiind faptul că orice boală trupească netratată la timp aduce moartea trupului, așa și orice păcat nespovedit la timp, duce la moartea sufletului, care înseamnă despărțirea de Dumnezeu, pierderea Harului Duhului Sfînt, unirea cu diavolul și trăirea în întuneric.

Dacă am căzut într-un păcat să ne spovedim cît de repede putem, să nu lăsăm păcatul să pună stăpînire pe noi, pentru că te obișnuiești

~~~~~  
cu el, se înrădăcinează, scoate pui, îţi întunecă mintea, distruge chipul Lui Dumnezeu din noi care este mintea, voinţa şi sentimentul.

Însă, un folos cu adevărat nu-l poate simţi credinciosul, dacă nu se va spovedi sincer, complet şi cu adîncă părere de rău pentru păcat.

Este necesară o pregătire lăuntrică a credinciosului, potrivit cu greutatea şi gravitatea păcatelor înainte de a ajunge sub epitrahilul preotului duhovnic.

Trebuie să-şi cerceteze bine conştiinţa acel ce se spovedeşte, aducîndu-şi aminte încă din copilărie de toate păcatele, dar aceasta nu în momentul cînd a ajuns sub epitrahilul preotului, căci aceasta arată o conştiinţă pervertită, o inimă împietrită şi o minte întunecată.

Creştinul sub epitrahil trebuie să spună singur preotului preotului păcatele sale, căci el merge să-şi spună (spovedească) păcatele scrise pe hîrtie, pentru a nu le uita, pentru că diavolul la mărturisire dă omului ruşine şi uitare.

Nu trebuie să se ruşineze a-şi spune păcatele ci cu adîncă zdrobire de inimă, cu lacrimi şi părere de rău să le spovedească ca în faţa Lui Dumnezeu care, nevăzut, este prezent şi ia aminte la mărturisirea lui.

Adeseori se întîmplă la unii credincioşi să-şi acopere păcatele, ori să-şi micşoreze vina acuzînd pe unii şi pe alţii ori dînd vina pe diavolul.

Unii folosesc cuvinte meşteşugite, pentru a-şi micşora în ochii duhovnicului greutatea păcatelor, din teamă ca nu cumva să-şi micşoreze duhovnicul părerea bună ce o avea despre ei.

Alţii generalizează păcatele prin fraze formulate în chip viclean, dinainte, socotind că-n aceste cuvinte se cuprind toate păcatele făcute de ei şi că negreşit vor fi dezlegate împreună cu altele ~~nu~~ altele pe care le spovedesc mai sincer, neştiind că preotul dezleagă numai ce i se spune şi ce nu îşi mai aduce aminte penitentul. Alţii filozofează în jurul unui păcat fel de fel de teorii nefolositoare, obosind duhovnicul cu explicaţii netrebuincioase.

În astfel de cazuri, dacă se face din neştiinţă nu este vinovat, iar duhovnicul negreşit îl va învăţa cum să reducă la spovednaie sinceră, completă şi directă a păcatului făcut, fără de alte adaosuri nefolositoare, ci doar dacă este întrebat amănunte de către duhovnic.

~~~~~

Iar dacă cu un scop viclean filozofează, îndreptându-și căderea prin fel de fel de teorii izvorâte din patima slavei deșarte, apoi unul ca acesta nu se folosește, ci mai mult se osîndește.

La fel se osîndesc și cei mai sus amintiți, căci Dumnezeu nu se lasă viclenit sau mințit de noi.

Sunt însă multe alte modalități viclene și subtile, insuflate de diavolul, credincioșilor netreziți și nehotărâți cu adevărat la curată pocăință.

Unii ca aceștia n-au trăit cu adevărat pe Domnul Hristos în Sfintele Taine, iar Duhul Sfânt, Mîngîietorul nu S-a făcut simțit în inima lor datorită răutății și vicleniei lucrate de ei în inimă.

Știut să le fie tuturor că Cel ce cunoaște inima și cugetul fiecăruia, nu poate fi înșelat și le va răspunde după sinceritatea și intensitatea pocăinței.

Unii ca aceștia, care viclenesc și sfidează prin cugetul lor viclean taina Sfintei Spovedanii, vor fi împărtășiți de către unii preoți cu Trupul și Sângele Domnului Hristos, dar oare de către Domnul Hristos vor fi împărtășiți?

Nu, niciodată! Niciodată nu se va împlini în ei cuvîntul proorocului care zice: „**Gustați și vedeți că bun este Domnul**” (Ps. 33,8) și iarăși, niciodată aceștia nu vor putea spune cu același Prooroc: „**Paharul mîntuirii voi lua și numele Domnului voi chema**” (Ps. 115,4).

Deci, trebuie înțeleasă cît mai adînc această mare iubire a Lui Dumnezeu revărsată prin Taina Sfintei Spovedanii prin care primim dezlegarea păcatelor și fără de care, așa cum s-a menționat la început nu ne putem mîntui, odată ce am fost răniți de păcat.

~~Unii~~ re folos este credinciosului să se spovedească cît mai des, cel mai tîrziu la 40 de zile, cît mai sincer, cît mai complet și cu adîncă părere de rău, ca astfel să se facă cît mai vrednic de primirea Sfîntului și Dumnezeiescului Trup și Sânge al Domnului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, zidindu-se prin această tot mai mult sufletește pe piatra „**cea din capul unghiului**” (Ps. 117,22) adică pe învățătura Sfintei Evanghelii a Domnului Iisus Hristos.

Ca astfel să se unească în chip desăvîrșit cu Viața-Hristos – încă din viața aceasta trecătoare de pe pămînt. Amin!

~~~~~

Foloasele spovedaniei dese:

- 1.** La mărturisirea deasă ții minte păcatele;
- 2.** Sinceră, curată și cu multă căință;
- 3.** Neprihănitoare (să nu dăm vina pe nimeni, nici pe oameni, nici chiar pe diavol) că nare nici o valoare, trebuie să te părăști cât de păcătos și de prost ai fost atunci când ai păcătuit;
- 4.** Spovedanie hotărâtoare cu gândul de a te îndrepta;
- 5.** Cine se spovedește des strică cuibul satanei și diavolul îl părăsește, iar moartea nu-l poate prinde nepregătit.

Pe cine nu poate spovedi și dezlega duhovnicul?

- Pe cel ce nu crede în Dumnezeu;
- Pe cel ce nu este ortodox;
- Pe cel ce hulește pe Dumnezeu și înjură de cele sfinte;
- Pe cel rob de păcate grele și care nu vrea sau nu poate să le părăsească;
- Pe cel ce este certat sau urăște pe cineva și nu vrea să-l ierte;
- Pe cel ce a furat lucruri de valoare, până nu întoarce paguba înapoi și își cere iertare;
- Pe cel bolnav psihic, care nu este cunoscut de duhovnic;
- Pe cel ce nu primește canon la spovedanie și nu făgăduiește că părăsește definitiv păcatul.

Pr IOAN ANTONITUL

PREGĂTIREA PENTRU SPOVEDANIE

În primul rând să ne gândim că ne prezentăm în fața Dreptului Judecător și să venim cu frică, cu credință și cu dragoste, pentru că el ne așteaptă cu mila Lui cea mare. Spovedania corectă și sinceră reprezintă judecarea noastră pe pământ, practic ne judecăm singuri și nu vom mai fi judecați la Ziua Judecății, dacă nu vom muri nespovediți.

După ce din timp ne-am scris pe hârtie toate păcatele făcute cu fapta, gândul, cuvântul, gesturi, glume, cugete, dorințe spurcate, închipuiri de tot felul de spurcăciuni, să gândim asupra cauzelor de săvârșire a păcatelor:

- De unde voi începe să-mi mărturisesc și să-mi plâng păcatele mele din copilărie, de la tinerețe sau de la ultima spovedanie corectă. De când nu te-ai mărturisit?
- Ce păcate ai făcut?
- Ce faci acum?
- Ce vrei să faci în continuare? Ești hotărât să-ți schimbi viața în bine și să renunți la a mai săvârși păcatele făcute?
- Cu cine faci păcatul?
- De câte ori ai făcut păcatul?
- Dacă te-ai oprit din a-l mai săvârși?
- Pentru ce faci păcatul?
- Cu ce scop faci păcatul?
- Locul unde ai făcut păcatul.

– Să spui concret ce ai făcut tu, fără să dai vina pe altcineva, pe lume sau pe diavol.

– Cine te-a văzut când ai făcut păcatul?

– Cine a avut de suferit?

– Timpul când ai făcut păcatul (în timpul Sfintei Liturghii, în post, în seara de înviere, în timpul celor 40 de zile de la moartea părinților, duhovnicului, nașilor, copiilor etc.).

– Pe cine ai îndemnat la păcat?

– Pe cine a smintit păcatul făcut de tine?

– Cine a păcătuit din cauza ta?

– De ce ai amânat pocăința?

– Știi ce se întâmplă dacă mureai nespovedit?

După ce ne-am scris toate păcatele pe hârtie, să ne împăcăm cu toți semenii noștri pe care i-am supărat și care ne-au supărat. Să-i iertăm din toată inima, fără să le reproșăm și știut este că la spovedanie se merge *flămând* (nemâncat).

Să ne facem canonul înainte de spovedanie către Sfânta Treime, Maica Domnului, toate puterile cerești, sfântul înger păzitor, la sfântul al cărui nume îl purtăm, patronul casei pe care l-am ales la cununie și canonul propriu-zis de spovedanie.

Să facem rugăciune pentru duhovnic, pentru ca Dumnezeu să trimită harul Duhului Sfânt asupra lui, să nu-l găsim tulburat, obosit, ca să mă asculte cu răbdare, să nu fie mâncat ca să-mi dea un tratament adecvat bolii mele sufletești. Duhovnicul să fie din localitatea în care trăiești, cu excepția momentului când duhovnicul are unele slăbiciuni omenești. Abia atunci ne putem lua un duhovnic din altă parte.

Postul înainte de spovedanie trebuie să fie de minim 7 zile, împletit cu program de rugăciune.

Spovedania s-o faci la cel mai exigent duhovnic, cel mai apropiat de locuința ta și nu indiferent la bolile tale sufletești, care să-ți dea canon după păcate.

Să nu-ți ceri singur canonul, lasă-l pe duhovnic să decidă în funcție de păcate, de vârstă, de boală, de servicii și de timp.

Bine ar fi să-ți faci și canonul de după spovedanie, plus canonul de sfânta împărtășanie, că e posibil să te împărtășească imediat.

După ce ai făcut toate acestea îți faci o baie și te primenești și tu și hainele (pot fi modeste, dar curate și îngrijite). Când ai plecat de acasă îți ceri iertare și îi ierți pe toți. Pe drumul către Sfânta Biserică te rogi și meditezi la Dumnezeu (gândește-te că ar putea fi ultima spovedanie).

După ce te-ai spovedit citește rugăciunile pentru duhovnicul tău, faci câteva *mățanii*, plus canonul de rugăciuni după spovedanie.

RUGĂCIUNE ÎNAINTE DE A MERGE LA SFÂNTA SPOVEDANIE

Rugăciunile începătoare:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, care pretutindeni ești și toate le îplinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată necurăția și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Prea Sfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre pentru Numele Tău.

Doamne miluiește (de 3 ori)

Slavă... Și acum...

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se Numele Tău, fie împărăția Ta, fie voia Ta precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin!

Veniți să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru!

PSALMUL 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și să biruiești când vei judeca Tu. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată, adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat-mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite, întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda pe mine de la Fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește, învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea sângelui,

~~~~~
Dumnezeule, Dumnezeuul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: Duhul umilit, inima înfrântă și smerită, Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bună-voirea Ta, Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe Altarul Tău viței.

CREZUL – SIMBOLUL CREDINȚEI

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele.

Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care pentru noi oameni și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, și a pățimit și S-a îngropat.

Și a înviat a treia zi, după Scripturi.

Și s-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui.

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Căruia împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin Prooroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică,
Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

RUGĂCIUNEA LUI MANASE ÎMPĂRATUL

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, a lui Avraam, a lui Isaac, a lui Iacob, și al seminției celei drepte a lor, Cel ce ai făcut cerul și pământul, cu toată podoaba lor, Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale, Care ai încuiat adâncul și L-ai pecetluit cu numele Tău cel înfricoșat și slăvit, înaintea Căruia toate se tem și tremură din pricina atotputerniciei Tale. Pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale și nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoși însă nemăsurată și neajunsă este și mila făgăduinței Tale, căci Tu ești Domnul cel prea-înalt, bun, îndelung-răbdător și mult-milostiv, căruia îi pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Doamne, după mulțimea bunătății Tale, ai făgăduit pocăință și iertare celor ce Ți-au greșit și după mulțimea îndurărilor Tale ai hotărât pocăință păcătoșilor spre mântuire. Așadar, Tu, Doamne, Dumnezeuul celor drepti, n-ai pus pocăință pentru cei drepti: pentru Avraam și Isaac și Iacob care nu Ți-au greșit Ție, ci ai pus pocăință mie păcătosului, pentru că am păcătuit mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele și nu sunt vrednic a căuta și a privi înălțimea cerului din pricina mulțimii nedreptăților mele. Strâns sunt eu cu multe cătușe de fier, încât nu pot să-mi ridic capul meu și nu am nici loc de odihnă, pentru că te-am mâniat și am făcut rău înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci am pus urâciuni și am înmulțit smintelile. Dar acum îmi plec genunchii inimii mele, rugând bunătatea Ta. Am păcătuit, Doamne, am păcătuit și fărădelegile mele eu le cunosc, însă cer, rugându-Te: iartă-mă, Doamne, iartă-mă și nu mă pierde în fărădelegile mele și nici nu mă osândești la întuneric, sub pământ, căci Tu ești, Dumnezeule, Dumnezeuul celor ce se pocăiesc. Arată-Ți peste mine bunătatea Ta, mântuindu-mă pe mine nevrednicul, după mare mila Ta și te voi preaslăvi în toate zilele vieții mele. Căci pe Tine te slăvesc toate puterile cerești și a Ta este slava în vecii vecilor. Amin!

PSALMUL 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Miluiește-mă, Doamne, că sunt neputincios; vindecă-mă, Doamne, că s-au desfăcut oasele mele și sufletul meu s-a spăimântat foarte și Tu, Doamne, până când? Întoarce-te, Doamne, izbăvește sufletul meu, mântuiește-mă pentru Mila Ta. Că nu este în moarte cel ce Te pomenește pe Tine și în iad cine se va mărturisi Ție? Ostenit-am în suspinul meu, spăla-voi în toate nopțile patul meu, cu lacrimile mele voi uda așternutul meu. Tulburatu-s-a de necaz ochiul meu, învechitu-m-am între toți vrăjmașii mei. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele, auzit-a Domnul cererea mea, Domnul a primit rugăciunea mea. Să se rușineze și să se înpăimânteze toți vrăjmașii mei, să se întoarcă și să se rușineze foarte degrabă.

PSALMUL 129

așteptat.

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu! Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. Pentru Numele Tău, Te-am ^{așteptat} ~~reșteptat~~, Doamne, așteptat-a Sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a Sufletul meu spre Domnul. Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăjduiască Israel spre Domnul. Că la Domnul este mila și multă mântuire la El și El va izbăvi pe Israel de toate fărădelegile lui.

RUGĂCIUNE DE UMILINȚĂ CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS

Păcătuit-am și n-am făcut dreptate înaintea Ta, Preabunule Stăpâne, călcat-am poruncile Tale cele mântuitoare și juruințele noastre cele sfințite, pe care le-am făcut la Sfântul Botez. Numele de creștin îl purtăm noi nevrednicii, iar mâinile noastre s-au făcut nevoitoare spre

toată lăcomia. Picioarele grabnice și cu cutezare spre toată alergarea cea rea. Gura, organul sfintelor rugăciuni și al cuvintelor, am făcut-o organ a toată vorba nebunească. Ochii noștri și toate simțirile noastre, peste măsură le-am umplut de păcate și de toată necurăția. De aceea, Preabunule Stăpâne, multă iubirea Ta de oameni am întors-o spre mânie, noi nevrednicii. Mulțimea facerilor Tale de bine am prefăcut-o nebunește spre chinuri, însă nu cu iuțimea Ta să ne cerți pe noi, Doamne, Ție Unuia am greșit, dar Ție Unuia ne și închinăm și cu inimă umilită ne rugăm: „Slăbește, lasă, iartă, iubitorule de oameni, Stăpâne. Biruiască mulțimea îndurărilor Tale adunarea cea vicleană a păcatelor noastre. Adâncul bunătăților Tale cel nemăsurat să acopere marea cea amară a răutăților noastre!

Adevărat, Preabunule Iisuse, ne rugăm Ție, dăruiește iertare păcatelor noastre, bună așezare minții, sănătate trupului, pace în zilele noastre, aerului bună liniștire, pământului bună rodire, credinței celei dreptmăritoare creștere, unire și pace Sfintelor Tale Biserici, surparea eresurilor, stricarea sfaturilor celor necurate și toate lucrurile cele de folos ni le dăruiește după neschimbatele Tale îndurări. Cel ce nu voiești moartea păcătosului, dăruiește nouă timp de pocăință, ca și de chinurile cele veșnice, care vor să fie, să ne mântuim, cu darul și cu iubirea de oameni a Preacuratului Tău Părinte, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul, Bunul și de viață Făcătorul Duhul Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE PENTRU RECUNOAȘTEREA TICĂLOȘIILOR NOASTRE

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel bogat în milă și necuprins în îndurări, Care Singur din fire ești fără de păcat și pentru noi Te-ai făcut om fără de păcat, ascultă în ceasul acesta, această rugăciune dureroasă a mea, că sărac și lipsit sunt eu de fapte bune și inima mea s-a tulburat în mine! Tu, Doamne preaînalte, împărate al cerului și al pământului, știi că toată tinerețea mea am cheltuit-o în păcate și umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor, cu

totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor, întunecându-mi-se gândul din copilărie și până acum, nicio dată nu am voit să fac voia Ta cea Sfântă; ci cu totul robindu-mă de poftele care mă înconjoară, m-am făcut de răs și de batjocură dracilor, nicidecum în minte venindu-mi că nesuferită este urgia îngrozirii Tale asupra păcătoșilor și gătită fiind gheena focului? Din această pricină căzând în deznădăjduire, nicidecum venind în simțire de întoarcere, m-am făcut pustiu și gol de dragostea cea de la Tine. Că ce fel de păcate n-am făcut? Ce lucru drăcesc n-am lucrat? Ce faptă grozavă și înverșunată n-am săvârșit, cu covârșire și cu sângeț. Minte cu totul mi-am întinat prin cugete trupești; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcate. Toate mădularele ticălosului meu trup le-am pornit a lucra și a sluji la păcate. Cine dar, nu mă va plânge pe mine ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, am întărâtat mânia Ta, eu singur am ațâțat urgia Ta asupra mea, eu singur am făcut răutate înaintea Ta, întrecând și covârșind pe toți păcătoșii cei din veac, păcătuind fără de asemănare și fără de iertare, însă de vreme ce ești multmilostiv, lubitorule de oameni, și aștepti întoarcerea oamenilor, iată și eu mă arunc pe mine, și cad la înfricoșatul Tău Divan și, ca și cum m-aș atinge de preacuratele

Tale picioare, din adâncul Sufletului strig Ție: Milostivește-te, Doamne, iartă-mă, îndurate, ajută neputinței mele, pleacă-Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea și lacrimile mele să nu le treci cu vederea. Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc și rătăcit fiind, întoarce-mă și întorcându-mă îmbrățișează-mă și mă iartă, căci mă rog. Pentru că n-ai pus pocăință dreptilor și n-ai pus iertare celor ce nu greșesc; ci ai pus pocăință asupra mea, a păcătosului, în acelea cu care spre întărâtarea Ta am lucrat. Gol și descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut și să văd înălțimea cerului, fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Deci, luminează-mi ochii inimii mele și dă-mi umilință spre pocăință și zdrobire de inimă spre îndreptare, ca să merg cu bună nădejde și cu adevărată și deplină adevărire la

lumea cea de dincolo, lăudând și binecuvântând totdeauna preasfânt Numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în veci vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE UMILITĂ PENTRU RECUNOAȘTEREA PĂCATELOR

Doamne mult milostive, Dumnezeuule preabune, Sfinte, Care iubești numai binele și urăști tot răul, rogu-te, nu te uita la mulțimea păcatelor mele, ci privește la mine, fiul cel risipitor, la oaia cea rătăcită care îmi recunosc vina mea și vin la Tine, mâhnit cu inima, zdrobit și rușinat cerșind iertare. Doamne, fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu este pururea înaintea mea. Sunt greu tulburat, zdruncinat și nemângâiat. N-am liniște, nu am odihnă în sufletul meu, văzând că m-am pus cu trup și suflet în slujba diavolului. Cunosc că prin multe și feluritele păcate, pe Tine, Părintele și Dumnezeuul meu cel preabun Te-am jignit, mâhnit, amărât și Te-am mâniat foarte mult. Păcatele mele apasă cumplit asupra mea, întocmai ca o piatră foarte grea și rău mă mai chinuiesc. Ce voi face? Scula-mă-voi și mă voi duce la Tatăl meu și din adâncul inimii păcătoșite, voi zice, ca și fiul cel rătăcit: „Tată! Am greșit la cer și înaintea Ta...” Aceasta voiesc să o fac chiar acum. Pentru aceasta cu căință mă rog Ție, iartă-mă pe mine păcătosul.

Doamne, eu nu mai cutez să mai vin la Tine în starea aceasta păcătoasă în care mă aflu, dacă nu m-aș fi întărit de cuvintele milostivirii Tale: „Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi... Eu nu voiesc moartea păcătosului, ci doresc să se întoarcă de la calea lui cea rea și să fie viu!” Cuvintele acestea mă încurajează foarte mult a veni înaintea preotului duhovnic și a-mi mărturisi păcatele, acestui minunat împluternicit al Tău, care stă văzut în Scaunul Sfintei Spovedanii, în locul Tău, Dumnezeuul meu, Care stai nevăzut acolo de față și primești mărturisirea cea adevărată, pe care o facem noi păcătoșii. Rogu-te, Doamne, luminează-mi mintea, deschide-mi inima și buzele mele, să spun numai adevărul și să-mi mărturisesc toate păcatele mele. Nu mă lăsa, Doamne, ca din vreo frică sau rușine, să ascund

vreun păcat și să-l las nemărturisit, ci luminează-mă, Doamne, ajută-mă să-mi reamintesc și să-mi mărturisesc toate păcatele mele, mari și mici, cu toată umilința, zdrobirea inimii și căința, înaintea preotului duhovnic și a Ta, cu hotărârea de a le părăsi desăvârșit și a face roade vrednice de pocăință ca astfel să fiu iertat ca și mulțimea magdaleneilor, samarinencilor, zaheilor, tâlharilor și a altor păcătoși, pocăiți după dreptarul dreptei-credințe creștinești, care acum se veselesc în Raiul desfătărilor, îndulcindu-se pururea de nemărginita frumusețe a Feței Dumnezeirii Tale.

Astăzi vreau a face o mărturisire cât mai amănunțită, și mai bună, mai desăvârșită, așa ca și când ar fi cea din ceasul despărțirii sufletului meu de trup. Ajută-mi, Doamne, ca să fac acesta adevărată mărturisire, pentru că eu nu cunosc, ci numai Tu singur, dacă voi mai avea vreme și prilej să mă mai mărturisesc vreodată, ori cu acesta mărturisire voi merge înaintea Ta, Preadrepte Judecătorule.

Doamne Dumnezeule, astăzi doresc din toată inima a mă întoarce la Tine, a mă curăți de toate păcatele, Părintele meu Cel preabun, pe Care Te-am jignit și mâhnit și a mă mântui de tot păcatul. Puterile mele cele slabe încă nu sunt în stare a mă ajuta pentru a face aceasta. Deci, rogu-mă Ție, Dumnezeule, Părintele milostivirilor, ajută-mă a face și a desăvârși această curățire de păcate. Rogu-te, Doamne, fie-Ți milă de mine și iartă-mă. Doamne, Iisuse Hristoase, Mântuitorul și Dumnezeul meu, Tu ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Ajută-mi, Doamne, Care ai venit să chemi, nu pe cei dreapți ci, pe cei păcătoși, la pocăință, cheamă-mă și pe mine păcătosul. Ajută-mă a alerga la Tine, Izvorul vieții și Lumina lumii, Care luminezi tuturor. Primește-mă pe mine, păcătosul.

Ajută-mă a alerga la Tine, la milostivul Scaun al judecății Tale de aici de pe pământ, la Sfânta Spovedanie.

Pentru minunata Ta întrupare, activitate Mesianică, Patimă, Crucificare și moarte pe Cruce, pentru mântuirea noastră și pentru preamărita Ta înviere, rogu-te pe Tine, Care ai iertat pe vrăjmașii Tăi răstignitori, iartă-mi și mie toate păcatele mele!

Dumnezeule, Duhule Sfinte, Mângâietorul, Vistierul bunătaților, înzestrătorule al nostru, cu toate bogatele Tale Daruri și Dătorule de viață, vino și la mine păcătosul, curățește-mă cu Darurile Tale cele bogate, întărește-mă în tot binele și ajută-mă să mă mântuiesc și să redobândesc fericirea, în împărăția Ta cea Cerească, începând de aici de pe pământ.

Dumnezeule cel Preamărit în Sfânta Treime, cea de o Ființă și nedespărțită, Părinte, Fiule și Duhule Sfinte, ajută-mă să mă curățesc de toate păcatele la Scaunul Judecătoresc și milostivnic al Sfintei Spovedanii, de aici de pe pământ și să-ți slujesc Ție totdeauna cu trup și Suflet.

Că Ție se cuvine, Doamne, toată Slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

MĂRTURISIRE

- Am păcătuit cu încredere prea mare în mila și bunătatea Lui Dumnezeu zicînd în mintea mea bolnavă că mă voi spovedi și mă va ierta.
- Am păcătuit fără să gîndesc că-L supăr pe Dumnezeu.
- Am crezut că nu este Dumnezeu.
- Am zis că nu este Dumnezeu.
- Am slăbit în credință și m-am îndoit de existența Lui Dumnezeu.
- Am îndemnat și pe alții să nu creadă, i-am aruncat în îndoială.
- Am deznădăjduit, m-am descurajat de mila Lui Dumnezeu, că tot nu mă va ierta, de aceea am păcătuit mereu.
- N-am iertat pe cei care mi-au greșit.
- N-am mers să mă împac cu cei pe care i-am supărat.
- Am iertat dar țin minte răul făcut.
- Sunt împietrit la necazurile semenilor, mă bucur cînd au necazuri dușmanii mei.
- Am făcut bancuri și glume despre Dumnezeu, Sfinți, Maica Domnului, preoți, i-am imitat.
- M-am bucurat de răul aproapelui.
- M-am întristat de binele aproapelui.
- Am ucis cu voie sau fără de voia mea.
- Am batjocorit numele Lui Dumnezeu, al Maici Domnului, al Sfinților prin cuvinte vulgare și printr-o viețuire anticreștină.
- Am înjurat de Dumnezeu, de Sfînta Biserică, de Sfînta Cruce, de Sfînta Candelă, de Sfînta Lumină, de Sfîntul Altar, de Paște, de Sfintele Icoane, de Sfînta Anafură, de soare, de stea etc.

- Mi-am pus în minte ca să păcătuiesc cît voi putea, zicînd că mă voi pocăi la anul, la bătrînețe, pe patul de moarte.

- Am amînat pocăința de azi pe mîine zicînd că am timp, uitînd că bătrînețea vine cu neputință, cu scleroză și uitare.

- Am zis că dacă va voi Dumnezeu mă voi mîntui, iar dacă nu, mă va pierde, judecînd ca un om lipsit de minte știut fiind faptul că "Dumnezeu mîntuiește pe cel care voiește, pentru că cine nu voiește, nu se mîntuiește".

- Nu iubesc pe Dumnezeu din toată inima mea și din tot cugetul meu și din toată puterea mea.

- Nu iubesc pe aproapele meu ca pe mine însumi.

- M-am jurat drept sau mințind folosind numele lui Dumnezeu ca să scap din încurcătură.

- M-am jurat punînd mîna pe Sfînta Cruce, pe Sfînta Biblie, pe Sfînte icoane, am pus și pe alții să jure.

- În loc să laud pe Dumnezeu am lăudat oamenii lui, de multe ori cu scop viclean, pentru a dobîndi ceva.

- M-am rugat Lui Dumnezeu să-mi ajute la tot felul de păcate.

- N-am mulțumit Lui Dumnezeu pentru toate cîte mi-a dăruit.

- Am cîrtit împotriva Lui Dumnezeu și a aproapelui considerîndu-mă vrednic de lucruri mai mari, mai multe și mai bune.

- Am cîrtit de ce i-a dat Dumnezeu aproapelui meu mai mult decît mie gîndind că eu eram vrednic de asemenea daruri și nu el.

- Mi-am pus în minte să mă sinucid și chiar am încercat să fac aceasta de mai multe ori.

- Am fost autor moral la sinuciderea cuiva.

- Am făcut pe alte suflete să se deznădăjduiască de mila Lui Dumnezeu, după ce au păcătuit, arătînd dreptatea Lui Dumnezeu nu mila, bunătatea și îndelunga Sa răbdare.

- Cînd Dumnezeu, Maica Domnului, Sfînta Biserică, Sfînta Cruce, Sfînta Scriptură, credința ortodoxă au fost hulite, batjocorite de șefii mei, colegi, rude, prieteni, m-am rușinat, n-am avut curaj să iau atitudine de creștin și apărător al credinței ortodoxe.

- Am citit cărți eretice sau sectare care sunt păgubitoare pentru suflet și potrivnice Sfintei Biserici.

- Am vîndut publicații sectare, eretice sau pornografice.

- Am hulit faptele bune ale semenilor mei.

- Am zavistuit pe aproapele meu pentru darul pe care i l-a dat Dumnezeu.

- Am zis că Dumnezeu e o născocire a preoților, că el nu există în realitate: că nu există suflet nici îngeri, nici draci nici judecată, nici Înviere nici rai, nici iad nici viață viitoare, m-am lepădat de Dumnezeu cu fapta, cuvîntul, gîndul și chiar în scris.

- Am zis că Dumnezeu ne-a dat uitării, nu se mai ocupă de noi.

- Am stat împotriva adevărului arătat și dovedit al Sfintei Biserici, cuprins în Sfînta Scriptură, Sfînta Tradiție și istorie, motiv pentru care am întristat și alungat Duhul Sfînt de la mine păcătosul.

- M-am încrezut în felurite visuri și vedenii.

- Am avut și am îndoială de credință întru Unul Dumnezeu Cel în Treimea cea de o Ființă și nedespărțită Tată, Fiul și Duhul Sfînt.

- Am avut îndoilei asupra credinței ortodoxe și asupra celor 7 Sfinte Taine (Botezul, Mirungerea, Spovedania sau Pocăința, Sfînta Împărtășanie, Maslul, Cununia și Preoția).

- Am zis că toate religiile sunt bune, toți se mîntuiesc.

- Nu slăvesc pe Dumnezeu Cel în Treime Închinat și preamărit, care a făcut cerul și pămîntul.

- Nu mulțumesc Lui Dumnezeu cu lacrimi de recunoștință că mi-a dat viață, suflet, părinți ortodocși, care m-au luminat prin „baia” Sfîntului Botez.

- Nu mulțumesc Lui Dumnezeu pentru credință, sănătate, pentru tot binele pe care l-am avut din milă.

- Am primit în casa mea oameni necununați, nebotezați, am stat cu ei la masă, am fost la ei.

- M-am lepădat de credința ortodoxă cu fapta, cuvîntul și gîndul.

- Am primit în casa mea ateism, eretici, sectari, evrei, musulmani, păgîni, am stat cu ei la masă, am mîncat și băut de la ei.

- Am defăimat șchiopii, ologii, ciungii, cocoșații, urîții etc., nescotind că și ei sunt oameni și zidiri a Lui Dumnezeu.

- M-am automutilat, am fost sau sunt de acord cu: schimbarea sexului, eutanasia, clonarea și castrarea.

- Am purtat nume de creștin, dar cu viața am fost mai rău decât un păgîn.

- Am asuprit pe cei săraci, pe văduve și pe orfani, pe cei neputincioși sau lipsiți.

- Am oprit plata celor ce mi-au lucrat sau le-am dat mai puțin decât ne-am înțeles.

- Am avut și mai am gânduri de hulă împotriva Lui Dumnezeu, a Maici Domnului, a Sfinților sau a altor lucruri Sfinte.

- Am făcut vărsare de sînge, am tăiat, împușcat animale, păsări în Sfînta Duminică, în Post, în sărbători, în timpul Sfintei Liturghii.

- Am ucis cu voia sau fără de voia mea oameni, animale, păsări și insecte.

- Am silit pe alții să păcătuiască și i-am îndemnat la păcat, sau chiar i-am ajutat să păcătuiască.

- Am luat apărarea celor ce au păcătuit.

- Nu am mustrat păcatul altora, cînd a fost cazul, din rușine sau răutate.

- M-am lepădat de unica și dreapta credință în Dumnezeu, cea ortodoxă, trecînd la alte credințe eretice, sectare.

- Am practicat yoga, arte marțiale, dianetica, bioenergie, parapsihologie, radiestezie, telepatie, hipnotism, spiritism, meditație transcedentală, zen-budismul și alte asemenea acestora, am îndemnat și pe alții la așa ceva.

- Am avut și mai am îndoieli asupra Sfintei Biserici, a cinstirii Maicii Domnului, a Sfintei Cruci, a Sfintelor Icoane, a Sfintelor Moaște sau a altor învățături ortodoxe.

- Am făcut glume, ironii, am făcut pe alții să rîdă pe seama cuvintelor din Sfînta Scriptură, a Sfinților, precum și a celorlalți slujitori ai Sfintei Biserici.

- Am profanat Biserici, Troițe, morminte sau obiecte de cult.

- Am crezut în spiritism, m-am dus la cei care vorbesc cu morții, la cei care deshid cărțile sfinte (chiar și la preoți), m-am lăsat amăgit de păcat, de frica și rușinea oamenilor, pentru bunuri trecătoare, păcătoase și pentru plăceri trupești.

- Am slujit făpturii mai mult decât Lui Dumnezeu, iubind copiii, părinții, frații, soția (soțul), rudeniile, prietenii, sau averea, luxul, deșartăciunile lumești, jocurile, cântecele, distracțiile, glumele etc., mai mult decât pe Bunul Dumnezeu.

- N-am iubit pe Dumnezeu mai presus de orice, am căutat să plac mai întâi oamenilor și apoi Lui Dumnezeu.

- Am defăimat, batjocorit, bătut părinții mei trupești, sufletești (nași de Botez și de Cununie) sau duhovnicești.

- Am luptat împreună cu potrivnicii ortodoxiei la discreditarea preoților și a învățăturilor Sfintei Biserici.

- Am făcut glume pe seama fețelor bisericești (preoți, călugări și maici).

- Am ocărit pe creștini că sunt proști, nebuni, fraieri, că merg la Sfânta Biserică, că postesc, se roagă și miluiesc pe cei săraci, ca duc daruri popii.

- Am râs de cei ce se înfrînau de la jocuri, petreceri, baluri, discoteci, bancuri, glume, cântec desfrînat, fumat și băuturi amețitoare.

- Am râs de cei ce se spovedesc, se împărtășesc, păzind poruncile Lui Dumnezeu.

- Am susținut și propovăduit erezia.

- N-am mers la Sfânta Biserică în duminici și sărbători.

- Am mers la Sfânta Biserică numai la Nașterea Domnului Hristos și Învierea Domnului.

- M-am dus târziu la Sfânta Biserică, n-am stat pînă la terminarea Sfintei Liturghii.

- M-am dus mîncat și băut la Sfânta Biserică.

- Am mintea împrăștiată în timpul Sfintei Liturghii, sunt prezent doar cu trupul.

- Am vorbit, râs, glumit, căscat, dormit, stricat aerul în Sfânta Biserică.

- Am plătit Sfânta Liturghie după Binecuvântare și m-am închinat la Sfintele Icoane deranjînd pe semenii mei.

- N-am dus daruri la Sfânta Biserică, n-am plătit întotdeauna Sfânta Liturghie deși am avut posibilități.

- Am oprit pe cei care mergeau la Sfânta Biserică.

- N-am lăsat soția, soțul, copiii, rude să meargă la Sfânta Biserică.

- Am intrat în Sfânta Biserică, am luat Sfânta Aghiazmă, Sfânta Anafură după ce m-am culcat cu soția (soțul).

- Am intrat în Sfânta Biserică neprimenit trupește, lăsînd în urma mea un miros insuportabil, făcînd pe creștini să judece.

- Am mers la Sfânta Biserică neîmpăcat, certat și neiertat, osîndindu-mă.

- Ca femeie am stat în Biserică în fața bărbaților și în partea dreaptă.

- Am intrat în Sfîntul Altar după ce m-am culcat cu soția sau am avut vis de desfrînare, ținută necuviincioasă.

- Am aprins Sfînta Candelă după ce am săvîrșit păcatul desfrînării sau am avut vis de desfrînare.

- N-am luat în fiecare zi Sfînta Anafură și Sfînta Aghiazmă.

- Ca femeie, în perioada de necurăție de 7 zile am intrat în Sfînta Biserică, am luat cele Sfinte, am aprins candela, am pus mîna pe lucruri Sfinte (Icoane, Veșminte, Sfînta Evanghelie, Sfîntul Mir).

- N-am menit jertfa adusă la Sfînta Biserică pentru vii și adormiți.

- Am făcut duș după ce am fost stropit cu Sfînta Aghiazmă, Miruit și Împărtășit.

- N-am făcut Sfînta Aghiazmă și n-am sfințit casa unde stau niciodată, trăind ca un dobitoc.

- N-am făcut Sfîntul Maslu în casa mea niciodată.

- Am făcut Sfînta Aghiazmă foarte rar în casa mea.

- N-am primit preotul cu Ajunul, ba l-am mai și judecat că umblă după bani.

- N-am Sfînta Candelă și Sfinte Icoane în casă, trăind ca în grajd.

- N-am aprins Sfînta Candelă tot timpul și nu dau cu tămîie prin casă sau o fac foarte rar.

- N-am făcut 3 închinăciuni înainte și 3 după ce am aprins candela.

~~~~~
- Am știut și posibilități am avut, ca să am un lighean special de spălat capul, unul de brîu și unul de picioare pentru a-mi spăla trupul și lenjeria trupului, pentru că nu e normal să spălam batista cu chiloții și șosetele la un loc.

- N-am contribuit la facerea, reparatul și pictatul unei Biserici, Troițe.

- M-am atins de Sfîntul Antimis, Sfîntul Epitaf (Sfîntul Aer).

- M-am rușinat a face semnul Sfîntei Cruci la arătare, cînd am trecut pe lîngă Sfînte Biserici sau Troițe.

- Am batjocorit semnul Sfîntei Cruci, făcîndu-o strîmb pe trupul meu, am făcut semnul Sfîntei Cruci pe cusături, covoare, pături pe care le-am așezat pe jos sau pe pat, călcîndu-le sau așezîndu-mă pe ele cu indiferență.

- Am avut ținută necuviincioasă în Biserică, în fața Sfîntelor Icoane, la rugăciune, cînd am aprins candela, în fața semenilor, cînd am luat Sfînta Aghiazmă și Sfînta Anafură cum ar fi (gol total, în chiloți, pantaloni scurți, tricou cu mîneacă scurtă sau maieu) ca femeie (pantaloni, chiloți, fustă scurta sau despicată, fără basma, fardată, rujată).

- M-am dus obosit sau tîrziu la Sfînta Biserică pentru că am fost la petreceri, nunți, baluri, discotecă sau m-am uitat la televizor toată noaptea și mi-am întinat mintea.

- Am desfrînat în fața Sfîntelor Icoane, a copiilor și a semenilor.

- M-am culcat, trezit, început lucrul, terminat lucrul, așezat la masă și ridicat, plecat în călătorie, întors fără nici un fel de rugăciune, mai rău decît animalele.

- Am ținut post prima și ultima săptămîină.

- N-am ținut cele 4 posturi de peste an.

- N-am ținut luna, miercurea și vinerea post.

- M-am îmbuibat, îmbătat, vomat, am mîncat cînd nu mi-a fost foame, am băut cînd nu mi-a fost sete, m-am culcat nefind obosit, din lipsă de ocupație, din prostie sau obișnuință.

- Animalul e animal, mănîncă și bea cît îi trebuie, dar eu l-am întrecut făcîndu-le pe toate fără discernămint.

- M-am îmbolnăvit trupește și sufletește pentru că nu am avut dreaptă socoteală la mîncare, băutură, muncă, distracții.

- Am slujit idolilor, adică: pîntecelui, iubirii de arginți, televizorului, calculatorului, sportului precum și altor idolești patimi, jertfindule din agoniseala mea.

- Am fost sunat la telefonul mobil cînd eram la rugăciune acasă, în Sfînta Biserică, am răspuns deranjînd creștinii.

- Ca femeie am intrat în Sfînta Biserică fiind în perioada firii (perioadă lunară) am sărutat Sfintele Icoane, am luat Sfînta Anafură, Sfînta Aghiazmă sau m-am Împărtășit, mi s-a pus Sfîntul Potir pe cap, am sărutat mîna preotului slujitor, am dat de mîncare și băut celor Împărtășii, am dus daruri la Sfînta Biserică, am făcut pomeni fiind în această stare, din care motiv m-am osîndit și nu m-am folosit.

- Am mîncat și băut printre mese.

- Am mîncat și băut sînge de animale.

- Am vînat, sugrumat, prins la laț animale.

- Am mîncat mezeluri, salamuri, conserve neștiind că sunt făcute din carne de cal, măgar, cămile, sînge de animale, mortăciuni și tot felul de spurcăciuni.

- Am mîncat carne de porc mistreț, iepure, nutri, broaște, cîini, pisici, cămile, barză, porumbei, vrăbii, struți, cioară, caracatiță, vrăbii și insecte.

- Am mîncat carne de animale sugrumate, vîinate, moarte, lovite de tren, mașină sau am dat altora să le consume.

- Am băut țuică, rachiu, cafea, am luat droguri, lichior făcut din tot felul de spurcîciuni.

- M-am Împărtășit fără să mă spovedesc și fără să țin post.

- M-am Împărtășit cu nevrednicie cu Sfintele Taine toată viața.

- După Sfînta spovedanie și Împărtășanie m-am întors din nou la păcate făcîndu-mă fur de cele Sfinte.

- Am scuiat, dansat, jucat fotbal, făcut baie la ștrand sau mare, îmbătat, vomat după ce m-am Împărtășit.

- Am sărutat femei după ce m-am Împărtășit.

- Am primit pomană (jertfă) cele necesare trupului și din neglijența mea multă s-a stricat și am aruncat-o sau am dat-o la cîini, porci

deși am avut posibilitatea să o dau celor în lipsă dar m-am zgărcit din lăcomie.

- Am luat Sfînta Aghiazmă Mare fără să ma spovedesc.

- Nu m-am spovedit corect, am ascuns păcate și m-am împărtășit spre osînda mea.

- M-am împărtășit nefiind împăcat cu toată lumea.

- Nu mi-am făcut canonul de Spovedanie și Împărtășanie înainte și după.

- M-am mărturisit la mai mulți preoți cu scop viclean sau de a ascunde ceva păcate la unul și spunînd celuilalt, pentru a-mi păstra imaginea.

- Nu m-am rugat pentru preotul care m-a mărturisit, ca Dumnezeu să nu-l pedepsească pentru că el dii dragoste nu mi-a dat canon după păcate și m-a dezlegat și mi-a dat Sfînta Împărtășanie cu toată nevrednicia mea.

- Știu că trebuie să fac 15 metanii pentru duhovnic după ce m-am spovedit dar n-am făcut.

- M-am dus la Sfînta Biserică, întors, bîrfînd, clevetînd, cuprins de grija cea lumească în loc să mă rog cum spune Sfîntul Macarie cel Mare că pașii la Sfînta Biserică sunt notați de Sfîntul Înger, numai la cei care se roagă cînd merg și se întorc de la Sfînta Biserică.

- De la Sfînta Biserică n-am venit direct acasă, m-am oprit prin piață, baruri, am intrat prin magazine, s-au m-am oprit pe la cunoștințe, lăsînd darul acolo.

- Cînd am făcut baie cu prosopul de cap m-am șters și prin locurile intime, chiar și după ce m-am împărtășit, miruit, sau stropit cu Sfînta Aghiazmă.

- M-am îmbuibat în post cu mîncare de sec, am băut mai mult de 3 pahare de vin într-o zi.

- Am mîncat ulei și am băut vin în cele 4 posturi cînd nu trebuia.

- Am mîncat carne în Săptămîna albă.

- Am mîncat de dulce de Tăierea Capului Sfîntului Ioan Botezătorul, de ziua Sfintei Cruci, în Ajunul Bobotezei.

- Am stat la rugăciune numai cu trupul.

- La rugăciune am vorbit la telefon sau cu cei din casă, am căs-
cat, am adormit sau am stat necuviincios sau din cauza îmbuibării
am stricat aerul.

- Am stat gol în fața Sfintelor Icoane și a semenilor.

- Am luat părticele după ce am mâncat.

- Mi-am ras barba și mustățile, m-am tuns după moda veacului
de acum sau mi-am lăsat plete.

- M-am mascat dându-mi o altă înfățișare, schimbându-mă din
bărbat în femeie sau invers, sau în capră, urs, diavol, strgoi, paiață sau
alte chipuri uricioase.

- Am primit în curtea mea și le-am dat bani și mâncare celot mas-
cați în tot felul.

- Am scăpat Sfînta Anafură pe jos sau am văzut-o căzută și nu
am luat-o.

- Am luat Sfînta Anafură după ce am băut și mâncat.

- M-am rujat, roșit, vopsit, pensat, parfumat, mi-am tăiat părul,
l-am făcut permanent, am umblat cu capul descoperit chiar și în Sfînta
Biserică.

- Am purtat cercei (chiar și în semnul Sfintei Cruci), brățări, măr-
gele, inele.

- M-am ras pe picioare și pe părțile ascunse ale trupului.

- Ca femeie am purtat pantaloni făcîndu-mă păpușa iadului, și
devenind urîciune înaintea Lui Dumnezeu și a Sfinților.

- Am fost la ștranduri, plajă, am făcut nudism chiar și cu copiii
mei, smintindu-i.

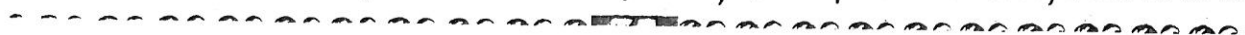
- Am luat Sfînta Anafură și Sfînta Aghiazmă după ce am trăit tru-
pește cu soția (sau bărbatul) sau cînd am avut scurgeri în vis.

- M-am atins de Sfintele Moaște fiind întinat.

- Am avut visuri de desfrînare din cauza îmbuibării cu mâncare și
băutură după care am luat Sfînta Anafură și Sfînta Aghiazmă sau am
intrat în Sfînta Biserică.

- Din cauza lăcomiei pîntecelui am vomat, m-am îmbolnăvit de
ficat, stomag, pancreas etc.

- Am vomat după ce m-am împărtășit, am plîns sau am jucat fotbal.

- Nu am postit după posibilități.
- Am cîrtit că postul e prea greu, e prea mare, te poți îmbolnăvi, doream să se termine și să mănînc.
- După post întotdeauna am revenit la omul vechi, nu m-am schimbat cu nimic, n-am renunțat la nici o patimă.
- Am pierdut foarte mult timp cu televizorul, calculatorul și jocurile chiar și în post.
- Mi-am întinat toate simțurile cu televizorul, ziare, reviste, caste porno.
- Nu m-am rugat cînd a trebuit, cît a trebuit, și cum ar fi trebuit, adică cu lacrimi, cu zdrobire de inimă și cu metanii pînă la transpirație.
- Mergînd la Sfînta Biserică mi-am ales un loc de cinste și n-am stat cu bună rînduială, vorbind și tulburînd pe cei din jur.
- Am făgăduit a da daruri la Sfînta Biserică, la cei necăjiți, săraci și nu am dat călcîndu-mi făgăduința.
- Am zis semenilor mei că-mi fac necesitățile trupești, ~~la deșert~~ în gura lor, ca-mi bag nu știu ce în gura lor, să mă pupe în părțile intime ale trupului deși poate unii dintre ei erau împărtășiți.
- N-am ajutat Sfînta Biserică cu nimic, n-am făcut curățenie în ea, n-am contribuit la pictură, reparații, clopotniță, garduri, dar am vrut să fie curat și frumos.
- Nu am ascultat cu toată evlavie și credință slujbele din Sfînta Biserică, în timpul slujbelor am dormit sau m-am gîndit la lucruri deșarte.
- Nu m-am dus Duminică și în sărbători la Sfînta Biserică, ci am stat acasă uitîndu-mă la slujbă la televizor sau ascultînd la radio, fără a avea un motiv binecuvîntat.
- Am venit la Sfînta Biserică după ce a început slujba și am plecat înainte de a se termina, asemănîndu-mă cu luda vînzătorul.
- M-am dus la Sfînta Biserică numai de ochii lumii sau cu gînduri deșarte, sau spre a mă ruga pentru osînda celor ce mi-au greșit.
- N-am plătit contribuția anuală la Sfînta Biserică.
- Nu mi-am făcut pravila de rugăciune și canonul rînduit de către duhovnic, ocupîndu-mă cu grija cea lumească.

- Am lepădat Sfînta Tradîție a Sfîntei Biserici, susținînd că numai Sfînta Scriptură este izvorul de credință și mîntuire.

- Am îndemnat și pe alți creștini ca să nu meargă la Sfînta Biserică, am cîntat tare la strună sau în Sfînta Biserică crezînd că eu cînt cel mai frumos.

- N-am participat la Sfînta Biserică la catehizarea ținută de duhovnic, din lene sau că era un serial sau meci la televizor.

- N-am botezat copilul la timpul cuvenit și mi-a murit.

- N-am vrut să botez la săraci și nici la bogați, din zgîrcenie sau comoditate.

- Cînd mi-am botezat copilul am căutat nași bogați și nu creștini.

- Cînd am botezat copilul n-am ținut post, ca tată (mamă), naș (nașă), ~~am zămisli~~ băut, mîncat, nespovedit, pentru bani, distracții și pentru a fi lăudat.

- Am făcut cumetrii (petreceri) la Botez, în post, sîmbătă seară, încît a doua zi invitații n-au putut să meargă la Sfînta Biserică fiind obosiți din cauza mofturilor mele.

- Am pus la copiii mei mai multe nume de parcă ar avea mai multe suflete.

- N-am pus nume de sfinți la copiii mei și la cei botezați de mine.

- Am pus nume de sfinți la animale și păsări.

- Am pus nume de artiști, plante, flori, sportivi la copiii mei botezați.

- Am schimonosit numele creștinilor cum ar fi Geo, Vasi, Nico etc.

- Nu m-am îngrijit de mormintele celor dragi mie (părinți, nași de botez și cununie, bunici, rude, duhovnici, învățători, profesori, prieteni) am și uitat pe unde sunt îngropați.

- Cînd am petrecut un mort nu m-am rugat pentru sufletul lui, am vorbit lucruri lumești și am provocat și pe alții la discuții.

- Nu cînt cîntări bisericești, nu le ascult cu drag, nici la sfînta Biserică, nici în casa mea, deși Dumnezeu mi-a dat o voce destul de frumoasă.

- Nu sunt ctitor la nici o Sfîntă Biserică deși am avut posibilități, am știut că aceasta e una din faptele cele mai mari pe care le fac creștinii.

- Am împiedicat și pe alții de a deveni ctitori.

~~~~~

- Nu m-am dus la Sfînta Biserică pe motiv drăcesc că nu am daruri sau bani pentru Sfînta Biserică.

- Am împiedicat și pe alții care au vrut să aducă daruri la Sfînta Biserică, zicîndu-le ca sunt proști și să facă altceva cu banii.

- N-am făcut pomelnic cînd m-am dus la Sfînta Biserică din lene sau obișnuință.

- N-am trecut pe pomelnic părinții, copiii, nașii de Botez și cununie, preotul care m-a cununat și care m-a botezat, pe cei care m-au miluit și mi-au făcut bine.

- Am trecut pe pomelnic oameni nebotezați, necununați, sinuciși, păgîni, sectanți sau pe cei lepădați de ortodoxie.

- N-am trecut pe pomelnic pe cei care m-au supărat și pe cei pe care i-am supărat.

- Nu mi-am făcut datoria de creștin față de Dumnezeu, Maica Domnului, Sfinți, părinți, copii, preoți, episcopi, călugări, creștini, față de orfani, văduve, săraci, copiii străzii, bolnavi, de cei din închisori, animale și păsări.

- Am încălcat dogmele Sfîntei Biserici cu știință sau din necunoașterea lor, din cauza indiferenței mele.

- Duminica, în loc să merg la Sfînta Biserică m-am dus pe stadioane, am făcut mîncare, am tăiat păsări, am spălat, am călcat rufe, m-am spălat, am fost la cinema, teatru, bodegă, ștrand, dans, nuntă, bîlci, în piață să vînd sau să cumpăr, am făcut vizite, muncit în grădină, la cîmp.

- Am pus pe părinții mei sau pe copii mei, rude să muncească în timpul Sfîntei Liturghii, sa spele, să facă mîncare etc.

- Am dormit, băut, mîncat, jucat, desfrînat, uitat la televizor, prins pește, vînătoare, făcut vizite inutile, m-am jucat pe calculator Duminica în timpul Sfîntei Liturghii.

- Am știut că dacă mor în timpul Sfîntei Liturghii și dacă voi fi în altă parte în afară de Sfînta Biserică ajung direct în iad, dar am trăit în nesimțire.

- N-am făcut nimic sau foarte puține fapte cu binecuvîntarea duhovnicului.

~~~~~

- Nu sunt un creștin duhovnicesc în fapte, cuvinte și gând, când mi-a cerut cineva un sfat am dat unul lumesc.

- Am fost fanatic, bigot, cu învățătura duhovnicului meu sau cu cele citite de mine, și n-am făcut cu întrebare nimic, toate le-am făcut de capul meu.

- M-am făcut frate de cruce cu mai multe persoane gustînd din sînge reciproc, făcînd jurăminte păgînești, la care am adăugat și legături creștine.

- N-am avut frică de Dumnezeu, în schimb mi-a fost frică de oameni, și de aceea am făcut voia lor și nu a Lui Dumnezeu.

- N-am pictat nicio Sfîntă Icoană, n-am dat Sfinte Icoane de pomană, n-am în casă, nu le cinstesc.

- N-am dat cărți sfinte, broșuri, candelă, lumînări, tămîie de pomană.

- N-am dus la Sfînta Biserică ulei, tămîie, lumînări din ceară curată, făină pentru prescuri, bani după putere.

- Mi-am schimbat duhovnicul fără motiv sau din cauza rușinii pentru păcatele săvîrșite, sau a mîndriei cum că eu aș merita unul mai bun.

- Nu mi-am schimbat duhovnicul deși am observat starea și învățătura lui mai puțin ortodoxă și indiferența lui față de starea mea sufletească, mă îndemna să mănînc în post și la tot felul de păcate, mă împărtășea foarte ușor deși eu aveam păcate grele (fumam, înjuram, desfrînam).

- Am furat din Sfînta Biserică obiecte de cult, cărți, bani, lumînări, icoane, vase sfinte etc.

- Am furat din cimitir cruci și le-am băgat pe foc, tot felul de pomi, scînduri din gard, materiale de construcții.

- M-am îmbrăcat cu veșminte de călugăr și preot fără să fiu preot sau călugăr.

- Am zămislit copii în zile de post, în timpul Sfîntei Liturghii, Duminică, în sărbători, beat, îmbuibat, mînios și la naștere s-au născut cu sechele (bolnavi trupește și sufletește, sunt îndrăciți, neascultători, recalcitranți, pătimiși).

- Am dat copiii, părinții, prietenii, dușmanii diavolului, dracului, naibii, celui rău.

- Am zis celor dragi și celor străini mînca-v-ar moartea, catranul, focul, mînca-v-ar iadul, tăia-v-ar trenul, găsite-aș țapăn, dar-ar diavolul în capul tău, dar-ar boala în capul tău.

- Am dat celui rău oameni, animale, lucruri, păsări, insecte etc.

- M-am dat singur celui rău de foarte multe ori, mi-am dorit moartea.

- Am rîs și judecat epilepticii, îndrăciții, bolnavii cu capul, schilozii.

- N-am înmormîntat și n-am voit să ajut la înmormîntarea celor săraci cum ar fi orfani, văduve, bătrîni singuratici, pe cei care n-au avut pe nimeni.

- Am dus la cremator să ardă trupurile celor adomiți.

- Am zis copiilor mei după moartea mea să mă ardă și să nu mai cheltuiască bani cu hoitul meu.

- N-am participat la înmormîntarea rudelor mele, la cei străini nici nu m-am gîndit, n-am făcut nici o rugăciune pentru ei.

- Am cîrtit după ce i-am îngropat, i-am judecat și bărfit.

- Am făcut înmormîntări cu zgărcenie, ceartă, fală și mîndrie.

- N-am avut înfrînare la băutură, mîncare, somn, distracții, la păcate de tot felul, la cuvînt și la tot felul de fapte care mi-au periclitat mîntuirea mea sufletească și sănătatea trupească.

- Am înjurat, blestemat, dat răului, copiii, părinții, nașii de Cununie și Botez, preotul, chiar i-am și lovit sau le-am stricat cinstea și onoarea cu minciuni și bîrfe.

- Nu m-am înfrînat în post cu soția de la împreunare trupească.

- Am făcut rugăciuni de cerere fără înfrînare și am cîrtit că Dumnezeu nu mi le-a îndeplinit.

- Am știut că Sfînta Liturghie este Dumnezeiască, că în Sfînta Biserică ne întîlnim cu Domnul Hristos, cu Maica Domnului, cu Sfinții, dar din lene sau că a trimis diavolul chiar cînd să plec la Sfînta Biserică o rudă sau un prieten am renunțat și am stat acasă cu diavolul.

- N-am plătit Sfînta Liturghie de fiecare dată deși am avut posibilitate sau am zis lasă că o să platească soția, copiii sau mama.

- Am știut că cel care are posibilitate să plătească Sfânta Liturghie și nu plătește este considerat mort pentru că numai morții nu pot plăti Sfânta Liturghie.

- Am lipsit de la Sfânta Biserică mai mult de trei duminici și îngerul păzitor m-a părăsit după învățătura Sfintei Biserici Ortodoxe.

- N-am participat la Vecernie, Utrenie sau când s-au făcut acatiste, paraclise, Sfântul Maslu, Psaltire în Sfânta Biserică.

- După ce am fost la wc nu m-am spălat pe mâini și am intrat în Sfânta Biserică, am luat Sfânta Anafură, Sfânta Aghiazmă, am pus mîna pe veșmintele preotului, pe Sfintele Icoane, am aprins cîndilițe, am plătit Sfânta Liturghie, punînd mîna pe prescuri și lumînări, sporcîndu-le sau am dat mîna cu alți creștini.

- Am plătit Sfânta Liturghie și am lipit banii de prescuri.

- Am intrat în Sfânta Biserică după ce m-am jucat cu câini și pisici fără să mă fi splălat pe mâini.

- Din vina mea preotul a scăpat Sfîntul Potir din mînă, a dat Sfînta Anafură pe jos, l-am tulburat la Sfînta Liturghie sau la diferite servicii religioase.

- La Sfînta Aghiazmă Mare, cînd săvîrșea slujba, eu împreună cu alții l-am tulburat pe preot și Duhul Sfînt n-a mai coborît să sfințească apa care s-a împruțit, făcîndu-ne vinovați.

- N-am făcut metanii cînd a trebuit și cîte a trebuit sau după putere, nici închinăciuni sau le-am făcut incorecte.

- Am avut Sfîntul Mir pe care l-am ținut în buzunar la pantaloni, m-am miruit singur și pe alții.

- Am vîndut Sfîntul Mir.

- În toată vremea vieții mele am fost lacom la mîncare și băutură.

- M-am sîrguit în toată vremea de a-mi procura mîncăruri gustoase, scumpe și de multe feluri.

- Mi-am făcut pîntecele dumnezeu, slujindu-i lui și făcîndu-i totdeauna voia.

- Mi-am îngrășat trupul cu mîncăruri și băuturi peste măsură, din care cauză mi-am îndobitocit mintea și am devenit leneș, puturos, trîndav și greoi la lucrarea tuturor faptelor bune.

- Am fost stăpînit de nesăturare, de cîrtire și nemulțumire în timpul mesei.

- Am fost iubitor de dulceață și mi-a plăcut să beau băuturi dulci și cu anumite condimente, alimentînd patima desfrînării din mine.

- Fiind rob al pîntecelui am așteptat cu nerăbdare să vină Paștele, Crăciunul sau alte praznice mari spre a face dezlegare la toate mîncărurile și băuturile.

- Deși am postit posturile, mi-am făcut mintea groasă și molatică, scăzîndu-mi trezvia, atenția și memoria.

- În post am mers la petreceri, oșpețe, zile onomastice și festivități.

- Fiind băut și sătul de tot felul de bucate am avut nebunia de a face pe înțeleptul și a tîlcui altora din Sfînta Scriptură, uitînd că: „În pîntecele plin, cunoștința Lui Dumnezeu nu locuiește”.

- Am postit cu scopul de a face rău vrăjmașilor mei.

- N-am postit după rînduiala Sfintei Biserici Ortodoxe.

- Am postit numai de mîncare dar nu și de păcate, fiind dușmănos, rău, certăreț, nu m-am împăcat cu cei certați. Am pierdut timpul la televizor.

- Nu m-am pregătit pentru moarte, nici trupește și nici sufletește cu nimic, făcîndu-i pe copii, nepoți să mă judece și să cîrtească văzînd nesimțirea mea.

- N-am omorît oameni trupește dar am omorît sufletește.

- Am avut posibilitatea să salvez de la moarte oameni, păsări, insecte și n-am vrut.

- Am omorît oameni, animale, păsări, insecte chiar și în sărbători.

- Am jefuit averile morților, le-am luat mormintele, i-am dezbrăcat, le-am luat crucile.

- N-am făcut nimic pentru cei adormiți.

- M-am atins de Sfintele Moaște fiind întinat, spurcat, nespălat, rujat, fardat, ținută necuviincioasă iar ca femeie fără basma și în pantaloni.

- Am Sfinte Moaște în casă.

- Am furat Sfinte Moaște sau veșminte de pe Sfintele Moaște.

- Am dat la tot felul de oameni Sfinte Moaște, le port la mine.

- Am Sfîntul Antimis în casa mea unde am făcut tot felul de păcate.
- N-am cinstit preotul ca pe reprezentantul Lui Dumnezeu pe pămînt, l-am bîrfit, judecat, bătut, dat afară cînd a venit la mine, jig-nit, înjurat, blestemat.
- Am gînduri întinate, spurcate, mintea împăştiată la rugăciune şi în Sfînta Biserică din cauza patimilor, vorbesc cu diavolul în mintea mea pînă obosesc mintea.
- Am gînduri spurcate asupra Maici Domnului, asupra Sfinţilor, Sfintelor Icoane, preoţilor, maicilor, călugărilor.
- N-am mărturisit credinţa ortodoxă din ruşine, mîndrie, din lipsă de cunoştinţă, din nepăsare, din frică că îmi pierd funcţia, serviciul sau că mă bagă la puşcărie.
- N-am mărturisit credinţa de frică să nu mă facă pocăit, am mîncat de fruct în post, nu mi-am făcut semnul Sfintei Cruci de ruşinea semenilor.
- Am mîncat carne în mănăstirile unde nu se mănîncă căzînd sub blestem.
- Am zis despre maici şi călugări că sunt o adunătură de proşti, puturoşi, sunt oameni fără nici un rost.
- Am dat pomelnice la mănăstire dar mi-am continuat viaţa de desfrîu. *de om păcătos.*
- Am pus pe pomelnic pe duşmani trecîndu-i la morţi, am învăţat şi pe alţii să facă lucrul acesta.
- N-am ajutat Sfînte Mănăstiri şi am învăţat şi pe alţii să facă la fel zicînd că sunt bogate, judecînd şi bîrfind pe maici şi pe călugări.
- Cînd copiii mei au vrut să se călugărească, i-am oprit spunîndu-le că numai proştii şi puturoşii se duc la mănăstire.
- N-am lăsat copiii ca să meargă la preoţie, chiar i-am bătut zicîndu-le că nu-i o mserie bănoasă şi mă fac de ruşine.
- Am îndemnat să meargă la mănăstire, la preoţie pe copiii mei, nepoţii sau cunoştinţe fără voia lor, unii au mers şi după o perioadă au plecat de la mănăstire, s-au lăsat de preoţie, unii fiind călugări s-au căsătorit.

- N-am lăsat nepoții, rude, cunoștințe să meargă la mănăstire, băgînd intrigă părinților.

- N-am credință puternică și statornică în Dumnezeu, Maica Domnului, Sfinți, Sfintele Taine, Sfînta Biserică, în rugăciune și slujbele făcute de preoți.

- N-am fost pregătit trupește și sufletește cînd am mers la Sfînta Biserică, cînd am luat Sfintele Taine, cînd am luat Sfînta Anafură, Sfînta Aghiazmă, cînd am intrat în Sfînte Mănăstiri, cînd m-am atins de Sfintele Moaște.

- Am trecut pe lîngă Sfînta Biserică, Troiță, fără să spun o rugăciune și să-mi fac semnul Sfintei Cruci, din rușine față de semenii, din mîndrie, indiferență sau am rîs de cei care se închinau.

- Am băut și mîncat în Sfîntul Altar, am dat și altora, m-am certat cu preotul, dascălul, episcopul, m-am bătut cu ei, înjuart, blestemat, am tulburat preotul în timpul Sfintei Liturghii.

- Am dus la Sfîntul Altar jertfă care nu se cuvenea, neștiind că la Sfîntul Altar se duc numai prescuri, lumînări, făină de grîu, vin curat, tămîie și ulei pentru Sfintele Candelă.

- Am stat în Sfîntul Altar cu nesimțire, am trecut prin fața Sfintei Mese, m-am împărtășit singur, am luat acasă într-un vas Sfînta Împărtășanie, m-am atins de Sfînta Masă, am stat rezemat.

- Am vorbit, rîs, glumit, dormit în Sfîntul Altar, am băgat în Sfîntul Altar rachiu, țigări, animale, păsări.

- Am băgat în Sfîntul Altar fata, soția, fete străine, oameni necununați, păgîni, oameni cu funcții pămîntești.

- Nu am mers la Sfînta Biserică ani de zile, și am rîs, batjocorit, vorbit de rău pe cei evlavioși care mergeau la Sfînta Biserică, făcîndu-i și zicîndu-le în fel și chip, ba i-am certat, ocărît, bătut și în alt chip am căutat să-i opresc să meargă la Sfînta Biserică.

- În Sfînta Biserică am mîncat și băut pînă m-am amețit sau chiar îmbătat din vinul ce s-a adus la pîrastasul celor adormiți.

- Am spus și am gîndit despre preot că este avar după bani, curvar, incompetent pentru slujba preoțească, bețivan sau în alt fel, pe mulți depărtîndu-i astfel de la Sfînta Biserică și de la adevărata credință.

- În Sfînta Biserică, la slujbă fiind, am rîs în sinea mea de preot, de dascăli sau de oamenii de prin Sfînta Biserică, privind în toate părțile sau am avut gânduri curvești, spurcate privind la femei prin Sfînta Biserică sau la bărbați, ori amintindu-mi imagini spurcate ce le-am văzut la televizor, calculator, de păcatele ce le-am făcut, de unele persoane, de lucruri sau griji lumești deșarte.

- În Sfînta Biserică m-am contrazis, certat sau chiar bătut cu preotul, cu dascălul sau cu alți oameni sau alte rele am făcut.

- Am mers la Sfînta Biserică îmbrăcat indecent, în pantaloni scurți, fuste scurte, ca femeie în pantaloni, vopsită, chimonou, capul descoperit, rujată, schimonosită, batjocorind prin aceasta Sfințenia locașului Sfînt.

- Ca tată sau mamă, nu i-am învățat pe copiii mei frica de Dumnezeu, fuga de păcat, nu i-am învățat rugăciuni și nu i-am dus de mici la Sfînta Biserică, nu i-am împărtășit periodic, nu i-am pus să postească și să țină rînduielile bisericești, nu i-am învățat să-și spovedească păcatele la preot, nu i-am pedepsit încă de mici cînd greșeau și nu ascultau, lăsîndu-i în voile lor, ba încă și mai mult eu însămi i-am învățat să meargă la baluri, discoteci, la întâlniri păcătoase, pe stadioane, săli de sport, uitat la televizor sau pe internet la tot felul de spurcăciuni.

- Am făgăduit să dau la Sfînta Biserică sau la Sfînte Mănăstiri bani sau vreun lucru sau să fac vreun lucru și n-am ținut făgăduința.

- N-am făcut parastase, pomeni, pentru cei adormiți, sau foarte rar am făcut.

- Am împiedicat și pe alții cînd au vrut să facă pomeni, parastase sau alte slujbe religioase, spunîndu-le că n-are rost să-și cheltuiască banii aiurea că doar morții nu mănîncă.

- N-am participat la parastasele rudelor și celor care m-au invitat.

- Cînd am făcut parastas, n-am chemat la masă străinii, ci rudele.

- Ca mamă (tată) n-am fost pildă prin fapte bune pentru copiii mei.

- N-am participat la slujbele Sfîntei Învieri, sau am stat puțin, am luat lumină și am plecat acasă, mîncînd și bînd la 12 noaptea ca un purcel.

- N-am participat la slujbele de la Denii că n-am vrut.

- M-am uitat la televizor în noaptea Sfintei Învieri a Domnului.
- N-am lăsat soția, copiii, nepoții să meargă la Denii sau seara la Sfînta Înviere.
- Am mîncat, băut, dansat, desfrînat, muncit, bătut în seara Sfîntei Învieri și am îndemnat și pe alții la fapte rele.
- Cînd am făcut pomană, mîncarea și lucrurile le-am dat la copii, nepoți, rude sau vecini bogați.
- Am trecut pe pomelnic pe vii la morți din răutate.
- Am dat sfaturi viclene, mincinoase sau cu scop pentru a mă răzbuna sau cîștiga.
- N-am fost recunoscător Lui Dumnezeu, Măicuții Domnului, Sfinților, duhovnicilor, părinților, nașilor de Botez și Cununie, miluitorilor, învățătorilor, dimpotrivă n-am avut nici respectul de creștin pentru ei.
- Nu mi-am făcut datoria de creștin față de părinți, copii, nași și față de toți semenii mei.
- Toată viața am iubit păcatul mai mult decît virtutea.
- Am iubit trupul mai mult decît sufletul, tot timpul munca și banii i-am cheltuit pentru trup și pentru suflet foarte puțin sau nimic.
- La rugăciune stau cu trupul, mintea e ocupată cu grija și plăcerile lumii, o fac din lene, cu silă, cu cîrtire, deși știu că rugăciunea e *împărăteasa* tuturor faptelor bune iar postul *mama* mîntuirii.
- Am început rugăciunea dar n-am terminat-o, am zis-o bîlbîită, repezită, incompletă sau au trecut zile și ani când am făcut foarte puțină sau deloc.
- N-am chef să mă rog, cînd vine ora de rugăciune vine ca o povară, nu sunt obișnuit, n-am dragoste să vorbesc cu Dumnezeu sau prefer să fac altceva numai să treacă ora de rugăciune.
- Am pus ceasul să sune noaptea ca să mă trezesc să mă uit la tot felul de filme la televizor.
- Cînd alții au vrut să facă o rugăciune eu i-am împiedicat, vizitîndu-i, făcîndu-i să piardă timpul sau alte motive.
- N-am cinstit sărbătorile și Sfinții cum e creștinește, ci păgînește și diavolește cu petreceri anticreștine.

- Când s-a sărbătorit Sfântul al cărui nume îl port am făcut petreceri cu copiii, rude, prieteni, mâncăruri și băuturi, dans și muzică, chiar și în post.

- N-am respect și nu mă întâlnesc cu rudele sau o fac foarte rar, din lipsă de dragoste, n-am participat nici la înmormântarea lor.

- N-am citit Sfânta Scriptură deși o am în casă.

- Din Biblie nu știu nimic, doar ce am auzit de la prieteni sau sec-tanți.

- N-am știut să apăr Sfânta credință ortodoxă din lipsă de cunoș-tințe.

- Am cinstit numai anumiți sfinți și nu pe toți zicând că unii sunt mici și nu sunt importanți.

- N-am luat în seamă hotărârile luate de Sfântul Sinod.

- N-am cunoștințe de cele 7 Sinoade Ecumenice, nici n-am vrut să știu deși am avut posibilitatea să cunosc.

- Nu știu prea multe despre cele 7 Sfinte Taine ale Sfintei Biserici sau știu foarte puțin pentru că n-am voit să știu.

- N-am crezut în nemurirea sufletului.

- Am zis că după moarte totul se termină, la fel ca la animale și păsări.

- Nu m-am ocupat de sufletul meu și a celor dragi mie, ci numai de trup.

- N-am făcut nimic bun pentru suflet și veșnicia lui sau foarte puțin.

- Sunt foarte sărac sufletește.

- Sufletul meu a fost toată viața robul trupului meu pătimăș, uitînd că Sfinșii Părinți ne învață că trupul este bun ca slugă și nu ca stăpîn.

- Am fost indiferent de mîntuirea sufletelor copiilor, părinților și a tuturor celor cunoscuți, vii sau adormiți.

- Am învățat pe mulți să se ocupe de trup, pentru că nu există viață viitoare, nu există rai, iad, totul se termină odată cu moartea și mulți m-au crezut și și-au pierdut sufletele.

- Am zis ca aici e raiul, aici e iadul, după moarte nu mai există nimic, asta pentru că am trăit și am simțit ca un dobitoc.

~~~~~  
- Datorită mentalității mele eretice am învățat copiii mei că nu există suflet și să-și îndeplinească toate poftele și mofturile și astăzi sunt eretici sau au murit eretici.

- N-am contribuit cu nici un ban la cumpărarea de veșminte pentru preot, vase Sfinte din Sfântul Altar, clopot, cristelniță, cărți sfinte, Sfinte Cruci.

- Am crezut în predestinație, am zis că așa este de la Dumnezeu, că unii s-au născut pentru rai și alții pentru iad, și indiferent cât s-ar zbate cel menit pentru iad n-are nici o șansă.

- Am zis și altora că noi suntem făcuți pentru iad și n-avem nici o șansă să scăpăm, așa că i-am îndemnat să ne trăim viața fără Dumnezeu făcând tot felul de păcate.

- Am știut că Dumnezeu ne-a creat pe toți oamenii pentru fericirea cea veșnică însă condiționată ca toți să facem voia Lui cea Sfântă și Dumnezeiască, dar eu n-am făcut nimic.

- Am întrebuițat rău voința, libertatea, și nu voiesc să colaborez cu harul și legile Domnului, predestinându-mă singur la osînda dreptății Dumnezeiești, care a fost gătită diavolilor și slugilor lor.

- N-am știut că Dumnezeu nu are nici o legătură cu faptele cele rele ale omului și că el voiește deopotrivă mîntuirea tuturor fiindcă știm că El nu este părtinire.

- Am zis că Dumnezeu e cauza osîndirii veșnice, El care arată că se face mare bucurie în cer pentru un păcătos care se pocăiește.

- Nu mi-am smerit trupul cu post, prin înfrînare totală sau parțială de la hrană bună și îmbelșugată și mai ales de proveniență animală.

- N-am știut (am știut) că postul este o jertfă trupească care cere a fi unită cu milostenia, cu darurile de tămîie, lumînări, prescuri, ulei, aduse la Sfântul Atar precum și metaniile, închinăciunile, toate laolaltă alcătuiesc închinarea datorată de trup, ca jertfă Domnului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, dar eu păcătosul n-am făcut nimic.

- Am auzit spunîndu-se „Acest soi de draci nu iese decît cu post și rugăciune” însă eu n-am luat nici o hotărîre, am trăit în nesimțire în continuare spre osîndirea mea.

- Am postit ca să nu mă îngraș și să fiu frumos trupește.

~~~~~


- Cînd am postit ori am cîrtit, ori m-am lăudat la toți că postesc și cum postesc, că nu mănînc decît uscat, că nu beau vin, că nu mănînc nici ulei, că nu mă uit la televizor și fac nu știu cîte metanii și rugăciuni.

- Am dansat, cîntat cîntece lumești, am fumat, am băut peste măsură, îmbuibat cu mîncăruri de post.

- Am ținut post de mîncare dar am bîrfit și clevetit pe semenii mei, i-am judecat că nu țin post, că sunt proști și păcătoși.

- N-am învățat copiii și nepoții cu post fiind peste 7 ani, mi-a fost milă de trupurile lor dar nu și de sufletele lor.

- Le-am dat copiilor și nepoților în post brînză, lapte, ouă, pește, chiar luna, miercurea și vinerea.

- Am făcut nuntă, cumetrii, distracții, am fost la bal, discotecă, onomastici, și am dansat mîncat, băut, bătut din palme toată noaptea ca un nebun.

- Am îndemnat și am ispitit și pe alții ca să nu țină post, sau dacă s-a îmbolnăvit cineva sau eu am dat vina pe post.

- N-am lăsat pe cei din casa mea să postească.

- Am vorbit, rîs, dormit, glumit sau am plecat în timp ce preotul a început să predice pentru că mă plictiseam.

- Am judecat preoții că nu știu să predice, că predică prea mult și fără rost, folsoesc cuvinte sofisticate pentru a se da deștepți.

- N-am fost atent la predică, nici la Sfînta Liturghie și cînd am fost întrebat ce Apostol sau ce Sfîntă Evanghelie a fost n-am știut să răspund pentru că am fost prezent numai cu trupul.

- Nu m-am spovedit în cele 4 posturi.

- Am băgat în Sfîntul Altar carne și băuturi spirtoase.

• Toată viața m-am mîndrit, trufit, lăudat, obraznicit, înălțat cu gîndul și fățarnicit.

• Am căzut în păcatul mîndriei, al slavei deșarte și a tuturor patimilor ce se nasc din aceasta, adică părerea de sine, îngîmfarea, mulțumirea de sine, lauda de sine, încrederea nebună în sine, bizuirea de sine, orgoliul, încăpățînarea, neascultarea și sunt stăpînit de ele.

- M-am mîndrit smerindu-mă, zicînd că sunt păcătos, dar în realitate credeam altceva.

- M-am lăudat cu faptele bune, cu păcatele, ca un om lipsit de minte, că am avut multe femei, că am băut mult etc.

- Mi-a plăcut să fiu lăudat, m-am lăudat cu fapte pe care nu le-am făcut.

- M-am crezut mai milostiv, mai bun, mai deștept, mai frumos, mai harnic, mai bogat, mai credincios, mai evlavios decât semenii mei.

- Sunt îndrăzneț, doritor de a face numai ce doresc eu, sunt batjocoritor, obraznic, fals și fără de sfială (bun simț), mă supăr foarte repede, de la nimica toată și țin minte răul.

- Sunt potrivnic, neascultător, împietrit, aspru cu semenii și plin de mine însumi, m-am socotit a fi deasupra celorlalți oameni cu: frumusețea, învățătura, cuvîntul, glasul, cîntatul, averea, moștenirea, rudele, copiii, sărăcia, îmbrăcămintea de lux ori cu cea modestă, cu mîncărurile, băuturile, postul, milostenia, îngrășarea trupului ori cu slăbirea lui.

- Mă mîndresc cu podoabele casei mele pe care am dat sume mari de bani, și cu alte deșărtăciuni.

- M-am mîndrit cu sărăcia (modestia).

- M-am întristat cînd am fost criticat chiar și cu dreptate, nu suport din mîndrie morală mai ales public.

- Din mîndrie și ca să arăt bine îmi îngrijesc cu multă atenție trupul: părul, tenul, unghiile, pe care le las să crească ca la diavol, le vopsesc, îmi rad părul de pe picioare, mă coafez, îmi vopsesc părul, buzele și ochii cu diferite vopsele, mă pensez, mi-am făcut găuri în urechi, nas, sprîncene, limbă, buric, buze pentru cercei, arătînd prin aceasta Lui Dumnezeu că n-a știut să mă facă cum trebuie.

- Am purtat haine fine, scumpe, la modă și extravagante, făcînd sminteală celor ce mă priveau și cu dorința de a place celor din jurul meu și a mă lăuda.

- M-am îmbrăcat necuviincios arătîndu-mi în multe feluri goli-ciunea trupească prin fuste scurte și strîmte ori fuste lungi și strîmte cu șliț, rochii decoltate și strîmte, chimono sau numai în pantaloni scurți și sutien.

- Am dat sfaturi la semenii mei după mintea mea fără să mă smeresc și să-i trimit la duhonicul lor.

- N-am făcut toate sau nimic cu binecuvîntarea duhovnicului, toate le fac fără întrebare și de capul meu, sunt încăpățînat, ambițios, neascultător de părinți, nu ascult de nimeni.

- Mă pun în gură cu toată lumea, contzrazic adevărul.

- Tot ce mi-a dat Dumnezeu din milă eu am crezut că mi s-a cuvenit pentru niște fapte bune pe care le-aș fi săvîrșit.

- Am asuprit orfani, văduve, necăjiți, angajați, profitînd de funcția socială.

- Am fost asociat cu cineva și l-am înșelat, l-am furat, mi-am bătut joc de el, m-am despărțit de el și nu i-am dat după înțelegerea stabilită la început.

- Din cauza mîndriei m-am bătut cu semenii mei pentru a nu fi desconsiderat de ceilalți oameni, deși puteam să evit, am îndemnat și pe alții să se bată.

- Am îndemnat pe alții să se bată cu cuțite, topoare, bîte, pînă s-au omorît.

- Am defăimat, bîrfit, clevetit, am îndemnat și pe alții să facă la fel, distrugînd cinstea, onoarea și demnitatea semenilor mei (Patriarh, preoți, colegi, părinți, copii, frați, surori, rude, nași, prieteni, duhovnic).

- Am fost fanatic în credință și am făcut tulburări în Sfînta Biserică și în mintea semenilor mei, mulți s-au smintit și au părăsit credința ortodoxă.

- M-am lăudat, m-am înălțat cu gîndul.

- Am voie slobodă și din mîndrie mi-o împlinesc.

- Am obiceiuri rele și din mîndrie nu le părăsesc.

- Sunt încăpățînat, nesupus, ambițios și mîndru în comportare.

- Sunt orgolios, nu suport să mi se poruncească, să mi se arate adevărul sau să fiu criticat deși recunosc că sunt vinovat.

- Sunt încrezut, mă încred în bunuri lumești, în oameni mari și mă laud cu toate.

- Sunt îndrăzneț, doritor de a face numai ce doresc eu, sunt batjocoritor, obraznic, fals și fără bun simț.

- Mă supăr repede, însă din mîndrie nu mă arăt supărat.

- Sunt potrivnic, neascultător, împietrit, aspru și plin de mine însumi.

- Am stat în față ca să fiu văzut și admirat.

- Mă mîndresc cu podoaba părului, cu chipul meu frumos, cu sănătatea, cu tinerețea sau cu vîrsta înaintată pe care am apucat-o, cu tot ce am frumos și bun, uitînd că toate sunt de la Dumnezeu.

- Am intrat în Sfînta Biserică împodobită ca la paradă, făcînd sminteală celor ce mă priveau.

- M-am împărtășit îmbrăcată necuviincios, cu chipul și buzele vopsite, cu capul descoperit, cu pantaloni, atingînd înfricoșătoarele Taine ale Domnului Hristos, arătînd lipsă de evlavie.

- Mi-am cheltuit averea și chiar și ultimul ban din casă pentru lux și deșărtăciuni lumești.

- M-am mîndrit cu sărăcia, cu hainele modeste, cu postul, cu slăbiciunea trupului, cu visele, cu vedeniile pe care pretind că le-am avut.

- M-am rugat cu glas tare sau am cîntat mai tare decît alții ca să fiu auzit și lăudat.

- Am dat milostenii la săraci în văzul tuturor ca să fiu lăudat, mîndrindu-mă prin aceasta.

- Fiind paraclisier, m-am atins de Sfînta Masă și de alte obiecte Sfîntite în Sfîntul Altar.

- Ca femeie, la îndemnul preotului, am intrat în Sfîntul Altar și am făcut curățenie, m-am atins de Sfînta Masă.

- Din mîndrie, am iscodit despre casa și bogăția altora, am ascultat la ferestre și am vrut să știu cum viețuiesc, pîndind tot ce fac, am vrut să știu starea duhovnicească a fratelui meu ispitindu-l prin tot felul de întrebări.

- Am căutat să mă țin după moda lumească fără să țin seama de ce-mi este folositor și îngăduit.

- M-am trufit și semețit, am fost mincinos și lăudăros.

- Am fost fățarnic și mi-a plăcut mult să fiu cinstit și lăudat de oameni.

- Am păcătuit cu iubirea de sine, cu părerea de sine, cu simțirea de sine, cu biziurea de sine și cu trufașa încredere în sine.

- Am păcătuit foarte mult cu rînduiala de sine, adică mi-a plăcut să umblu după voia mea și am urît supunerea și tăierea voii.

- Am fost stăpînit în toată vremea de duhul mulțumirii de sine, adică am fost mulțumit cu starea și așezarea mea sufletească, socotind că sunt ca ceilalți oameni.

- N-am avut adevărata cunoștință de sine, adevărata muștrare de sine, fiind stăpînit în toată vremea de îngîmfarea de sine și prețuirea de sine.

- Am purtat la gît mărgel, medaliaoane, cercei prin toate părțile, inele și alte bijuterii ca să atrag atenția și să mă mîndresc cu ele, fără a mă gîndi că sunt lucruri idolești și mare urîciune înaintea Lui Dumnezeu.

- Din mîndrie am defăimat portul călugăresc și preoțesc, precum și sărăcia și nevoințele lor.

- Din mîndrie am rîs de păcatele altuia, disprețuindu-l și vorbindu-l de rău, iar pe ale mele nu le-am socotit.

- Din mîndrie am defăimat pe cei săraci, lipsiți, neștiutori, pe cei ce au greșit cu ceva, pe cei neputincioși și pe cei ce au sărăcit din anumite motive sau necazuri în loc să mă rog Lui Dumnezeu pentru ei.

- Din mîndrie m-am socotit deștept, înțelept, talentat și cu multe calități.

- M-am mîndrit și m-am socotit mai presus decît ceilalți, cu frumusețea, cu știința, cu felul de a vorbi, cu glasul meu, nesocotind că aceste daruri nu sunt ale mele ci ale Lui Dumnezeu, care mi le-a dat și pentru care trebuie să-l mulțumesc.

- Gelozia m-a chinuit toată viața, mult am urît, clevetit, judecat, blestemat, dat răului, naibii, lovit, răzbunat din cauza acestei spurcate patimi.

- Tot din cauza geloziei am vorbit foarte mult și am făcut planuri cu diavolul în mintea mea, de răzbunare, după care chiar m-am răzbunat.

- Gelozia m-a făcut să uit iubirea Lui Dumnezeu și am căutat iubire și dezmiardări de la muritori.

- Cînd n-am căzut în diferite păcate în care era să cad, am zis că e meritul meu și nu că m-a păzit și m-a ajutat harul Lui Dumnezeu.

- Am fost stăpînit în minte și cuvînt de duhul îndreptățirii de sine.

- Am vrut și mi-a plăcut să am întotdeauna dreptate, să nu fiu contrazis, să vorbesc mult și prost, fără binecuvîntarea celui mai mare chiar și în fața preoților și să fiu ascultat de ceilalți.

- Am vorbit neîntrebat, fără blagoslovenie, fără bun simț, am luat cuvîntul crezînd că ce spun eu e important, restul bat cîmpii.

- Am fost stăpînit de trîmbițarea de sine, adică am spus altora isprăvile mele cele părate bune.

- Am hrănit în toată vremea pe fariseul meu cel dinlăuntru cu închipuirea de sine și cu arătarea.

- Fiind stăpînit de mîndrie și încăpățîinare am vorbit împotriva față de cei mai mari.

- Fiind mîndru și semeț, am urît pe cei ce m-au muștrat și am iubit pe cei ce m-au lăudat.

- M-am mîndrit și lăudat cu cele 4 feluri de bunătăți, cu cele firești, cu cele cîștigate, cu cele din întîmplare și cu cele cîștigate prin nevoie duhovnicești.

- Avînd unele bunătăți duhovnicești n-am recunoscut că le am de la Dumnezeu.

- Fățarnic fiind, am umblat cu prefăcătorii, cu minciuni, cu vicleșug și cu fapte păcătose, însă am vrut să le acopăr cu haina virtuților, a evlaviei și a împlinirii legilor Lui Dumnezeu.

- Am spus vorbe cu mai multe înțeleșuri.

- De multe ori una am gîndit, alta am spus și alta am făcut.

- Cum satana se îmbracă în înger de lumină păcălind oamenii așa și eu sub masca evlaviei și a fățarniciei mi-am ascuns neputințele.

- M-am fățarnicit că îi iubesc pe semenii mei și în realitate eu îi uram de moarte.

- M-am prefăcut că iubesc și că țin cu ei, i-am învățat să spună minciuni, să se răzbune că au dreptate, să urască și să nu ierte pe nimeni.

- Am avut întotdeauna viața mea fățarnică, plină de prefăcătorie și fiind eu înlăuntru plin de rănilor conștiinței și urîciunea păcatelor mele, pe dinafară m-am arătat mormînt văruiat prin cuvioșia, evlavie și fățarnicia mea prin care am vînat slava și laudele de la oamenii cei neiscușiți care n-au cunoscut vicleniile mele.

- Am recunoscut că am unele bunătăți de la Dumnezeu, însă nu am recunoscut că le am în dar ci fiindcă mi s-ar cuveni, socotindu-mă vrednic de ele.

- Am socotit că am unele bunătăți duhovnicești pe care nicio-dată nu le-am avut.

- Am defăimat legile canonice și liturgice pe care le-au rînduit Sfinții Părinți în Sfînta Biserică și nu am voit să mă supun întru toate predaniilor Sfîntei Biserici.

- Am fost rob și stăpînit de defăimarea ascultării, de iscodire, de înșelare cu mintea, de trufie, de slavă deșartă, de lauda de sine și de la alții, de înălțarea cu mintea, de pregătirea cea fățarnică, de voia liberă, de deprinderea păcatului.

- Am păcătuit înaintea Lui Dumnezeu cu gîndul de hulă, de necredință, de încăpăținare, de îngîmfare, de neînfrînare, de iubirea de stăpînire și alte asemenea acestora.

- Am lăudat pe alții cu scop viclean pentru a dobîndi ceva de la ei, sau din răutate, făcîndu-i să cadă în mîndrie și să-și piardă faptele bune.

- M-am mîndrit că eu aș fi feciorelnic cu trupul, defăimînd în mintea mea pe cei ce au păcătuit.

- N-am iubit niciodată în viața mea, de a fi ocărit, defăimat, necinstit de alții și nebăgat în seamă.

- Nu m-am silit a curma în mintea mea vicleșugurile cele gîndite ale slavei deșarte, nu m-am silit a face ceva înaintea oamenilor ca să fiu defăimat de ei.

- Am cheltuit foarte muți bani cu fumatul, am cumpărat și altora țigări, am învățat și pe alții să fumeze, am dat țigări de pomană.

- Am fumat din mîndrie ca să nu zică lumea că sunt bărbat prost.

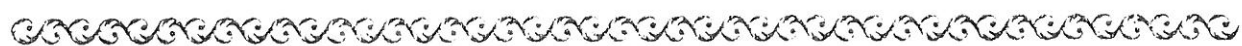
- Cînd mi-a cerut un sărac bani nu i-am dat, dar pe țigări am dat o mulțime de bani sau le-am dat țigări.

- Am bătut femeia și copiii să-mi facă rost de bani și de țigări.

- Am învățat, i-am obligat pe copii să fumeze, pe nepoți, pe soție.

- Am furat bani de la părinți, din Biserică sau din casă pentru țigări.

- Am făcut glume de prost gust prin care pe unii i-am smintit, întristat, îmbolnăvit sau chiar au murit iar unuia s-au despărțit, divorțat, s-au bătut, s-au lepădat de Sfânta Biserică.

- Am spus glume cu vorbe murdare, care făceau referire la păcate, scamatorii imorale, spectacole aducătoare de sminteală pentru mine și pentru alții.

- Am făcut glume proaste la adresa diavolului favorizându-l ori lăudându-l.

- Am făcut glume proaste la adresa Lui Dumnezeu, Maici Domnului, a Sfinților, a Sfintei Cruci, a slujbelor religioase sau am asistat și râs împreună cu cei care făceau tot felul de glume prostești în loc să-i opresc sau să mă retrag.

- Am făcut glume îmbrăcându-mă preot, episcop, călugăr, maică, am imitat servicii religioase.

- Am făcut glume la adresa ierarhilor Bisericii, a preoților, călugărilor, creștinilor, judecat, clevetit, osîndit, vorbit de rău, ponegrit și stricat cinstea și bunul nume încît mulți creștini n-au mai ascultat de ei.

- Am făcut legămînt cu diavolul să-mi ajute la vreun lucru făgăduindu-i să-i dau sufletul sau alte servicii.

- Am dat diavolului prin cuvînt, pe părinți, frați, femei, copii, rude, prieteni, cunoscuți, lucruri, animale, izvor de apă, mașină chiar și pe mine însumi.

- Am făcut gesturi și glume diavolești.

- Am făcut vrăji, descîntece și vrăjitorii, făcînd mult rău multor oameni, lucrînd cu satana.

- Am fost la vrăjitoare, descîntătoare, ghicitoare, la cele care dau în cărți.

- Am hipnotizat, am adus oameni în transă, am prezis lucrurile viitoare.

- M-am ocupat cu telepatia, am crezut că este un lucru bun, folositor.

- M-am dus la descîntători, ghicitori, la cei care deschid cărțile Sfinte, (preoți, călugări), mi s-a ghicit în ghioc, cărți, cafea, în palmă etc.

- Am făcut și eu însumi farmece, vrăjitorii, am ghicit, am descîntat, am explicat visele, vedeniile, zodiacul, am dat copilul pe geam, am făcut și alte lucruri vrăjitoarești.

- Am crezut în noroc, destin (predestinație), horoscop, astrologie, zodiac, bobi etc.

- Am folosit numele Lui Dumnezeu, al Maicii Domnului și al Sfinților precum și semnul Sfintei Cruci pentru vrăjitorie, descîntece și farmece.

- Am crezut în superstiții sau că este semn rău cînd îți țiue urechea, se zbate ochiul, cînd îți iese cu găleata goală în față, cînd îți trece pisica neagră prin față, un preot sau un mort.

- Am folosit culoarea roșie împotriva deochiului, am purtat baiere, amulete, talismane, lucruri vrăjite, crezînd că-mi pot fi de folos.

- Am mîncat și băut spurcăciuni date de vrăjitoare și descîntătoare.

- Am crezut că există strigoi, vîrcolaci, zemi și alte chipuri ale satanei și din aceste pricini am ținut unele datini sau zile ca să nu se îndeplinească ceva rău.

- Am dat argint viu la mai multe persoane și spurcăciuni.

- Am legat bărbat și femeie să nu se împreune, să nu se poată căsători, am luat mana de la animale, am turnat cărbuni și am descîntat la cei bolnavi.

- În noaptea de Anul Nou m-am uitat în oglindă, verighetă, am pus busuioc sub cap, am uns casa cu usturoi și alte ~~cele~~^{alte} obiceiuri drăcești ca să îmi visez soarta, pentru a fi iubită de un anumit bărbat, i-am pus spurcăciuni în mîncare și băutură.

- Am sfătuit pe alții să meargă la vrăjitori sau să facă lucruri vrăjitoarești, am crezut că sufletul se reîncarnează în alt trup de oameni, animale etc.

- Am crezut în spiritism, m-am dus la cei ce grăiesc cu morții, la mincinoșii de clar-văzători care sunt oamenii vrăjmașului (cei care apar la televizor, ziare, reviste), escrocii lumii.

- Am dat bani, lucruri, animale, păsări la vrăjitori și descîntători și am luat în schimb de la ei mîncare, băutură și lucruri spurcate și le-am

pus semenilor mei în mîmcare, băutură, pe haine, pe gard, în poartă, pe mașină, pe animale etc.

4. Mi-am dat în cafea, cărți, bobi, ghioc, am fost la cei care fac magie albă sau neagră care nu sunt decît oamenii lui satana și care lucrează cu el.

- M-am dus la vrăjitoare să-mi desfacă Cununia, mie sau copiilor mei, în loc să mă duc la Sfînta Biserică la preoți.

- Din cauza vrăjilor puse, date, aruncate de mine s-au îmbolnăvit oameni, animale, păsări sau chiar au murit, unii s-au lepădat de Ortodoxie.

- Am intervenit cu cuvîntul, cu bani, cu diferite relații, la preoți, protopopi, episcopi, pentru hirotonia copiilor mei, rude sau cunoscuți, lăudîndu-i, mințind că sunt buni creștini și evlavioși, deși nu meritau pentru viața lor imorală și au ajuns naimiți, furi, lupi în turma Domnului Hristos, și au pierdut multe suflete, făcîndu-mă pătaș.

- Am intervenit la avocați, judecători, poliție, notari, cu scopul de a scăpa din încurcătură pe cei vinovați și să bage la închisoare sau să ia amendă oameni nevinovați din care cauză mulți și-au distrus familiile, îmbolnăvit, sinucis sau au făcut crime.

- N-am interevit cînd am putut ca să salvez suflete nevinovate.

- Ca tată am intervenit la școală cu bani și cadouri dați profesorilor pentru a-mi trece copiii clasa, prin aceasta am încurajat lenea și prostia și astăzi sunt niște rebuturi sociale, plini de tot felul de patimi, nu lcurează nicăieri, mă bat, îmi fură banii din casă și alte lucruri.

- Am intervenit pe lîngă conducătorii de societăți, cu viclenie, cu minciuni și cu păreri neverificate și am făcut ca mulți oameni să-și piardă locul de muncă, distrugîndu-i.

- Mi-am călcat jurămîntul și promisiunile față de Dumnezeu, Maica Domnului, Sfinți, duhovnic, Sfînta Biserică, părinți, copii și tot felul de oameni.

- Promit multe și nu mă țin de cuvînt.

- M-am dezvinovățit că nu mi-am călcat jurămîntul și promisiunea, mințind, jurîndu-mă fals sau blestemîndu-mă sau jignind.

~~~~~

- Din cauză că mi-am încălcat jurămintele, promisiunile și cuvîntul am făcut pe mulți oameni să păcătuiască, judecîndu-mă.

- Am spus minciuni pentru a falsifica adevărul și a înșela pe aproapele.

- Am spus minciuni chiar și la spovedanie.

- Am spus minciuni pentru care unii oameni au avut de suferit.

- Am semănat vrajbă cu minciuni în familii și mulți s-au despărțit, bătut, ucis sau nu vorbesc între ei și nu se pot ierta.

- Am putut să salvez un suflet nevinovat spunînd o minciună dar n-am vrut din indiferență față de aproapele, minciună care nu ar fi afectat pe nimeni.

- Am spus minciuni acoperind adevărul pentru un moment, ca să înlătur un rău mare, poate chiar păcate cumplite și grave, la oameni mai puțin educați, bolnavi, nervoși, plini de mînie și de dorință de răzbunare.

- Am vrut ca prin părută minciună să economisesc neputința omenească și mai tîrziu cel pe care l-am mințit a apreciat în bine minciuna pentru că i-am salvat viața lui și pe a celui care voia să se răzbune.

- Am știut că cel care minte este fiu al tatălui minciunii și care nu este altcineva decît satana cu toată gașca lui.

- Am spus minciuni jurîndu-mă că este adevărat ceea ce spun, am pus și pe alții să mintă, i-am pus să jure pe Biblie, Sfînta Cruce și Sfînte Icoane.

- Am spus minciuni aparente pentru care nu m-am pocăit.

- Am spus minciuni pentru a-mi satisface poftele trupului, păcătînd femeii și oameni nevinovați, uitînd că de fapt mă păcăleam pe mine.

- Am spus minciuni pentru a pîngări numele bun și cinstea semenilor ca un defăimător, dacă a adus pe alții de la erezie și i-a convertit la ortodoxie.

- Am spus minciuni cu viclenie încît unii dintre oamenii le-au crezut și au căzut în grele păcate.

- Am spus minciuni pentru a fi lăudat, a mă da mare și să aibă oamenii o impresie că sunt eu cineva.

- Am spus minciuni că am făcut nu știu ce fapte pentru care merit laudă și pe care eu nici cu gândul nu le-am făcut măcar.

- Am spus minciuni aiurea, din obișnuință, fără nici un rost, că să mă aflu în vorbă, să pierd timpul și așa am ajuns fiu al satanei.

- În loc să îmi fie rușine cu păcatele făcute prin gesturi, cuvinte, gânduri, fapte, m-am mândrit și lăudat ca un nebun, negîndind că voi da socoteală la Ziua Judecării.

- Am disprețuit medicamentele, greșind împotriva legilor naturale create de Dumnezeu cu scopul ca omul să se folosească de ele ca de un bun al vieții trupesti asemănătoare cu hrana zilnică.

- N-am folosit pentru bolile sufletești slujbele preoților și rugăciunile Sfintei Biserici.

- N-am știut că doctoriile unite cu rugăciunea folosesc mult la felurite trebuințe ale vieții, atît trupesti cît și sufletești.

- Am luat medicamente după a mea pricepere și era să mor.

- Am luat multe medicamente pentru a mă sinucide, am dat și altora medicamente după capul meu.

- Am luat medicament pentru a nu rămîne gravidă (anticoncepționale).

- N-am știut că cel ce păcătuiește înaintea Lui Dumnezeu încălcînd poruncile ajunge pe mîinile doctorilor.

- În timpul bolii am fost neglijent și nu m-am rugat, nu mi-am aprins candela, n-am vrut să merg la Sfînta Biserică deși puteam, n-am chemat preotul să mă spovedesc, n-am luat medicamente.

- Am muștrat, fără să verific bine dacă el spune adevărul și dacă cel muștrat este în stare să se îndrepte atunci sau în viitor.

- N-am muștrat pe cei care vorbesc sau făceau glume pe seama Lui Dumnezeu, a Sfînților sau a oamenilor nevinovați, dimpotrivă am fost de acord cu ei.

- Ca parte bărbătească mi-am băgat cercei în urechi, limbă, nas, sprîncene, mi-am tuns părul după moda lumii, mi-am făcut creastă, mi-am vopsit părul în toate culorile.

- N-am muștrat cu scopul de a îndrepta, ci din răutate.

- N-am muștrat pe cei care au păcătuit prin cuvinte, gesturi și fapte cu scopul de a-i îndrepta.

- N-am muștrat pe cei neștiutori, nelegiuți, rățăciți sau învechiți în rele, ca să le deștept conștiința spre a se îndrepta și pocăi, iar dacă am făcut-o, am făcut-o cu ton poruncitor și mai rău i-am tulburat.

- Sunt un om neascultător, nesupus, încăpăținat de mic, atît față de autoritățile bisericești cît și de cele lumești.

- N-am făcut nimic cu binecuvîntarea preotului, a părinților, toate le-am făcut de capul meu.

- Am făcut ascultare dar cu cîrtire, bolborosind, vociferînd atît cu glas tare cît și în mintea mea.

- Am făcut lucruri bune dar fără întrebare, fără ascultare și fără ca duhovnicul să le fi binecuvîntat.

- Am făcut ascultare la un duhovnic care nu m-a vindecat sufletește cu nimic după atîția ani.

- Din lipsă de dragoste creștină și înțelepciune n-am avut respect față de cei mici, față de cei egali și față de cei superiori căci fiecare om are demnitatea lui, care cere a fi respectată întrucît este făptura Lui Dumnezeu.

- Felul meu de a fi se cunoaște după cum nu respect pe duhovnic, părinți, profesori, învățători și superiori, le găsesc defecte, mă cred mai deștept, zic că nu-s de la Dumnezeu ci că i-a pus diavolul șefi.

- Nu mi-am achitat datoriile față de Sfînta Biserică și față de semenii mei, atît pe cele sufletești cît și pe cele fizice.

- Am fost în război și am rănit și omorît oameni cu voie sau fără voie.

- M-am mutilat singur pentru a nu face armată sau a merge la război.

- Mi-am murdărit mîinile de sînge lovind cu cuțitul, pumnul, coasă, sabie, topor, furcă, mutilînd, rănind sau chiar i-am omorît pe unii pe timp de pace datorită răutății din mine.

- M-am lăudat ca un om lipsit de minte că sunt înțelept, că sunt mare și tare, că sunt bogat, m-am lăudat ca un nebun cu păcatele, arătînd oamenilor toate prostiile făcute de mine, uitînd că cel înțelept

se laudă în Domnul, că Lui I se cuvine lauda, cinstea și închinăciunea, nu omului păcătos, prost și lăudăros.

- Am lăudat pe nedrept, cu gând viclean și lingușitor, făcând un mare păcat căci i-am otrăvit sufletește, le-am dat posibilitatea de a se mândri oamenilor.

- Am lăudat pe oameni duhovnicește dar și trupește, ruinându-le sufletele și pacea din ei.

- Când un om a fost deznădăjduit, eu păcătosul, în loc să-l laud un pic pentru a-i ridica moralul, l-am criticat.

- Am făcut păcate cu știință și cu voință călcând poruncile și legile Lui Dumnezeu sau cu neștiință sau fără voință, din obișnuință sau indiferență.

- Am avut posibilitatea să știu și să cunosc legile și poruncile Lui Dumnezeu, dar n-am vrut să ascult, să citesc, să întreb să-mi cumpăr cărți Sfinte, am trăit în nesimțire față de viitorul sufletului meu păcătos.

- Am făcut păcate exteriorizându-mă prin cuvinte, gesturi și mai ales prin fapte care desăvârșesc toate lucrurile sufletești și trupești.

- Datorită repetării păcatelor și perseverării și plăcerii îndelungate am devenit un om vicios.

- Aproape toate păcatele pe care le-am săvârșit le-am săvârșit cu știință și voință și din toată inima fără regret pentru conștiința mea întunecată datorită numărului mare de păcate.

- Am făcut păcate contra Lui Dumnezeu, contra mea însumi și contra semenilor mei.

- Păcate făcute contra mea au fost deznădejdea de viață, neîngrijirea sufletului meu potrivit cu menirea lui pentru viața de veci, îngrijirea exagerată sau neîngrijirea de trup, în conformitate cu legile morale, care înseamnă sinuciderea.

- Păcate făcute de mine contra aproapelui prin care m-am vătămat trupește și sufletește și prin care am hulit pe Dumnezeu, au fost și sunt mândria, zgîrcenia, desfrînarea, lenea, avaritatea, invidia, egoismul și mînia care sunt păcate de moarte.

- Păcate făcute de mine contra legilor Lui Dumnezeu sau strigătoare la cer: am ucis (omorât) oameni (și avorturi am făcut), animale,

~~~~~  
păsări, am făcut sodomie, am asuprit văduve, orfani și neputincioși, am oprit plata lucrătorului și mi-am necinstit părinții.

- Datorită numărului mare de păcate am luat minciuna drept adevăr, întunerciul drept lumină și păcatul drept virtute.

- M-am lăsat condus de poftele sentimentale ale trupului și am urât virtutea, orbit fiind de slava cea deșartă, aprecierea exagerată a lucrurilor înconjurătoare, plăcerile și toate nimicurile lumii trecătoare, încît mi-am omorît sufletul și distrus sănătatea.

- Voința mea nu s-a călăuzit după legile virtuților, ea a iubit răul, poftele cele josnice, ea mi-a slăbit sufletul în greutățile vieții de a rămîne statornic pînă la sînge, de a se împotrivi păcatului, încît am ajuns în nesimțire față de moarte.

- Nu sunt străin de păcatele voinței bolnăvicioase care sunt: invidia, urîciunea, defăimarea, gîlceava, pomenirea de rău și toate cele ce duc la uciderea omului trupestă și sufletește.

- Rațiunea mi s-a vătămat și înstrăinat de menirea ei și am folosit-o numai în rău spre pierzarea mea.

- De multe ori am păcătuit cu mintea și cu gîndurile, mai mult decît cu faptele, am persistat în prostie pînă am trecut chiar și la fapte.

- Toată viața am făcut planuri de tot felul și am dialogat mult cu diavolul în mintea mea, la rugăciune fiind sau în Sfînta Biserică.

- Eu păcătosul, ca un om lipsit de minte, am folosit toate organele trupului și toate simțurile, măduarele și toate celelalte necesare trupului în scopuri rele, încît efectul se vede în starea de păcătoșenie în care mă aflu, deși puteam să fiu un virtuos am ajuns un netrebnic și păcătos.

- Eu păcătosul, în loc să iubesc virtutea cu care să-mi salvez sufletul, cum ar fi: cunoștința, amintirea, curajul, bucuria, nădejdea și celelalte, am iubit neștiința, uitarea, ura, întristarea, deznădejdea și păcatul.

- Am păcătuit îmbolnăvind-mi trupul, iubind patimile, cum ar fi: plăcerea, împietrirea, îmbuibarea, trîndăviia, într-un cuvînt, moartea.

- Am cîrtit sau m-am întristat la cea mai mică suferință, durere, boală, am intrat în panică, am cercetat cei mai iscusiți medici sau vrăjitori, am cheltuit foarte mulți bani pe tratamente, însă nu același lucru

~~~~~  
s-a întîmplat cînd m-am îmbolnăvit sufletește, am trăit în nesimțire și cu indiferență față de mîntuirea mea, necercetînd nici un duhovnic iscusit.

- Din cauza păcatelor mi s-a întunecat mintea (conștiința) folosind sănătatea, bucuria și bogăția în scop rău, fără să-l mulțumesc Lui Dumnezeu.

- Tot timpul am avut chipul omului pămîntesc trăind în păcate grele cum ar fi: nechibzuința, frica grijii zilei de mîine, necumpătarea și nedreptatea, în loc să fi purtat chipul omului ceresc care iubește înțelepciunea, bărbăția, cumpătarea și dreptatea.

- Nu m-am ostenit să caut calea care duce la mîntuire, din dragoste față de Dumnezeu, am făcut-o de frica oamenilor, de frica judecății, pentru răsplata viitoare sau pentru mustrarea conștiinței.

- Am fost atras de duhul lumii și am trăit în neglijență iubind păcatul.

- Din cauza indiferenței față de mîntuirea sufletului meu, n-am știut care sunt virtuțile sufletești și cele care se nasc din ele: bărbăția, prudența, cumpătarea și dreptatea: iar cele care se nasc din ele sunt: virtuțile sufletești, credința, nădejdea, dragostea, rugăciunea, smerenia, blîndețea, îndelunga-răbdare, suferirea răului, bunătatea, nemînierea, cunoștința dumnezeiască, neiușirea, simplitatea, netulburarea, nefățarnicia, neînfumurarea, nemîndria, nepizmuirea, neviclenia, neiubirea de argint, compătimirea, milostenia, generozitatea, neîntristrea, străpungerea inimii, sfiala, bunul simț, evlavia, dorința bunurilor viitoare, dorul după Împărăția Lui Dumnezeu, poftirea Învierii.

- Eu păcătosul, în nepriceperea mea, și neștiind ce-i smerenia, cînd am văzut un om smerit am zis că e prost sau fățarnic.

- Am dorit să dobîndesc smerita cugetare dar fără să fac efort personal ci am dat bani pe la Sfinte Bierici, Sfinte Mănăstiri și am trîndăvit acasă uitîndu-mă la televizor și făcînd alte păcate, așteptînd mila Lui Dumnezeu.

- Toată viața mea am fost lipsit de smerenie (modestie) crezînd că totul mi se cuvine, aparține și sunt de neînlocuit, avînd idei lucifrice, căutînd tot timpul să fiu lăudat.

~~~~~

- Toată viața am văzut păcatele semenilor, iar pe ale mele le-am considerat mici și firești, nu mi-am înfrînat limba, pîntecele, am folosit mult vin și m-am asociat cu cei care grăiau deșertăciuni și am fost de acord cu prostiile și glumele lor, de multe ori chiar și erezii.

- N-am respins lauda oamenilor și odihna trupului exagerată, n-am trăit după învățătura Sfintei Evanghelii și învățătura Sfinților Părinți.

- N-am făcut milostenie după posibilități, atît față de Sfînta Biserică cît și față de semenii mei.

- Am făcut milostenie dar m-am răzgîndit și am luat-o înapoi.

- Am promis că fac multe dar din cauza zgîrceniei și a lăcomiei m-am răzgîndit și n-am mai făcut nimic.

- Am luat camătă la banii ce i-am dat împrumut sau la lucruri.

- Nu am plătit și omenit pe cei care mi-au lucrat ori le-am dat mai puțin decît a fost înțelegerea, certîndu-mă cu dînșii, ocărîndu-i, bătîndu-i și alungîndu-i.

- La cei ce am lucrat le-am cerut mai mult decît se cuvenea să mi se dea pentru lucrul meu, vorbindu-i de rău și furînd din lucrurile sau banii lor.

- Am cîștigat bani și averi cu vicleșug, cu vrăji și alte mijloace drăcești, ucigînd sufletul meu și pe ale altora.

- Am făcut pariuri drăcești întrecîndu-mă cu alții la fumat, băut, joc sau la alte chipuri năstrușnice, stricîndu-mi sănătatea mea sau pe a altora, pricinuind chiar și moartea.

- Nu mi-am îndeplinit făgăduința cu fapte statornice și jertfelnice.

- N-am făcut milostenie sufletească și trupească după posibilități.

- Am făgăduit multe în fața Sfîntului Altar cu jurămînt sau în fața Lui Dumnezeu, a preotului sau a oamenilor și nu m-am ținut de cuvînt.

- Din cauza mea mulți oameni și-au călcat făgăduințele, promisiunile, i-am îndemnat la rău.

- Mi-am îndeplinit toate făgăduințele rele, de ură și de răzbunare.

- Am făgăduit Lui Dumnezeu și duhovnicului că o să fac voia Lui Dumnezeu și o să-i urmez poruncile dar n-am făcut nimic.

- Am făgăduit Lui Dumnezeu că mă fac călugăr, preot, că voi merge pe la mănăstiri, biserici, în fiecare Duminică și sărbătoare, că voi

---

ține posturile, că mă voi ruga și că îmi voi schimba viața și eu dimpotrivă am făcut mai mult rău mie și semenilor ca unul lipsit de minte.

- Mi-am călcat făgăduințele față de conștiința mea și față de legile Lui Dumnezeu și am avut mari necazuri și tot nu m-am schimbat.

- Am promis Lui Dumnezeu că nu mai mănânc carne de porc, că nu mai beau țuică, cafea, droguri, că voi face nu știu câte metanii, că voi cumpăra la Sfînta Biserică veșminte, vase Sfînte etc. și n-am făcut nimic făcîndu-mă călcător de jurămînt.

- Din zgîrcenie nu mi-am cumpărat cărți Sfînte, candelă, Sfînte Icoane, n-am ajutat Sfînta Biserică, nu plătesc Sfînta Liturghie și n-am dat nici de pomană.

- Am promis că o să fac parastase, pomeni, Cununii, Botezuri, o să dau la văduve, orfani, săraci, lemne de foc, mîncare, bani și alte lucruri și n-am făcut nimic sau foarte puțin.

- Am mutat hotarul, hatul pentru a-mi însuși pămîntul aproapelui.

- Am luat pămîntul aproapelui ori săracului, schimbînd hotarul și bătîndu-l cînd acesta încerca să se apere sau chiar omorîndu-l.

- Am mințit la judecată, fiind martor mincinos și căutînd să părtinesc pe cel bogat sau pe cel cu putere.

- Am defăimat, ponegрит, neglijat și alungat pe săraci, pe scăpați, pe neputincioși, pe bolnavi, pe străini, pe văduve, pe orfani, care mi-au cerut ajutorul, ba i-am bătut, le-am luat și bunurile ce le aveau la ei, i-am blestemat, i-am înjurat, i-am dat diavolului, naibii, am rîs de ei, i-am trimis la muncă zicînd la muncă puturoșilor.

- N-am știut că dacă opresc plata lucrătorului se numește furt și am oprit-o.

- Am lucrat în batjocură la cei care m-au împăcat, însă banii i-am luat corect și chiar mai mult, profitînd de nepriceperea oamenilor.

- M-am întovărășit cu alți oameni la furat sau i-am îndemnat pe alții la furat.

- Am furat dar n-am dat nimic înapoi, deși canoanele spun că hoțul trebuie să dea înapoi de 4 ori mai mult pentru a vedea Împărăția Lui Dumnezeu.

- Am furat de la Sfînta Biserică, de la oameni, de la stat tot ce am putut.
- Nu m-am pocăit pentru tot ce am furat.
- Mi-am însușit lucruri găsite deși de multe ori am știut păgubașul.
- Am găsit lucruri, le-am dat înapoi dar am primit plată sau am cerut eu.
- Am învățat copiii, soția să fure, să cerșească.
- Am furat de la părinți, nași, copii tot ce am putut.
- Cînd am furat și am fost prins, am lovit, am mințit sau chiar am omorît.
- Am distrus marfa furată pentru a nu fi prins sau am vîndut-o.
- Fiind cel mai mare din familie am învățat frații să fure, să cerșească.
- Am furat și jefuit morminte.
- Am furat la cîntar, prin acte false, de la stat, am înșelat, am pus apă în vin și lapte, lapte în smîntînă, apă în borș, miere cu zahăr, am pus corpuri străine în marfă ca să pară mai grea.
- După ce am furat și am fost bănuît am pus martori mincinoși, m-am jurat și blestemat.
- Am lucrat cu vicleșug și cu nepăsare la lucrul aproapelui și i-am făcut pagubă în loc de folos.
- Toată viața mi-am dorit mult, mare și bun și nu toate le-am dobândit prin muncă cinstită, multe le-am dobîndit prin înșelarea aproapelui sau a statului.
- Din dorința de a avea cît mai mult am jucat jocuri de noroc, loto, zaruri, pariuri, table, cărți, poker, biliard, popice etc. pierzînd sume mari de bani și timp, făcînd să sufere cei din casă, am ajuns la bătași și ceartă și chiar divorț.
- Am făcut tot ce-i posibil să moștenesc averea cum ar fi: casă, apartament, pămînt, mașină, lucruri de tot felul, folosind acte false, minciuni, martori mincinoși, forța, poziția socială, chiar ne-am bătut și acum sunt certat cu ei, nu vor să mă ierte pentru ce am făcut dar nici eu nu m-am dus să-mi cer iertare smerit.
- Nu vorbesc cu părinții, cu frații pentru că n-au împărțit corect moștenirea, îi urăsc, le doresc răul.

- N-am fost primitor de străini chiar și de rude n-am fost primitor, n-am vrut să-i primesc deși era asupra nopții, iarnă, ploua, ningea ori m-am făcut că nu aud; ori am zis că nu am loc ori am motivat viclenește.

- Când a venit cineva la mine, m-am purtat urât, necreștinește, m-am arătat supărat, trist, obosit, plictisit sau chiar i-am dat afară flămânzi, însetați, indiferent de timp și anotimp.

- M-am bucurat când cineva m-a primit bine, însă când au venit ei la mine m-am purtat urât, jignindu-i prin comportamentul meu, mai mult am influențat negativ soția și copiii.

- Când am avut oaspeți, din cauza zgîrceniei nu i-am pus la masă, nu le-am oferit nimic, nici măcar un zîmbet care nu m-ar fi costat nimic, din dorința de a pleca cât mai repede de la mine.

- Din zgîrcenie, pentru a nu da bani la doctor și pe medicamente, m-am îmbolnăvit.

- Din cauza zgîrceniei n-am sfințit casa, n-am făcut Sfînta Aghiazmă în casă, nici pomeni, nici Sfîntul Maslu de cel puțin 3 ori pe an după cum se cădea să-l fac pentru binele meu și al familiei mele, zicînd că n-am bani de aruncat popii deși eram bolnavi sufletește toți cei din casă.

- Am făcut cîteva servicii religioase, dar le-am făcut cu zgîrcenie și cîrtire.

- Din cauza zgîrceniei nu am cumpărat cîndilițe, cărți religioase, lumînări, ulei, tămîie să dau de pomană, nici eu nu aprind candela în casă zicînd că ea consumă ulei mult, nu las nici soția și copiii să o aprindă.

- Din cauza zgîrceniei n-am hrănit pe cel flămînd, pe cel însetat, n-am îmbrăcat pe cel gol, n-am miluit pe cel care mi-a bătut în poartă și mi-a cerut, dimpotrivă l-am izgonit, jignindu-l, n-am cercetat pe văduve sau bătrîni neputincioși, pe orfani, pe cei închiși, n-am îngrijit de bolnavi, n-am adăpostit pe nimeni cu dragoste sub acoperișul casei mele, n-am îngropat nici un om sărac, n-am ajutat deși mi-a plăcut să fiu ajutat.

- N-am luat niciodată copii orfani de pe stradă, necăjiți, care stau în boscheți, să-i spăl, să-i hrănesc, să-i îmbrac, să le dau un sfat creștinesc.

- Am umblat cu măsuri false pentru a înșela pe aproapele meu cu fel de fel de șmecherii diavolești.

- Am profitat de neștiința, neputința și nepriceperea semenilor și am înșelat în tot felul.

- N-am împărțit moștenirea corect la copiii mei motiv pentru care s-au bătut și nu vorbesc între ei, se urăsc și nu se respectă ca frați.

- Am năpăstuit oameni, i-am învinuit pe nedrept, i-am persecutat, asuprit, ponegrit și calomniat aiurea, fără motiv, din răutate.

- Am fost zgîrcit și împietrit cu inima, nu m-au interesat sărăcia și lipsurile altora, sunt nesățios, viclean și nedrept, însușindu-mi bunuri străine pentru a mă îmbogăți.

- M-am lăcomit la avuții.

- Am strîns bani sau avere prin vicleșug sau cerșetorie, spre a mă îmbogăți.

- Am fost grabnic a lua și zăbavnic a da.

- Am dat milostenie cu îndoială și cu zgîrcenie, ocărînd și judecînd pe cei cărora le-am dat.

- Nu m-am gîndit la viața veșnică, dîndu-mi milostenie pentru sufletul meu, ci am socotit că o să-mi dea alții după plecarea mea din această lume.

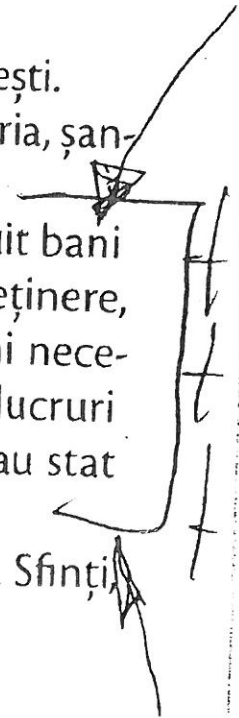
- Pentru zgîrcenia mea nu am dat slujbe la Sfînta Biserică pentru răposații mei și pentru ușurarea păcatelor mele.

- Sunt lacom la cele trupești și foarte zgîrcit la cele sufletești.

- Am practicat simonia, șpaga, ciubucuri, mituirea, bișnițăria, șantajul pentru binele meu sau a copiilor mei.

- Am fost zgîrcit cu oamenii, însă pătimăș fiind am cheltuit bani și pierdut timp cu mîncarea, băutura, medicamente și întreținere, crescînd cîini, pisici, șerpi, broaște, șoareci, păsări, nefindu-mi necesar, i-am crescut în casă spurcînd vasele, patul, masa și chiar lucruri Sfinte, mi-au băut Sfînta Aghiazmă și mîncat Sfînta Anafură, au stat pe Sfintele Icoane.

- N-am dus flori, busuioc la icoana Maicii Domnului și la Sfinți, nici la zile de praznic, din zgîrcenie și indiferență.

- Am avut gînduri sau am furat averea aproapelui, a Sfintei Biserici sau a Sfintei Mănăstiri.

- Nu mi-am plătit datoriile cuvenite față de oameni, Sfînta Biserică sau societate.

- Am vîndut marfă falsificată, stricată, expirată, alterată, am luat un preț mai mare decît cel cuvenit.

- Am înșelat la cîntar, la măsurători, la bani, la tot felul de lucruri.

- Am folosit vorbe meșteșugite la vînzare sau cumpărare spre a înșela pe aproapele, nu am spus adevărul.

- Am silit pe alții să cumpere scump de la mine marfă proastă, să-mi lucreze ieftin sau să-mi vîndă ieftin.

- Am făcut afaceri necurate din care au rămas oameni înșelați, pe drumuri sau chiar în temniță.

- Am făcut trafic cu copii, cu fete, femei, droguri, am răpit și sechestrat persoane, animale, păsări și lucruri.

- Am luat camătă, dobîndă, mită sau alte daruri.

- Am nedreptățit pe aproapele, ținînd seama de îmbrăcăminte, avere sau poziție socială, nesocotind dreptatea legală, căutînd folosul meu.

- M-am mîhnit pentru sărăcia mea materială, tulburîndu-mă foarte tare și am dorit să mă îmbogățesc.

- M-am pornit cu ură împotriva celor ce mi-au furat sau păgubit, dîndu-i în judecată, bătîndu-i sau făcîndu-le alt rău.

- Am păgubit pe aproapele de cînte, de merite, de funcție și de locul său mai bun.

- Am tănuit lucruri împrumutate sau date spre păstrare, neîndurîndu-mă a le înapoia, am păstrat în casă lucruri furate, am cumpărat lucruri care am știut că sunt furate.

- Am jefuit averile morților, mormintele.

- Am luat de la Sfînta Biserică lucruri, bani, lumînări, untdelemn, cărți, icoane și nu le-am dat înapoi.

- Am răpit cu sila, cu minciuni, jurăminte false sau prin judecată pămîntul aproapelui.

- Am sfătui pe alții să fure, să facă rău, ajutându-i și eu la acestea, i-am ascuns în casa mea, atît pe ei cît și furtul.

- Nu mi-am respectat nici contractul, nici făgăduința făcută aproapelui.

- Nu am lucrat după puterea mea la locul de muncă, nefăcîndu-mi datoria.

- Avînd posibilitatea să scap de pagube pe aproapele nu am vrut s-o fac.

- Am bănuț, am năpăstuit, am pedepsit pe alții pentru pierderea avutului meu.

- Am furat singur și în grup.

- Am luat diferite doctorii pentru a nu rămăne însărcinată sau pentru a ucide copiii în pîntece, am îndemnat și pe alte femei să facă la fel într-un fel sau altul.

- După ce am făcut avort, m-am îmbolnăvit, chiar eră să mor.

- Am îndemnat cîteva femei să facă avort, unele s-au îmbolnăvit sau chiar au murit și m-am făcut părtaș la crimă.

- Ca bărbat am obligat soția, concubinele să facă avort.

- Ca femeie, mi-am stricat pîntecele cu medicamente, prin legarea trompelor, prin folosirea steriletului sau prezervativului, crezînd în mintea mea întunecată că e un păcat mai mic, înșelîndu-mă.

- Am folosit tot felul de lucruri pentru a nu rămîne gravidă, chiar și onania.

- Am îndemnat, obligat sau am fost de acord cu soția să facă avort, am ajutat pe alte femei să facă avort sau am dat bani pentru a face avort.

- Am folosit diferite metode pentru a nu rămîne însărcinată și încă nu am renunțat la ele.

- Am născut copil mort.

- Am intrat în Sfînta Biserică după ce am făcut malahie sau desfrîinare, chiar și nespălat.

- Am făcut avort cu voie și fără de voie.

- Am omorît copilul după naștere, botezat sau nebotezat.

- Am avut copil care a murit nebotezat din vina mea sau a altcuiva.

- Am botezat copii născuți morți sau avortați, la sărbătoarea Sfântului Ioan Botezătorul sau cu alte ocazii.
- Am fost înainte de căsătorie la casele de toleranță, am practicat prostituția pe bani sau fără bani, din plăcere.
- Mi-am stricat fecioria de unul (una) singur(ă), făcând malahie, de unul singur sau cu alții, masturbându-ne.
- Din cauza îmbuibării și a vieții dezordonate, stînd ore în șir la televizor, citind reviste porno, la calculator, am avut multe scurgeri prin somn și eu am dat vina pe diavol.
- Cînd m-am căsătorit nu am fost fecior (fecioară) făcînd păcatul desfrînării cu mai multe persoane în tot felul.
- Am trăit o perioadă lungă de timp necununat făcînd chiar și copii, neștiind că dacă muream în perioada aceea ajungeam direct în iad lîngă cei sinuciși.
- Trăind necununat, am intrat în Sfînta Biserică, am luat Sfînta Anafură, Sfînta Aghiazmă, am aprins candelă, am dat de pomană spre osînda mea neștiind că cei necununați sunt spurcați și Dumnezeu nu primește nimic de la ei.
- Trăind necununat am intrat în casa creștinilor sporcîndu-o, am luat apă de la fîntînă, sporcîndu-o, am participat la făcut pomeni, sporcîndu-le.
- Necununat fiind am dat pomelnice la Sfînta Biserică și jertfă, împovărînd pe alții cu păcatele mele spurcate.
- Am trecut pe pomelnic oameni necununați, am stat cu ei la masă, am luat jertfă de la ei, deși știam că Sfîntul Ioan Gură de Aur zice: „la cei necununați nici de gardul lor să nu vă rezemați, că vă spurcați”.
- Ca bărbat, m-am castrat sau am folosit altă tehnică medicală pentru a nu face copii.
- Ca femeie m-am castrat dînd bani, mi-am legat trompele, mi-am pus sterilet, am luat anticoncepționale, diferite buruieni și ceaiuri, am stat cu picioarele în apă rece sau alte tehnici pentru a nu rămîne gravidă.
- Am castrat femei, bărbați, animale, păsări, luptînd împotriva Lui Dumnezeu care toate le-a făcut bune.

- M-am cununat fiind nespovedit, neîmpăcat, mîncat, băut, fumat, doar că așa e tradiția sau pentru bani, neștiind ce mare Taină e Cununia.
- Cînd m-am cununat nu mi-am ales nași creștini ci mi-am ales nași după poziția socială, după avere și neam.
- Am făcut nuntă mare cu muzică și lăutari, din mîndrie, cheltuind mulți bani, am jucat Duminica în timpul Sfintei Liturghii și din cauza mea mulți au păcătuit.
- Am făcut nuntă în post, sîmbătă seara, m-am dus la nunți cu lăutari.
- Am avut Cununie mixtă cu catolici, musulmani, evrei, păgîni.
- M-am cununat cu femeie nebotezată, necredincioasă, sectantă, păgînă, atee, numai pentru faptul că era bogată și frumoasă, pierzîndu-mi sufletul.
- M-am făcut rob plăcerilor, poftelor și patimilor trupului, uitînd de suflet.
- Am răpit femei, fete, le-am forțat la desfrîinare, le-am bătut, mutilat și chiar omorît, le-am vîndut pe bani.
- Am păcătuit cu soția (soțul) sau cu altcineva prin împreunare împotriva firii (perversiuni sexuale, gomorie, relații orale, sodomie, relații între persoane de același sex, între oameni și animale, între oameni și păsări, pedofilie).
- Am avut cugete și pofte trupești necuviincioase (uneori și cînd am privit la icoane), am păstrat acele cugete și nu le-am alungat, îndulcindu-mă de ele și nu le-am spovedit.
- Nu am săvîrșit păcatul cu lucrul dar cu gîndul am păcătuit iar prin imaginație îmi închipuiam și cum am să-l săvîrșesc atunci cînd voi avea ocazia.
- Am căutat prilej de a păcătui dar nu am găsit ocazia.
- În loc de a-mi stăpîni poftele, am căutat să le aprind mai tare.
- Am cîrtit împotriva Lui Dumnezeu, cerînd să mă scutească de războiul desfrînării, dar eu nu m-am străduit să mă înfrînez.
- Am curvit sau preacurvit de mai multe ori în zi sau noapte.

- Am curvit cu rude după trup sau spirituale (nași, finii, fii, părinți duhovnicești), trupești (părinți, copii, frați, verișori, nepoți, gineri, cumnați, socri, cuscii).
- Mi-am întinat toate simțurile cu televizorul, ziare, reviste, calculator, casete video pornografice.
- Am siluit femei, fete, văduve, copii după care le-am făcut mult rău, dându-le și altora.
- Am săvârșit păcatul malahiei singur sau cu alții sau i-am învățat pe alții să facă acest urât păcat.
- M-am cununat de mai multe ori pentru pofta trupului și nu pentru a avea copii, nu m-am căsătorit pentru nașterea de prunci ci pentru plăcerile trupului și ca să fiu în rînd cu oamenii.
- Am promis Lui Dumnezeu și duhovnicului că îmi păstrez fecioria pînă la Cununie, pînă la moarte și eu ticălosul mi-am bătut joc de fecioria mea și a altora.
- Am îndemnat multe suflete la desfrînare, am trimis soția și fetele pentru bani.
- Am cîrtit împotriva Lui Dumnezeu pentru familia pe care o am, am cîrtit împotriva soției și a copiilor, sunt nemulțumit de ei.
- Am trăit și mai trăiesc în concubinaj.
- Toată viața am iubit curvia cu toate ficele ei și le-am dorit.
- Am mințit, spus micniuni pentru a-mi satisface poftele trupești, m-am jurat că le iau de soție și după satisfacerea poftelor animalice am uitat tot, le-am bătut și jignit.
- Toată viața, înainte și după Cununie, am preacurvit cu mai multe femei.
- Am îndemnat și pe alții la perversiuni, sodomie, gomorie și la tot felul de păcate.
- Am distrus mai multe fecioare, din cauza mea multe au ajuns prostituate sau au probleme în familie, multe au divorțat.
- Mulți și-au distrus căsnicia, au divorțat din cauza mea, am semănat vrajbă și intrigă în familii.

- Am trăit trupește cu soția în zile de post, Sfînta Duminică și sărbători, în timpul Sfîntei Liturghii, în timpul perioadei lunare a soției, în timpul sarcinii sau în cele 40 de zile după naștere.

- După ce m-am împreunat cu soția am greșit luînd Sfînta Ana-fură, Sfînta Aghiazmă, am intrat în Sfînta Biserică, am sărutat Sfintele Icoane, m-am împărtășit, am apins Sfînta Candelă.

- Am silit la păcat soția în vremea cît a fost însărcinată, determi-nînd să piardă sarcina din această pricină.

- Nu am făcut molitvă de 40 de zile după nașterea copilului.

- Fiind lehoză am făcut mîncare la preoți, oameni împărtășiiți, la pomeni, am intrat în Sfînta Biserică, am luat și m-am atins de cele Sfinte.

- După ce m-am împreunat cu soția, m-am dus la fîntînă și am luat apă spurcînd izvorul (apa).

- Am zămislit copii în zile de post, Duminica, în timpul Sfîntei Liturghii, sărbători, beat, nervos, îmbuibat, mînios sau după ce am bătut soția.

- Am practicat onania pentru a nu face copii.

- Am avut în același timp, căsătorit fiind, mai multe femei, prac-ticînd poligamia.

- Am dorit și iubit atît de mult curvia (desfrînarea) încît am pier-dut mulți bani și timp și sănătatea pentru satisfacerea ei.

- Am sărutat soția, soțul, copiii, amantele prin locurile intime.

- Mi-am bătut joc de femei văduve atît trupește cît și sufletește.

- Am găsit în fîntînă, găleată, butoi, cadă cu vin, oale, bidoane, ceaun, castron, farfurii, tăvi animale mîncînd și bînd din ele sau chiar animale moarte, spurcîndu-mă, neștiind că după spălare trebuiau sfin-țite de preot și avînd grijă să nu se mai întîmple.

- N-am sărutat cu evlavie Sfintele Icoane, Sfînta Cruce, mîna pre-otului sau pe cei adormiți.

- Din cauza îmbuibării, a televizorului, calculatorului, a trîndăviei am avut multe visuri de desfrînare deși mi-a zis duhovnicul că cine desfrînează în somn desfrînează cu diavolul.

- Nu am postit cele 4 posturi, nici luna, miercurea și vinerea de peste an, am postit numai o săptămână la început și una la sfârșit, din milă față de trup.

- Nu mi-am înfrînat odată cu postul și simțurile, dar mai ales clewetirea, uitatul la televizor, calculator și vorbitul la telefon fără rost, ca un prost.

- Am făcut păcatul desfrînării în Sfînta Biserică, în chiliile călugărilor, maicilor, în cimitir, pe morminte, în cavouri, în clopotniță, în cafas, în curtea Sfîntei Biserici, în Mănăstiri, în fața semenilor și a copiilor.

- Bărbat fiind, am purtat cercei și alte lucruri femeiești, m-am rujat, fardat, slujit la cap, parfumat strident, m-am purtat nespălat, cu ținută indecentă.

- Am pierdut mult timp făcînd planuri în mintea mea cu diavolul, cum, cu cine, unde și cînd, am fost la vrăjitori pentru a mă căsători cu anumite femei dîndu-le mulți bani.

- Am răpit fată, femeie, fără consimțămîntul ei sau al părinților ei, am obligat-o să se căsătorească cu mine, asemănîndu-mă cu tâlharii curvari.

- Am răpit fată, femeie, le-am promis că le iau de nevastă și după ce mi-am bătut joc de ele le-am bătut și le-am alungat acasă.

- Am fost de acord cu copiii mei să se căsătorească cu sectanți, păgîni, atei, pentru funcție și bani.

- Ca moașă, am făcut avorturi sau au murit copii din cauza mea.

- Am acceptat copiilor mei să trăiască necununați chiar în casa mea.

- Necununat fiind, am participat la înmormîntarea copiilor, părinților, fraților, cu nesimțire mi-am permis chiar să intru și în Sfînta Biserică, am contribuit la pregătirea pentru pomenirea sufletelor celor adormiți, spurcîndu-le și întinîndu-le, încît mortului nu i-a folosit nimic.

- Am rostit cuvinte și am făcut gesturi necuviincioase în fața copiilor și a celor mai în vîrstă.

- Am rîs fără de socoteală, cu nerușinare, prosteste, am făcut cu ochiul, am jucat, ațîțat poftele altora, am jucat bătînd în palme, am chiuit și am rîs cu poftă la petrecere și la nuntă.

- Am plătit cu bani sau am dat daruri cîntăreților sau celor care cîntau cîntece și spuneau glume necuviincioase, sau am scris eu însumi cîntece, le-am cîntat sau am făcut alte măscăriciuni și obscenități.

- Am păstrat în casă, am primit diferite taboluri sau poze, ziare, reviste, casete video porno, am și pe pereți tablouri porno.

- Am făcut desfrîinare în seara de Înviere a Domnului Hristos, am îndemnat și pe alții.

- Am făcut păcatul desfrînării înainte și după ce m-am împărtășit.

- Mi-am întinat mintea și toate simțurile fiind treaz, din dezmierdare sau prea multă îmbuibare.

- Cînd eram copil m-am jucat de-a mama și tata cu frații mei, surori, verișori, vecini, colegi, făcînd malahie și chiar desfrîinare, pierzîndu-mi fecioria.

- Am desfrîinat cu fecioară, văduvă, rude, fețe bisericești sau cei de altă credință.

- Nu mi-am făcut canonul după ce am pățimit scurgere în timpul somnului, sau chiar trez fiind, nici după ce am curvit cu tot felul de persoane.

- Am frecventat case și locuri unde se spuneau cuvinte și fapte de sminteală, necuviincioase și nemernice: bar, bordel, sexshop, striptease, case de toleranță.

- Am fost la stadion, săli de sport, teatre, cinematografe pentru a urmări meciuri, spectacole, circuri, conferințe sau alte manifestații păgîne sau sectare.

- Am fost și am mîncat în casă la cei care trăiau necununăți la Sfînta Biserică, nu i-am sfătuit să se cunune, am primit daruri de la ei și i-am pomenit la slujbele Sfintei Biserici.

- Fiind copil am jucat diferite jocuri pătimase, desfrîinate, necuviincioase cu alte fete sau băieți.

- Ca părinte am culcat în pat cu mine fete sau băieți mai mărișori, sau i-am pus să doarmă împreună și au căzut în păcatul desfrînării.

- Nu m-am înfrîinat de la împreunare nici cînd soția a rămas însărcinată.

- I-am învățat pe alții să facă păcate de curvie, malahie, perversiune, sodomie, gomorie sau ca dobitoacele, sau cu dobitoace și păsări.

- Am fost de acord cu clonarea, avortul, eutanasierea, schimbarea sexului, castrarea, incestul, pedofilia, homosexualitatea, lesbianismul, schimbarea de organe, supărînd pe Dumnezeu.

- Am preacurvit sufletește cu duhovnicul sau cu alte persoane, imaginîndu-mi fel de fel de mîngîieri și apropieri trupești, păcătoase sau altele, îndulcindu-mă în fel de fel de posturi și situații favorabile patimii curviei.

- Am făcut gesturi curvești, am vorbit cuvinte curvești și am făcut fapte spre a atrage pe cineva la păcatul curviei.

- M-am împodobit cu zorzoane, m-am îmbrăcat indecent, făcînd gesturi, glume și spunînd cuvinte ademenitoare spre păcat, spre a atrage în păcatul curviei pe unii bărbați sau pe unele femei.

- M-am destrăbălat la distracții lumești, discoteci, baluri, nunți, petreceri, onomastici, m-am robit de patima beției de la care întunecîndu-mă și îndrăcîndu-mă am făcut mari scandaluri, bătînd soția și copiii, sau chiar pe părinți, alungîndu-i din casă după ce i-am bătut și înjurat.

- Am fumat și am cheltuit mulți bani pe țigări, parfumuri și băuturi scumpe, i-am învățat și pe alții să facă la fel.

- Am păcătuit, curvit cu mintea și cu inima, îndulcindu-mă prin închipuirea păcatelor trupești, am curvit prin imaginație, mai bine zis cu dracul curviei, ca și cu niște femei (bărbați), înfierbîntîndu-mă cu trupul.

- Am pipăit oameni și animale cu dorințe curvești.

- M-am uitat la animale și păsări cînd se împreunau și mi-am aprins poftele, imaginîndu-mi tot felul de tîmpenii.

- Am văzut părinții făcînd păcatul desfrînării și i-am văzut goi.

- Am privit cu poftă la trupul și la fețele femeiești și am preacurvit cu ele în inimă, alungînd Duhul Sfînt de la mine păcătosul.

- M-am unit și învoit cu mintea și inima spre a sta de vorbă cu gîndurile desfrînării celei trupești.

- Stînd la Sfînta rugăciune în Sfînta Biserică sau acasă în fața Sfîntelor Icoane uneori m-am aflat curvind și preacurvind în mintea și inima mea cu tot felul de femei.

- Mi-am închipuit cu mintea împreunări de oameni, de dobitoace, de păsări și alte feluri de închipuri drăcești prin care mi-am spurcat mintea și inima, aprinzînd în mine focul desfrînării cel ce m-a făcut vinovat de focul cel veșnic.

- Nu am purtat grijă de copiii mei și le-am îngăduit să privească la filme imorale chiar și în prezența mea.

- Am învățat copiii mei să desfrîneze, să fumeze și să înjure de mici.

- Am înjurat, blestemat, desfrînat, fumat, făcut gesturi obscene în fața copiilor.

- M-am căsătorit cu rude de sînge, din cuscrie, din înfiere, din Botez.

- M-am căsătorit cu două surori sau cu două verișoare.

- După ce am făcut păcatul desfrînării cu o femeie m-am căsătorit cu fata ei sau după ce am făcut desfrînare cu fiica m-am căsătorit cu mama.

- Am fost stăpînit de patima beției, m-am îmbătat și vomat de multe ori.

- Am pus pe alții să batjocorească pe oarecare fată sau femeie sau băiat.

- Am folosit diferite aparate moderne pentru a-mi satisface poftele trupului.

- Am fost la medici și am dat foarte mulți bani pentru a-mi mări potența în loc să mă rog la Dumnezeu să o biruiesc.

- Am făcut păcatul desfrînării cu animale și păsări.

- Mi-am mutilat trupul, căutînd să-mi fac sînii mari, să provoc bărbații.

- M-am injectat cu tot felul de hormoni pentru a nu-mi crește părul.

- M-am uitat la oameni, animale sau păsări și m-am aprins de patima desfrînării păcătuind cu toate simțurile mele.

- Nu-mi place să muncesc nici într-un domeniu.

- Sunt atît de puturos că de multe ori m-am culcat flămînd.

- N-am rîvnă nici pentru cele trupești nici pentru cele sufletești.

~~~~~

- Din cauza trîndăviei familia mea a ajuns în mare sărăcie, motivînd eu păcătosul atunci cînd mi s-a oferit un loc de muncă că merit unul mai bun, că ăsta nu-i de mine.

- Am fost nepăsător față de poruncile Lui Dumnezeu, de sufletul meu, al familiei și al semenilor.

- Toată viața, din cauza nepăsării, am devenit un egoist al traiului bun și am îndrăgit răul sub toate formele, am nedreptățit pe cei credincioși, am introdus dezordinea și păcatul atît în viața mea cît și în cea a aproapelui, sub aparența bunătății.

- La necaz, din cauza neglijenței și a nepăsării, l-am acuzat pe Dumnezeu că este nemilostiv și neîndurat față de viața oamenilor iar la rugăciunea particulară și la slujbele Sfintei Biserici stau fără tragere de inimă.

- De multe ori, din cauza lenei, am refuzat locuri de muncă s-au m-am dat bolnav.

- M-am lenevit de a lucra toată fapta bună prin gînd, cuvînt și lucru după a mea putere.

- M-am lenevit de a mă ruga Lui Dumnezeu în toată vremea.

- Am dormit prea mult și nu m-am sîrguit de a priveghea după a mea putere.

- M-am lenevit de a citi Sfînta Scriptură, vieți de sfinți și învățăturile Sfinților Părinți.

- Mi-a fost lene să cercetez cu de-amănuntul păcatele mele cînd a trebuit să mă mărturisesc și din această pricină m-am împărtășit cu nevrednicie.

- M-am lenevit să-mi aprind candela sau lumînarea, să îngenunchez cu amîndoi genunchii în vremea rugăciunii.

- M-am lenevit de lucrarea cea tainică a minții, adică de a cugeta cît mai des la moarte, la Judecata de apoi, la rai, la iad, precum și la alte cugetări duhovnicești ziditoare de suflet.

- M-am lenevit de a fi veghetor și treaz cu mintea în fiecare clipă spre a nu fi luat prin surprindere de momelile cele subțiri ale dracilor.

- Am fost stăpînit de moleșeala trupului, părută neputință a trupului și trîndăvie.

- Din lenevie nu m-am ostenit a face metaniile și închinăciunile cum trebuie.

- M-am lenevit a chema preotul să facă Sfînta Aghiazmă, Sfîntul Maslu sau alte slujbe la vreme potrivită la mine acasă.

- Mi-am încurajat lenea zicînd că m-aș ruga mai mult dacă aș fi călugăr, dar așa, fiind în lume, nu este cu putință.

- Din lene am lăsat să se degradeze Sfintele Icoane și alte podoabe Sfinte, am lăsat Sfînta Anafură să mucegăiască.

- De multe ori lenea mea de a mă ruga Lui Dumnezeu am acoperit-o cu unele pricini părate a fi folositoare.

- M-am lenevit de a ajuta pe fratele meu căzut în îndoială, deznadejde.

- M-am lenevit să-l mulțumesc Lui Dumnezeu pentru toate, așteptînd să-mi vină cele de trebuință fără osteneala mea de a mă ruga și mulțumi.

- Din cauza lenei care mă stăpînește m-am culcat și trezit, încercut treaba și terminat, plecat în călătorie și întors, așezat la masă și ridicat fără rugăciune de mulțumire sau ajutor.

- Din lene și neglijență mi-au mîncat Sfînta Anafură șoarecii, pisicile, cîinii etc.

- Nu am făcut sfeștanie în casă nouă, n-am sfințit fîntîna și vasele cele spurcate.

- Din cauza lenevirii și a trîndăviei nu am voit să lucrez după a mea putere faptele cele bune pe care aș fi putut să le fac cu lucrul.

- Din lene și nepăsare m-am lenevit de a mă spovedi la vreme de ispită și cînd am făcut păcate grele, am umblat din duhovnic în duhovnic, căutînd pe cel mai îngăduitor pentru a nu mi se da canon potrivit cu păcatele mele cele grele.

- Am fost leneș, molatec și nepăsător de a ajuta în orice chip pe alții care se aflau în primejdie trupească sau duhovnicească.

- Din lene și nepăsare nu mi-am cercetat finii mei, cununatii și botezații, deși ei sunt fii mei spirituali, i-am neglijat total, unii dintre ei au trecut la sectanți, unii nu frecventează Sfînta Biserică, alții au ajuns sataniști etc.

~~~~~

- Din cauza lenei, zgîrceniei și a nepăsării nu am botezat și nu am cununat pe nimeni motivînd că nu vreau obligații, sunt comod.

- Am putut dar nu am vrut să împiedic pe aproapele meu de a păcătui.

- Nu m-am rugat pentru aproapele și pentru toată lumea, cînd și cum ar fi trebuit, sau nu m-am rugat deloc.

- Nu m-am ostenit să cunosc dogmele, învățăturile și rînduielile credinței.

- Din cauza lenei și a comodității n-am săturat pe cel flămînd, n-am dat să bea celui însetat, n-am îmbrăcat pe cel gol, n-am cercetat pe cel bolnav, pe cel din închisoare, n-am primit pe cel străin.

- Din lene n-am citit Sfînta Biblie, vieți de Sfinți, cărți de învățătură ortodoxă, astăzi am ajuns să trăiesc ca un dobitoc, nu știu și nu fac nimic pentru suflet, atît eu cît și cei din familia mea.

- N-am îngropat pe cel mort.

- N-am mîngîiat pe cei întristați.

- M-am împărtășit fiind supărat și învrăjbit.

- N-am pus cuvînt bun și de garanție pentru cei pe care îi știam vrednici.

- N-am avut dragoste să-L cunosc pe Dumnezeu din frumusețile naturii și din tot ce ne înconjoară.

- În necaz, ispite, pagube, suferințe, mi-am pierdut nădejdea în Dumnezeu că mă poate ajuta.

- Cînd am păcătuit greu mi-am pierdut nădejdea în Dumnezeu zicînd că nu mă va ierta niciodată și că nu mă pot mîntui niciodată, căzînd în deznădejde și făcînd voia satanei.

- Nu m-am ostenit să aprind în sufletul meu focul dragostei sfinte.

- Nu m-am silit să cîștig virtuțile dragostei creștine în legătură cu Dumnezeu și cu aproapele.

- Lenea mi-a adus nesimțire în suflet față de sufletul meu, față de legile Lui Dumnezeu și față de mîntuirea aproapelui.

- Din cauza lenei și a nesimțirii am făcut să sufere oameni, animale și păsări de foame, sete, frig, căldură, ploaie etc.

- Din cauza lenei mi-am călcat cuvîntul, promisiunile și făgăduințele.

~~~~~

- Din cauza lenei, neglijenței și nepăsării n-am dobândit sau am pierdut virtuțile sufletești cum ar fi: credința, nădejdea, dragostea, rugăciunea, smerenia, blîndețea, îndelunga răbdare, suferința răului, bună-tatea, nemînierea, cunoștința Dumnezeiască, neiușimea, simplitatea, netulburarea, nefățărnicia, neînfumurarea, nemîndria, nepizmuirea, neviclenia, ne iubirea de argint, compătimirea, milostenia, generozitatea, neîntristarea, străpungerea inimii, sfiala, evlavia, dorința bunurilor viitoare, dorul după Împărăția Lui Dumnezeu, poftirea Învierii și smerita cugetare.

- Am prostul obicei că am tratat și tratez toate lucrurile sufletești cu indiferență.

- Din cauza obiceiului rău n-am lucrat cu plăcere și bucurie la mîntuirea mea și a altora.

- Am prostul obicei de a mă contrazice cu dreptate și fără, de a vorbi neîntrebat, de a face toate de capul meu, de a iscodi, de a duce vorba, de a spune minciuni fără rost, de a vorbi mult și prost, de a trîndăvi, de a mîncă și bea cînd nu e nevoie, de a fura etc.

- Din obișnuință promit multe, mă pripesc, după care îmi pare rău sau îmi calc promisiunile.

- Sunt nesimțitor față de sufletul meu și al semenilor mei.

- N-am ținut seama de smerenie și răbdare, prin care se învinge răul și se cîștigă virtutea.

- În toată vremea vieții mele am fost stăpînit de neștiință, de nesimțire și de împietrirea inimii.

- Din cauza nesimțirii mele, în toată vremea m-a stăpînit uita-rea, lenea, nepăsarea, deznădejdea, neevlavia și nefrica de Dumnezeu.

- Din cauza nesimțirii inimii mele am trăit ca și cum nu aș mai muri vreodată, ca și cum nu aș avea de dat seamă înaintea Lui Dumnezeu pentru toate faptele mele.

- Am fost stăpînit de nesimțire, am mîncat și băut prea mult, am dormit prea mult, am vorbit prea mult și fără folos.

- Fiind cuprins de nesimțire, de împietrirea inimii, am pierdut rîvna, zdrobirea inimii și umilința precum și orice simțire a Lui Dum-

nezeu din sufletul meu și astfel, viu fiind cu trupul, dar sufletul din mine fiind mort.

- Am fost stăpînit de răceală și uscăciunea sufletului față de toate lucrurile cele bune și am stat nesimțitor și lîncezit cu trupul și cu sufletul față de tot lucrul duhovnicesc.

- Fiind cuprins de nesimțire pentru păcatele mele m-am apucat ca să învăț pe alții cum să se mîntuiască.

- De multe ori fiind în Sfînta Biserică, atîta nesimțire am avut față de acest lăcaș Sfînt, încît am stat cu vorbe deșarte, cu dormitare și chiar cu glume și rîs, ca în mijlocul unui specatcol.

- Din cauza nesimțirii și a împietririi inimii mele, niciodată n-am putut să am adevărata deslușire a gîndurilor mele, avînd mintea oarbă la deslușirea celor bune și n-am priceput că nesimțirea este moartea minții și omorîrea sufletului mai înainte de moartea trupului.

- În toate lucrurile, cuvintele și gîndurile mele nu m-am sîrguit să am răbdare și blîndețe.

- Neavînd răbdare și blîndețe m-a stăpînit în toată vremea iuțimea, nerăbdarea, amărăciunea, necazul, tulburarea, neliniștea, nealinierea, neîngăduința, răutatea și viclenia.

- Fiind fără răbdare și blîndețe, am fost străin în toată vremea de nerăutate, de simplitate și de nevinovăția cea cuvenită unui suflet curat.

- Neavînd răbdare și blîndețe am fost nemulțumitor și cîrtitor la obligațiile pe care le aveam față de oameni, animale, păsări, lucruri etc.

- Nu am avut adevărata cunoștință de sine, adică nu am avut vedere clară și deslușită cu mintea despre toate slăbiciunile și neputințele mele.

- Avînd mintea întunecată de patimile mele și neavînd dreaptă socoteală, nu am putut înțelege cînd a fost cu mine ajutorul Lui Dumnezeu, rămînînd pururea nesimțitor și nerecunoscător față de El.

- Neavînd dreaptă socoteală, am început de multe ori a face lucruri mai presus de puterea și priceperea mea și în loc de folos, m-am ales cu pagubă și primejdii.

- Neavînd smerenie și dreaptă socoteală, m-am apucat uneori a face pe dascălul, tîlcuind altora, după capul meu, unele locuri grele din Sfînta Scriptură, înșelîndu-mă și pe mine și pe alții.

- M-am lenevit de a mă ruga Lui Dumnezeu neîncetat ziua și noaptea.

- M-am lenevit de multe ori a merge la Sfînta Biserică, lipsind mai mult de 3 duminici consecutiv, sau m-am dus foarte tîrziu, căzînd sub afurisanie.

- M-am lenevit de a mă ruga mai mult, uitînd că rugăciunea multă duce la rugăciunea curată și la trezvie.

- Din lene, nepăsare și indiferență nu m-am rugat, n-am postit, n-am făcut pomeni și alte fapte bune pentru mine, pentru părinți, copii, pentru nașii de Cununie și Botez, pentru preotul care m-a cununat și botezat și pentru toți cei care m-au ajutat.

- Nu m-am rugat, nu i-am trecut pe pomelnic, nu i-am cercetat pentru a vedea starea lor duhovnicească, a copiilor mei, a nepoților, a finilor mei botezați și cununați, astea toate spre osînda mea.

- În timpul rugăciunii m-am silit a bolborosi multe cuvinte dar nu m-am silit să-mi concentrez mintea, atenția minții spre a înțelege cele citite, spre simțirea lor cu inima, hrănind fariseul din mine.

- Din lene am zis rugăciunile repede, bâlbîite, cuvinte schimono-site, fără înțeles, în loc de Iisus am zis Isus și multe altele.

- Uneori, stînd la rugăciune am avut gînduri spurcate, alteori am pierdut rugăciunea prin răspîndirea la lucrurile cele deșarte și ne-folositoare.

- De multe ori stînd la rugăciune am căscat, adormit sau am stat necuviincios.

- În vremea rugăciunii am avut uneori cereri nechibzuite către Dumnezeu și, dacă după o vreme nu le-am dobîndit, m-am întristat și descurajat de a mă mai ruga, neînțelegînd că Dumnezeu are mare grijă de mine, de cele ce sunt spre folosul meu.

- Am fost batjocorit de draci în chip jalnic, căci, sosind vremea de rugăciune, m-am apucat de alte treburi, neînțelegînd că nici o treabă nu este mai de folos decît rugăciunea.

- Din cauza lenei am preferat să cerșesc, să mă prefac bolnav decît să muncesc.

- Nu mi-am folosit puterile sufletești și trupești ca să-mi cîștig pînea, ci am înșelat, am exploatat pe alții mîncînd pîine și sudoare străină.

- Am dat milostenie fără să bag de seamă cui îi dau, încurajînd lenea și prostia, mai ales copiilor și nepoților mei.

- Fiind cu adevărat neputincios de a-mi cîștiga pîinea, am cerșit dar am băut și fumat ce am căpătat.

- Am exploatat copiii mei, pe alții străini, pe handicapați, bolnavi, bătrîni, obligîndu-i să cerșească pentru mine.

- Am mutilat copiii mei sau pe alții pentru a-i putea face cerșetori sau m-am mutilat chiar pe mine.

- Fiind neputincios și cerșind nu m-am rugat pentru cei care m-au miluit.

- Deși am știut porunca Domnului Hristos că: „mai fericit este a da decît a lua” mie însă toată viața mi-a plăcut să iau.

- Am știut că săracii și neputincioșii sunt lăsați de Dumnezeu, ca prin ei să avem prilejul să ne arătăm iubirea și dărnicia ca să ne mîntuim, dar eu păcătosul nu numai că nu i-am miluit, dar i-am ocărît, înjurat, trimis la muncă sau chiar i-am bătut.

- Am profitat de naivitatea, nepriceperea și starea în care se aflau săracii și neputincioșii și i-am pus să-mi lucreze pe nimica toată, bătîndu-mi joc de ei.

- Vai de mine păcătosul că nefiind în lipsă am luat multă jertfă și n-am făcut nimic pentru cei care mi-au dăruit, osîndindu-mă, dînd seamă înaintea Lui Dumnezeu de ce și pentru ce am luat și voi fi cerțat, întrebat și nu voi scăpa de acolo pînă ce nu voi înapoia și cel din urmă ban luat fără nevoie.

- Am dat milostenie la unii bani, lucruri, mîncare și ori au aruncat-o, ori au vîndut lucrurile imediat, ori cu banii s-au îmbătat, au fumat, s-au bătut, cu toate că știam că Sfinții Părinți ne învață: „să asude milostenia ta în mîna ta, pînă ce vei cunoaște bine nevoia celui căruia i-o vei da”.

- De multe ori cerșetorilor nu le-am dat ce le-a trebuit și ceea ce au cerut poate chiar spre răul lor, bani, țigări, băutură multă.
- Nu i-am învățat pe săraci, pe cerșetori și neputincioși să se lase de patimi și să meargă la Sfînta Biserică.
- Am știut că Sfinții Părinți ne-au învățat: „cine pe sărac ajută, pe Dumnezeu împrumută” dar n-am pus în practică sau am pus prea puțin.
- Știind că Dumnezeu cere de la om rugăciunea curată, fără imaginație în vremea rugăciunii am lăsat mintea să-și închipuie fel de fel de păcate și închipuri.
- M-am lenevit și n-am păzit poruncile și canonul dat de părințele meu duhovnic la Sfînta Spovedanie.
- Am avut și această mare nechibzuință că uneori, cînd m-a cercetat mila Lui Dumnezeu în timpul rugăciunii, nu am încetat cititul pravilei, ci fiind înclinat spre rugăciunea cea citită, an citit mai departe psalmi și acatiste.
- În vremea rugăciunii am ținut cu toată tăria de anumite forme, ca poziția trupului, plecarea capului, ținerea respirației, iar de cele de mare nevoie, adică atenția minții și simțirea inimii, prea puțin m-am apropiat.
- Cînd mila Domnului m-a cercetat în vremea rugăciunii și cînd sufletul a început a se ruga din inimă cu cuvinte proprii, eu, păcătosul, am început a căuta cuvinte subțiri și cu meșteșug spre a vorbi în acele momente sfînte cu Dumnezeu și prin această mîndrie și prostie am alungat darul și umilința de la ticălosul meu suflet și am mîhnit pe Preabunul Dumnezeu, care cere de la om cuvinte smerite, simplitate și nevinovăție.
- Uneori am stat la rugăciune avînd răutate sau ținere de minte de rău asupra celor ce m-au supărat sau nedreptățit.
- Fiind leneș și stăpînit de toată moleșeala și nesimțirea, nu am putut ajunge la treapta cea mai de sus a rugăciunii, dar cu toate acestea, uneori, am început să visez cu gîndul că parcă tot am sporit oarecum și nu aș fi cel mai de jos în asemenea privință.
- În vremea rugăciunii, de multe ori, m-am aflat dormitînd cu mintea și chiar cu trupul, uneori stînd de vorbă cu gîndurile și imaginile

care veneau de la draci și luînd aminte la ele, am rîs și m-am tulburat de alte patimi și așa stînd cu trupul la rugăciune înaintea Domnului, cu mintea și cu sufletul m-am aflat slujind dracilor și patimilor mele.

- N-am avut chibzuința și dreapta socoteală ca în vremea cînd am fost singur să mă rog cu rugăciunea cea dinlăuntru, ci m-am rugat cu glas tare.

- Cînd cineva m-a rugat să mă rog pentru el, eu fiind leneș, am pus motivul că sunt nevrednic și nu am voit, ascunzîndu-mi lenevirea în spatele unei smerenii false.

- Alte ori m-am rugat pentru alții și dacă Dumnezeu le-a împlinit cererea lor, pentru a lor credință, eu m-am mîndrit ca și cum pentru a mea rugăciune s-a făcut aceasta, lăudîndu-mă cu lucru străin.

- Auzind Dumnezeiasca Scriptură spunînd că Împărăția Lui Dumnezeu este înlăuntru nostru, nu m-am silit a căuta pe Dumnezeu înlăuntru inimii mele prin chemarea cît mai deasă a Preasfîntului Său Nume: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul Lui Dumnezeu, miluește-mă pe mine, păcătosul”.

- Am păcătuit foarte mult cu limba înaintea Lui Dumnezeu, în tot felul, în tot locul și în toată vremea.

- Mi-am îngreuiat inima cu lăcomia mîncării, a băuturii și cu grijile vieții.

- Toată viața, din cauza lăcomiei, nu am fost mulțumit cu ce mi-a dat Dumnezeu, mi-am dorit tot timpul mai mult, mai bun și mai mare, am dorit și rîvnit la bunurile aproapei.

- Din cauza lăcomiei pîntecelui mi-am distrus sănătatea trupului și mi-am omorît sufletul prin distrugerea virtuților.

- Din cauza lăcomiei am fost stăpînit lăuntric de poftele mîncării, băuturii și a poftelor trupești (desfrînare etc.) iar înafară, de lăcomia îmbrăcăminteii luxoase, de averi și de bani, precum și de trufia vieții sociale de a stăpîni peste alții.

- Stăpînit fiind de lăcomie mi-am făcut inima și mintea izvor al tuturor păcatelor.

- Sunt foarte lacom la cele pămîntești și trecătoare și foarte puturos la cele veșnice și nemuritoare.

- Din cauză că am fost stăpînit de patima lăcomiei, am furat, înșelat, păcălit, m-am bucurat cînd mi-a reușit, nici pic de muștrare de conștiință.

- Cînd cineva m-a păcălit, m-a furat, am suferit mult, am dorit să mă răzbun sau m-am răzbunat uitînd că și eu mi-am bătut joc de alții.

- Din cauza lăcomiei am cerut bani pe lucruri, animale, păsări sau servicii prestate mult mai mult decît făcea, chiar am folosit și vorbe pentru a duce în eroare.

- Lacom fiind din fire am dat bani cu dobîndă, camătă, am jucat jocuri de noroc pentru cîștiguri mari.

- Am vîndut toate porcăriile, toate nimicurile înșelînd pe cine am putut, mințindu-i și păcălindu-i.

- Din cauza lăcomiei am vîndut produse stricate, expirate, contrafăcute, vin cu apă, lapte cu apă, miere cu zahăr, smîntînă cu lapte, înșelat la cîntar sau la măsurători ori la calculat.

- Pentru a avea bani, avere, funcție, am fost la vrăjitori, descîntători, țigănci etc.

- Am vîndut produse furate de mine sau de alții la suprapreț.

- Am furat de la semenii mei, de la stat, tot ce am putut chiar și de la văduve, bătrîni, orfani, neputincioși, lucruri, animale, păsări cu acte false, le-am luat chiar și casa lăsîndu-i pe drum.

- În loc să mă mustre conștiința și să se întristeze inima mea cînd am furat, înșelat, îmbuibat sau făcut ceva rău m-am bucurat ca un nebun.

- Am lăcomit la mîncare și băutură, îmbătîndu-mă, vomitînd chiar și după Sfînta Împărtășanie.

- Din lăcomie mi-am stricat sănătatea, tîmpit mintea, risipit averea și viața mi-am scurtat.

- Am învățat soția, copiii și pe toți cunoscuții mei să fure, să înșele, să spună minciuni, neținînd cont de la cine, cînd și cum.

- Din cauza lăcomiei pîntecelui am nesocotit și călcat Sfintele patru posturi de peste an, ajunările, luna, miercurea, vinerile de peste an tot anul mîncînd de fruct.

- Din cauza lăcomiei pântecelui n-am avut înfrînare și am mîncat tot felul de spurcăciuni cum ar fi sînge de animal, mortăciuni, sugrumat, pască jidovească, de la păgîni și sectanți, spurcîndu-mă.

- Am mîncat și băut de furat, m-am îmbrăcat cu haine furate sau am dat la alții.

- Am luat lucruri, îmbrăcăminte, mîncare de la sectanți.

- Am trimis femeia, fata, băieții sau am sechestrat fete străine pentru a practica prostituția pe bani pentru cîștigul meu.

- Pentru avere și bani m-am căsătorit cu femei bătrîne care erau de seama mamei mele sau chiar a bunicii prefăcîndu-mă că le iubesc și eu le doream moartea.

- Din lene, neglijență, lipsă de evlavie, am aruncat, călcat, băgat pe foc, aruncat la gunoi, dus la wc, ziare, reviste, calendare vechi, cărți Sfinte, lumînări, Sfînta Anafură mucegăită sau chiar bună, cîndilițe stil lumînare, toate acestea cu chipul Domnului Hristos, Maici Domnului, Sfinților sau numele Lui Dumnezeu și al Sfinților.

- Am văzut chipul Domnului Hristos, Maici Domnului, Sfinților, prin ziare, reviste etc. pe drum, prin cimitir, pe la wc și nu am luat nici o măsură, am fost indiferent.

- Am dat ziare, reviste, calendare vechi, cîrți Sfinte vechi cu chipul Domnului Hristos, Maici Domnului, Sfinților, viețile Sfinților, învățăturile Sfinților, Biblia și au fost folosite pentru foc, aruncate, pentru împachetare, sau puse la wc în loc de hîrtie igienică.

- Din lipsă de evlavie și respect am pus lucruri Sfinte pe pat, pe scaun, m-am așezat cu fundul pe ele.

- Am ținut în buzunarul de la pantaloni iconițe, cruciulițe, mir, Sfînta Anafură, breloguri, toate sfinte, în loc să le țin în buzunarul de la piept.

- Din cauza lăcomiei am lucrat Duminica și în sărbători fără nici o mustrare de conștiință pentru că murise demult, am pus și înde-mant și pe alții să muncească.

- Ca părinte nu am avut grijă în egală măsură de fiecare din copiii mei.

- Am împiedicat pe copiii mei de a merge pe calea credinței sau să se călugărească, să meargă la Sfânta Biserică, să se preotească, ba i-am și pedepsit pentru asta.

- Nu m-am îngrijit de mântuirea copiilor mei: nu i-am dus la spovedanie și împărtășanie și nu le-am dat pildă prin viața și comportarea mea.

- Când copiii mei au avut apucături rele nu i-am mustrat, nu i-am pedepsit și nu i-am oprit de la acestea.

- Ca părinte m-am purtat prea aspru și am pedepsit pe nedrept pe copiii mei.

- Am povățuit pe copiii mei sau pe cei din familie să calce peste semănăturile oamnilor, să fure sau să strice munca și avutul altora, să bată, să mintă sau să facă alt rău.

- Ca părinte m-am ocupat de copiii mei numai pentru creșterea trupească nu și de desăvârșirea sufletelor prin credință și fapte bune.

- N-am sădit în copiii mei temelia credinței evlavioase și a iubirii de aproapele, ba am semănat în sufletul lor ura, egosimul, indiferența, nepăsarea.

- Mi-am iubit copiii mai mult ca pe Dumnezeu, am demonstrat-o călcând pentru ei legile și poruncile Lui Dumnezeu, și astăzi sunt pedepsit pentru aceasta atît eu cît și ei.

- Am crescut copii fără frica în Dumnezeu.

- Am părăsit copiii pentru că m-am recăsătorit și nu i-am mai cercetat.

- Mi-am abandonat copiii, i-am vîndut, i-am dat la cămin, i-am dat la păgîni sau i-am părăsit.

- Din cauza dragostei pătimase le-am permis copiilor mei tot felul de păcate, ducînd o viață imorală, și astăzi nu mă ascultă, mă bat, mă jignesc, mă obligă să le dau pensia, nelăsîndu-mi bani nici de medicamente, chiar mi-au vîndut casa și m-au dus la azil, cămin, i-am blestemat, dat diavolului, naibii.

- M-am mîndrit cu funcția, fizicul, averea copiilor mei, chiar și cu păcatele lor, uitînd că sunt muritori și toate vor rămîne și că numai sufletul contează la Dumnezeu.

- Dacă eu am trăit ca un dobitoc, adică am mâncat, băut, culcat, muncit, făcut necesitățile biologice, și chiar mai rău decât un animal, uitînd că eu am fost creat cu discernămint (rațiune), copiii mei m-au imitat întru tot, astăzi suntem de plîns.

- Mi-am ucis copiii sufletește pentru că nu i-am învățat sau nu i-am lăsat să facă voia Lui Dumnezeu, i-am învățat să danseze, să înjure de mici, în loc să-i învăț rugăciuni.

- Pe bună dreptate eu și copiii mei suntem sub nivelul dobitoacelor pentru că le-am întrecut în răutate și cel mai greu e că fumăm, înjurăm de cele sfinte și ne-am omorât copiii în pîntece etc.

- Sfînta Dminică sau sărbătorile, cînd au venit copiii sau nepoții la mine nu m-am mai dus la Sfînta Biserică, stînd cu diavolul acasă, făcînd mîncare, tăind păsări, uitat la televizor, jucat, vorbit glume fără rost, și asta am făcut-o pentru că mi-a fost rușine să-i invit la Sfînta Bserică, sau dintr-o dragoste bolnavă.

- Cînd copiii mei erau mici și înjurau, furau, fumau, băteau alți copii, eu am rîs și i-am încurajat, lăudîndu-i și nepedepsindu-i cum ar fi normal.

- Ca fiu nu mi-am făcut datoria față de părinții care mi-au dat viață, crescut, educat și chinuit cu mine pentru a ajunge om desăvîrșit.

- N-am cinstit părinții ajutîndu-i cu cele necesare, dînd dovadă că sunt un om rău care nu-i în stare să iubească nici pe aproapele și nici pe Dumnezeu.

- Mi-am lovit, îmbrîncit, bătut rău, furat, înjurat, jignit, vorbit urît părinții mei, m-am certat cu ei și de la moștenire și nu vorbesc nici acum cu ei.

- Am omorît oameni sufletește pentru că i-am împiedicat să facă fapte bune atît cu fapta cît și cu cuvîntul.

- Mi-am blestemat părinții, i-am dat dracului, naibii, mi-am bătut joc de ei și de munca lor, am risipit-o pe plăceri.

- N-am trecut pe pomelnic părinții, n-am făcut pomeni, n-am îngrijit de mormintele lor, n-am vrut să contribui cu nimic la înmormîntare sau am dat dar am cîrțit.

- Mi-am bârfit și clevetit părinții pe la prieteni și străini stricându-le cinstea și onoarea, deși stiam că Dumnezeu a zis: „Blestemat să fie omul care nu va cinsti pe tatăl său și pe mama sa”, „cinstește pe tatăl tău și pe mama ta și vei trăi mulți ani fericiți”.

- Deși am știut că Dumnezeu ne-a învățat să iubim părinții necondiționat, adică indiferent dacă sunt buni sau răi, eu păcătosul, nici nu-i cinstesc și nici nu-i iubesc, ci dimpotrivă îi urăsc și le doresc răul, i-am părăsit.

- N-am avut niciodată milă, dragoste și respect față de părinții mei și pentru acest motiv și la mine în casă sunt multe necazuri de tot felul.

- Am purtat ură împotriva părinților mei pentru că nu am fost lăsat în voia mea, să fac ceea ce îmi place mie.

- Nu mi-am îndeplinit datoria față de părinții mei, am fost neascultător și încăpățânat.

- Când m-am cununat, nu m-am spovedit, nu am ținut post, nu m-am împărtășit, m-am dus băut, mîncat, după ce am fumat, desfrînat sau neîmpăcat.

- Nu am ascultat părinții când mi-au dat sfaturi folositoare de suflet, când mi-au cerut să nu fumez, să nu înjur, să vorbesc frumos, să merg la Sfînta Biserică, să țin posturile, să nu pierd timpul și bani prin localuri de petrecere și să nu mă întovărășesc cu cei care au apucături rele și desfrîmate.

- Când m-am căsătorit n-am avut binecuvîntarea părinților, nu m-am consultat cu ei.

- Ca părinte nu m-am rușinat de copiii mei, dezbrăcîndu-mă în fața lor sau ca și copil în fața părinților, fiind destul de mare.

- Am văzut goliciunea părinților mei.

- Nu am ascultat de cei mai mari ai mei (profesori, conducători, șefi) atunci când m-au învățat de bine.

- Nu am ascultat de părinții mei duhovnicești (duhovnic, nași de Botez și Cununie), nu m-am rugat pentru ei, nu i-am cercetat, i-am batjocorit, i-am vorbit de rău, i-am urît.

- Ca părinte duhovnicesc (naș) nu am purtat de grijă de finii mei sufletești atît cît mi-a stat în putință să-i învăț.

~~~~~

- Ca naș, cînd am botezat, sau cununat, m-am dus nepregătit sufletește pentru a deveni părinte duhovnicesc, dimpotrivă, m-am dus băut, amețit, cu țigări în buzunar, făcînd glume prostești, uitînd că asist la niște Sfinte Taine Dumnezești, fiind de la început un exemplu negativ.

- Ca naș, mi-am călcat făgăduința și promisiunile la Sfîntul Botez că voi avea grijă de finii mei, ba eu nu mai știu nimic de ei.

- Nu mi-am ales soție (soț) ținînd seama de învățăturile Sfintei Biserici și binecuvîntarea părinților, ci după voia și plăcerea mea.

- Ca bărbat nu mi-am iubit soția ca pe mine însumi: am batjocorit-o, am certat-o, am bătut-o, am socotit-o ca pe o roabă, nu am ajutat-o și nu m-am străduit să caut și să găsesc armonia și pacea în viața mea de familie, am jignit-o public chiar în fața părinților și copiilor noștri.

- Ca naș (nașă), cînd am botezat sau cununat, nu m-am spovedit, n-am postit în ziua aceea ca harul lui Dumnezeu să vină peste finii mei din belșug.

- Ca soție n-am ascultat de soțul meu ci l-am certat, l-am ocărît, l-am înșelat cu alt bărbat, încît am ajuns la ceartă și la scandal.

- Am silit pe soțul meu, din pricina mîndriei și a slavei deșarte, să cheltuiască bani prea mulți pe îmbrăcăminte luxoasă și la modă, pe plăceri și deșărtăciuni lumești.

- Nu m-am supus soțului (soției) la îndatoririle conjugale, motiv pentru care a păcătuit.

- M-am despărțit de soție (soț) fără motiv binecuvîntat și m-am recăsătorit, despărțind familia.

- Mi-am dat soția (soțul) dracului, naibii, l-am blestemat, l-am luat cu vrăji și farmece, i-am pus spurcăciuni în mîncare, băutură sau i-am uns hainele cu spurcăciuni.

- Din cauza invidiei m-am răcit duhovnicește și m-am depărtat de Dumnezeu și de aproapele.

- Am păcătuit împotriva Duhului Sfînt invidiînd semenii pentru harul ce li s-a dat de la Dumnezeu și sporul acestora în fapte bune.

- Am clevetit, am șoptit la ureche cuvinte despre alții sau am făcut semn cu mîna, arătînd pe alții și vorbind de rău.

- Am invidiat pe altul pentru bunăstarea lui și m-am bucurat pentru necazurile lui.

- Nu mi-am reparat greșeala când am nedreptățit pe aproapele, nici nu mi-am cerut iertare.

- Nu-mi pasă de răul aproapelui.

- Nu cercetez pe cei care se află în lipsuri sau suferință.

- Sunt împietrit, nesimțit, indiferent și lipsit de sentimente creștine față de Dumnezeu, oameni, animale, păsări, insecte.

- Multă tristețe, scîrbă și răutate am în suflet din cauza binelui semenilor mei, cu multă răutate bărfesc, clevetesc și le doresc răul din toată inima, am făcut și vrăji.

- Din pricina invidiei nu am răspuns la salut, nici nu am salutat pe cei ce erau mai capabili sau mai înzestrați cu darurile decît mine.

- Din pricina zavistiei mi-am umplut sufletul de patimi și ciudă, întunecîndu-l cu multe păcate grele.

- Sunt foarte dușmănos și rău, nu am recunoștință față de cei ce-mi fac bine, țin minte răul, batjocoresc pe aproapele și mă bucur când alții sunt batjocoriți.

- Din cauza invidiei am urît pe cei bogați care m-au miluit și mi-au făcut mult bine.

- Am povestit altora greșeala aproapelui și am încărcat și mai mult păcatele lui.

- Am osîndit pe alții și i-am judecat din ură și răutate.

- Am clevetit și pîrît pe alții, din care cauză, au suferit diferite necazuri, unii s-au sinucis, alții s-au bătut etc.

- Am omorît cinstea altora prin vorbirea de rău și prin defăima-rea lor.

- Am ocărît, am defăimat, am certat, am muștrat, am blestemat și am batjocorit pe alții.

- De multe ori nu mi-am oprit limba de la multe vorbe deșarte.

- M-am răzbunat pe cei care mi-au greșit cît de puțin.

- Din fire sunt certăreț, fățarnic, răutăcios și am osîndit oameni nevinovați, făcîndu-le greutatea atît în familie cît și în societate.

- Am înșelat și trădat încrederea prietenilor mei, colegilor și a tuturor celor care mi-au făcut bine.

- Din cauza invidiei, a egoismului și a zavistiei am ucis oameni trupește și sufletește, animale, păsări, am furat numai ca să fac rău și să mă bucur ca un vrăjmaș.

- Am defăimat, judecat, clevetit, bârfit pe semenii mei din răutate, i-am dat în judecată, i-am băgat în închisori, au plătit amenzi, fiind nevinovați.

- Din cauza răutății care mă stăpînește am dat cu fățarnicie sfaturi rele semenilor mei pentru a mă bucura de răul lor.

- Fiind stăpînit de invidie și dorință de răzbunare tot cu fățarnicie am dus semenii mei pe la vrăjitori, le-am dat tot felul de vrăji atît în mîncare cît și în băutură, am distrus familii cu copii.

- Am crezut ă_n vrăjitori, zodie și am îndemnat și pe alții să meargă, am luat spurcăciuni de la vrăjitori și le-am pus în fîntînă, la intersecții de drum.

- Tot din răutate am făcut vrăji cu lucruri de la morți și am distrus sănătatea semenilor mei sau am fost la cei care făceau vrajă cu morții.

- Din cauza egoismului din mine nu pot să ajut pe semenii mei cu nimic deși am posibilități s-o fac, mă ține ceva sau cineva.

- Din cauza răutății din mine am pus pe semenii mei la blestem, pe cei vii pe pomelnicul de morți, m-am rugat la Dumnezeu să-i pedepsească cu ce-i mai rău ca să mă pot bucura ca un nebun.

- Răutăcios fiind, nu mi-am iubit vrăjmașii mei, pe cei care m-au supărat nu i-am putut ierta și ~~mă~~^{mă} ~~ruga~~^{ruga} pentru ei cu toate că știam că a zis domnul Hristos „iartă ca să fii iertat”.

- Sunt foarte dușmănos și iubesc aceasta, sunt nerecunoscător, iubesc a batjocori pe alții și mă simt mulțumit cînd văd pe alții batjocoriți, am ură pe alții și țin minte răul făcut de alții.

- Din cauza răutății și a invidiei care a pus stăpînire pe mine, n-am omorît oameni trupește însă i-am omorît sufletește, le-am distrus cinstea și numele cel bun, și nici pînă astăzi n-am mers să le cer iertare ca să mă ierte, am așteptat ca tot ei să vină la mine, îi urăsc și acum.

- Din răutate am jurat fals chiar și cu mîna pe Biblie cînd au fost judecați semenii mei pentru a le face rău, prefăcîndu-mă că-mi pare rău, și prin aceasta și alte metode am osîndit oameni nevinovați.

- Toată viața am umblat cu pîra din răutate, făcînd pe foarte mulți să sufere atît trupește dar mai ales sufletește.

- Din cauza invidiei și a răutății din mine care mi-a întunecat min-
tea, totdeauna am văzut păcatele altora în loc să le văd pe ale mele
care erau mai mari, mai multe și mai grele.

- Deși sunt un om rău am umblat cu fățarnicie, cu minciuni și
tot felul de lucruri pentru a părea un om bun și cinstit (un fel de lup
în piele de oaie).

- Am avut o stare de ingraturitudine față de Dumnezeu, Maica Dom-
nului, Sfinți, duhovnic și semenii mei.

- Mi-am călcat jurămîntul, făgăduințele și promisiunile față de
Dumnezeu, de Sfînta Biserică și față de oameni iar eu păcătosul m-am
supărat și răzbunat pe cei care le-au călcat față de mine.

- Am făcut promisiuni și făgăduințe false pentru că știam de la
început că nu o să le onorez (împlinesc).

- Cînd a venit cineva la mine am ascuns mîncarea, băutura și am
mințit cu fățarnicie că dacă aș avea ceva te-aș servi dar n-am nimic și
cu acest motiv am lăsat pe musafir să plece flămînd și însetat.

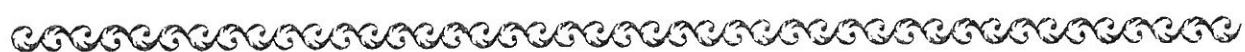
- Din cauza egoismului și a răutății din mine m-am întristat cînd
a venit cineva la mine și m-am purtat urît ca să plece cît mai repede
de la mine, cînd a plecat m-am bucurat și l-am bârfit în fel și fel.

- Am dorit sau chiar m-am răzbunat pe cel ce m-a mințit, furat,
bătut, bârfit, înșelat, jignit de multe ori chiar și pe familiile lor m-am
răzbunat.

- M-am iuțit și m-am mîniat de foarte multe ori în viața mea, cu
motiv și fără motiv.

- Din cauza mîniei care m-a stăpînit mi-am pierdut răbdarea și
pace minții și a inimii.

- Nu am avut rîvnă Sfîntă și nu m-am împotrivit celor ce au căl-
cat și batjocorit legile canonice ale Sfîntei Biserici a Domnului Hristos.

- Din cauza mândriei și a lenei mele am devenit nesimțitor și împietrit la inimă și n-am avut umilință și lacrimi spre a stinge le vreme de nevoie focul mîniei și al iuțimii.

- De multe ori, în timpul rugăciunii, mi-am amintit cu ură și cu mînie de fața celui care m-a supărat și am urzit în minte gîndul de răzbunare.

- Fiind stăpînit de mînie am ținut minte răul asupra altora.

- Am dușmănie asupra aproapelui meu și nu vreau să-l iert.

- Am avut gînd de răzbunare și chiar m-am răzbunat asupra vrăjmașilor mei, dorindu-le necazuri, chiar și moartea, i-am pizmuit, i-am bătut, i-am mutilat sau le-am făcut alt rău.

- Am făcut rău aproapelui meu, l-am ocărît, defăimat, făcîndu-i viața grea prin tot felul de insulte și ponegriri, spunînd despre el multe neadevăruri, ucigîndu-l sufletește.

- Am îndemnat și pe alții să se răzbune, să se bată sau la ucideri.

- Am ucis pe aproapele meu cu arma, prin junghiere, călcat cu mașina, sufocare, otrăvire etc., cu voie sau fără de voie.

- Am ucis pe aproapele meu pentru a-i răpi averea sau soția (soțul).

- Cînd m-am mîniat m-am purtat crud cu animalele, păsările și alte viețuitoare, ucigîndu-le, am pus greutatea mari pe animale și le-am bătut fără de milă, le-am omorît.

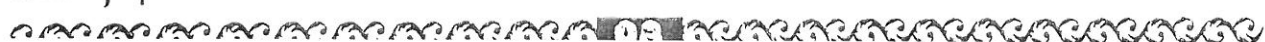
- Am mîncat sînge de animale, am mîncat animale sugrumate, omorîte de fiarele sălbatice, călcate de tren sau mașină, împușcate fără a curge sînge din ele, am dat și la alții.

- Am înmulțit vrajba dintre oameni ducînd vorba de la unul la altul sau chiar adăugînd alte cuvinte sau în alt chip i-am învrăjbit, lucru de la care au rămas unii învrăjbiți pe viață, s-au bătut ori chiar s-au omorît.

- Mînia care mă stăpînește m-a dus la tot felul de tulburări cum ar fi cearta, hula, ura, bătaia, uneori chiar la ucidere.

- Din cauza lăcomiei, mîndriei, beției și a tot felul de poftes mi-am degradat sănătatea trupului și a izvorît mînia în sufletul meu.

- M-am îngrijit mai mult decît trebuie de lucrurile lumii acesteia și de grija exagerată pentru plăcerile trupesti și am agonisit numai chinuri și păcate.

- Am știut că „întristarea după Dumnezeu aduce bucurie și viață veșnică” și că „întristarea lumii acesteia aduce moarte”, dar eu păcătosul, tot timpul am suferit și am fost trist pentru poftele și plăcerile lumii acesteia, de parcă aș fi moștenit pământul, necugetînd la Dumnezeu și la moarte.

- Din cauza mîniei nu știu ce-i pacea în familia mea dar mai ales în sufletul meu, de multe ori mă tulbur așa de tare de la nimic încît zici că sunt demonizat.

- N-am luptat niciodată cu firea mea ca să-mi înving această patimă demonică, zbier, urlu, arunc cu ce găsesc în cale, sparg, mă dau cu capul de pereți, am speriat copiii și soția.

- Am mîniat pe cei din casa mea, pe colegi, vecini și pe toți cei pe care i-am întîlnit, cu faptele, cu glumele și mai ales cuvintele jignitoare, tulburîndu-i rău.

- Din cauză că nu sunt corect, sunt puturos, mincionos și om fără cuvînt mi-am mîniat soția, copiii, colegii, șefii, făcîndu-i să păcătuiască, judecîndu-mă, bîrfindu-mă.

- M-am răzbunat răsplătind răul cu rău și chiar binele l-am răsplătit cu rău.

- Împins de mînie și de urîciune, sunt cu toată răutatea în suflet și mă cert cu alții, cu vină sau fără vină, ocărăsc mult, hulesc și batjocoresc, spre a mea pierzare.

- Am îmbrîncit, am bătut și sînge am vărsat, nu m-am împăcat și iertare nu mi-am cerut, ci plin de răutate și de urîciune, cu inima împietrită viețuiesc, ca un om mort, fără simțire.

- Am blestemat, am zavistuit, am jurat strîmb, am pus și pe alții să jure, am urît pe semenii mei în loc să urăsc păcatul și neputințele lor, bolnav sufletește fiind am urît omul.

- Am inima împietrită, țin minte răul și caut tot timpul să mă răzbun.

- Mînios fiind din fire mi-am blestemat, bătut, hulit și înjurat copiii, soția, părinții, socrii, colegii, vecinii, prietenii, preoții, episcopii, animalele, păsările și alte vietăți, rănindu-le, schilodindu-le sau chiar omorîndu-le.

~~~~~  
- Cînd m-am mîniat și tulburat am înjurat, dat răului, naibii, dracului, le-am zis semenilor mei proști, nebuni, handicapați, draci, diavoli, satane, fiii diavolului, prin voi lucrează diavolul, slugile diavolului, atît la oameni cît și la animale și păsări.

- Din multă întunecare la minte le-am zis copiilor mei că sunt draci, soției i-am zis satana sau le-am zis; proști, boi, animale, strigoi, ghiauri, dihanii, cretini, de parcă copiii erau făcuți de diavol, eu însumi fiind acela.

- Cînd veneam acasă în loc să aduc un dar soției sau copiilor, de la ușa începeam cu înjurături, reproșuri, jigniri cum ar fi vaco, proasto, curvo, chioaro etc., dar dacă soția mea este vacă eu nu sunt decît un bou.

- Am făcut politică și am mințit, am discreditat pe adversarii mei prin toate metodele, le-am furat voturile, i-am bătut, omorît, le-am făcut tot felul de necazuri.

- După ce am fost ales mi-am călcat toate promisiunile și am făcut multe nereguli, mi-am bătut joc de oameni.

- N-am făcut și nici n-am încercat să fac pace între mine și mine, între mine și Dumnezeu, între mine și semenii mei, între Dumnezeu și semenii mei și între toți oamenii certați și învrăjbiți.

- În loc să lucrez cu cuvîntul și fapta pentru a semăna pacea între oameni, eu păcătosul, am semănat discordia, ura, minciuna, vrajba, răz bunarea, ca un fiu de vrăjmaș (diavol).

- Cînd cineva a venit să se împace cu mine l-am respins, n-am acceptat, l-am lovit sau mai rău l-am înrăit.

- Cînd m-am mîniat am umblat ca un turbat și în loc să caut să mă liniștesc am căutat să mă răz bun, m-am refugiat în băutură, m-am dus la femei, m-am apucat de fumat.

- Din cauza mîniei și a răutății am zis semenilor mei: mă duc afară în gura ta, îmi bag în gura ta, să mă săruți în părțile intime, fac nu știu ce în mîncarea ta, să mănînce nu știu ce spurcăciuni (fecale) sau i-am înjurat cu expresii jignitoare în care am folosit numele Lui Dumnezeu și al Sfintei Biserici nedîndu-mi seama că aceste înjurături sunt o blasfemie la adresa Divinității.

- Am scrișnit din dinți asupra altora.



- Am hulit cele Sfinte, ba am învățat și pe copiii mei.
- M-am judecat cu frații, copiii, rudele mele.
- Am înjurat, ocărit și bătut cu frații și surorile, mai ales de la moștenire.
- La mînie m-am dat răului, diavolului, dracului, naibii, am zis să mă ia, ca un om lipsit de minte.
- Am folosit foarte mult vorbe murdare la mînie la adresa tuturor.
- De multe ori am vorbit cu viclenie și fățarnicie spre a fi lăudat de oameni.
- De multe ori am lăudat pe cei răi și lucrurile lor cele rele și am vorbit de rău pe cei buni și lucrurile lor cele bune.
- De multe ori am avut obiceiul de a spune povești, de a vorbi despre isprăvile cele rele ale oamenilor care au fost tîlhari, desfrînați, bețivi etc.
- Toată viața mi-am tutuit și jignit părinții, în loc să-i strig pe nume le-am zis mă, tu, băi, fă, hodorogule, babo, hîrco sau diferite porecle ori i-am luat în rîs și am rîs de ei și de neputințele lor, le-am dorit chiar și moartea, nu i-am ajutat cu nimic, i-am judecat pentru trecutul lor.
- N-am ascultat de părinți, i-am contrazis de fiecare dată, le-am zis că sunt proști, retardați mintal, nebuni, expirați, handicapați, incuți, puturoși, mizerabili etc.
- Am luat haine, încălțăminte și alte lucruri de la sectanți, păgîni, atei, de la diferite magazine lucruri noi sau vechi, produse alimentare fără să le spăl și să le stropesc cu Sfînta Aghiazmă cînd am ajuns acasă, pentru că ei sunt necununați și trăiesc cum trăiesc, poate le-am luat de la homosexuali, lesbiene, sataniști, criminali, hoți și duhurile rele prin acele lucruri au putere asupra mea.
- Am cumpărat produse alimentare, animale, lucruri, casa, mașini etc. date naibii, dracului, blestemate, fermecate, vrăjite și spurcate de pe la sectanți, păgîni, atei, necununați doar pentru faptul că erau puțin mai ieftine.
- Am luat decizii rapide și aspre fără cercetare și am greșit luîndu-mă după vorba și părerea unora.

~~~~~  
- Stînd la rugăciune mi-am adus aminte că trebuie să dau mîncare la animale și păsări și am lăsat rugăciunea neterminată și mi-am făcut treburile după care am continuat, de vorbeam cu un om și nu trebuia să fac una ca aceasta, dar cu Dumnezeu.

- Am intrat în Sfînta Biserică, în Sfînte Mănăstiri cu țigări în buzunar, după ce am fumat, cu sticla de băutură sau beat, amețit, duhnind și smintind creștinii.

- Am intrat în Sfînta Biserică și în Sfînte Mănăstiri cu telefon mobil deschis, am fost sunat și am deranjat Sfînta și Dumnezeiasca Liturghie și pe semenii mei.

- Am mers pe la diferite servicii religioase cu telefonul mobil deschis și am deranjat.

- Eu păcătosul, cînd am intrat într-o instituție de stat mi-am închis telefonul mobil dar n-am făcut-o cînd am intrat în Sfînta Biserică și la servicii religioase.

- Am lăsat ușa deschisă la casă, la bucătărie, la Sfînta Biserică și au intrat cîini, pisici, șoareci, i-am găsit lingînd farfuriile, castroanele, oalele și chiar pe masă, peste tot, spurcînd toate.

- Am făcut din plăcerea trupească principiul vieții.

- Am crezut că Dumnezeu mă iubește pe mine mai mult decît pe semenii mei gîndind că eu sunt mai bun.

- Fiind tînără la căsătorie, nefiind fecioară, am îmbrăcat voalul alb de mireasă, simbolul fecioriei și al nevinovăției, spre osînda mea pentru că mi-a fost rușine să arăt adevărul.

- M-am uitat în oglindă, fiind gol, pentru a-mi admira calitățile trupești, smintindu-mă de trupul meu și m-am pipăit.

- Am zis altora „ducă-se-n rușine”, „în mamă-sa”, „în brînză”, „în papuci”.

- Am mers mîncat și băut la spovedanie, cununie etc.

- Am fost om politic ateu și am făcut mult rău celor nevinovați care îmi cereau ajutor, cerînd de la ei bani mulți și daruri.

- Ca primar, prefect, ministru, om de stat, am trimis pe mulți la închisare pe nedrept, n-am făcut dreptate, am luat daruri, am fost corupt și ateu, n-am avut deloc milă de săraci, orfani, văduve, țărani etc.

- Fiind în funcții mari de stat am oprit să se zidească biserici noi, am poruncit să se dărîme biserici și în locul lor să se facă parcuri, școală, cinematografe, cîrciumi, blocuri etc.

- Avînd funcție mare în stat am transformat Sfintele Biserici în restaurante, bodegi, grajduri, cinematografe etc.

- Am persecutat pe preoți, călugări, creștini evlavioși, pe motiv că sunt rîvnitori pentru Sfînta Biserică și că întorc pe mulți la Hristos și nu acceptă corupția și trădarea.

- Am aprobat și ajutat pe sectanți să-și construiască în orașe și sate, case de adunare deși nu aveau mulți adepți, primind de la ei bani și daruri cu scopul de a-i corupe pe ortodocși și a-i face sectanți.

- Ca director sau inginer șef am făcut multe acte false, furturi și nedreptăți în fabrici, ministere, întreprinderi, făcînd mare pagubă țării; întreprinderii și oamenilor, din care cauză mulți au ajuns la închisoare.

- N-am dat salariul după dreptate tuturor și am persecutat femeile muncitoare care nu-mi aduceau daruri și nu voiau să păcătuiască cu mine, iar pe cele ce furau și păcătuiau cu mine le favorizam, le dădeam prime și concedii, netemîndu-mă de Dumnezeu și de blestemul oamenilor nedreptățiți.

- Ca activist de partid și ateu, urmăream elevii de școli, învățătorii și funcționarii care mergeau la Sfînta Biserică, pe cei ce credeau în Dumnezeu și pe cei ce posedau cărți Sfinte, îi pîram la securitate ca să fie anchetați, scoși din servicii și pedepsiți.

- Am băgat Biblia, Sfînta Cruce, Sfînta Anafură și alte cărți Sfinte în foc, în wc etc.

- Persecutam pe creștini și țineam conferințe de ateism în sate, orașe, școli, instituții, facultăți și fabrici încercînd să conving pe mulți că nu este Dumnezeu și creștinismul este un mit.

- Ca ofițer în armată, am ajuns ateu și am persecutat și urmărit pe soldații și ofițerii evlavioși, pentru că mergeau la Sfînta Biserică pe ascuns, se cununau și aveau Sfinte Icoane în casă, iar pe unii i-am pedepsit și i-am persecutat, ca să nu creadă în Dumnezeu.

- Ca ofițer am controlat recruții și soldații dacă poartă cruci la piept, dacă au cărți și icoane ortodoxe la ei și i-am pedepsit.

~~~~~

- Ca ofițer de poliție am urmărit pe cei nevinovați, din motive politice, le-am făcut dosare false, le-am pus martori mincinoși și i-am aruncat în pușcărie pe nedrept pe mulți ani unde au avut de suferit iar unii au murit acolo.

- Ca ofițer de securitate am făcut mult rău oamenilor, i-am urmărit pe mulți creștini nevinovați, i-am anchetat noaptea la domiciliu, i-am bătut de moarte ca să de declarații false și la proces am cerut condamnarea lor la închisoare grea unde unii au și murit.

- De asemenea, am corupt pe mulți oameni cinstiți (studenți, funcționari, directori, civili, militari și fețe bisericești), i-am avansat și le-am dat bani ca să fie în slujba securității și a mea.

- Am anchetat preoți, călugări și creștini buni și am reușit să-i fac pe mulți informatori politici ca să-i pîrască pe frații lor iar pe alții i-am condamnat greu.

- Am pe conștiință mulți morți, bolnavi și oameni bătuți, chinuți și pedepsiți de mine în închisori, pe care n-am recunoscut că i-am pîrît și condamnat și de la care nu mi-am cerut iertare.

- Ca judecător, procuror și avocat, fiind lipsit de credință și frică de Dumnezeu am judecat pe nedrept, dînd amenzi mari și condamnînd la închisoare grea pe mulți oameni nevinovați, iar pe cei vinovați, pe hoți, pe atei și ucigași i-am scos nevinovați în fața legii în schimbul unor mari daruri și sume de bani.

- Ca judecător și șef de tribunal am condamnat la închisoare pe unii oameni nevinovați pe bază de dosare false și motive politice pentru că erau împotriva comunismului și ateismului, unii dintre ei murind prin închisori.

- Ca judecător am îngăduit fărădelegi, am îngăduit mită, n-am fost atent la judecăți, am păgubit pe unii și am favorizat pe alții, am fost nepăsător față de procese, am distorsionat adevărul în favoarea altora, am condamnat nu după dreptate.

- Ca avocat am rîs de cei ce sunt în proces și ascund adevărul și nu am ajutat să se împăce, am ascuns adevărul, am falsificat înscrisuri, am luat plată mai mare decât mi se cuvenea, am sfătuit lucruri rele, am destăinuit secretele unei părți, alteia.

~~~~~

- Ca notar am falsificat acte, am făcut testamente fictive, am întocmit acte false cu martori mincinoși.
- Ca medic n-am tratat pe bolnavii cei săraci, le-am vorbit urît.
- Ca medic n-am examinat bine bolnavii, le-am dat medicamente aiurea, unii s-au îmbolnăvit iar alții au murit.
- Ca medic am făcut multe avorturi la spital și acasă, am făcut injecții speciale femeilor și le-am dat medicamente anticoncepționale, sterilizându-le ca să nu rămână gravide, ucigînd prin toate metodele mii de copii pe care acum îi am pe conștiință.
- Am dat medicamente vechi sau greșite la bolnavi și am ucis sau îmbolnăvit numeroși copii, femei însărcinate și bolnavi, călcînd jurămîntul dat ca medic și supărînd mult pe Dumnezeu, am făcut injecții cu seringi nesterilizate, îmbolnăvindu-i.
- Ca farmacist(ă) și asistent(ă) medical am dat la femeile însărcinate tot felul de medicamente anticoncepționale și am făcut personal avorturi clandestine, contribuind direct la uciderea a numeroși copii și a cîtorva mame pe care le am pe conștiință.
- Fiind comandant de închisoare am bătut de moarte pe cei condamnați politic și am pus gardienii să-i bată cumplit, să-i chinuie cu foamea, cu frigul și alte pedepse.
- Ca învățător și profesor în școli, am predat ateismul, am schimbat istoria Sfintei Biserici și am interzis elevilor să creadă în Dumnezeu, să se închine, să aibă Biblie, să citească cărți Sfinte, să poarte Sfinte Cruci la gît și să participe la Sfintele slujbe.
- De multe ori am avut obiceiul de a spune povești, de a vorbi despre isprăvile cele rele ale oamenilor care au fost tîlhari, desfrînați, bețivi, hoți etc.
- Am vorbit (făcut) de multe ori glume chiar și cu cuvintele Sfinte.
- M-am rușinat și m-am temut de a spune adevărul și de a mostra pe față nedreptatea și hula împotriva Lui Dumnezeu pe care cei necredincioși și hulitori le-au vorbit la arătare.
- N-am avut tăria cea bună și cu dreptă socoteală din care cauză am tăcut acolo unde era nevoie de a vorbi și am vorbit acolo unde era nevoie să tac.

- Știind că mula vorbire este scaun al slavei deșarte, totuși nu am încetat de la multa vorbire cea cu lauda de sine și de la vorbirea cea deșartă.

- Neavînd dragoste față de aproapele nu m-am silit cu toată puterea de a mîngîia pe cei întristați, de a învăța pe cei neștiutori și de a apăra pe cei nedreptățiți.

- Din cauza nepăsării și a cutezanței de sine nu m-am silit cu toată puterea de a fugi și de a mă feri de locurile acelea unde se rîdea, se glumea și se spuneau deșărtăciuni.

- N-am făcut colivă pentru cei adormiți la pomenirea morților, n-am dus la Sfânta Biserică niciodată.

- N-am trecut la parastse, pomelnic pe eroi, pe cei care nu mai au pe nimeni.

- Am făcut milostenii și pomeni cu bani furați, nemunciți, din înșelăciuni sau din urma unor păcate (din desfrînare mea sau a altora, din banii municiți duminica și în sărbători, din vrăjitorie, descîntece, am făcut avort unor femei și am laut bani etc.).

- N-am pus trei lumînări în colivă în cinstea Sfintei Treimi, cînd am făcut parastas n-am împărțit la toți cei prezenți cel puțin lumînări, deși se cuvenea, și cîte o batistă și un colăcel.

- N-am scris nici cu mîna mea, n-am contribuit nici cu bani la editarea acatistelor, Psaltirii, învățăturilor Sfinților, vieților Sfinților sau a Sfintei Scripturi.

- Am făcut prietenii cu tot felul de oameni pătimași, chiar cu secanții, atei și păgînii.

- Toată viața am vorbit, am sfătuit pe alții despre Dumnezeu dar eu nu m-am ostenit a împlini mai nimic spre osînda mea că „nu cei care vorbesc se mîntuiesc, ci cei care împlinesc”.

- N-am învățat rugăciuni, n-am citit acatiste, psaltire pentru mine dar nici pentru alții deși le-am promis, poate eram și dator s-o fac și n-am făcut-o.

- N-am citit Sfînta Scriptură cu atenție, cu dragoste, cu binecuvîntarea duhovnicului deși am avut timp însă am fost lipsit de rîvnă și

dragoste sau am citit-o și răstălmăcit-o după a mea nepricepere și m-am tulburat.

- Am strîns bani cerînd de pe la oameni de tot felul lăudîndu-mă că-i strîng pentru Sfînta Biserică, pictură, troițe, vase Sfinte, veșminte, clopot, cădelniță, candelă, garduri la cimitir și Sfînta Biserică, pentru a face o fîntînă, pentru a cumpăra la săraci ceva (vacă, de mîncare, casă etc.) sau pentru bolnavi pentru medicamente sau pentru a merge la operație și eu ticălosul și păcătosul i-am folosit în scop propriu, încărcîndu-mă cu păcatele oamenilor.

- Am strîns bani cu scopul de a îngropa pe săraci sau a ajuta pe orfani și văduve și eu i-am folosit în interes personal, mi-am îmbrăcat copiii, mi-am cumpărat lucruri în casă și am mari necazuri în casă, mi-a murit un copil, unul s-a îndrăcit, doi s-au sinucis, mi-a luat foc casa.

- După ce am strîns bani, lucruri, cereale în numele Lui Dumnezeu pentru scopuri caritabile de la tot felul de oameni care au dobîndit ceia ce mi-au dăruit cu sudoare, cu lacrimi, făcînd tot felul de păcate, eu mi-am însușit o parte gîndind că merit pentru efortul că le-am adunat, uitînd că n-am voie să-mi însușesc nimic din ceea ce-i dăruit în numele Lui Dumnezeu Sfintei Biserici sau săracilor și eu păcătosul am schimbat destinația chiar și în altă parte spre a mea osîndire.

- Am luat animale, păsări, cereale pentru mănăstiri de pe la cunoscuți și eu le-am folosit în scop personal, le-am vîndut, le-am dat copiilor și nepoților mei, o parte din ele sau tot, fără binecuvîntare și fără întrebare, spre pierzarea mea și a lor.

- Am strîns jertfă sau m-am lăcomit și am primit pomană mai multă și s-a stricat, mucegăit, vinul s-a oțetit, împutit și eu am aruncat-o la gunoi, la păsări, la animale, porci sau cîini și asta s-a întîmplat din cauza lenei și a lăcomiei mele și la Ziua Judecării voi da socoteală pentru jertfă pierdută și risipită.

- La ora de rugăciune m-am aflat făcînd orice altceva numai ca să nu stau la rugăciune, și atunci cînd cineva mi-a zis că e ora de rugăciune în loc să-i mulțumesc i-am zis să-și vadă de treaba lui sau l-am jignit.

- Femeie fiind am intrat în Sfîntul Altar întinată sau avînd probleme lunare, mai ales la Sfințiri de Biserică.

- Ca femeie cu probleme lunare am dat să-mi sărute mîna, după care acei oameni cu buzele spurcate au sărutat Sfinte Icoane, mîna preotului, au luat Sfînta Anafură sau Sfînta Aghiazmă.

- Ca femeie, am frămîntat pîine, am pregătit mîncare pentru hram și pomeni, am făcut prescuri, am plătit Sfînta Liturghie avînd probleme lunare.

- N-am stat în Sfînta Biserică cu frică și cu umilință cînd Mielul se jertfește din cauza nesimțirii și a grijii lumești, am stat ca un dobitoc.

- Cînd am venit de undeva și am intrat în casă și am văzut cîndi-lița stinsă, m-am apucat de alte treburile în loc să mă spăl pe mîini, să fac trei închinăciuni înainte și trei după și să aprind candela și să stau în genunchi și să zic Axionul sau Tatăl nostru de trei ori.

- Din cauza lăcomiei n-am mai ținut cont de la cine, cît și în ce condiții am primit jertfă sau moștenire, uitînd că-i moștenesc și oste-neala (păcatele) și eu puturosul nu fac nimic pentru mine și nu știu cu ce voi plăti la Ziua Judecării Domnului Hristos.

- Din comoditate nu-mi place să stau în genunchi în Sfînta Biserică deși știu că Maica Domnului a zis că nu greșim dacă stăm toată Sfînta Liturghie în genunchi.

- Cînd mi-am închinat corpul cu semnul Sfintei Cruci am făcut-o cu lenevie sau strîmbă, spre osîndire și nu spre mîntuire.

- Cînd am văzut că începe să se construiască o Sfîntă Biserică, o Troiță, un izvor de apă sau se strîngeau bani, animale, păsări, cereale sau altceva pentru oameni în lipsă eu n-am dat nimic sau n-am dat după posibilități sau i-am împiedicat și pe alții cu fapta sau cu cuvîntul.

- Am știut că cine mă miluiește și-mi dăruiește ceva trupește îmi dă totodată și din păcatele lui și eu eram obligat să mă rog pentru iertarea păcatelor lui însă eu trîndavul n-am făcut nimic.

- Am auzit cînd a citit preotul Sfînta Evanghelie că mai bine este pentru noi să dăm decît să luăm iar eu păcătosul toată viața am luat și nimic sau prea puțin am dat.

- Atunci cînd am făcut milostenie sau am dat ceva de pomană, am dat ce nu-mi mai trebuia, resturi de mîncare, vin oțet, haine vechi,

~~~~~  
murdare și rupte, cu toate că știam că „cine pe sărac ajută pe Dumnezeu împrumută”.

- Când am venit de la Sfânta Biserică, după ce am intrat în casă, fără să mă dezbrac, n-am stat în fața Sfintei Icoane în genunchi să zic o rugăciune de mulțumire.

- Din lipsă de ocupație m-am dus în casa semenilor mei și în loc să vorbim de Dumnezeu sau să ne rugăm eu i-am îndemnat la cleve-tire și politică.

- Din cauză că am fost lipsit de frica Lui Dumnezeu am păcătuit în tot felul și am îndemnat și pe alții.

- Am avut canon dat pentru păcatele mele dar ori nu l-am făcut tot, ori am făcut numai o parte ori nu l-am făcut când și cum a zis duhovnicul.

- Când am fost bolnav, în loc să mă rog, am cîrtit, m-am jeluit la toți, am țipat, m-am deznădăjduit, sau chiar am exagerat și n-am ținut nici un fel de post, nu m-am rugat, dar am stat în fața televizorului, am citit ziare, reviste sau am ascultat muzică și mă gîndeam de ce oare Dumnezeu nu mă ajută.

- Mult am mai iubit eu păcătosul clevetirea și vorba deșartă.

- Ca femeie mi-am pus pe cap pălării, fel de fel de cîrpe, șepci necuviincioase, atît ca culoare cît și ca formă încît am atras atenția tuturor, smintindu-i, mai ales în Sfînta Biserică.

- N-am cinstit Sfînta Duminică și Sfintele sărbători cu mare pază, eu păcătosul atunci m-am destrăbălat cel mai tare.

- Sfînta Duminică și în sărbători eu am fost la pescuit, am făcut grătar la iarbă verde, am tăiat lemne, am făcut mămăligă, am muncit și păcătuit în tot felul.

- M-am certat cu soția, copiii, părinții, de față cu multă lume, smintindu-o.

- Nu m-am rugat pentru toți creștinii ortodocși.

- Eu ticălosul am ieșit afară din Sfînta Biserică în timpul Sfintei Liturghii, mai înainte de binecuvîntare și de a se da Sfînta Anafură, osîndindu-mă.

~~~~~


- Nu m-am dus la Sfînta Biserică să ascult Sfînta Liturghie dar am scos în timpul slujbei sau înainte de binecuvîntare pe soție, pe copii, pe părinți sau cunoscuți sau le-am zis să nu stea pînă la sfârșit și ei m-au ascultat neștiind că prin mine lucrează vrăjmașul.
- Cînd am făcut o rugăciune n-am dat cu tămîie, n-am aprins candelă și lumînări, din lene sau zgîrcenie, zicînd că e cheltuiala prea mare.
- Nu m-am dus cu haine curate la Sfînta Biserică, m-am dus cu hainele obișnuite de lucru, murdare și neprimenit.
- Din cauza păcatelor n-am știut să aleg binele de rău și să deosebesc lumina de întuneric.
- Deși mi-a dat Dumnezeu de toate, dar fiind avar și lacom, cînd am primit ceva de pomană mai consistent, în loc s-o dau celor în lipsă, m-am bucurat ca un nebun, uitînd că toate vor rămîne și de mine.
- Din cauza multor gînduri și idei s-au născut în mintea, inima și sufletul meu și a altora multe păcate grele.
- Am citit psalmul 14 din psaltire dar n-am îndeplinit nimic din el.
- Din cauza mîndriei, a bogăției, a poziției mele sociale și a prostiei n-am putut să mă smeresc, să mă plec în fața celor mai mici și mai săraci decît mine.
- Din cauza păcatelor și a greșelilor mele, diavolul a pus stăpînire pe mine și eu am ajuns sluga lui făcîndu-i toate voile.
- Trupul mi l-am îmbrăcat cu haine luxoase, scumpe și elegante dar de haina sufletului nici n-am vrut să știu, m-am făcut rob propriului meu trup și plăcerilor lui cu toate că știam că trupul e bun ca slugă, nu ca stăpîn.
- Am știut că cine clevește (vorbește de rău) pe fratele său, pe Domnul îl răstignește și în ziua Învierii Domnului se îmbracă cu haină de ocară dar eu de la acest păcat nici pînă acum nu m-am oprit.
- Am plîns și am postit în ziua de Sfînta Înviere, am făcut și pe alții să plîngă, să postească sau să muncească.
- N-am vrut să particip la rugăciunile pentru ploaie, la sfințiri de Biserici, fîntîni, troițe, din lene sau indiferență.
- Am făcut Sfîntul Maslu cu mai puțin de 3 preoți din zgîrcenie.

- Am ținut foarte mult la știința și funcția asta pămîntească de parcă le luam în veșnicie, uitînd că pentru rai trebuie să-mi pregătesc o altă cale (calea veșniciei).

- Am mîncat tot timpul de dulce sau în post mîncăruri cît mai sofisticate ca nu cumva să-mi îmbolnăvesc trupul ăsta spurcat și lipsit de voință.

- Nu m-am dus la Sfînta Biserică la toate Sfintele Liturghii și la toate slujbele motivînd că n-am bani pentru Sfînta Liturghie, că e vremea urîță, că sunt un pic răcit, că trebuie să mă duc nu știu unde sau că vine cineva la mine.

- Maica Domnului ne învață „să nu motiveze nimeni ca n-are bani pentru Sfînta liturghie, să nu săvârșească fapte rele la întuneric, să se închine cu mîini curate și rugăciunea îi e primită, să nu se îndoiască și să mărturisească adevărul și aceia îi va fi lumînare veșnică, să nu se tînguie că n-are haine frumoase, să-și împodobească capul, căci dacă sufletul îi va fi împodobit cu fel de fel de gînduri negre și va cugeta lucruri străine de Dumnezeu, urîcios este cînd intră în Sfînta Biserică”.

- Din cauza lenei, a nepăsării și a nesimțirii, de multe ori m-am întors de la Sfînta Biserică mai împovărat de păcate pentru că am cugetat la cele fără de nici un folos.

- Din cauza lăcomiei de multe ori m-am supărat și mîniat foarte rău.

- Eu toată viața m-am îngrijit să nu supăr oamenii „dar l-am supărat pe Dumnezeu și pe Sfinții Părinți foarte rău, călcînd poruncile și învățăturile Sfinte”.

- Toată viața mea nu am mulțumit Lui Dumnezeu pentru toate cîte mi-a dăruit, chiar dacă după mintea mea slabă și întunecată am crezut că o parte din ele sunt necazuri și nu le meritam, de parcă eu aș fi cunoscut judecățile Lui Dumnezeu.

- Am fost creștin doar cu numele pentru că n-am împlinit nici una din poruncile Lui Dumnezeu.

- Cînd a fost ziua numelui meu am făcut toate răutățile, m-am îmbătat, am dansat, am vomat, fumat, am invitat mulți prieteni și colegi și mă băteam cu pumnul în piept că astăzi e ziua mea și nu ziua Sfinului mucenic al cărui nume îl port cu nevrednicie.

- N-am vrut să-l iert pe cel care a venit la mine și și-a cerut iertare spre osînda și distrugerea mea sufletească.

- De multe ori, din cauza unor boli închipuite mai mult în min-
tea mea, am profitat sub acest motiv mîncînd, bînd și dormind foarte
mult, mai mult alintîndu-mă.

- N-am putut să mă înfrînez atunci cînd am fost servit cu tot felul
de mîncăruri chiar și în post, am mîncat chiar cu lăcomie, îmbuibîndu-
mă, de parcă n-am mai văzut mîncare.

- Am înjurat, suduit, atît eu cît și copiii mei, atît în romînește cît
și în alte limbi, de multe ori neștiind ce înseamnă, mai ales după răz-
boi, înjuram nemțește, rusește, ungurește etc.

- N-am mers la Sfînta Liturghie cu plăcere și în Sfînta Biserică
am stat cu silă, m-am plictisit din lipsă de cunoștință, neștiind că în
cadru Sfintei Liturghii se naște (la Sfînta Proscomidie), se răstignește
(pe Sfînta Masă), înviază și se înalță în chip minunat Domnul Hristos,
dar eu cuprins de plăcerile lumii n-am simțit nimic.

- Toată viața n-am iubit dreptatea ci minciuna pentru a-mi aco-
peri prostia și nu m-am silit ca să mă mîntuiesc.

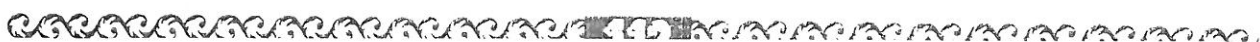
- Am făcut rugăciune cuprins fiind de ură, dușmănie și dorință
de răzbunare, chiar și în Sfînta Biserică.

- Cu fățarnicie și nesinceritate, sau chiar sincer am zis că mă sme-
resc în fața semenilor zicînd că sunt curvar, hoț, bețiv, criminal, putu-
ros etc., smintindu-i sau mințind, pe cînd puteam spune scurt că sunt
un om păcătos, că nu încălzesc și nu zidesc pe nimeni păcatele mele.

- Am mințit la Sfînta Spovedanie zicînd părintelui duhovnic că
eu păcătosul am făcut toate păcatele neștiind că oricît de păcătos ar
fi un om nu poate săvîrși toate păcatele.

- N-am învățat pe copiii mei, pe colegi și prieteni să vină la prima
oră la Sfînta Biserică și să nu plece mai devreme de binecuvîntare și să
ia Sfînta Anafură, să citească din învățăturile și viețile Sfinților.

- M-am foit, plimbat aiurea prin Sfînta Biserică, uitat aiurea, făcînd
voia celui rău, deranjînd și tulburînd pe cei din jur.

- Din cauza lăcomiei mi-am murdărit mâinile din banii și alte lucruri ale creștinilor munciți cu sudoare și udați cu lacrimi și focul gheenei mă așteaptă.

- N-am iubit pe Dumnezeu și n-am respectat făpturile mâinilor Sale, eu păcătosul am iubit lumea cu lucrurile ei trecătoare și muritoare.

- Eu păcătosul am primit în dar și de pomană de la Dumnezeu toate simțurile, dar le-am folosit în scopuri rele cum ar fi: mi-a lăsat Dumnezeu urechi ca să aud glasul clopotului care mă cheamă la Sfânta Biserică, însă eu n-am voit să onorez acea invitație Dumnezeiască, dar când am fost bajocorit, hulit, pizmuit, jignit, suduit, înjurat, blestemat, în loc să mă smeresc și să mă prefac că nu aud, că nu înțeleg cui îi sunt adresate acele jigniri și fără să mă împotrivesc cu nici un cuvânt și nici un gând rău, eu păcătosul, am ripostat mai rău ca ei, din mândrie.

- Mi-a lăsat Dumnezeu ochi ca să văd și să citesc rugăciuni, vieți de Sfinți, să văd să merg la Sfânta Biserică, dar eu păcătosul mi i-am distrus cu televizorul, calculatorul, ziare, reviste, cu timp și nopți pierdute prin baruri.

- Dumnezeu mi-a lăsat mâinile pentru a mă închina, a milui, a munci iar eu le-am folosit pentru a pipăi, a lovi, a ucide, a fura etc.

- Dumnezeu mi-a lăsat picioare pentru a merge la Sfânta Biserică, la muncă, pentru a cerceta pe cei bolnavi, săraci, pe cei din închisori, dar eu le-am folosit numai pentru a merge la desfrânare, meciuri, furat etc.

- Dumnezeu mi-a dat simțul gustului pentru a gusta și mânca preascump Trupul și Sângele Dumnezeiesc spre viața de veci, dar eu păcătosul am gustat numai din plăcerile lumii acesteia sau foarte rar m-am împărtășit și atunci fără o pregătire sufletească, m-am împărtășit din obișnuință, fără să conștientizez că mănînc și beau preascump Trupul și Sângele Domnului Hristos.

- Când am muncit, călătorit, am stat la masă sau pînă am adormit, în loc să mă rog am dialogat cu diavolul în mintea mea, făcînd tot felul de planuri (de răzbunare, de desfrânare, cum să fur) neștiind că rugăciunea este convorbirea cu Dumnezeu, împărăteasa tuturor faptelor bune și puterea creștinului (rugăciunea la om, ca apa la pom, pomul se usucă iar omul moare).

- N-am făcut de fiecare dată 3 închinăciuni la intrarea și ieșirea din Sfînta Biserică.

- N-am vrut sau n-am putut să mă smeresc ca să-mi cer iertare de la cei pe care i-am supărat sau știam că au ceva cu mine și m-am mărturisit și voi fi întrebat la Ziua Judecății de toată greșeala ce am făcut-o cît am trăit pe acest pămînt, dar sunt mîndru și împietrit și n-am voință.

- Mi-a plăcut să mă rog, să fac metanii, închinăciuni multe în fața semenilor ori din mîndrie, ori din lipsă de dreaptă socoteală iar acasă trîndăvesc și nu fac nimic sau foarte puțin.

- Toată viața am iubit flecăreala fără rost în loc să tac și să mă rog spre folosul meu și al celor dragi mie.

- Nu mi-a plăcut niciodată să fiu supus și ascultător.

- Am împovărat mintea semenilor mei cu păcatele și nedreptățile mele, jeluindu-mă lor fără rost și ca un prost, în loc să spun durerea și necazurile mele în fața Sfintelor Icoane Prea Milostivului nostru Dumnezeu.

- De multe ori am postit de mîncare dar n-am postit și de vorbă multă că scris este că cine vorbește mult, păcătuiește.

- Am știut că rugăciunea făcută de unul singur sau în grup la mănăstiri la 12 noaptea este cel mai curat prinos înaintea Lui Dumnezeu dar eu puturos fiind, nici cînd m-a trezit cineva să mă rog n-am voit.

- Atunci cînd am avut un necaz, o boală, nu numai că nu m-am rugat, dar nici nu m-am gîndit la Dumnezeu, am cîrțit, am blestemat etc.

- Toată viața am fost stăpînit de iubirea de sine și de aici a izvo-rît toată răutatea.

- Toată viața m-am îndulcit cu cuvîntul oamenilor mincinoși, vicleni și fățarnici pentru faptul că și eu eram ca ei.

- Tot timpul obișnuiesc să-l pomenesc pe diavol dar niciodată n-am făcut canon.

- Am plătit Sfînta Liturghie după ce preotul a dat binecuvîntarea de începere a ei făcîndu-l și pe el să păcătuiască pentru că după canoane nu are voie.

- Am bătut, mutilat, omorât, chinuit animale, păsări, lăsându-le flămînde, însetate în soare, în frig, în ploaie, am pus poveri pe ele mai mult decît ar fi putut duce, iarna ziceam că dacă le este sete, n-au decît să mănînce zăpadă pentru că apa era înghețată, le-am lăsat în mizerie, legate, închise pînă s-au îmbolnăvit sau chiar au murit.

- Am speriat pe semenii mei făcînd glume proaste: că mă duc cu mașina în ei, că-i arunc din tren, m-am ascuns noaptea prin casă, pod, magazie, după poartă și le-am sărit în cap sau am țipat la ei, i-am curentat electric, i-am speriat cu șerpi, broaște, șopîrle, șoareci, cîini sau alte animale din care mulți au păcătuit înjurînd, blestemînd, mulți s-au îmbolnăvit sau chiar li s-a tras moartea.

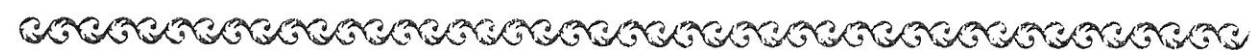
- Cînd am fost întrebat de cineva ce face cutare, eu păcătosul, în loc să-i zic că nu știu – Dumnezeu știe sau să am gîndul cel bun – eu crezîndu-mă deștept am început să-mi dau cu părerea, dar cine știe ce are omul în gînd și ce face în ascuns înafară de Dumnezeu, fie bun sau rău.

- Cînd am început să fac ceva și am fost întrebat ce fac eu am început să mă laud zicînd că o să fac și o să dreg în loc să zic „dacă îmi ajută Dumnezeu voi face cutare lucru și îl voi termina cînd va voi Dumnezeu”.

- Am făcut pomană sau am adus jertfă la Sfînta Biserică făcînd cumpărături Sfînta Duminică spre a mea pierzare și bucuria diavolilor deși știam că Sfînta Duminică n-am voie să cumpăr nimic pentru că tot ce cumpăr nu e primit și nici voie de consumat.

- Sfînta Duminică înainte de a pleca la Sfînta Biserică în loc să-mi fac rugăciunile m-am apucat de făcut curățenie prin casă, spălat vase, măturat terasa sau prin casă, am făcut mîncare, am făcut cumpărături prin piață, magazine, știam că toate acestea îi sunt plăcute satanei dar n-am vrut să evit și am ajuns în Sfînta Biserică, obosit, tîrziu, fiind cu mintea și cu gîndul prin piață și pe la ce am mai făcut și lăsat neterminat.

- Am botezat copii punînd nume de animale, păsări, artiști sau le-am pus cîte două trei sau patru de parcă ar fi avut mai multe suflete.

- De multe ori m-am hotărât să merg la Sfânta Liturghie și nu am mers, m-am răzgândit fără motiv, alte ori am plecat de acasă și am rămas pe stadion, pe drum aiurea, cu flecăreală, am făcut o vizită aiurea ca să treacă timpul, alteori am intrat în Sfânta Biserică, am stat puțin și m-am întors acasă, alteori am stat pînă la jumătate, rar am stat pînă la sfîrșit.

- Am făcut pomeni și am dat milostenii pentru cei sinuciși înainte de a împlini 7 ani încărcînd pe săracii oameni cu păcatele celui sinucis deși știam că nici Sfânta Biserică nu-l pomenește primii 7 ani.

- Eu care nu am făcut închinăciuni și metanii în cursul săptămînii din lene, Sfânta Duminică tot din lene am zis că e păcat, neștiind că acest lucru este valabil călugărilor și maicilor care sunt obosiți de metanii.

- La necaz sau la suferință, în loc să mă rog, să plîng și să-i mulțumesc Lui Dumnezeu că mă cercetează, eu am cîrtit și am zis cuvinte urîte.

- Am judecat și bîrfit pe maici și călugări zicînd că sunt niște puturoși, proști, curve, golani sau oameni fără nici un rost.

- Toată viața l-am supărat pe Dumnezeu pentru că una am gîndit, alta am vorbit și alta am făcut.

- Am stat în Sfânta Biserică cu spatele la Sfîntul Altar, la Sfintele Icoane, am trecut prin fața celor ce se închinau la Sfintele Icoane fără nici un fel de respect.

- N-am făcut rugăciunea de masă și după în genunchi și la masă cît am stat am rîs, vorbit, glumit, clevetit etc.

- Am știut că hrana sufletului este postul, rugăciunea, milostenia, privegherea și lacrimile dar eu păcătosul n-am făcut nimic, m-am ocupat doar de trup pentru a-mi împlini poftele.

- N-am dat cu tămîie în fiecare zi prin casă din lene.

- Am luat de la Sfânta Biserică lucruri vechi pentru mine sau le-am dat altora.

- M-am dus la Sfânta Biserică mîncat, băut, obosit, după ce m-am certat, am fumat, folost cuvinte murdare și în timpul Sfintei Liturghii am cugetat la cele rele și nedrepte asupra celorlalți.

- Nu m-am dus la Sfînta Biserică dînd vina pe păsări, animale, în loc să zic că sunt leneș sau de multe ori am zis că nu mă duc că îmi vin copiii acasă sau nașii etc.

- Am ajutat pe oameni să fumeze dîndu-le bani și țigări și am strigat cu răutate asupra celor osîndiți (condamnați) de parcă eu aș fi fără păcat și poate unii din ei erau nevinovați (cum ar fi că au făcut un accident de mașină fără voie), asta am făcut-o și din lipsă de dragoste față de aproapele.

- Ca femeie m-am dus rujată, fardată, cu capul descoperit, cu pantaloni, cu fustă scurtă, în chimono la Sfînta Biserică neștiind că Dumnezeu nu primește nici jertfa, nici rugăciunea, nici cîntarea pentru că m-am făcut păpușa diavolului.

- Cînd eram tînăr îmi zicea mama să mă duc la Sfînta Biserică iar eu îi răspundeam că mă pun în Biserică și rădeam, îmi zicea să dau ajutor bătrînilor și săracilor iar eu folsoeam cuvinte foarte urîte.

- N-am crezut în cele Sfinte, în nimic.

- Am purtat nume de creștin și nu am cinstit Sfînta Duminică, ziua Domnului, am pierdut timpul vînzînd și cumpărînd, am stat pe la vie, bostani, livezi, pe la stîna, am jucat fel de fel de jocuri, am fumat, băut, desfrînat, m-am îmbătat, mai mult, am judecat preotul că e păcătos și ce să caut eu la Sfînta Biserică.

- După ce am băut țuică, fumat și mi-am făcut toate gusturile am intrat în Sfînta Biserică și am sărutat Sfintele Icoane cu diferite prilejuri(cununii, înmormîntări, botezuri) sau am luat Sfînta Anafură, Sfînta Aghiazmă, m-am dat cu Sfîntul Mir.

- Lipsit fiind de evlavie am zis lucrurilor Sfinte pe nume, Mănăstire, Biserică, Liturghie, Icoane, Împărtășanie, Anafură, Mir sau Aghiazmă și altele în loc să zic Sfînta Mănăstire, Sfînta Biserică, Sfintele Icoane, pentru că toate sunt ale Lui Dumnezeu și sunt Sfinte.

- Am știut că Sfinții Părinți au zis că atunci cînd se construiește o Sfîntă Biserică pentru a fi ctitor, dacă nu ai bani, să-ți vinzi ceva din casă, din păsări, animale, cereale, orice numai să te faci ctitor că este cea mai mare faptă a unui suflet penru că este pomenit cît va fi Sfînta Biserică, dar eu n-am dat nimic și am împiedicat și pe alții să dea.

- Când am băut mai mult și am fost întrebat de ce am făcut-o am zis „hai să bem că e sîngele Domnului”, greșind înaintea Lui Dumnezeu.

- Am făcut închinăciuni, rugăciuni, metanii fără a cugeta la Tatăl, Fiul și Sfîntul Duh, nefiind primite.

- Am trecut pe lîngă Sfînta Biserică în timp ce se făcea Sfînta Aghiazmă sau Sfîntul Maslu și deși nu aveam ocupație, n-am intrat, am preferat să pierd timpul.

- De anul nou de fiecare dată m-am mascat în chip de animal, pasăre, strigoi, diavol, am cheltuit bani cu artificii, pocnitori, am zis să împușc anul, ca unul lpsit de minte, chiar și la Bobotează am tras cu arma în timpul pogorîrii Duhului Sfînt peste ape.

- N-am avut bani pentru a da la construirea de Sfînte Biserici dar nici n-am vrut să ajut fizic, am preferat să pierd timpul sau să-i judec pe cei care lucrau, că sunt proști și n-au ce face.

- Am dat bani și am muncit la construirea de Sfînte Biserici dar m-am mîndrit sau am judecat pe cei care n-au făcut nimic.

- Când mi-a murit cineva din familie l-am plîns cu grai, povestindu-i și defăimîndu-i la toată lumea puținele lui fapte bune și isprăvile ce le-a făcut în viață sau am strigat, țipat, urlat ca un deznădăjduit.

- Am stat cu șifonerele pline de haine și încălțăminte și nu m-am îndurat să dau celor în lipsă pe cele vechi sau dacă le-am dat le-am dat rupte, fără nasturi, murdare și zdrențuite.

- Știam că promisiunile și făgăduințele bune Sfîntul Înger păzitor le scrie în cartea vieții imediat cum ai zis ceva dar eu păcătosul nu mi le-am îndeplinit spre batjocorirea diavolilor.

- Am făcut pomeni, am mers la Sfînta Biserică sau alte fapte bune certat, neîmpăcat, cu răutate în suflet și de toată osteneala mea s-a bucurat diavolul.

- În Sfîntul și Marele Post n-am postit cum se cădea cu post negru la început și la sfîrșit cu 3, 4, 7 zile, dimpotrivă, am mîncat ulei, am băut vin și m-am lăudat că țin post.

- N-am făcut în post închinăciuni, rugăciuni, milostenii după posibilități.

- Am știut că toți creștinii sunt chemați la sfințenie ca să se împlinească cuvîntul Domnului Hristos care zice „Eu am venit ca toate oile mele viață veșnică să aibă și mai mult să aibă”, l-am întrebat pe un părinte și mi-a tâlcuit că viața veșnică e personală și mai mult decît atît e bucuria deplină cînd eu am făcut ceva pentru cei dragi și am ajuns cu toții în rai, dar eu păcătosul n-am făcut nimic sau prea puțin deși am putut.

- Am știut că tot creștinul este obligat să facă 3 de bogdaproste pe zi, eu n-am făcut nici unul, nici rugîndu-mă pentru cineva, nici cu cuvîntul sau fapta.

- Am făcut pomeni, botezuri, am ajutat la construirea Sfintei Biserici după ce m-am împreunat cu soția sau atunci cînd trăiam necununat.

- Am zis rugăciunea „Tatăl nostru”, Crezul etc fără să stau în genunchi, nici în Sfînta Biserică nu stau în genunchi.

- Știu că cei care postesc nu vor fi lipsiți de slava Lui Dumnezeu în veacul veacului dar eu n-am postit nici o data cum a trebuit cu toate simțurile, în primul rînd și apoi de mîncare și cît a trebuit, din milă față de trup (putregai).

- M-am căsătorit nu pentru naștere de prunci ci pentru poftele și plăcerile trupului.

- Deși Domnul Hristos a zis să avem răbdare în toate împrejurările, în toate căile și toate direcțiile eu păcătosul sunt repezit, hutuchit, fără pic de răbdare în toate.

- N-am crezut în Sfînta Cruce, nu m-am temut de Sfînta Cruce, n-am mărturisit-o și n-am respectat-o sau am avut credință îndoielnică și m-am închinat cînd am văzut pe alții.

- De multe ori n-am reușit să fac fapte bune curate din cauza îngîmfării, mîndriei și a lăcomiei.

- În timp ce s-a prăznuit praznicul Sfintei Învieri eu păcătosul în loc să zic „Domnul Hristos a Înviat” am zis bună dimineața, bună ziua, bună seara sau noroc, salut, sănătate, servus etc., asta am făcut-o atît la întîlnirea cît și la despărțirea de cineva.

- Din rușine nu am avut curajul să mărturisesc Sfînta Înviere a Domnului Hristos în fața colegilor, a șefilor sau dacă m-am dus la doctor, poliție etc. de parcă ei nu erau muritori.

- N-am postit niciodată postul Sfinților Apostoli zicînd că nu e important, că e mic.

- Din cauză că n-am postit m-au cuprins toate patimile.

- De cîte ori am avut ispite de la diavol n-am întrebuițat Sfînta Cruce pentru alungarea lor, însemnîndu-mă cu ea.

- Cînd am avut un necaz sau o ispită și am scăpat m-am întristat în loc să mă gîndesc că putea fi mult mai rău și să-i mulțumesc Lui Dumnezeu.

- N-am citit Sfînte Acatiste la sărbători praznice împărătești sau a sfinților din cauza lenei și a lăcomiei pîntecelui.

- Am postit, m-am rugat, m-am lăudat, m-am mîndrit și am judecat pe cei care n-au postit jignindu-i în loc să-i povățuiesc cu smerenie și cu duhul blîndeții ca să le fiu de folos lor și mie.

- Din cauza păcatelor n-am lăsat să se odihnească Duhul Lui Dumnezeu în mine.

- Fiind sărac n-am avut posibilități să fac pomeni părinților mei, nașilor și celor dragi, dar puteam să mă rog, să citesc pentru ei cu binecuvîntarea duhovnicului acatiste, psaltire însă eu n-am făcut nimic fiind un om leneș și pătimaș.

- Fiind mai mic n-am cerut și n-am făcut cu binecuvîntare (întrebare) în călătorie, la drum, în curte sau în casă fiind sau fiind mai mare am dat binecuvîntare cu pică omenească deși știu că Sfinții Părinți au zis să nu facem nimic fără binecuvîntare.

- În viața mea au trecut multe zile în care nu am vărsat o lacrimă pentru păcatele mele știind că pocăința este al doilea Botez.

- Cînd am făcut o faptă bună m-am lăudat și am povestit la toată lumea cu multe detalii și ce mai am de gînd să fac ca un om lipsit de înțelepciune pentru că tot ce am făcut, am făcut cu darul Lui Dumnezeu și El trebuia lăudat, Creatorul și nu creația.

- Eu păcătosul sunt lipsit de orice faptă creștinească, căutînd tot timpul să fiu pe placul lumii, al diavolului și să împlinesc plăcerile și poftele trupului.

- Cînd am intrat în casă la cineva sau cînd am plecat sau cînd a venit cineva la mine și a plecat, din rușine, nu m-am închinat și n-am făcut o rugăciune ca să fim adunați în numele Lui Dumnezeu.

- Mi-am dorit multe lucruri bune și virtuți să dobîndesc însă fără să mă nevoiesc deloc sau foarte puțin și după aceea am zis că Dumnezeu nu mă ascultă.

- N-am vrut să împlinesc învățăturile Sfinților Părinți insuflate de puterea Duhului Sfînt zicînd că au fost oameni și ei uitînd că Dumnezeu a grăit prin gura lor.

- N-am știut că Domnul Hristos coboară la fiecare Sfîntă Liturghie în Sfîntul Altar cu Sfinții Îngeri motiv pentru care eu am stat cu multă nesimțire în Sfînta Biserică.

- La ziua Sfîntei Învieri am vopsit ouă de toate culorile de parcă sîngele Domnului Hristos a fost colorat și cozonac cu toate mirode- niile, cu rom și esențe de tot felul, uitînd că Domnului Hristos i-a plă- cut simplitatea.

- Am citit la mai mulți Sfinți că e păcat să dăm grîu la porci, că transformăm teica porcilor în Sfîntul Prestol sau la cîini pîine, dar eu tot timpul am dat, chiar și sfințită.

- Cînd m-am cununat am făcut nuntă cu petrecere destrăbălată și nu mi-am făcut canonul după Sfinții Părinți.

- M-am nenorocit trupește și sufletește din cauza beției, fumatu- lui, desfrîului și avorturilor.

- Am cunoscut cuvîntul Sfîntei Evanghelii dar n-am vrut să-l împli- nesc sau n-am vrut să-l cunosc.

- Toată viața am fost biruit de somn, nici n-am încercat să lupt cu el la miezul nopții, pentru rugăciune n-am reușit să mă trezesc dar pen- tru a lua medicamente, a mîncă sau a mă uita la televizor m-am trezit.

- Am mîncat, băut, am luat medicamente după 12 noaptea de multe ori din obișnuință și lăcomie și a doua zi am luat Sfînta Ana- fură și Sfînta Aghiazmă.

- Păcătos fiind, am iubit nedreptatea, minciuna, iubirea de sine, m-am dat mare, n-am cerut sfatul și părerea altora la orice lucrare, am iubit banii, averea și păcatul mai mult decît pe Dumnezeu.

- Eu, păcătos fiind, i-am văzut pe toți păcătoși, pentru că dacă aș fi fost drept i-aș fi văzut pe toți dreți.

- Am luat bani de la creștini pentru a le face rugăciuni de izbîndă, de împăcaciune sau pentru sănătate și n-am făcut cît am promis.

- Am băut țuică și am fumat după ce am luat Sfînta Anafură și Sfînta Aghiazmă.

- Fiind paraclisier am intrat în timpul Sfintei Liturghii în Sfîntul Altar, necurat fiind atît trupește cît și sufletește, spre pierzarea mîntuirii mele, am supărat preotul.

- De multe ori, din cauza firii mele pătimăse, în loc să zidesc pe semenii mei sufletește eu mai tare i-am prăbușit.

- Am început discuții cu femeile duhovnicești și am terminat prin vorbe și fapte păcătoase și rușinoase.

- Cînd s-a ivit în cugetul meu dorința trupească n-am căutat să mă izbăvesc, m-am îndulcit pînă am ajuns de am săvîrșit păcatul.

- Nu m-a smerit niciodată să zic semenilor mei la despărțire, la un necaz sau la îndeplinirea unei dorințe spre bine, să zic binecuvîntați-mă și rugați-vă pentru mine păcătosul.

- Cînd am fost invitat undeva și pus la masă, am făcut supărare zicînd; nu mănînc orice, de la oricine că eu sunt mai simandicos.

- N-am făcut praznic în fiecare toamnă penru cei adormiți deși posibilități am avut.

- M-am dus la Sfînta Biserică mîncat și băut și am zis că și așa nu mănînc Sfînta Anafură că preotul e păcătos.

- Cînd am făcut o donație la Sfînta Biserică am zis să-mi treacă numele pe ce am făcut.

- Am găsit scris o învățătură a Măicuții Domnului care zice așa: „Este de folos sufletesc ca să știe toată lumea creștin ortodoxă, toți care au primit Sfîntul Botez în numele Domnului nostru Iisus Hristos- de la prunci pînă la bătrîni-că nimeni să nu-și facă necesitățile cu fața la răsărit. E păcat socotit ca și înjurăturile. Cu fața la răsărit se stă la

rugăciune. Ai observat că în Sfânta Biserică, la orice Sfântă Rugăciune de cerere și de mulțumire cu fața la răsărit se face. Deci trebuie făcut cuoscut și arătat creștinilor care vor să înțeleagă să nu savîrșească acest păcat. Întotdeauna să știe a se ruga Lui Dumnezeu, să fie legați de Sfânta Biserică a răsăritului. De la răsărit se arată soarele, luna și stelele, toată lumina de la Dumnezeu este și pe toate cele bune Dumnezeu le dă ", dar eu păcătosul, necredincios fiind, n-am respectat nimic din această Sfântă Învățătură.

- Am greșit zicînd Sfânta Maria Mare și Sînta Maria Mică în loc să zic Adormirea Maicii Domnului și Nașterea Maicii Domnului pentru că amîndouă sărbători sunt praznice împărătești.

- Am disprețuit preoțimea, n-am făcut mărturisire la ei, prin aceasta făcînd unul din cele mai grele păcate, că m-am numit creștin și nu m-am mărturisit la preot.

- De multe ori am distrus lucruri bune pe care alții le-au construit sau făcut, din răutate sau prostie.

- Toată viața mi-a lipsit rugăciunea, postirea, înfrînarea limbii, cugetarea veșnică către Dumnezeu și iubirea de aproapele.

- Am hulit credința ortodoxă prin faptele mele: nepostire, beții, desfrînări, lepădarea de aproapele și de Dumnezeu.

- Am plîns, m-am rugat, am pus pomelnice la Sfânta Biserică, pe la Sfintele Mănăstiri pentru niște dorințe și lucruri care nu-mi sunt de nici un folos sau pentru a mă răzbuna.

- După ce am mîncat și băut peste măsură toată noaptea, cînd mi-a fost sete am băut Sfînta Aghiazmă mare sau mică pînă mi-am potolit setea, greșind mult prin acest gest necugetat.

- De multe ori nu m-am adresat frumos cînd am dorit sau am intrat într-o discuție cu cineva, i-am tutuit, nu i-am rugat frumos, i-am privit de sus, prostește.

- Deși sunt botezat în numele Domnului Iisus Hristos am săvîrșit cel mai greu păcat, am hulit preotul, credința și Sfînta Biserică.

- Creștin fiind, n-am încetat a face rele altora uitînd că Domnul Hristos a zis că „cine face rău, lui își face” sau „bine faci, bine găsești”

pentru că nu e posibil să faci rău și să găsești bine, cum ai zice semîn neghină și secer grîu.

- Toată viața am disprețuit preoții și nu le-am respectat oste-neala lor.

- Din cauza lipsei de credință n-am postit cînd a trebuit, cît a trebuit și cît aș fi putut sau am postit de capul meu, fără binecuvîntarea duhovnicului, datorită încrederii prea mari în mine, zicînd „la ce să-l mai întreb pe preot, eu nu știu ce trebuie să fac și cum să fac” și am avut mari ispite.

- Cînd am fost muștrat sau criticat, eu, în loc să caut să-mi însușesc critica și să caut să-mi schimb viața am căutat să mă răzbun, m-am certat și justificat prostia mea cu motive diavolești.

- Am știut că nu-i bine să fac sfințirea casei sau alte servicii religioase Sfînta Duminică dar le-am făcut și sărmanul preot, din respect și dragoste nu m-a refuzat.

- Din făina și uleiul de la Sfîntul Maslu am făcut pîine, am mîncat, am dat și la animale, uitînd că e sfințită sau mi-au mîncat-o șoarecii.

- N-am făcut de Sfînta Înviere pască din lene și obișnuință.

- Din cauza lăcomiei m-am dat drept sărac, am luat bani și alte lucruri de la tot felul de oameni, mi-a luat foc casa și multe alte necazuri am avut.

- În loc să-i mulțumesc Lui Dumnezeu pentru ploaia dată eu am cîrtit că plouă prea mult sau prea puțin ori am înjurat și blestemat chiar pe Dumnezeu.

- Cînd se cînta în Sfînta Biserică „Cîți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat” am stat ca o statuie fără să-mi fac semnul Sfintei Cruci de fiecare dată.

- Am făcut lucrări pentru Sfînta Biserică sau pentru oameni dar m-am aprins la ceartă, asta întîi pentru că n-am făcut rugăciune cu nădejde în Dumnezeu, n-am folosit cuvinte creștinești și cu răbdare.

- Eu păcătosul, cînd m-am rugat, am făcut-o pe ton poruncitor, în cererile mele am dorit să se facă voia mea și nu voia Lui Dumnezeu, m-am împotrivit tot timpul planurilor Lui Dumnezeu.

- Nedîndu-mi seama că orice preot, cînd e îmbrăcat în veșminte, slujește Duhului și nu trupului, l-am contrazis, am stat împotriva cu fapta și cuvîntul din care cauză s-au născut multe păcate și sminteli.

- Cînd a fost vorba să fac ceva bun pentru credință, pentru Sfînta Biserică și pentru aproapele m-am împotrivit la orice lucru, am vrut cu tot dinadînsul să se facă voia mea și nu voia Lui Dumnezeu și a aproapelui.

- N-am încurajat pe cei necăjiți să lupte cu răbdare și în plină nădejde către Cel Prea Înalt.

- Eu păcătosul, n-am acoperit Sfintele Icoane cînd m-am schimbat de haine, chiar și numai de cămașă, cînd am făcut baie, sau din obișnuință am stat gol în fața Sfintelor Icoane fără nici o sfială păcătuiind foarte mult pentru că Sfintele Icoane după sfințirea lor sunt vii.

- De multe ori am vorbit cuvîntul Lui Dumnezeu dar aproape de fiecare dată n-am făcut ce am zis, osîndindu-mă.

- De multe ori a apus soarele întru mînia mea fără să iau aminte la cuvintele Domnului: „să nu apună soarele întru mînia voastră”.

- Păcătos fiind și nepregătît, în loc să tac am zăpăcit pe toți cu flecăreala mea fără rost, cu tot felul de deșărtăciuni, asta și pe fondul mîndriei, pentru că prostul nu e prost destul pînă nu e și un pic fudul.

- De multe ori am avut lucruri și bani care mi-au prisosit și n-am dăruit și celor lipsiți, egoismul și zgîrcenia au pus stăpînire pe mine sau m-am lăsat influențat.

- Pentru faptul că n-am postit, nu m-am rugat, nu m-am smerit luînd vina asupra mea, indiferent dacă am greșit sau mi-a greșit cineva în orice împrejurare, diavolul a căpătat putere asupra mea.

- Cînd am avut o ispită grea n-am făcut o rugăciune în cugetul meu și nu m-am însemnat cu semnul Sfintei Cruci prin aceasta dînd voie vrăjmașului să pună stăpînire pe mine, întunecîndu-mi mintea.

- De multe ori, temîndu-mă și rușinîndu-mă de oameni, n-am făcut voia Lui Dumnezeu, pentru că cei ce vor să facă voia Lui Dumnezeu se leapădă de firea omenească și de sine.

- Am desenat soarele, Sfînta Cruce, diferite scene biblice, Sfinți, după care le-am aruncat la gunoi, pe stradă, oriunde iar Sfinții Părinți

spun că e foarte mare greșeală să pictezi Sfântul Soare pe pereți, pe garduri, pe pământ, pe toate hîrtille, aceasta fiind o batjocură de mîini omenești față de creația Lui Dumnezeu.

- Păcătos fiind, n-am primit cu bucurie orice dispreț, bîrfeli, clevetiri, persecuții și pedepse arătînd lipsă de adevărată supunere.

- Toată viața am greșit cînd am făcut o pomană, hainele, casa și toate lucrurile le-am dat rudelor și nu necăjiților și necunoscuților, cum ar fi trebuit.

- Toată viața mea am umblat cu pîra semenilor mei, pentru lăcomia care mă stăpînea, că deși aveam de toate mă simțeam sărac, pentru că nu-l aveam pe Dumnezeu, pe cînd vecinul meu sărac fiind, dar lipsit de lăcomie, i se părea că are de toate, slăvea Puterile Cerești și tot timpul dădea cîte ceva dintru ale sale Sfintelor Biserici pentru mîntuirea sufletului său și al familiei sale.

- Cînd am fost bolnav n-am chemat mai mulți preoți să-mi facă Sfîntul Maslu sau dacă i-am chemat n-am postit eu și cei din casă, poate eram chiar și certați.

- De multe ori cînd am văzut niște virtuți la preoți sau semeni am zis că sunt buni, greșind, că bun nu este nimeni decît numai Dumnezeu; bine era să zic ca în acel om se odihnește Duhul Lui Dumnezeu, pentru că acei oameni în care locuiește Duhul Lui Dumnezeu, vorbesc blînd, caută să servească cu dragoste și întotdeauna zîmbesc primitor, arată plăcere către toată lumea și chiar față de acei care n-au plăcere.

- N-am învățat și n-am rugat pe creștini să spună și altora să nu mai dea răului ce au viu sub stăpînirea lor sau a altora, părinții, tații și mamele să nu-și mai dea copiii răilor, pentru că i-a adus în Sfînta Biserică, au făcut contract cu Mîntuitorul Iisus Hristos prin Sfîntul Botez, l-a încredințat Sfintei Biserici și pe urmă dă copiii celor răi.

- Cînd am fost necăjit nu m-am sprijinit pe puterea Tatălui Ceresc chemîndu-L în ajutor.

- N-am făcut și nici n-am învățat pe alții să facă sau să cumpere Sfîntul Epitaf cu Adormirea Maicii Domnului deși e o poruncă Dumnezeiască ca fiecare Sfîntă Biserică să-l aibă.

- Când m-am închinat la Sfintele Icoane m-am gândit la nu știu ce persoană, la mîncare, la haine, la răzbunare, la ceartă cu toate că știu că atunci când ne închinăm și cugetăm la altceva și nu la Dumnezeu eu m-am închinat la ceea ce cugetam și aceasta este rugăciune idolească.

- Am dat de pomană bani, lucruri, animale, păsări, nu le-am tămîiat și nu le-am numit, exact cum ar fi o scrisoare fără adresă.

- De multe ori când am vrut să fac o faptă bună, când am fost întrebat când o fac sau când o termin, cu acea smerenie îndoielnică am greșit zicînd „dac-o vrea Dumnezeu, dac-o vrea Maica Domnului”, pentru că Dumnezeu vrea ca tot timpul să facem fapte bune.

- M-am folosit de numele Lui Dumnezeu numai când am fost necăjit, amărît, în diferite împrejurări fiind scîrbit, am pomenit numele Lui Dumnezeu cu răzbunare.

- Am auzit de multe ori cuvîntul că cine își dă, lui își dă, cine face, lui își face, însă eu nici nu am dat și nici nu am făcut nimic pentru sufletul meu.

- Un alt cuvînt pe care l-am auzit și nu l-am respectat a fost acesta că „cine fură pe el se fură, bucuria de astăzi, scîrba de mîine” astăzi am înțeles că degeaba m-am bucurat că vine vremea când trebuie să dăm înapoi cu dobîndă, că nu întîmplător a zis Domnul Hristos că „mai fericit este a da decît a lua”.

- De cîte ori am dat de pomană mi s-a părut că-i puțin, neștiind că darurile se înmulțesc după ce s-a spus bogdaproste, cu o singură condiție, să fim împăcați cu toți și dată la săraci străini.

- Fără să știu am luat lucruri vechi din Sfînta Biserică care se socotea că nu mai sunt de trebuință: Sfinte Icoane, cărți, veșminte, țeale, vase Sfinte și orice luru care a fost de trebuință în Sfînta Biserică, ele trebuiau să se ardă și cenușa lor să se arunce la temelia unei Sfinte Biserici noi și dacă nu este cu putință să se zidească o Sfîntă Biserică din nou prin împrejurimi să se scoată din dușumeaua Sfintei Biserici câteva scînduri și acolo să se îngroape obiectele arse care nu mai sunt de trebuință la Sfînta Biserică.

- Au fost nopți cînd n-am putut dormi dar nici nu m-a rugat, am făcut voia satanei dialogînd cu el în mintea mea, făcînd tot felul de planuri lumești.

- N-am făcut niciodată curat în Sfînta Biserică neștiind că această faptă este primită și binecuvîntată de Dumnezeu.

- De multe ori am auzit glasul clopotului trăgîndu-se pe la Sfintele Biserici iar eu păcătosul nu mi-am făcut semnul Sfintei Cruci, de mers la Sfînta Biserică nici vorbă.

- Am adus la Sfînta Biserică prescuri de prin tîrguri, făcute de femei care trăiesc în împreunare cu soțul, de la necununate, acestea fiind spurcate și neprimite.

- Am greșit mult zicînd „sunt păcătos, dar toată lumea e păcătoasă, am greșit, dar toată lumea a greșit”, am știut că fiecare creștin care se socotește că e slugă a Lui Dumnezeu întotdeauna să-și mărturisească greșeala sa, n-are trebuință de ale altora. Cînd mergi în fața unui duhovnic nu mărturisești păcatele străinilor, ale vecinilor sau ale rudelor, ci cu adevărat pe ale tale, căci pe acelea le știi și te temi de ceasul și Ziua Judecății. Deci nu trebuie să zică nimeni cînd e vorba să-și arate smerenia că toată lumea e păcătoasă și toată lumea a greșit. Fiecare să-și mărturisească pe ale sale. Cum dorești să-ți vindecî trupul de o rană așa caută să-ți vindecî sufletul de o greșeală.

- N-am dat niciodată basmale de pomană sau împrumut femeilor care vin cu capul descoperit la Sfînta Biserică și se închină cu nerușinare în fața Sfintelor Icoane.

- Toată viața m-am luat după acei oameni care umblă cu măguliri, minciuni și cu lingușiri și astăzi sunt mai rău decît ei.

- Nu m-am ostenit să le spun la toți cei certați să se împace, să se roage, să se închine, să postească, să facă sau să cumpere Sfinte Icoane și Sfinte Cruci și să le dea de pomană.

- De multe ori am făcut rugăciunea de culcat. Sfinții Părinți spun că cel care face rugăciunea de culcat ia plata săracului și se socotește ca un cîine lingîndu-și botul cu nădejdea că mîine îi va da stăpînul o bucătică mai mare de pîine.

~~~~~

- Am citit la Sfinții Părinți că cei ce fac rugăciunea seara înainte de culcare, Sfinții Îngeri priveghează la capul lor în timp ce ei dorm, că cei ce fac rugăciune când pleacă în călătorie călătoresc Sfinții Îngeri împreună cu ei, sunt apărați de năluciri și de duhuri rele. Bine este că tot creștinul să aibă în casa lui icoană cu Sfânta Treime. E așa de foloșitoare această Sfântă Icoană, ca să înțelegi, cum ai fi prieten cu un rege sau cu un mai mare conducător al unei țări. Bine ar fi să spunem tuturor creștinilor să-și înmulțească rugăciunea, dar eu păcătosul n-am făcut nimic.

- Știu că Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său, adică cu minte (înțelepciune), voință și sentiment pentru că asemănarea cu Dumnezeu se dobândește prin virtute creștină practică și ne-a dat cel mai prețios dar, libertatea, și eu, liber fiind, am ales patima în locul virtuții, devenind rob al păcatului și al plăcerilor, desmoștenindu-mă singur de Împărăția Lui Dumnezeu promisă celor care împlinesc poruncile Sale și Îl iubesc ca pe un Tată.

- Am făcut nunți, botezuri în post și la copiii cei botezați și nevinovați le-am pus nume schimonosite, aiurite, spre batjocură.

- Când a venit ora de rugăciune și aveam și un pic de treabă în loc să stau în genunchi am zis să fac treaba și mă rog totodată și m-am înșelat, că n-am făcut nici una cum trebuie.

- De multe ori am avut ură ascunsă față de anumite persoane, nevinovate și nu m-am purtat frățeste și duhovnicește.

- N-am învățat pe creștini și nici eu nu m-am mărturisit după prava bisericască.

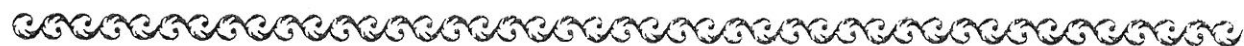
- N-am dus pască, cozonac și oua roșii la Sfânta Înviere pentru a fi binecuvântate de preot.

- N-am purtat barbă deși am promis Lui Dumnezeu că voi fi după chipul Lui, adică cu barbă, dar din rușine, mi-am tăiat-o.

- Nu mi-am pomenit în gând rudele și cunoștințele când iese preotul cu Sfintele Daruri sau să zic psalmul 50 atît pentru vii cît și pentru cei adormiți.

- Am băut apă de prin rîuri, mare, lacuri și ape stătătoare de unde au băut tot felul de jivine, spurcîndu-mă.

~~~~~

- Am făcut rugăciunea fără să rostesc cuvintele cu toată inima și să simt cu sufletul ceea ce grăiesc.

- Când m-am rugat n-am acoperit cu ceva fereastra, n-am închis geamul și am fost văzut, auzit de alții cum mă rog eu, pierzându-mi osteneala.

- M-am dus pe la Sfintele Mănăstiri ca să mă rog dar m-am socotit bolnav, neputincios, obosit, plictisit și prin aceasta am păcătuit neparticipînd la slujbe sau stînd prin chilii.

- Toamna, cînd am cules recolta de cereale, vin etc., nu le-am stropit cu Sfînta Aghiazmă, nu le-am tămîiat pentru că atunci cînd am dat ocazional și în grabă ceva să fie tămîiate și sfințite și în cer primite.

- Din vina mea mulți oameni s-au supărat, au înjurat, hulit și cuvinte urîte au rostit și nu i-am trecut pe pomelnic și nici nu m-am rugat pentru ei.

- N-am cerut binecuvîntare pentru a lucra cu ușurință și să-mi fie de folos ceea ce lucrez, am făcut de capul meu și multe necazuri și ispite am avut și am cîrțit și cu nimic nu m-am folosit deși am făcut.

- Când s-a făcut un parastas în Sfînta Biserică, la veșnică pomenire, nu m-am prins de mîna sau de haina altuia, dînd dovadă de lipsă de dragoste față de cei vii și adormiți, spunînd că ce treabă am eu cu morții altora.

- Ca femeie m-am dus la Sfînta biserică cu buze vopsite, machiată, în pantaloni și cu capul descoperit, ca păpușa iadului.

- Am luat lucruri de la Sfînta Biserică ca împrumut și le-am dus înapoi dar Sfinții Părinți spun că nu e bine și dacă le-ai luat să aduci unul nou înapoi, nu tot acela, pentru că tot ce are Sfînta Biserică e sfințit.

- N-am participat în ajun de sărbătoare la Vecernie care se face la Sfînta Biserică, rugându-mă pentru mine și pentru alții.

- Eu mă numesc creștin pentru că am fost botezat dar n-am făcut nimic pentru mîntuire.

- De cîte ori m-am rugat n-am început cu „În numele Tatălui, al Fiului și al Sfîntului Duh. Amin” de 3 ori, cu 3 închinăciuni, după care n-am zis „Pentru rugăciunile PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu și

ale tuturor Sfinților, Doamne miluiește și ne mîntuiește pe noi” și apoi rugăciunea (acatist, paraclis etc.)

- Am judecat pe cei care au dus la Sfînta Biserică în săptămîna mare, în vinerea mare, în diferite vase, grîu verde, neștiind rostul lor și anume că: „Grîul verde închipuiește înmormîntarea și Învierea Domnului”. Fiecare dintre creștinii care duc grîu la Sfîntul Epitaf (Aer) atunci cînd se ocolește Sfînta Biserică să-l poarte în mîini și nu să se arunce. [griu]. E bun leac pentru vite bolnave și cel mai mult să rămîna în jurul unei Sfinte Cruci, nu aruncat pe oriunde.

- M-am rugat fără să fac nici o închinăciune sau metanie deși știam că sunt foarte bune atît pentru suflet cît și pentru trup.

- Nu mi-am făcut canonul și pravila cu metanii din lene și comoditate.

- Cu toate că am știut că metania simbolizează căderea omului în păcat, ridicarea prin Sfînta Jertfă a Domnului nostru Iisus Hristos, venirea Domnului nostru Iisus Hristos pe pămînt și Înălțarea Lui la Cer și prosternarea sau plecarea noastră cu trupul și sufletul înaintea Lui Dumnezeu, eu leneșul n-am făcut nimic din cîte am știut că eram dator să fac.

- De ziua moșilor n-am dat nimic de pomană cum ar fi o bucată de pîine, un covrig, o lumînare, o floare etc. mai mult, nici nu m-am rugat pentru ei.

- Eu păcătosul, am făcut-o pe cuviosul față de oameni, cînd m-am rugat, cînd am vorbit de numele Lui Dumnezeu și de cuvîntul Lui Dumnezeu cu fățarnicie, iar în cugetul meu căutam să-mi servesc interesul propriu.

- Am făcut de multe ori fapte bune cu ajutorul Lui Dumnezeu dar nu m-am luptat ca să nu greșesc oamenilor ca să nu-L supăr pe Dumnezeu și prin aceasta mi-am pierdut plata.

- Toată viața am plătit răul cu rău, din nefericire pentru mine am plătit și binele cu rău.

- Am învățat oamenii că nu există vămile văzduhului prin care trece tot omul după moarte.

~~~~~  
- Când am pierdut ceva, m-am întristat rău, am blestemat, am urît, am înjurat, am dat răului în loc să mă rog Lui Dumnezeu să-mi facă parte de ce am pierdut și s-o găsească un creștin care și el la răndul său să-i mulțumească Lui Dumnezeu.

- Din cauza lenei și a puturoșeniei n-am citit, fiind sărac în sfaturi și cunoștințe.

- N-am avut voie bună și bună dispoziție pentru toată lumea, am făcut diferențe pe mai multe criterii, neortodoxe.

- Nu mi-au fost îndeplinite cererile și dorințele când m-am rugat pentru că am stat numai cu trupul iar cu mintea îmi făceam tot felul de planuri.

- Din cauză că sunt un credul am spus repede la oameni secretele mele și ale familiei mele fără nici un rost, mai bine zis ca un prost.

- De multe ori am urît dreptatea și cinstea unora neștiind că prin aceasta am urît chiar pe Dumnezeu.

- Din cauză că nu mi-a plăcut să citesc n-am știut că prin cuvîntul de ortodoxie se înțelege: adevărat, drept, curat, împlinitor de porunci, nelipsit de la slujbele Sfintei Biserici și fără nici un fel de greșală.

- De multe ori am greșit zicînd „eu sunt stăpîn pe mine, fac ce vreau”, prin asta nedîndu-mi seama că-L dau pe Dumnezeu la spate greșind că este scris: „cine face voia lui, face voia diavolului”.

- Când m-am rugat am făcut-o cu glas tare neștiind că cea mai primită rugăciune este cea în gînd, cu mintea la Dumnezeu.

- Din cauza păcatelor, a plăcerilor și a deșărtăciunilor acestei lumi am făcut din inima mea tron al diavolului și nu a Lui Dumnezeu.

- Când am plecat dimineața din casă pentru orice treabă n-am luat binecuvîntare de la Sfintele Icoane, închinîndu-mă și cerînd ajutor.

- De multe ori, după ce am săvârșit păcatul, am plîns, am regretat, m-am întristat, am promis Lui Dumnezeu că dacă mă iartă nu-l mai fac și eu, ticălosul, pecum cîinele se întoarce la vărsătura sa, așa și eu m-am întors la păcat.

- Am zis semenilor mei că nu există rai sau iad: „aici e totul, nu fiți proști, trăiți-vă viața cît mai bine, că numai proștii, nenorociții și săracii și cei fără rost în viață cred că există o altă viață”.

~~~~~


- Am mîncat și am dat și la alții în post mîncăruri pregătite cu brînză, ouă, carne, pește și produse alimentare luate din magazin și făcute cu lapte și ouă.

- Pentru faptul că toată viața am iubit nedreptatea și minciuna n-am ajuns să-L cunosc pe Dumnezeu cu adevărat și să-L iubesc.

- Din necunoaștere n-am dus în Sfînta zi de joi a patimilor Domnului nostru Iisus Hristos, cînd se citesc cele 12 Sfînte Evanghelii, o pînză albă pentru acoperit Sfînta Cruce, după cum zice Măicuța Domnului: „Blagoslovite sunt mîinile care acoperă corpul Sfînt și gol al Mîntuitorului. Oricine dintre creștini dacă acoperă Sfînta Cruce la cele 12 Sfînte Evanghelii cu orice fel de pînză albă, arată cea mai mare dragoste și se află la cea mai apropiată treaptă a prieteniei față de Mîntuitorul. Cum Sfînta Veronica a șters fața Mîntuitorului cu marama, așa trebuie femeile creștine să șteargă Sfînta Cruce cu vâl curat și să o învelescă cu același vâl”.

- Iarnă fiind, nu m-am dat jos din pat să fac metanii și să mă încălesc, să nu mai cîrtesc că-i frig și să-i mulțumesc Lui Dumnezeu pentru toate.

- M-am ostenit făcînd diferite fapte bune dar le-am făcut cu mîndrie, cu ambiție prostească ori încurajat de cine știe ce gînduri rele, necăindu-mă de păcatele săvîrșite și chiar să ajung să le urăsc.

- Eu, fiind plin de păcate și patimi, pe cei smeriți i-am socotit proști, celor generoși le-am zis că nu-și dau seama ce fac, pe cei plini de dragoste i-am socotit ca lingușitori, pe răbdători între oamenii răi i-am considerat nemernici, pe cei care au lepădarea de sine am zis că sunt lipsiți de minte, i-am asemănat cu un animal vorbitor.

- N-am contribuit la cumpărarea unui clopot și cărți la Sfînta Biserică că Maica Domnului zice: „Toți creștinii care ajută la facerea unui colpt sau care din agoniseala sa proprie dăruiește un clopot la Sfînta Biserică iau plată de la Sfinții Apostoli în toate colțurile lumii. Aceeași chemare au creștinii care se ostenesc pentru facerea sau aducerea unui clopot. Cei ce dăruiesc cărți Sfîntei Biserici ca și cum ar da vin și prescură pentru Sfintele Taine, de unde se împărtășesc preoți, prunci, creștini vrednici de a primi Sfintele Taine”.

- Sunt atît de împietrit și indeferent față de cei din jurul meu, nu contează cît suferă, că nu au ce mînca, că mor și merg în iad.

- Am citit într-o carte că Maica Domnului zice: „Creștinii care nu postesc posturile rînduite de Sfinții Părinți nu se află poftiți în Împărăția Lui Dumnezeu”.

- Cei ce nu s-au trezit la glasul clopotului, cei ce n-au luat în considerație Sfintele sărbători și Sfintele Duminici, mai ales praznicele de seamă și praznicele luminate, cei ce nu le-au băgat în seamă, au murit nemărturiși și neîmpăcați cu toată lumea, în zadar cheamă preotul să le facă prohodul de înmormîntare. Este ca și cum s-ar uita un poficios într-o livadă cu mere înroșite, date în pîrgă, ar mînca, dar nu le poate lua năicum.

- Am darul de a cînta frumos dat de Dumnezeu din milă și bună-tate și eu ticălosul mă mîndresc cînd cînt și laud pe Dumnezeu atît în Sfînta Biserică cît și acasă sau am folosit glasul meu pentru cîntece lumești sau nu-l folosesc deloc.

- Am fost învățat de părinții și bunicii mei că ziua de duminică începe odată cu începerea Vecerniei de sîmbătă de la ora 16 și se termină luni la răsăritul soarelui, dar eu n-am ținut cont.

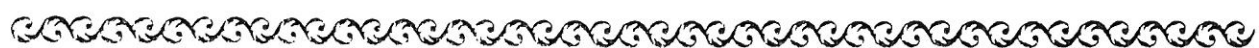
- Pentru faptul că n-am împlinit poruncile Lui Dumnezeu, nu m-am înfricoșat de cuvîntul Sfintei Evanghelii, n-am avut niciodată liniște și mulțumire sufletească.

- Toată viața m-am crezut stăpîn pe tot ce mă înconjoară, oameni, animale, păsări, lucruri, uitînd că omul nu poate fi stăpîn decît pe propriile păcate.

- Pentru faptul că n-am răbdare, cînd Dumnezeu a îngăduit cîte o boală sau o neputință trupească, în loc să-i mulțumesc, am cîrtit tot timpul deși meritam să fie mult mai rău.

- N-am postit pentru că n-am știut că postul este mama mîntuirii, postul e prima treaptă care-l duce pe om la mîntuire, cine nu postește nu se mîntuiește, chiar dacă ar face și Sfînta Biserică, postul alungă pe diavoli cînd e cu smerenie, postul și cu rugăciunea sunt ari-pile și armele creștinului, dar la mine nu s-a putut pentru că n-am avut voință și de aici a venit neputința.

- Cînd mi-a murit cineva din familie eu am luat sicriu foarte scump, haine și celelalte necesare înmormîntării din mîndrie.

- Am știut că pentru îndepărtarea duhurilor celor rele trebui să tămîiez și să stropesc cu Sfînta Aghiazmă lucrurile pe care le-am făcut, locurile pe unde am lcurat cum ar fi: fabrici, școli, vii, livezi, grădini de zarzavat, la arat, la spital și la orice fel de lucru, dar eu puturosul n-am făcut nimic.

- Știu că omul smerit la tot pasul se mîntuiește foarte ușor și cu puțin efort, dar eu ticălosul, mândru fiind, prefer ostenelele însutit de grele numai să nu mă smeresc pentru mîntuirea mea, știut fiind faptul că cel mîndru nu se mîntuiește.

- Am primit canon la mărturisire și eu păcătosul din neștiință am încercat sa-l înlocuiesc cu alte fapte neștiind că nu se poate.

- Din cauza lenei n-am făcut rugăciune la vreme cuvenită, trîndăvia m-a însoțit la tot pasul, vorba multă fără de folos, mîncarea peste măsură și somnul de toată noaptea au făcut din mine un fiu al iadului.

- Cînd m-am îmbrăcat n-am făcut semnul Sfintei Cruci pe haine sau încălțăminte, cînd am trecut pe lîngă Sfînta Biserică, Sfinte Troițe, deși puteam să fiu o pildă pentru ceilalți.

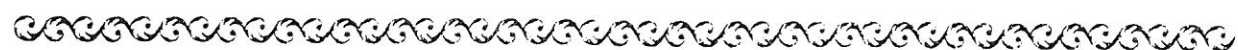
- Totdeauna cînd m-am trezit la miezul nopții am făcut rugăciunile cu multă lene, căscînd sau chiar dormind, pentru că nu m-am spălat pe ochi la început.

- Am avut prieteni care au greșit hulind pe Dumnezeu, nu i-am oprit ci i-am cruțat de teamă că stric prietenia.

- Am căutat toată viața să mă răzbun deși știam că una din devizele creștinul autentic este: "Rabdă, taci și iartă".

- Atît la școală cît și după am jucat pe scenă rolul Domnului Hristos, a Maicii Domnului, a Sfinților sau am avut rol de preot și am îmbrăcat veșminte preoțești, asta am făcut-o și pe la petreceri imitînd preoți, creștini, făcînd oamenii să rîdă de lucruri și oameni Sfinți.

- Niciodată, eu păcătosul, n-am cugetat la patimile Domnului Hristos, la suferințele Sfinților și la lacrimile Maicii Domnului care plînge zi și noapte pentru noi păcătoșii.

- Fumător înrăit fiind, am ieșit din timpul Sfintei Liturghii și am fumat o țigară după care m-am întors.

- Din cauza lăcomiei pîntecelui am mîncat și am băut toată noaptea și a doua zi m-am dus la Sfînta Biserică și după ce s-a termînt Sfînta Liturghie am luat Sfînta Anafură.

- Sfînta Duminică am spălat, am călcat rufe, am cusut, fiind cizmar am lucrat pantofi, am copt pîine și alte munci nesilit de lege pentru a face așa ceva ci din dorință de avere etc.

- N-am dus din primele roade al muncii mele jertfă la Sfînta Biserică și atunci toate ar fi fost cu spor și vitele sănătoase, dar așa, n-am nici o bucurie.

- Stînd la rugăciune am plîns fără folos pentru că am plîns lucruri pămîntești, pentru că m-a supărat nu știu ce om și doream cu răutate să-l pedepsească Dumnezeu.

- Toată viața am spus minciuni, am dosit lucruri față de ai mei, am grăit cu mîndrie, am disprețuit pe cei mici, am urît pe cei mari pentru tot ce aveau și erau, mintea mi-a alunecat la fapte josnice știute și neștiute, n-am fost grabnic a cinsti lucrurile Dumnezeiești.

- Mi-am murdărit mîinile și mi-am încărcat sufletul cu păcate furînd de toate, tot ce mi-a căzut, n-am ținut cont că e bogat sau sărac, văduvă, bătrîn sau bolnav.

- Cînd am dat ceva de pomană n-am dat ce am avut mai bun, am dat tot ce a fost mai rău, mai vechi, mai stricat.

- M-am folosit de cuvîntul „zău” cînd am vrut să conving pe cineva că spun adevărul, cum ar fi „zău că n-am făcut” greșind și supărînd pe Dumnezeu care ne-a învățat ca cuvîntul nostru să fie „ce este da, da și ce este nu, nu” iar ce este mai mult de la cel rău este.

- Tot timpul vorbesc mult și neîntrebat, îmi place flecăreala fără rost și vorbesc mult ca un prost, pierzînd timpul scump.

- N-am dus la Sfînta Biserică lumînări din ceară curată.

- N-am putut să mă apropii mai mult de Dumnezeu pentru că am fost lipsit de milă, dreptate, adevăr, bunătate, dragoste, smerenie, nădejde și credință.

- Cînd am căzut în diferite păcate am cerut semenilor mei să mă ierte pentru că sunt om și port neputințe, dar cînd a căzut unul din semenii mei chiar în păcate mai mici l-am judecat cu asprime, i-am jignit zicîndu-le proști, nebuni sau i-am amenințat cu iadul.

- M-am simțit pentru că am văzut niște lucruri nepotrivite la preoți și călugări (maici).

- Ca un om lipsit de minte nu m-am pregătit pentru a moșteni Împărăția Cerurilor după cuvîntul Lui Dumnezeu, am zis lasă că după moartea mea am copiii, neamuri, rude, prieteni și s-or ruga ei pentru sufletul meu, eu cît am trăit am trăit pentru trup, i-am dat mîncăruri bune, haine și încălțăminte de lux, astăzi toată lumea mi-l laudă că-i gras, sănătos și frumos și acum mă gîndesc ce este trupul meu mai mult decît o mîna de pămînt aruncată în mormînt, am slujit unui putregai.

- Fiind lipsit de dragoste față de Dumnezeu și de poruncile Lui, cînd a venit postul am început să justific că eu nu pot ține că muncesc mult, că sunt un pic bolnav și mi-e frică să nu mă îmbolnăvesc mai rău.

- De multe ori am ținut post și am zis că sunt nevrednic de a lua Sfînta Împărtășanie și așa au trecut ani de zile neștiind că vrednic n-o să fiu niciodată și toate Dumnezeu ni le dă din mila Lui cea mare.

- Cînd am fost tînăr, și chiar acum la bătrînețe, m-am îmbrăcat și încălțat cu lucruri de culoare roșie țipătoare care nu sunt pe placul Lui Dumnezeu.

- Am știut că răbdarea e prima treaptă care poate ridica pe cineva la gradul sfințeniei, cu răbdarea poți cumpăra orice, dar eu tot timpul am fost un om hutuchit, repezit, nerăbdător.

- Cînd Dumnezeu m-a încercat cu boala de cancer a fiicei mele sau prin moartea băiatului, eu în loc să mă întorc la Dumnezeu și să-L rog să mă ierte pe mine și pe copiii mei, pentru că eu mă fac vinovat de moartea lor pentru că nu i-am învățat nimic despre Dumnezeu, dimpotrivă le-am zis că nu există, iar astăzi trăiesc plin de remușcări pentru că am putut, dar n-am voit.

- N-am dat de pomană celor adormiți după posibilități zicînd „dar ei cît au trăit de ce nu și-au dat” sau am zis că le-am dat prea mult, uitînd că cine face altuia lui își face, cine-și dă, lui își dă.

~~~~~

- În nepriceperea mea am îndemnat multe persoane la căsătorie deși unele voiau să-și păstreze fecioria, stînd în lume sau la mănăstire, pe unii la a doua căsătorie, pe unii la a treia și chiar mai multe, i-am învățat să trăiască în concubinaj, în probe, cum e modren astăzi, deși unii erau în vîrstă și prin aceasta m-am făcut părtaș păcatelor lor.

- Am depozitat la mine acasă toate lucrurile căpătate, multe s-au stricat s-au învechit, s-au împutit, în loc să le dau celor lipsiți le-am aruncat.

- Sfînta Duminică nu m-am ferit de petreceri fără Dumnezeu, de băutură, de înfrînarea la vorbă, de clevetire și de tot felul de deșărtăciuni, afundîndu-mă ca porcul, în tot felul de păcate.

- Am găsit scris dar n-am împlinit o învățătură a unui Sfînt Părinte cum să ne rugăm la Sfinții Îngeri atunci cînd creștinii zic „Nu mă părăsi Dumnezeule” Sfîntul Înger al fiecărui creștin face o metanie și cere cu grai „Primește Stăpîne rugăciunea de cerere a dreptcredinciosului”, însă cu gînd curat să rostești „Nu mă părăsi Dumnezeule”.

- Am încercat să trec peste voința altora ducîndu-i spre mîntuire cam forțat, șantajîndu-i, promițîndu-le lucruri pămîntesti, dar pînă la urmă mare lucru n-am făcut, pe unii i-am transformat în dușmani.

- Cînd am fost în suferință, în primejdii și necazuri n-am dat pîine curată făcută de cineva cunoscut sau prescură pentru a se face Sfînta Liturghie și nu m-am rugat la toți Sfinții care s-au nevoit și au pățimit pentru Sfînta și Dreapta Credință.

- Cînd am văzut pe cineva că se închină fără rînduială nu l-am apucat de mînă sau bătîndu-l pe umăr să-i explic în șoaptă și cu ton frumos că nu se închină corect iar cîteodată i-am apucat de mînă și le-am vorbit cu un ton aspru, făcîndu-i să se simtă nedemni.

- Aproape tot timpul am făcut rugăciune fără cîndilița aprinsă și fără lumînare iar cînd am lucrat cu mîinile n-am rostit rugăciuni cu mintea și cu gîndul.

- Am pierdut mult timp vorbind și gîndind despre trecutul meu păcătos în loc să mă pocăiesc și să încep o viață nouă.

- Părinții mei au fost oameni evlavioși, cu frică de Dumnezeu, m-au învățat ce trebuie să fac ca să mă mîntuiesc dar eu n-am ascultat, am zis că sunt cu idei învechite, că habar nu au de viață.

- De multe ori, chiar dacă am postit, fiind îndărătnic, pentru a nu mă mărturisi am găsit vină preotului că nu mărturisește bine, că nu sfătuiește cum trebuie, sau ține prea mult oamenii pentru lucru de nimic.

- N-am avut părinți creștini dar bunul Dumnezeu a lucrat prin diferite persoane pentru a-L cunoaște, prin glasul clopotului, prin bunicii mei, dar eu păcătosul nu le-am luat în seamă sfaturile și învățăturile.

- Din învățăturile Măicuții Domnului am citit că „cea mai mare pregătire sufletească este înstrăinarea de răutăți, să te ferești a face lucruri neplăcute Domnului” dar eu păcătosul am rămas cu cititul, n-am făcut nimic.

- Am făcut rugăciunea fiind supărat pe anumite persoane, fără post, mînios, furios, cu multă ură și dușmănie în suflet încît din cauza *mea* m-am depărtat de mila și bunătatea Lui Dumnezeu.

- Am știut că se mîntuiesc numai cei care sunt părăsiți de vicleșug și de toată răutatea, numai cei care își împlinesc posturile în pace și în liniște, numai cei care împart darul Lui Dumnezeu, cei care iubesc pe aproapele, cei care vorbesc cu dulceață și cu bunătate de cei necunoscuți și-n convorbirea lor pomenesc des numele Lui Dumnezeu, aceia sunt care împart daruri Dumnezeiești și cu toate că am știut eu numai contra am făcut, omorîndu-mi sufletul.

- Am îmbrățișat și sărutat femei cu patimă în Sfînta Biserică.

- Fiind măcelar și lucrînd la carmangerie am spurcat lumea cu tot felul de mortăciuni, cu tot felul de spurcăciuni, am pus în compoziția cărnii animale moarte, bolnave, sînge de animale, murdare, pline de viermi, chiar și cîini, pisici, nuțre, șobolani, șoarci etc.

- N-am făcut de fiecare dată 3 închinăciuni la intrarea și ieșirea din Sfînta Biserică și nici la începutul și terminatul tuturor treburilor sau dacă am făcut închinăciuni nu le-am făcut pînă la pămînt.

- N-am ajuns la măsura virtuții creștine să mă bucur de necazurile și nedreptățile pe care mi le fac alții, neștiind plata pe care o dă Dumnezeu pentru nedreptățile care ni se fac și care zice: „Odihnă pe vecie

își agonisește creștinul, răbdînd pe pămînt toate. Prin post îți pregătești loc, prin rugăciune îți pregătești chemare la locul Sfînt în ceata drepților. Prin bună purtare, a nu te aprinde cu mînie îți pregătești lumina iar a ierta des greșelile celor ce te înconjoară atît cît și celor din afară, veșnic ascuți cîntarea de laudă a Îngerilor”.

- Am știut de la Maica Domnului dar n-am împlinit că: „Primit este să se roage creștinii Lui Dumnezeu și Mîntuitorului Iisus Hristos pentru iertarea păcatelor. Primit este să se roage cerînd ajutorul Lui Dumnezeu. Primit este să se roage mulțumind Lui Dumnezeu. Dar mai primit este și cel mai primit este să te rogi Sfintei Treimi să ierte păcatele și greșelile dușmanilor tăi. Se socotește această rugăciune cum ai vindeca o rană cuiva care se chinuie în mari dureri, cum ai tămădui oase zdrobite, cum ai da fiul sau fiica care a răposat înapoi unei mame care plînge cu durere pentru fiul sau fiica pierdută. Aceasta n-a făcut-o decît singur Mîntuitorul. Iată, atît este de înălțătoare rugăciunea de cerere pentru iertarea păcatelor dușmanilor. Cei ce dau iertare zilnic se compară cu cei care învie din morți”.

- Am auzit la Sfînta Biserică cum Domnul Hristos ne cheamă prin glasul preotului care zice: „Caută frate creștine, poștește, îndrăznește, ostenește-te și te vei mîntui, iartă, ajută, nu urî, nu dușmăni, nu ține minte răul și sigur te vei mîntui” și cu toate că am auzit și am știut n-am făcut nimic curat pentru mîntuirea mea.

- Am avut funcție cu putere de decizie și am făcut mult rău oamenilor, dar nimeni nu m-a reclamat la superiorii mei, dar prin post, rugăciune și pomelnice m-au reclamat Lui Dumnezeu, suferind aici și poate și în veșnicie.

- Toată viața cît am trăit am pierdut mult timp umblînd încolo și-ncoace, în stînga și-n dreapta, clewetind, viclenind, pîrînd, dușmănind, hulind, pizmuind, pe toți în loc să stau în casa mea și să-mi plîng păcatele, socotindu-mă nimic, răbdînd toate, nevorbind cu asprime, ton poruncitor și cu părere de rău.

- Toată viața mi-am blestemat copiii neștiind în nepriceperea mea că blestemul și jurămîntul de mamă și tată nu se șterg, se consideră întocmai ca și iscălitura dată cu sînge.

- Lipsit fiind de dragoste creștină, când a venit cineva la mine în casă, după ce ne-am închinat la sfintele Icoane, l-am întrebat dacă mănâncă sau nu mănâncă în loc să fi așezat masa cu tot ce am și să-l invit dacă e flămînd să mănînce și dacă e sătul să mă refuze, dar eu în calitate de om creștin aș fi avut mulțumirea sufletească că mi-am făcut datoria de om și creștin.

- În loc să mă feresc a nu mai săvîrși păcate de tot felul eu le-am săvîrșit cu multă ușurință zicînd că mă duc la preot, le spovedesc și capăt iertare și așa am devenit recidivist.

- N-am dat cu tămîie aprinsă prin casă în fiecare zi ca un creștin, lipsindu-mă în casă de pace, liniște și apropiere sufletească față de cei din casă.

- Nu m-am mărturisit în toate posturile zicînd că mă duc la nu știu ce mănăstire pentru că preotul din parohia mea este păcătos, neștiind că „Dumnezeu Tatăl trimite binecuvîntare pentru toți care fac mărturisire la preoți. Oricît ar fi preoții de scăzuți ca oameni, Cel întru tot Milostiv le trimite binecuvîntare celor lipsiți de sprijin”.

- Deși am fost sfătuit de părinți, preoți, călugări, semeni să nu mai păcătuiesc și să încep a face fapte bune eu n-am făcut zicînd că la ziua Judecării voi zice că n-am știut uitînd că atunci îmi va arăta ceasul, locul și cine m-a sfătuit.

- Nu m-am gîndit toată viața că dacă mor, unde mă duc, în rai sau iad.

- Când am fost la o petrecere și unii dintre creștini stăteau mai retrași, poate meditînd la Dumnezeu, rugîndu-se și regretînd că la ora de rugăciune se aflau acolo, eu i-am silit la păcat zicînd: „te-a supărat cineva” sau „vezi că întristezi adunarea, la ce ați mai venit, stricați buna dispoziție”.

- De multe ori n-am postit dînd vină pe legea comunistă, pe anii secetoși, pe sărăcie, pe soț (soție) etc.

- Pe timpul comunismului nu m-am dus la Sfînta Biserică de teamă să nu-mi pierd funcția, nu mi-am botezat și cunutat copiii, n-am făcut nici un serviciu religios, atît pentru mine cît și pentru alții, am trăit ca

un dobitoc, mințindu-mă pe mine pentru că posibilități au fost dar n-am avut voință.

- Când s-au tras clopotele la Sfânta Biserică, în loc să mă închin lăsând Icurul și să merg cu toată nădejdea la Dumnezeu care se află tot timpul în Sfânta Biserică pe Sfânta Masă, eu am umblat aiurea, pe staioane, la televizor, la petreceri etc.

- Am dat mulți bani pe avorturi, am împrumutat și pe alte persoane penru a face avort, le-am cumpărat medicamente.

- Când am primit ceva de pomană, din neștiință, am zis mulțumesc în loc de bogdaproste care înseamnă „Dumnezeu să-ți răsplătească generozitatea”.

- Am simțit că am mai multe harisme (daruri) de la Dumnezeu și Dumnezeu a îngăduit pentru aceasta mici necazuri și eu în loc să-i mulțumesc am cîrtit, m-am necăjit.

- Din cauza mîndriei sau a firii mele m-am întrecut cu alți creștini care are mai mulți fini botezați și cununați fără să mă gîndesc că nașii au obligație foarte mare, mult mai mare decît a părinților care i-au născut pe fini, să aibă purtarea de grijă să viețuiască creștinește.

- Am cerut de la Dumnezeu diferite virtuți, lucruri, funcții pentru mine, pentru copiii mei sau pentru alte persoane dragi mie și dacă Dumnezeu nu mi le-a îndeplinit cînd și cum am voit eu am căzut în deznădejde, am zis că degeaba mă rog că Dumnezeu pe mine nu mă ascultă, dar poate că ceea ce am cerut eu nu-mi era de folos atît mie cît și celorlalți, poate erau spre osîndire.

- Când eram acasă am văzut părinții, bunicii, vecinii că merg la Sfânta Biserică cu jertfă sau făceau pomeni, de multe ori primeau, dar eu ticălosul n-am făcut niciodată nimic pentru mine sau foarte puțin am făcut.

- M-am lepădat de Dumnezeu, înjurînd pe Sfinți, de lucrurile Sfinte și păcătuind fără regret.

- Când copiii mei sau altcineva fiind mai mic decît mine au cerut să-i binecuvîntez n-am zis „Dumnezeu să te ierte, Dumnezeu să te ajute, Dumnezeu să te binecuvînteze” cum ar fi fost creștinește.

- N-am făcut în post închinăciuni și metanii cîte ar fi trebuit și cîte aș fi putut.

- Am făcut închinăciuni, metanii, rugăciuni, post sau alte fapte bune fără s-o menesc pentru ce am făcut și pentru cine, pierzînd tot, exact ca o scrisoare fără adresă.

- Am greșit zicînd semenilor mei iertate să-ți fie păcatele în loc să zic „Dumnezeu să-ți ierte păcatele”.

- M-am împrietenit cu cei care nu respectă posturile, cu cei care nu merg la Sfînta Biserică, am cerut ajutorul lor și am lăudat lucrurile lor, dînd naștere la multe răutăți.

- Cînd ne-am întîlnit mai mulți creștini cu diferite prilejuri n-am știut să mă bucur și să prețuiesc, dimpotrivă, din cauza curiozității, a urii, a invidiei, disprețului și temeinica dușmănie, am stat trist și posomorît.

- Cînd am dat ceva de pomană m-am certat, am furat, am ascuns, am împărțit pe ascuns, cu vicleșug și am ocărit, motiv pentru care n-a ajuns nimic la cei pentru care s-a făcut.

- Am botezat dar n-am ținut pruncul în mir 24 de ore, greșind prin acest gest.

- Am judecat, bîrfit pe semenii mei pentru niște minciuni pentru că adevărul nu-l știe decît Dumnezeu.

- Trăind necununoscut am participat la pomeni, am dat de pomană din dragoste neștiind că nimic nu este primit pentru cel necunoscut, este considerat spurcat.

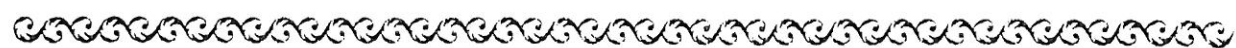
- N-am făcut rugăciuni pentru cei care se vor naște în viitor, să fie copii buni.

- Toată viața mea, cît am trăit pînă acum, n-am suferit nimic pentru Domnul Iisus Hristos cel care S-a răstignit pentru mine.

- Nu mi-am respectat cum trebuie bunicii, le-am zis bre, tu, moșule, babo neștiind că li se spune bunic sua bunică și că cuvîntul de bunic vine de la bunătate, cuvîntul bun fiind o părticică mică din Dumnezeuire.

- Eu păcătosul de unde aveam să știu dacă toată viața mi-am petrecut-o în păcate că Puterea Duhului Sfînt e neînfrînată de nimeni și comandă sub pămînt (iad), pe pămînt, în văzduh, în cer și mai presus de cer.

- N-am știut că pot să fac pomană din pomana primită așa că am adunat ca un neînțelept.

- Mulți creștini sau mîntuit prin boală grea, alții ostenindu-se prin fel de fel de fapte frumoase și Dumnezeuiești. Parte din ei au căutat să îndeplinească poruncile Dumnezeuiești, mulți au cîștigat mîntuirea fiind năpăstuiți și suferind nedreptăți, iar eu ticălosul nu rabd și nu fac nimic bun, dimpotrivă săvîrșesc numai rău voit.

- N-am știut că cele de pe pămînt nu-i trebuiesc Lui Dumnezeu și că tezaurul Lui Dumnezeu nu e aur din bijuterii și alte lucruri de valoare sau pietre scumpe. Tezaurul Lui Dumnezeu sunt faptele bune ale tuturor creștinilor și mai presus de toate Sfintele rugăciuni făcute cu încredere și nesupărați cu nimeni, eu păcătosul n-am făcut nimic zicînd că sunt sărac și m-am rușinat să dau puțin.

- Am auzit dar n-am crezut ce a zis preotul la Sfînta Biserică din învățăturile Sfinților Părinți că: „O, dacă ar ști creștinii, cînd fac fapte bune Sfinții ce se pomenesc în ziua aceea notează tot iar la Duminica Tuturor Sfinților dacă ar ști, ar împărți pentru sufletul morților tot ce au căci de acolo li se face partea cea mai bună și celor ce sunt vii” iar eu n-am făcut nimic.

- Eu păcătosul n-am știut că Sfintele rugăciuni udă sufletul și îl încurajează și am preferat la ora de rugăciune să stau la televizor sau să fac altceva și atunci cînd le-am făcut, le-am făcut fără lacrimi, fără suspinuri, fără metanii, din lene.

- N-am făcut închinăciuni cînd a început Sfînta Liturghie și nici cînd s-a terminat, cu mîna pînă la pămînt, cel puțin 3 înainte și 3 la sfârșit.

- N-am dat niciodată un copac, pom fructifer de pomană, din indiferență, neștiind că mare plată are cel ce dă.

- Am sărutat cu scîrbă și cu nebăgare de seamă Sfintele Icoane, Sfînta Evanghelie fiindcă înaintea mea a sărutat un bolnav, un țigan sau un bătrîn bălos, după mintea mea ar fi trebuit să fie lucruri Sfinte pentru bogați, săraci, bolnavi și sănătoși uitînd că „Dumnezeu un om a zidit și o Sfîntă Evanghelie a rânduit”. Asta s-a întîmplat din neștiință pentru că „tot ce e Sfînt, niciodată nu scade în putere, nu îmbă-

trînește, nu sărăcește, nu putrezește, etern va fi în aceeași tărie pentru cei ce cred”.

- De multe ori mi-am pus întrebarea mie și la alții „dar pe Dumnezeu cine l-a făcut” și am găsit scris un răspuns dat de Maica Domnului și Sfinții Părinți care spun: „Nimeni să nu se ducă cu mintea la întrebare zicînd că Dumnezeu pe toate le-a făcut și le cred, dar pe Dumnezeu cine l-a făcut, e un păcat, o greșeală, o cădere întocmai ca a lui Lucifer. Toți care se întreabă cine l-a făcut pe Dumnezeu sunt depotrivă lui Lucifer, legați cu blestem ca Lucifer, deși sunt slobozi pe pămînt, sufletul lor le este legat prin voia minții și a gurii lor. Mulți dintre creștini și chiar foarte mulți au făcut acest păcat, întrebîndu-se cine l-a făcut pe Dumnezeu, fiind unul dintre cele mai mari și grele păcate. Nimănui dintre oameni, oricît ar fi de învățați nu este delegat minții lor ca să poată ști a spune de unde și cum s-a ivit și s-a arătat Dumnezeu. Aceasta este taină ascunsă și nedescoperită nimănui. Și nici nu se va descoperi nimănui dintre oameni niciodată fiindcă nu le este de folos. Că și din ceea ce au cunoscut au ajuns parte din ei să-și arate deșteptăciunea lor mult mai mare decît puterea Lui Dumnezeu, amăgindu-se pe ei și pe alții”.

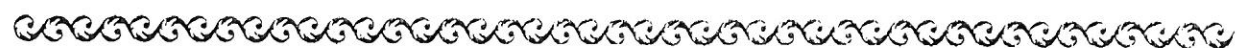
- De multe ori, la supărare, mi-am dorit moartea, prin asta despărțindu-mă de Dumnezeu.

- Nu m-am rugat, n-am dat de pomanaă, n-am plătit Sfinte Liturghii zicînd „să fie pentru sufletul celor ce au adormit întru ortodoxie cărora nu le dă nimeni de pomană”.

- Nu m-am rugat dormind, lucrînd, vorbind, mîncînd, suferind, bolind, într-un cuvînt, tot timpul cum ar fi trebuit.

- Nu m-am purtat blînd cu dușmanii mei, le-am vorbit urît, i-am vorbit de rău, nu le-am dat cinste cu toate că meritau, dar trebuia s-o fac pentru Dumnezeu și pentru demnitatea mea.

- Am dat de pomană la săraci cît au cerut ei dar nu din toată inima și nu le-am spus cuvinte de îmbărbătare și mîngîiere, nu le-am ridicat moralul.

- Slab fiind în credință, cînd am avut o supărare sau un necaz am plîns pînă la deznădejde în loc să mă rog și să-l mulțumesc Lui Dumnezeu.

- Degeaba am mers la locurile Sfinte dacă eu, păcătosul, nu mi-am schimbat viața, că știut este că nu locul sfințește omul ci omul sfințește locul.

- Am făcut pomenirea morților dar am fost supărat, neîmpăcat sau cu mîndrie încît morții n-au primit nimic.

- Toată viața mi-am petrecut-o alături de cei care vorbesc mult, m-am amestecat în planul celor care se laudă, am crezut pe cei prefăcîndu-se că plîng, am ajutat pe săracii îngîmfați și am iubit copilul lingușitor, făcîndu-i voile, greșind.

- N-am dat apă de pomană care e destul de ieftină.

- Nu mi-am făcut nici o grijanie totală deși știu că fiecare creștin trebuie să se grijească total cît trăiește cel puțin de 3 ori.

- De multe ori am lcurat cu mîinile dar nu m-am rugat, sau m-am rugat și n-am lucrat, sau n-am făcut nici una nici alta, ducînd viața în trîndăvie.

- M-am zdrobit cu sufletul și cu trupul pentru nimicurile pămîntești în loc să fac pururi osteneală pentru cele Dumnezeiești, alergînd însetat după poruncile Lui Dumnezeu, căindu-mă pentru necunoștință și neștiință.

- Tot timpul am avut răspuns de răzbunare celor ce mi-au vorbit cu răutate și am răspuns cu îndoită asprime celor ce m-au ocărit din îndemnul satanei.

- În loc să-i mulțumesc Lui Dumnezeu pentru toate cîte mi-a dăruit, tot timpul am cerut să-mi dea mai mult.

- De multe ori am dorit slava pămîntească a semenilor mei, bogăția lor, casa și mașina lor, funcția și chiar femeia (bărbatul) lor, în loc să-l mulțumesc Lui Dumnezeu pentru toate.

- În Sfînta și Marea Joi, deși am avut posibilități, n-am dat miel de pomană, cum e creștinește.

- Din cauza supărărilor lumești mi-am distrus sănătatea trupească și mi-am omorît sufletul, în loc să iert și să mă străduiesc să uit, am

ținut minte răul, am dorit să mă răzbun și așa m-am îmbolnăvit tru-
pește și sufletește, am ajuns un om de nimic.

- N-am dat dovadă că sunt creștin, toată viața am blestemat, deven-
nind hulitor de Dumnezeu și surpător de cele bune.

- De când mă știu, am zăbovit la Sfintele rugăciuni, la mîncare, la
muncă și tot lucrul l-am făcut cu lenevire.

- Cînd am cules roadele pămîntului nu le-am tămîiat, n-am adus
preotul să le binecuvînteze, n-am mulțumit Lui Dumnezeu.

- Am fost prin orașe sau prin Mănăstiri cu Sfinte Moaște și din
lene sau nepăsare nu m-am închinat, nedîndu-le cinstea cuvenită.

- Am știut că iertarea este alifia care vindecă și întărește sufletul
dar eu păcătosul nici n-am iertat dar nici n-am vrut să uit răul făcut.

- Se spune că tot ce am furat sau tot ce am primit de pomană
dăm înapoi la Ziua Judecății și eu păcătosul ce am furat n-am dat îna-
poi și nu m-am rugat pentru cei care m-au miluit.

- Din cauza slăbiciunilor mele omenești m-am lispit de lucrul ceresc
pentru cel pămîntesc, plecîndu-mă la sfatul diavolului, petrecînd în
păcate și plăceri trupești.

- N-am citit psaltirea de 40 de ori nici cu binecuvîntarea preoți-
lor nici fără, pentru cei vii și pentru cei adormiți.

- M-am despărțit de Dumnezeu pentru faptul că am înjurat tot
timpul de cele Sfinte și am dăruit oameni, animale, lucruri, păsări și
alte lucruri daruite diavolului, făcîndu-mă ucenic al lui.

- Am avut posibilități să învăț, să ascult, să citesc cum putem
ajunge la Dumnezeu și cum să trăim creștinește dar n-am vrut, am zis
că e mai bine să nu știu.

- De multe ori cînd mi-a cerut un sărac ceva de pomană nu i-am
dat, mințindu-l că n-am deși conștiința mă muștra.

- M-am lăsat de multe ori păcălit de diavol cu mîncarea, cu som-
nul și cu vorbe fără de folos.

- Chiar din nebăgarea mea de seamă mi s-a întîmplat un neajuns,
o pagubă, am plîns aruncînd vina pe unul, pe altul în loc să zic că pen-
tru multele mele păcate și greșeli mi s-a întîmplat aceasta.

- N-am făcut pentru cei adormiți post, n-am citit psaltire, parastase, nu i-am trecut pe pomelnic.

- Orbit fiind de iubirea de sine față de cele materiale am fost cuprins de nemulțumire, nerekunoștință, vrajbă, neîmpăcare și urâciune.

- Am lăudat mîncărurile, băuturile bune la alții făcîndu-i să păcătuiască în loc să le vorbesc de post.

- Am luat Sfînta Aghiazmă mare mai mult de 8 zile sau am luat-o după Sfînta Anafură.

- N-am spus Crezul la culcare și la trezire cu atenție, cugetînd la Dumnezeu.

- N-am purtat Sfînta Cruce la gît din rușine sau obișnuință, nici tămîie sau veșmînt de la Sfintele Moaște.

- Am făcut vizite în săptămîna mare în loc să o petrec în post, tăcere și meditare la patimile Domnului Hristos.

- N-am făcut mărturisire după pravila Sfintei Biserici, ci după mintea mea sau ghiduri incomplete.

- Am avut relație intimă cu femeie sectantă, păgîină și prin aceasta am pierdut Sfîntul Botez.

- Am vorbit de multe ori ore în șir, de toate și despre toți dar de Dumnezeu și de poruncile Lui n-am pomenit.

- Am promis, am luat binecuvîntare de la preot pentru a citi 40 de psaltiri pentru unul otrăvit și n-am făcut nimic sau numai o parte spre osîndirea mea.

- Am făcut multe vizite inutile sau părute mai utile și i-am oboșit pe cei vizitați sau enervat.

- M-am rugat la Dumnezeu să-mi ajute la furat, la desfrîinare, să am posibilitatea să mă răzbun, să-mi pedepsească vrăjmașii.

- Ca femeie, după ce am făcut avort nu mi-am făcut molitva de 40 de zile, n-am mărturisit păcatul, nu mi-am luat canon și nici nu m-am oprit, am păcătuیت înainte.

- Am fost orbit sufletește de mulțimea păcatelor pentru că nu m-am mărturisit sau dacă am făcut-o n-am făcut-o corectă, spunînd toate cu căință și cu dorință sinceră de a începe o viață nouă în Domnul Iisus Hristos.

- De multe ori nu m-am însemnat cu semnul Sfinei Cruci bine și drept, din obișnuință sau neștiință, spre bucuria diavolilor.

- Am văzut copiii mei făcând semnul Sfintei Cruci incorect dar nu i-am îndreptat și nici pe semenii mei care deasemenea n-o făceau corectă, din lipsă de dragoste și curaj.

- În timpul Sfintei Liturghii am stat cu mâinile la spate, cu mâinile în buzunar, m-am scobit în nas, m-am scărpinat, am căscat și m-am întors acasă mai păcătos.

- Am găsit scris la Maica Domnului așa: „Cînd fac creștinii rugăciuni de cerere și de mulțumire cea mai primită este cu mâinile în sus, iar cînd se află în necaz mare și ca să arate adîncă smerenie, să-și descarce durerea, să se roage cu mâinile la piept și cu fața la pămînt și dacă se poate să dea și lacrimi, este rugăciunea auzită și primită”, dar eu leneșul n-am făcut rugăciune nici într-un fel.

- Am făcut pomeni din silă, învrăjbit și cu dorință de răzbunare.

- Am postit de frică, m-am rugat de frică sau cu scopul de a dobîndi ceva și nu din dragoste.

- Am frecventat Sfînta Biserică, mi-am făcut semnul Sfintei Cruci, m-am rugat, am făcut pomeni, am postit, dar le-am făcut plin de răutate, dornic de ceartă, dornic de vorbă multă și fără de folos.

- Cînd a murit cineva drag mie am pus la înmormîntare muzică cu lăutari.

- Nu m-am rugat și nu i-am mulțumit niciodată Sfîntului Înger păzitor, tot timpul l-am ignorat.

- De multe ori în casa mea nu s-a făcut rugăciune, nu s-a aprins Sfînta candelă sau cel puțin o lumînare, din păcate am trăit ca morții.

- Am dezgropat pe cei adormiți și dragi mie dar nu le-am făcut cele necesare la un asemenea eveniment sau le-am dat lucruri sau alimente netămîiate și n-am chemat nici preotul din zgîrcenie.

- N-am început ziua cu rugăciune și n-am terminat-o cu rugăciune, m-am culcat fără rugăciune de mulțumire Lui Dumnezeu, socotindu-mă ca un animal nebinecuvîntat.

- Mai tot timpul, după ce am postit, m-am rugat, am făcut milostenii sau am ajutat fizic sau material, m-am lăudat și am pierdut tot.


~~~~~  
- Am prostul obicei de a amîna de pe o zi pe alta orice dar mai ales rugăciunea și așa au trecut anii tinereții, acum, la bătrînețe, vreau să fac dar sunt neputincios, nu văd bine, nu aud, mă dor mîinile și picioarele.

- N-am pomenit la rugăciunile pe care le-am făcut și nici la Sfînta Biserică pe cei morți și pe cei care n-are cine să-i pomenească, n-am aprins lumînări pentru ei.

- Am făcut rugăciunea pentru masă, între timp am mai făcut și altceva și după aceea am făcut mulțumirea sau cît am stat la masă am vorbit, rîs, glumit.

- Am fost la nunți, cumetrii, petreceri diferite, m-am așezat la Sfînta masă fără rugăciune sau cu rugăciune dar toată noaptea am dansat, fumat, am fost la baie (wc) iar m-am așezat la masă, am mîncat, băut și așa am făcut pînă dimineață, la urmă nici un fel de mulțumire, mai rău ca dobitoacele.

- N-am știut că n-am voie să vorbesc la masă, să o întrerup și să fac altceva cum ar fi să dau mîncare la păsări sau la cîini, sau să dansez, sau să merg la baie iar dacă m-am ridicat trebuia să fac rugăciunea de mulțumire și dacă mă așezam din nou la masă trebuia să fac iarăși rugăciunea de așezare la masă însă eu n-am făcut nimic.

- Am primit haine și încălțăminte de pomană dar eu nu le-am purtat și nici la altul nu le-am dat.

- Din cauza lăcomiei mi-am dorit să am sau am luat din dreptul aproapelui meu.

- Am făcut de multe ori observații aspre și dese pentru greșeli mari sau mici și s-a răcit dragostea între mine și semeni, pe mulți i-am adus la o stare de deznădejde sau au ajuns să mă urască.

- N-am postit în ajunul Nașterii Domnului Hristos și nici în ajunul Botezului Domnului.

- Din mîndrie pentru a avea un fizic frumos și sănătos la vedere m-am dus la sălile de sport, am făcut fitnes, gimnastică, am ridicat fiare, greutate, în loc să fac închinăciuni și metanii prin care aș fi cîștigat două sănătăți, trupească și sufletească.

- Din lăcomie și răutate am mutat hotarul, hatul dintre mine și vecini.





- N-am contribuit cu nimic pentru cei care s-au sinucis din cei cunoscuți mie, pentru a-i face ctitori la o Sfântă Biserică sau mai multe.

- De multe ori când am păcătuit am dat vina pe diavol sau pe semenii mei.

- Când am avut ispite sau diferite încercări îngăduite de Dumnezeu, eu păcătosul, în loc să mă rog, ori am deznădăjduit ori am cârtit împotriva tuturor.

- De multe ori am făcut rugăciuni cerînd ce nu-mi era de folos sau pentru ca Dumnezeu să pedepsească pe dușmanii mei, făcînd aceasta am pierdut timpul.

- Am scuipat pe semenii mei în față sau am scuipat în văzduh pentru faptele unora pe care le-am considerat neplăcute sau am scuipat pe stradă îngreșoșîndu-i pe cei care au mers în urma mea sau le-am dat prilej să mă judece.

- Tot timpul am vorbit mult și fără folos sufletește, am rîs, glumit și mi-am aprins poftelile și mi-am întinat mintea.

- De multe ori am dormit, mîncat, băut mai mult decît mi-a trebuit.

- Am mers la Sfînta Biserică plin de ură, cu dorință de răzbunare și fără iertare.

- Am stat mulți ani fără Sfînte Icoane, fără Sfînta Cruce, fără Sfînta cîndiliță în casă și cu casa nesfințită.

- În loc să fac rugăciune mai devreme dacă la ora de rugăciune trebuia să merg undeva urgent eu am amînat sau chiar m-am bucurat că am scăpat.

- De multe ori, în prostia mea, am imitat pe unii făcînd pe semenii mei să rîdă, făcîndu-mă părtaș și la păcatul lor.

- De multe ori m-am închinat cu mîndrie, numărînd rugăciunile, închinăciunile și metaniile și gîndeam în mintea mea de prost oare cîți oameni or mai fi în lume ca mine să facă ceea ce fac eu.

- De multe ori m-am certat cu semenii mei prin strigări, prin aceasta făcînd petrecere diavolilor.

- Nu m-am rugat pentru a răbda pedeapsa oamenilor cu rugăciuni fierbinți și post adevărat și gînd curat.



- N-am știut pentru ce m-am născut și pentru ce trăiesc, la ceasul morții nu m-am gândit, la ce va fi dincolo de mormânt nu am meditat, nu mi-am tămâiat casa niciodată, pe preot l-am socotit un hoț care păcălește proștii, nu l-am primit cu ajunul, n-am făcut pomeni și nici un bine voit la nimeni.

- Am făcut închisoare nevinovat fiind și în loc să mă rog Lui Dumnezeu să-i ierte pe cei care au făcut-o eu am cîrtit, înjurat, blestemat, am vrut să mă sinucid.

- Din cauza nesupunerii mele am aprins cearta, din cauza nerespecului meu am stricat rînduiala, am căutat tot timpul să-mi împlinesc pofta, am răspuns cu obraznicie, mi-am făcut voia fără blagoslovenie, am disprețuit pe cei mai mari, m-am rugat cu ceartă și cu observație și cu înțepături de cuvinte, prin aceasta am îmbrăcat haina diavolului.

- Mi-am alungat Sfîntul Înger păzitor cu păcatele și greșelile mele dar mai ales cu patimile care mă stăpînesc și le îndeplinesc.

- Toată viața am iubit cearta și scandalul în loc să iubesc tăcerea și pacea.

- Din cauza mîndriei, cînd cineva a fost lăudat pentru faptele bune săvîrșite, eu l-am bîrfit și chiar jignit personal.

- Din cauza lenei și a puturoșeniei și a lipsei de dragoste față de Dumnezeu, față de cei dragi și față de sufletul meu, la rugăciunile de la miezul nopții m-am lăsat măgulit de diavol și n-am făcut nimic.

- Din cauza milei prea mari față de trupul meu mi-am omorît sufletul.

- Tot timpul am fost lipsit de evlavie față de preoți.

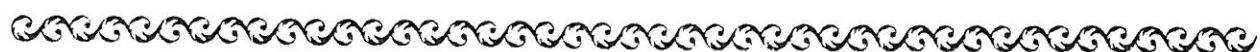
- Am avut posibilitatea să fac bine dar n-am vrut fie din zgîrcenie fie din răutate.

- În loc să urăsc cearta, eu am iubit-o și am practicat-o și i-am făcut și pe alții să se certe.

- Lacom fiind din fire niciodată nu m-am mulțumit cu cît mi-a dat Dumnezeu și atunci ori am cîrtit ori prin metode neortodoxe mi-am făcut voia.

- Nu mi-am ușurat starea sufletească și nu mi-am îmbunătățit-o pentru că nu m-am îngrijit de mîntuirea altor suflete.





- Tot timpul m-am crezut vrednic de a primi și atunci cînd nu am primit am suferit mult și mult am mai păcătuit.
- Am văzut multe sate și locuri lipsite de apă și nu am făcut o fîntînă sau nu am luat inițiativă să facem mai mulți.
- Tot timpul i-am crezut pe semenii mei neputincioși iar pe mine m-am crezut mare și tare.
- Am avut mintea tulbure din cauza lipsei de rugăciune și pentru faptul că nu obișnuiesc să iau în fiecare zi Sfînta Anafură și Sfînta Aghiazmă.
- Am crescut copiii alintați și cu mofturi și astăzi nu mă mai ascultă, nu mă înțeleg, mă jignesc și mă enervez, le doresc moartea.
- Am știut că cea mai scumpă medalie creștinul ortodox o dobîndește atunci cînd nu se supără pe nimeni dar mai ales atunci cînd e furat, nedreptățit, jignit, dar eu, păcătosul, de fiecare dată m-am supărat și am ripostat și am ținut dușmănie.
- Niciodată nu m-am închinat cu gîndul, cu mintea, cu inima, cu sufletul și cu corpul ca un adevărat slujbaş a Lui Dumnezeu.
- Am certat pe semenii mei în public arătîndu-le păcatele și făcînd mare sminteală.
- N-am fost pildă semenilor mei cu faptele smereniei.
- Din cauza încăpățînării și obrăzniciei am făcut rugăciune în zadar, știut fiind faptul că supunerea îl sfințește pe creștin și îl izbăvește de toți vrăjmașii care îi întind curse.
- De multe ori mi-am făcut semnul Sfintei Cruci de parcă m-am apărat de muște, țîntari, spre bucuria diavolilor.
- După ce mi-a murit cineva drag am suferit și am stat mult timp supărat încît m-a cuprins tristețea și deznădejdea.
- Am dăruit Sfinte Icoane acelor care nu le cinstesc.
- Toată viața m-am străduit să fac totul pentru mine deși eram dator să fac totul pentru aproapele.
- Am făcut nunți mari, bogate, cu muzică, lăutari, cu mîndrie și cu multă destrăbălare.
- În toate împrejurările am folosit minciuna dar mai ales în fața primejdiei și a morții făcîndu-mă fiu al diavolului.

~~~~~

- De multe ori cînd am avut o boală sau alte încercări am dat vina pe semenii mei zicînd că mi-au făcut farmece, vrăji, în loc să recunosc că sufăr pentru păcatele mele.

- Cînd am plecat la Sfînta Biserică nu mi-am cerut iertare de la toți cei din casă după cum ar fi creștinește.

- Tot timpul m-am lăudat cu rugăciunile zicînd unde le-am făcut, cîte am făcut, cu cine le-am făcut, lăudîndu-mă că mi-am făcut datoria în loc să zic mi-am făcut puțin datoria de creștin și asta pentru a nu-i sminti.

- Fiind gravidă, nu de fiecare dată m-am spovedit înainte de naștere spre binele meu și al copilului.

- Cînd am fost bolnav eu sau altcineva din casă nu am chemat preoții să facă Sfîntul Maslu ci am alergat la doctori, la vrăjitori și descîntători.

- Cînd m-am aflat în fața Sfintei Cruci n-am cinstit-o cugetînd la patimile Domnului Hristos, cu inima și cu mintea și să-i mărturisesc tăria, puterea și mărirea, ci numai însemnîndu-mi corpul.

- Niciodată n-am îngrijit un mormînt străin și părăsit, din lene eu nu le-am îngrijit nici pe cele ale celor dragi mie.

- Eu păcătosul, fiind pătimaș, tot timpul am avut impresia că toți sunt contra mea.

- Fiind plin de vicleșug m-am îndulcit cu această patimă la reușitele și satisfacțiile din viața mea desprinzîndu-mă de Dumnezeu.

- Din dorința de a cîștiga cît mai mult am vîndut tot felul de hoi-turi, pește stricat, ouă vechi, brînză și lapte împutit, carne cu viermi.

- Am pus în preparate din carne la mai multe hoteluri și magazine carne de oameni, am luat organe de oameni de la morgă sau i-am omorît chiar eu.

- Am vîndut mici pe tarabe și alte produse din carne care erau din carne de oameni, cîini, cai, mortăciuni, pisici, șobolani, broaște și alte spurcăciuni, spurcînd pe creștini.

- Am avut mai multe animale și păsări bolnave, le-am tăiat, le-am vîndut, lăudîndu-le că erau foarte bune și sănătoase (porc cu trichi-neloză, holeră etc.).

- Am știut că cine judecă pe vinovați se osîndește pe sine dar eu păcătosul toată viața am judecat și osîndit și pe nevinovați.

- N-am postit motivînd că e prea lung postul, n-am cu ce, sunt un pic bolnav, sau cu frică de a nu-mi îmbolnăvi trupul, uitînd că postul vindecă și nu îmbolnăvește.

- De multe ori, după ce am postit, m-am spovedit și împărtășit, m-am lăudat ca un prost.

- Nu m-am învrednicit de daruri de la Dumnezeu deși de multe ori mi-am dorit dar asta și pentru că nu m-am ostenit.

- Tot timpul m-am sprijinit pe bogăție și acum mă simt de parcă m-aș fi sprijinit pe umbră, în loc să mă fi sprijinit pe virtuți.

- Deși am știut că din clevetire și bîrfă nu-mi agonisesc decît osîndă n-am încercat să mă opresc.

- Cît am fost tînăr am fost îndrăzneț, nerespectuos, cu nerușinare am rostit cuvinte urîte, destrăbălarea și spurcăciunile le-am socotit ca o sfințenie, nerespectînd nimic și pe nimeni.

- Fiind lipsit de credință, nădejde, dragoste, voință, cinste, pace, smerenie, răbdare, tăcere, dreptate, virtute, n-am făcut nimic pentru mîntuirea mea sau am făcut foarte puțin.

- N-am făcut mărturisire la început de post cu inimă frîntă și umilită, cu suflet zdrobit pentru greșeli și să mă împărtășesc ca să am putere să lupt și să înving ispitele.

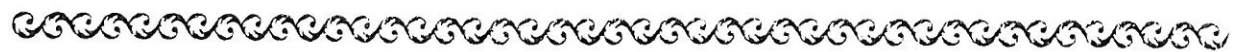
- Am făcut pomeni fără călăvie, care se face din vin fiert cu zahăr sau miere de albine și o pîinică, n-am știut importanța ei și că se numește „Cale vie către Domnul” și trebuie făcută la tot omul care a murit.

- Am știut de călăvie că trebuie s-o fac la morți și trei colaci calzi stropiți cu vin fiert dar n-am făcut nimic.

- N-am mărturisit păcatele spunînd împrejurările cum am greșit, ce fel de păcat am săvîrșit și persoana cu care am greșit.

- Am făcut concurs care face mai multe rugăciuni, închinăciuni și metanii.

- Nu mă pot socoti creștin deoarece n-am zis cel puțin de trei ori pe zi rugăciunea „Împărate Ceresc”.

- Tot timpul cît am trăit trupul meu n-a suferit deoarece toate poftele i le-am îndeplinit dar la suflet niciodată nu m-am gîndit.

- Din cauză că am vorbit tot timpul aspru și cu duh de ceartă, am curmat firul dragostei, făcîndu-mă hulitor împotriva Lui Dumnezeu.

- Am înălțat Sfinte rugăciuni cu tulburare și strigare în loc să le fi înălțat în liniște, cu blîndețe și nădejde.

- Pentru că sunt o fire agresivă și răutăcioasă tot timpul am fost decorat de diavol cu cearta, cuvîntul aspru, graiul răzbunător și vorbă răstită, făcîndu-mă moștenitor al iadului.

- La supărare și mînie am înjurat de Sfinte Icoane și de Sfînta Cruce, le-am scuipat.

- Mi-am făcut necesitățile biologice lîngă Sfînta Biserică, prin cimitir, chiar și pe morminte, pe fîntînă, pe sfinte troițe sau în vasele semenilor.

- Am primit sfinte taine de la mireni.

- M-am certat cu semenii mei aducîndu-le aminte de greșelile lor din trecut, tulburîndu-mă și făcîndu-i să păcătuiască rău și prin aceasta făcîndu-mă părtaș la păcatele lor.

- Am făcut prietnii pentru interese materiale cu cei care nu se închină Lui Dumnezeu, cu cei ce nu aprind lumînări prin Sfinte Biserici și nu plătesc Sfinte Liturghii preoților, nu aprind tămîie cu evlavie, nu postesc și hulesc pe Dumnezeu.

- Mi-am încărcat mintea cu cuvinte fără a-mi fi de folos ascultînd pe clevetitori și pe bîrfitori, păcătuind că am stat, i-am ascultat și i-am încurajat, mai bine făceam dacă îi opream.

- Am știut că răzbunarea e ca un chibrit aruncat în benzină, dar am continuat, îndemnînd și pe alții, mulți ajungînd la bătaie, divorț sau crime.

- Am fost mînios pe cei care mi-au făcut supărare în loc să-i iert și să mă rog pentru dînșii.

- Am știut că „cine vrea să fie cu Dumnezeu nu se ceartă cu oamenii, renunță, lasă, se leapădă, iartă și fuge recăpătîndu-și liniștea prin sine” pentru că toată cearta este de la diavol și de la lucruri pămîntești, dar eu păcătosul am iubit cearta.

- Am știut că „Cheia iertării descuie ușile raiului” dar eu tot timpul am trăit în neîmpăcare și cu dorință de a mă răzbuna, uitînd că răzbunarea e una din medaliile diavolului pentru cei ce o practică.

- Am citit la psaltire trăind în intimitate cu soția, mîncînd carne și bînd vin etc.

- Fiind doctor (asistentă medicală) am făcut nenumărate avorturi, am pus sterilet, am legat diferite organe pentru a nu mai face copii sau am dat medicamente anticoncepționale.

- Deși Dumnezeu ne îndeamnă prin Sfinții săi să nu pierdem nicio clipă fără rost eu am pierdut foarte mult timp cu televizorul, calculatorul, cu gătitul mîncărilor sofisticate, cu somnul peste măsură sau cu boli închipuite în mintea mea mai mult.

- De multe ori m-am hotărît să fac ceva bun dar m-am răzgîndit, întorcînd și altora planurile pe dos.

- Am criticat, bîrfit și clevetit pe semenii mei în față și pe la spate.

- N-am fugit din calea omului mînios și a celui mincinos ci m-am făcut prieten cu ei devenind și eu la fel.

- Cînd mi-a zis sau mi-a citit cineva despre Dumnezeu sau Sfinți am zis că sunt basme pentru creduli.

- După ce faptul a fost împlinit, eu, ca un om lipsit de minte, m-am apucat de blestemat și de înjurat în loc să zic „Fie voia Lui Dumnezeu”, „Împlinească-se voia Lui Dumnezeu” sau „Facă-se voia Lui Dumnezeu” sau să fi zis că toate aceste nenorociri au venit pentru păcatele mele.

- Am știut că „omul prin purtarea lui, prin înstrăinarea de răutăți și îmbrățișarea feluritelor fapte bune poate să se facă asemenea îngerilor” dar eu păcătosul m-am făcut asemenea diavolului prin faptele mele cele multe și rele.

- Toată viața am pus lucrul la îndoială, distrugîndu-mă trupește și sufletește, de unde a răsărit indispoziția, îmboldirea spre deznădejde, dorința de răzbunare și pe toate acestea le-a acoperit valul mohorît al răutății, nemaiputînd avea un suflet senin, dulce, bun și blînd, trimițînd cuvintele ca săgețile de foc.

- N-am uitat răul făcut de cineva și nici n-am iertat din toată inima și cu toate acestea m-am împărtășit.

~~~~~

- Am fost de multe ori la Sfînta Biserică, n-am plătit Sfînta Liturghie, n-am aprins lumînări pe motiv că a făcut-o unul din casă și e suficient, neștiind că prin aceasta Dumnezeu m-a considerat mort, pentru că numai morții nu plătesc pentru că nu pot.

- Fiind nevinovat, cînd am fost criticat, în loc să tac ca să cîștig cununi, eu m-am înfuriat și am strigat, am țipat, greșind mult.

- M-am purtat cu oamenii nu după priceperea minții lor și după puterea judecății lor ci după a mea putere și pricepere.

- N-am avut dragoste față de legile Lui Dumnezeu și față de aproapele.

- Tot timpul am considerat postul și rugăciunea ca pe o povară.

- M-am crezut sărac și n-am făcut pomeni, n-am dat nimic de pomană pentru cei adormiți, nici măcar o felie de pîine și un pahar de vin.

- Am dat țigări de pomană pentru cei adormiți, rachiu și lucruri de furat.

- O mare greșeală am făcut toată viața- mi-am dorit moartea mea și a altora zicînd că mai bine murim decît să mai trăim în așa situație, chiar am vrut să mă sinucid.

- Cînd m-am întîlnit cu cei păcătoși, care făceau tot felul de păcate, eu, în loc să-mi urmez drumul eu m-am asociat cu ei la tot felul de păcate.

- Fiind sărac de cele trupești și materiale, în loc să-l mulțumesc Lui Dumnezeu pentru cîte mi-a dăruit ca să mă îmbogățesc sufletește, eu tot timpul am cîrțit și am hulit pe Dumnezeu ca nu-i bun, ca nu-i drept.

- N-am cinstit Sfînta Biserică, nici pe Dumnezeu și nici fețele bisericеști cum se cuvenea.

- Fîntînă sau să descopăr un izvor de apă n-am făcut dar de stricat și de spurcat eu am fost omul, am furat găleata de la fîntînă, am pus motorină, gaz sau alte spurcăciuni în fîntînă sau izvoare.

- N-am tămîiat casa în fiecare zi, n-am făcut 3 de bogdaproste în fiecare zi și nu m-am rugat la Sfîntul Înger păzitorul meu.

~~~~~

- Am făcut legămînt că nu mai sudui de lucruri sfînte, că nu mai fumez dar m-am întors cu mai multă răutate, am înjurat zicînd pîinea măsii etc.

- N-am făcut tot ce a fost cu putință pentru mîntuirea aproape-lui, am făcut foarte puțin sau chiar nimic, dimpotrivă, am contribuit la moartea lor sufletească și trupească.

- Am greșit pentru că nu m-am mărturisit precum creștinii zicînd în mintea mea "n-am greșit cine știe ce și n-am ce mărturisi" sau „Toată viața am greșit, nici popa și nici Dumnezeu nu poate să mă ierte” sau am strigat rîzînd "să mă mărturisesc la preot? Oare el se mărturisește la mine? ”.

- Am avut inima împietrită cînd am dat de pomană, iar pe seama celor săraci, reduși la minte și a oamenilor proști am făcut glume, imitîndu-i, rîzînd de ei, jignindu-i, de parcă ei nu erau tot fiii Lui Dumnezeu și frații mei.

- N-am făcut pomeni cu preoți pentru că n-am știut că sunt cele mai primite înaintea Lui Dumnezeu cînd sunt binecuvîntate (bлагословите) de preot.

- N-am citit pentru cei adormiți din neamul meu psaltiri cu post, cu multe metanii și fără schimb de cuvinte cu nimeni.

- Aproape tot timpul mi-a lipsit din casă Sfînta Anafură, Sfînta Aghiazmă, Sfînta tămîie, Sfînta rugăciune din gura mea și lumînări din ceară curată pentru înmormîntare și pomeni.

- Am cîrțit după ce am făcut fapte bune atît de mult încît am ajuns la deznădejde, spre bucuria diavolilor.

- Am zis de multe ori că cei care postesc și se roagă, merg la Sfînta Biserică, fac pomeni și acte de caritate ori sunt proști ori nu știu ce să facă cu banii, ori nu știu să-și trăiască viața.

- N-am ajutat pe cei bătrîni sau pe cei care zăceau pe pătul de moarte să facă o mărturisire clară, profundă și cu multă părere de rău pentru păcatele săvîrșite.

- Am îngăduit copiilor mei multe lucruri mici cînd erau și ei micuți și astăzi nu mai vor să facă nimic din ce le spun eu.

- Am trîndăvit la ora de rugăciune, nu m-am trezit dimineața la ora șase, nu mi-am făcut canonul și pravila de bun creștin.

- M-am bucurat de averea străină dar după ce am băgat-o în casă toate s-au prăbușit și nimic, chiar și ce era al meu.

- Am greșit făcînd un gest necuviincios ducînd cocoși la Sfînta Biserică în noaptea luminată a Sfîntei Învieri.

- Am fost un om pretențios, foarte ambițios, cu multă răutate, motiv pentru care pe mulți i-am amărît și întristat.

- N-am făcut la 12 noaptea rugăciune, închinăciuni și metanii după putere și posibilități și nu m-am înstrăinat de păcate.

- Eu păcătosul am crezut că mîntuirea se cîștigă cu bani, dînd la Sfînte Biserici și pe la săraci, nicidecum cu răbdare, post, rugăciune și jertfă trupească.

- Nu m-am împărtășit la fiecare 40 de zile după învățătura Sfinților Părinți.

- N-am luat parte la necazul altora ajutîndu-i fizic, material sau moral.

- Ca tată (mamă) am făcut tot ce a fost posibil ca copilul meu sau cunoscuți să ajungă preoți.

- Nu m-am tînguit pentru păcate și greșeli, n-am regretat că n-am făcut nimic pentru cei adormiți.

- Nu m-am răzbunat cu fapta, dar cu cugetul, cu gîndul și cu dorința tot timpul.

- Din cauza clevetirii și a bîrfei m-am depărtat de Dumnezeu.

- Atunci cînd părinții mei au avut diferite boli, pe patul de moarte, pentru păcatele lor, eu păcătosul, în loc să aduc preotul să-i mărturisească, să-i împărtășească și să le facă Sfîntul Maslu, eu n-am făcut nimic sau am adus vrăjitori, descîntători sau chiar le-am dorit moartea pentru mai multe motive.

- Cînd a venit cineva la mine n-am dat spre mîncare tot ce am avut sau cînd am făcut pomeni din cauza necredinței și a grijii zilei de mîine, dacă dădeam tot luam plată îndoită și Domnul Hristos m-ar fi binecuvîntat.

- Foarte rar m-am însemnat cu semnul Sfintei Cruci cînd am pomenit numele Domnului nostru Iisus Hristos pentru că n-am știut.
- La necaz am căzut repede în deznădejde în loc să lupt curajos pentru a învinge ispita.
- Am fost un om hulitor, cîrtitor, viclean, purtător de vorbe urîte, certăreț și tot timpul am semănat intrigă între oameni.
- Am știut că dacă mă rog sau cînt certat, învrăjbit cu cineva, se aude în ceruri ca o strigare de fiare sălbatice cînd rag spre pustiu dar nu m-am schimbat.
- Deși eram dator să fac cel puțin o dată pe an Sfîntul Maslu în casa mea spre binele trupului și al sufletului meu, eu n-am făcut niciunul.
- Deși nu am fost fecior (fecioară) cînd m-am cununat am pus cununia pe cap cu nevrednicie.
- Tot timpul am amînat orice lucru de azi pe mîine, inclusiv pocăința.
- M-am bucurat de căderea semenilor în loc să mă întristez și să mă rog atît pentru ei cît și pentru mine pentru că tot omul cade în păcate mai mari sau mai mici.
- Am mulțumit Lui Dumnezeu cu îngîmfare și cu scop pentru toate cîte am făcut.
- Am trecut prin locuri cu Sfinte Moaște și nu m-am ostenit să merg să mă închin cu evlavie și cerînd ajutor.
- Celor ce vorbesc cu asprime nu i-am povățuit duhovnicește și cu blîndețe.
- Cînd am făcut baie în camera unde erau Sfinte Icoane sau cînd m-am schimbat n-am acoperit Sfintele Icoane.
- Mi-am îngreuiat mintea cu îmbuibare, băuturi, glume, rîs, după care am căzut în fel de fel de păcate.
- Am mîncat din animale, păsări sau alte alimente date răilor (diavolilor), naibii, neștiind că Sfînta Împărtășanie nu rămîne în corpul celui ce a mîncat ceva ce a fost dat răului.
- Nu m-am mărturisit din cauza rușinii păcatelor sau nu le-am spus pe toate.

- Cînd am fost la Sfînta Biserică și cînd preotul a ieșit cu Sfintele Daruri n-am pomenit pe cei vii și pe cei adormiți în mintea mea și n-am zis psalmul 50.

- Pentru faptul că am vorbit mult și prost am produs neplăceri semenilor mei, făcîndu-i să mă judece și să păcătuiască.

- Cînd am avut o încercare de la oameni sau de la Dumnezeu am plîns și am cîrtit în loc să mă rog.

- N-am făcut rugăciuni, închinăciuni, metanii în tăcere în săptămîna patimilor deși știam că sunt cele mai primite.

- Nu de fiecare dată cînd a fost discuția despre un mort n-am zis „Dumnezeu să-l ierte” ca să le fac ușurare, poate i-am judecat și bîrfit și prin asta i-am afundat și pe ei dar și pe mine.

- De multe ori nu m-am rugat cînd m-am trezit asemănîndu-mă cu animalele.

- N-am iubit împăcarea și iertarea și cu nesimțire am mîncat și m-am culcat fără să-mi cer iertare de la cei pe care i-am supărat sau care m-au supărat.

- Diavolul s-a cuibărit în inima mea din cauza lipsei de post, rugăciune, închinăciuni și metanii.

- N-am botezat prunci în locul copiilor avortați sau uciși prin alte metode.

- Orbit fiind de lăcomie și invidie tot timpul mi-am dat dreptate.

- Indiferent ce post a fost sau zile de post, cînd au venit la mine musafiri le-am dat de fruct, făcîndu-mă pătaș și la păcatul lor.

- Cînd mi-a murit cineva din familie nu mi-am arătat dragostea prin fapte, adică să iau blagoslovenie de la duhovnic să fac 40 de psal-tiri cu 40 de zile de post pentru că după 40 de zile de la moartea omu-lui are loc Judecata particulară.

- Pătimaș fiind, am judecat și bîrfit gesturile unor oameni poate nevinovați, niciodată n-am avut gîndul cel bun, toate le-am văzut în negru și pe toți i-am crezut păcătoși, neputincioși și pătimași.

- De multe ori am făcut fapte bune cu interes și scop, pentru a fi lăudat sau a dobîndi ceva în timp.

- Am știut că în 24 de ore trebuie să-i pomenesc pe cei morți cel puțin o dată în rugăciunile mele dar eu păcătosul nu i-am pomenit niciodată.

- Din cauza lenei nu am făcut rugăciuni cu închinăciuni și metanii, asemănînd rugăciunile cu pomii fără roade.

- Toată viața am avut mare încredere în oameni, pentru aceasta am avut și foarte multe dezamăgiri, am ajuns să-i urăsc și să-mi pierd încrederea în toți oamenii.

- N-am putut să mă apropiu de Dumnezeu pentru faptul că nu m-am lepădat de mine și n-am căutat să-i împlinesc poruncile.

- Fiind mîndru, cunoscînd multe, ferindu-mă să nu greșesc, păzindu-mi fecioria, am judecat pe cei păcătoși, osîndindu-mă și pierzîndu-mi toată plata pentru faptele bune și înfrînare că sris este „Cine judecă pe aproapele lui este dușmanul tronului Lui Dumnezeu pentru că toată judecata o are Domnul Iisus Hristos”.

- Tot timpul am ascuns și am dosit mîncare și tot felul de lucruri chiar și față de cei din casă, inclusiv bani.

- N-a fost destul că am fost eu pe la vrăjitori și fermecători ci am îndemnat și pe alții să meargă sau chiar i-am dus personal.

- Cînd mi-a lucrat cineva, în loc să-i plătesc cu prisosință, i-am căutat nod în papură ca să-i pot opri plata.

- Pentru faptul că nu m-am înfrînat de la anumite plăceri și obiceiuri am ajuns să trăiesc ca un dobitoc, fără Dumnezeu.

- Am ținut post de mîncărurile de dulce dar m-am îmbuibat de mîncărurile de sec, am mîncat cu lăcomie și de multe ori într-o zi, făcîndu-mă batjocura diavolilor.

- Am luat și cerut de unde nu se afla mult sau am luat de unde n-am pus.

- N-am avut niciodată măcar pentru puțin timp lepădarea de sine dar am avut dorința de răzbunare, viclenia și fățarnicia.

- N-am crezut și nici n-am știut valoarea și importanța în viața creștinilor a celor 7 Sfinte Taine ale Sfintei Biserici.

- După ce am făcut ceva fapte bune, eu păcătosul, în loc să le uit ca să le țină minte Dumnezeu, eu nu numai că nu le-am uitat dar le-am făcut la vedere și am luat slavă de la oameni.

- Am dorit să fiu admirat și lăudat în loc să fac fapte bune în ascuns cum dorește Dumnezeu să facă creștinii adevărați.

- Am știut că „cele mai mari fapte creștinești sunt a cununa, a boteza, a împăca familii care sunt gata de despărțire, a împăca pe cei certați, a alimenta pe cei ce n-au posibilități. Cu orice fel de virtute dacă faci milă și bunătate ea faptă bună se socotește. La praznice să pomenești pe străini, să ajuți pe neputincioși, nu strigați cu strigare mare pe cei bețivi, mai degrabă compătimiți că aceia sunt prinși în laț cu diavolul. Greu pot scăpa ca să se facă oameni de ispravă”, cu toate că am știut dar nimic nu am făcut.

- Am furat din vii, livezi, bostănării, porumb, ierburi de prin grădini, știu că pentru a fi iertat trebuia să duc înapoi dar eu n-am dat înapoi ci am continuat să fur.

- Când am trezit pe cineva la rugăciune la miezul nopții sau dacă l-am văzut că doarme la rugăciune nu l-am trezit cu un cuvânt frumos și dulce ci răstit și judecându-l (scoală băi puturosule, dormi ca porcul la rugăciune etc.) prin asta pierzându-mi și eu plata.

- L-am cinstit pe diavol de multe ori cu vrăjile, farmecele, descîntecele, cu cearta, prin răzbunarea pe oameni, animale, păsări și lucruri, pomenind numele lui tot timpul și prin darea celui rău tot ce mă înconjoară.

- Am înjurat de Sfînta Anafură, de Sfînta Pască, de Sfintele Taine, de grijanie, de Sfîntul Altar, de Paști, de lumină, de Înviere, de morți, de Domnul Hristos, de Sfînta Biserică, de Sfîntul soare, de Sfînta Aghiazmă, de Sfînta Cruce, de cristelniță etc.

- Am făcut observație la masă semenilor mei folosind cuvinte aspre și înțepate, tulburîndu-i și jignindu-i, bine era dacă tăceam și suportam sau să fi vorbit blînd și cu un zîmbet penru îndreptare.

- Din cauza răutății și a egoismului nu am participat la înmormîntarea părinților mei, a duhovnicului meu, a copiilor mei, a nepoților,

~~~~~
a finilor cununați și botezați, a bunicilor mei și a celorlalte rude, de pomenirea lor nici vorbă, în rugăciuni sau post.

- N-am știut că e foarte bine să petreci un creștin pe ultimul drum zicînd pînă la groapă rugăciuni și măcar în ziua aceea să fi pos- tit pentru el.

- N-am dobîndit putere în cuvînt și fapte pentru că am început rugăciunea fără să mă plec cu trupul și cu sufletul în fața Sfintelor Icoane sau în fața Sfintei Biserici, făcînd închinăciuni și metanii după putere și nu cu lene.

- Din cauza nerăbdării nu am avut credință și nu L-am cunos- cut pe Dumnezeu, tot timpul am fost tulburat și n-am putut cugeta la Dumnezeu.

- N-am zis de fiecare dată bogdaproste ca un bun creștin, am zis mulțumesc sau mersi.

- Nu m-am dat pe mine Jertfă pentru mîntuirea mea, tot timpul mi-a lipsit răbdarea, împăcarea, iertarea, am pierdut timpul destul de scump fără folos sufletesc.

- N-am înțeles niciodată rostul lumii și al meu pe acest pămînt, n-am înțeles că sunt un simplu călător pe acest pămînt și muritor, n-am înțeles că destinatarul sufletului meu trebuie să fie Dumnezeu și nu diavolul căruia i-am făcut voia.

- Tot timpul m-am crezut mai pregătit decît alții și am avut pre- tenția să fiu ascultat dar cuvîntul meu a fost sec penru că nu teoria mîntuiește, ci trăirea.

- Am miluit cu interes pe cei lipsiți și săraci gîndindu-mă la plata pe care o voi primi în schimb de la Dumnezeu, eu am făcut un fel de negustorie.

- N-am știut că tot creștinul cînd are în fața Sfînta Anafură, Sfînta Aghiazmă sau merge intenționînd să ia, înainte de a o lua în mînă să facă semnul Sfintei Cruci căci dacă nu se însemnează cu semnul Sfin- tei Cruci nu mărturisește și rămîne o simplă bucățică de pîine, nu e vorba de preotul care a blagoslovit-o ci de lipsa de evlavie a închină- torului, și eu păcătosul tot timpul am luat-o fără să fac 3 închinăciuni sau metanii înainte și după.

- Am dat sfaturi și cuvinte nelămurite, neclare semenilor mei, tulburându-i.

- Am cheltuit ca un om lipsit de minte foarte mulți bani cu trupul, mormîntul (cavoul) făcîndu-l din marmură să mă pot lăuda cu el în loc să mă fac ctitor la o Sfîntă Biserică sau să fac o fîntînă la un drum.

- M-am lăudat că-mi place adevărul dar n-am trăit după adevăr.

- Am auzit că e foarte bine ca tot creștinul la sfîrșit de an să dea o mătură de pomană iar eu n-am dat deși era foarte simplu.

- Am știut că leacul cel mai bun pentru tămăduirea de munci și chinuri este iertarea și răbdarea în toate direcțiile dar eu fiind lipsit de răbdare și iertare nu l-am găzduit pe Dumnezeu în inima mea.

- Din cauză că am fost stăpînit de iubirea de sine am fost părăsit de Duhul Sfînt, n-am vorbit cu grai dulce, cu îngăduială, cu iertare și fără pretenții.

- Cînd mi-a murit cineva drag m-am ocupat mai mult de trup și mai puțin de suflet, atît al meu cît și al mortului.

- Mi-am permis să spun bancuri pornografice cerîndu-mi iertare de la Dumnezeu, mai mult de fățarnicie cerînd scuze la cei de față, provocînd rîs și glume semenilor mei, făcîndu-mă părtaș la păcatele lor.

- Pentru hulă și batjocură am căutat să mă răzbun și n-am iertat.

- Cînd a murit cineva din familia mea, eu în loc să-i fac tot felul de pomeni, fără mîndrie și cîrtire, împăcat cu toată lumea, eu l-am plîns fără rost.

- La rugăciune am stat ca la ascultat basme și cu ținută necuviincioasă.

- Am greșit de multe ori, am contrazis cu fapte Sfînta Evanghelie.

- N-am avut pace și liniște în casă din cauza mea pentru că am fost lipsit de răbdare și tăcere.

- Am folosit bani cîștigați Sfînta Duminică și în sărbători în casă.

- Tot timpul am blestemat și de blestem am avut parte, am început să culeg roadele la ce am semănat.

- N-am zis Crezul la culcare și la trezire.

- Am încercat să cîștig mîntuirea cu cearta și cu bîrfa uitînd că ea se cîștigă numai cu răbdarea și iertarea.

- Nu m-am rugat cu dragoste pentru cei ce au vrut să se răzbune pe mine.

- În loc să mă smeresc și să tac tot timpul, am vorbit întrebând și neîntrebând.

- Datorită patimilor, păcatelor, greșelilor săvârșite de mine, Sfântul Înger păzitor primit la Sfântul Botez m-a părăsit.

- Am știut păcatele săvârșite de cei cunoscuți mie, pe care nu le-am mărturisit cât au trăit și după moartea lor nu le-am spus duhovnicului ca să-i ușurez.

- Tot timpul celui vinovat i-am pomenit de greșeala lui cu mulă răutate sau viclenie drăcească, tot pentru a-l supăra.

- Am ucis fel de fel de vietăți fără să-mi fi făcut vreun rău.

- N-am miluit pe cel leneș dar l-am hulit și batjocorit.

- Fiind cepeleag, bîlbîit, gîngav, la rugăciunile de obște în loc să-mi văd defectele m-am apucat eu să citesc rugăciunile sau să cînt, enervîndu-i pe auditori și făcîndu-i să se plictisească.

- Cît am trăit n-am iubit pe creștini ca pe mine, am cîrtit împotriva așezărilor dumnezeiești și n-am iubit Sfînta Biserică cu rînduielile ei.

- Am avut sau n-am vrut să cumpăr cărți religioase și să dau celor dornici de a citi de pomană sau împrumut.

- Din cauză că am mîncat carne de porc am fost greoi la toată fapta cea bună dar mai ales la rugăciune și priveghere.

- Am dus la Sfînta Biserică Litii neștiind că au voie să ducă doar cei curați (văduve, fecioare) sau bărbați curați trupește și sufletește.

- Am sporit păcatul prin clevetire, bîrfind pe alții, morți sau vii.

- Nu n-am mărturisit la început și la sfîrșit de post sau de cîte ori a fost necesar.

- N-am avut voie bună pe față, permanent dînd dovadă de de lipsă de dragoste creștină.

- Din cauza mîndriei am căzut în lene și din cauza lenei am căzut în deznădejde uitînd că numai prin răbdare și stăruință ne îndeplinim menirea noastră pe acest pămînt.

- M-am dus la Sfînta Biserică cu lumînări cumpărate din piață de la tot felul de oameni.

- În săptămîna patimilor am făcut vizite inutile, plimbări aiurea, vorbă multă și fără rost, în loc să meditez la Cel care S-a răstignit pentru noi.

- Am insultat, batjocorit și disprețuit pe toți semenii mei.

- Știam că nu-l ajut pe cel mort cu vaitele, cu lacrimile și cu urlatul fără rost dar m-am lăsat condus de sentimente necreștine.

- N-am iertat toate pentru Sfînta Înviere a Domnului nostru Iisus Hristos, am rămas împietrit.

- N-am dat lumînări aprinse pentru cei ce au murit fără lumînare dar mai ales în seara Sfîntei Învieri.

- Nu m-am rugat pentru cei bolnavi de pe paturile spitalelor, pentru cei bolnavi cu capul, pentru cei care nu l-au cunoscut pe Dumnezeu și pentru deținuții creștini.

- La supărare de multe ori mi-am dorit moartea mie și la alții.

- Am păscut animale și păsări prin cimitir sau dacă le-am văzut nu le-am alungat.

- Cînd am dat de pomană n-am menit și pe morți zicînd „să fie pentru sufletele creștinilor ortodocși cărora nu le dă nimeni”.

- Mi-am dorit să fiu împreună cu soția sau prietenii și după moarte dar am găsit scris că sunt cazuri foarte, foarte rare și asta numai în cazul în care cît am trăit am fi fost o inimă, un cuget, o gîndire și o vorbire în două trupuri, fiecare merge la ceea ce a lucrat la vedere și în ascuns.

- Am umblat cu vicleșug cu stăpînii lumii acesteia, cu șefii mei, cu preoții sau cu tot omul de rînd.

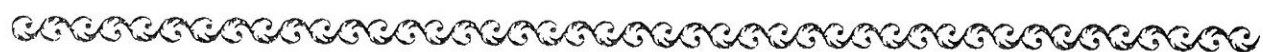
- Cînd m-a bîrfit cineva m-am supărat rău de tot și cînd m-a măgălit cineva m-am încîntat.

- N-am știut că Sfînta Biserică Ortodoxă este Ierusalimul tuturor creștinilor pentru că în ea este Domnul nostru Iisus Hristos, se naște la Sfînta Proscomidie, se răstignește pe Sfînta Masă și înviază, motiv pentru care tot timpul am suferit pentru că nu am ajuns la Ierusalim.

- Am știut că tăcerea la masă este considerată rugăciune, dar eu păcătosul tot timpul am vorbit mult și fără folos.

- Am făcut rugăciune dar nu din dragoste, ci am simțit-o ca pe o datorie și obligație.

- Am știut că cei ce sunt cu darul lui Dumnezeu neîntrerupt trebuie să fie veseli, bucuroși, primitori, zîmbitori, împărtășind și altora fără de grijă, de este sărac să fie dispus ca cel ce are de toate, cu toate acestea eu n-am împlinit nimic.

- N-am făcut fapte bune în ascuns, le-am făcut în văzul tuturor pierzîndu-mi plata.

- Mi-am pierdut demnitatea de om în fața semenilor pentru că n-am fost hotărît cînd am vrut să fac ceva.

- Pentru că n-am iubit pacea n-am cedat la nedreptate, mi-a plăcut cearta și am căutat dreptatea.

- N-am făcut cel puțin 3 metanii la culcare și 3 la trezire.

- Am rătăcit cu mintea și cu inima considerînd viața trupească totul, uitînd de viața sufletească.

- Din cauza nesupunerii mele au izvorît multe rele, a răsărit cîrtirea și am înmulțit răutatea.

- Am primit mult de pomană, multă jertfă și nu m-am rugat pentru cei care mi-au dăruit și pentru cei care a fost menită pomana, rămînînd cu sarcina de păcate în spate.

- M-am rugat dar m-am îndoit de mila Lui Dumnezeu și am făcut-o și fără cuget curat.

- Am mîncat fără nicio rînduială, mai bine zis fără program.

- M-am purtat urît cu cerșetorii, mai ales cu cei care m-au scos din răbdări, am ridicat tonul pentru că m-au plictisit cu insitența în loc să mă întăresc cu răbdarea și cu stăpînirea de sine.

- Aproape toate rugăciunile le-am făcut cu îndoială și cu mintea împrăștiată.

- N-am postit cu toate simțurile.

- M-am scîrbit de viața asta plină de greutate și de mizerie.

- N-am făcut fapte bune zicînd că sunt sărac, ba chiar și pe cele rele săvîrșite am dat vina tot pe sărăcie.

- N-am îndreptat pe cei greșiți cu blîndețe și cu dragoste.

- N-am știut că în post trebuie să nu faci supărare nimănui. Dacă ți-a greșit cineva vrînd, iartă mai mult decît ți-a greșit el. Cine-ți cere puțin, tu dă-i mai mult. Să nu oprești plata celui ce-ți muncește aducînd

de față anumite motive că n-a venit la timp sau că trebuia să fie așa sau altfel. Să nu asupriți animalele supuse vouă, mai degrabă lipsește de ele socotind că nu-ți trebuiește. Să nu alungi pe nimeni de la poartă cu cuvinte aspre și multe, să cinștim pe bătrâni ca să ne fie viața sfințită, sufletul nepătimaș. Iertați greșelile tuturor ca să se șteargă ale voastre, eu tot timpul am făcut contra.

- N-am făcut mărturisire din copilărie și după pravila bisericească și nici pe alții n-am povățuit.

- Toată viața mea mai mult am vorbit și puțin am împlinit.

- N-am vorbit creștinilor despre însemnătatea rostului postului, rugăciunii, mărturisirii dese, mersului la Sfânta Biserică.

- Nu m-am lipsit de bucuriile pămîntești pentru pace.

- Tot timpul am plătit răul cu rău, chiar și binele l-am plătit cu rău.

- M-am întristat cînd am pierdut ceva material dar am fost indiferent cînd am pierdut sufletește.

- N-am zis la fiecare mișcare Doamne Dumnezeule ajută-mă, Doamne iartă-mă, Domane milostivește-te spre mine păcătosul, Doamne nu mă lepăda, Domane nu mă uita etc.

- N-am dus tămîie, lumînări, n-am făcut închinăciuni, metanii la mormîntul celor dragi, le-ar fi fost de folos atît lor cît și mie.

- Din cauză că n-am iubit ascultarea și smerenia mi-am pus în pericol mîntuirea.

- Sfinții au zis „feriți-vă de laudă” și eu păcătosul toată viața am fugit după laudă.

- N-am fost indiferent față de plăcerile lumii acesteia deșarte, la tot pasul am cîrțit.

- Am făcut o fîntînă și pentru că m-am lăudat la toată lumea că eu am făcut-o s-a împruțit apa.

- N-am făcut închinăciuni și metanii nici pentru mine, nici pentru vii și nici pentru morți.

- Nu obișnuiesc să dau cu tămîie prin casă în fiecare zi.

- Am pierdut mult timp cu sectanții, contrazicîndu-ne, știut fiind că dacă după 3 discuții cu ei nu vin la credința ortodoxă să nu mai discutăm cu ei.

~~~~~
nile de zarzavat, ori unde se aşază stîna, unde se pune temelia unei case să se aducă preot de faţă iar pentru boli vechi să se facă Sfîntul Maslu şi alte rugăciuni pentru dezlegarea celor în suferinţă”.

- N-am cîstit Sfînta Biserică, n-am mers la Sfînta Liturghie ca să-mi hrănesc sufletul, nu m-am mărturisit cînd se cuvenea şi era necesar să primesc Sfintele Taine.

- Cînd am avut o boală îngăduită de la Dumnezeu pentru păcatele mele eu am cîrtit şi am zis „să fi fost altfel de boală o duceam mai uşor” ca un prost.

- Am făcut pomeni fără evlavie, fără dragoste, fără plăcere, cu ceartă, batjocură, înjurături, cum s-ar spune, de ochii lumii şi să mă aflu în treabă, chiar şi celor dragi ai mei.

- Am trăit în preacurvie şi am făcut pomeni spre osînda mea.

- Tot timpul m-am plîns că n-am timp dar tot timpul am citit ziare, reviste, m-am uitat la televizor ore întregi, la cinema, teatru, jocuri pe calculator, am vorbit la telefon foarte mult, am jucat fotbal etc.

- Cînd a venit un om mînios la mine şi cu chef de ceartă, eu, în loc să-i răspund cu blîndeţe, m-am luat la ceartă şi chiar la bătaie cu el.

- Toată viaţa am fost un făţarnic deşi ştiam că făţarnicia este paravanul invizibil al diavolului.

- Am ştiut că prietenii cei mai buni ai oamenilor înţelepţi sunt trei: rugăciunea nelipsită din minte, lucrul mîinilor şi tăcerea, pentru că a te ruga frunzărit nu poţi fi o slugă bună a Lui Dumnezeu. A lucra fără iscusinţă şi fără dare de seamă, nu te mai preferă nimeni la treburi. Cînd vorbeşti mult, plăcute şi neplăcute, majoritatea înţelepţilor îţi întorc spatele dar eu păcătosul nu i-am avut de prieteni.

- Am făcut multe păcate şi cînd cineva mi-a zis că e păcat i-am răspuns că Dumnezeu mă iartă, prin aceasta luînd în derîdere puterea Lui Dumnezeu.

- Am făcut pomană cu ambiţie, cu mîndrie, cu îngîmfare, cu ceartă, cu cuvinte împotrivoitoare şi cu răutate în inimă, fără folos nici celor adormiţi nici mie.

- M-am întrecut în bancuri şi în glume murdare ca să fiu mai presus decît alţii, să mă privească şi să mă asculte numai pe mine.

- N-am aprins lumînări pe la morminte părăsite pentru că n-am știut că mare folos sufletesc ai dacă pui o lumină la un mormînt necunoscut și părăsit.

- N-am făcut semnul Sfintei Cruci frumos și drept de fiecare dată.

- Am găsit scris că „Sfînta Cruce este nădejdea noastră a tuturor creștinilor, nimic să nu mișcăm pînă nu ne însemnăm cu semnul Sfintei Cruci și pe Domnul în ajutor să-L chemăm, chiar și la drum cînd plecăm” dar eu n-am făcut niciodată lucrul acesta.

- Am putut să evit certurile, urîciunile, vrajba, pizma etc. dar n-am vrut să le evit.

- N-am iubit împăcarea cu toată lumea, am ținut cont de cuvintele aruncate fără chibzuială, n-am trecut cu vederea orice cuvînt dat fără judecată, n-am vorbit măsurat cu fiecare, după potrivirea persoanei, n-am arătat iubire neînteruptă la toată lumea, motiv penru care Dumnezeu nu mi-a primit rugăciunile și nu mi le-a împlinit.

- N-am povățuit pe semenii mei să postească și să meargă la Sfînta Biserică pentru a se spovedi.

- Am mîncat mîncare de furat (mere, struguri, cireșe etc.)

- N-am zis bogdaproste cînd am primit ceva de pomană.

- N-am zis eu bogdaproste cînd am dat de pomană și Slavă Ție Doamne că mi-ai dat și am avut cui să dau, pentru că toate le-am făcut cu darul Lui Dumnezeu.

- Cînd m-am lovit, înțepat, căzut jos și împiedicat, eu în loc să tac am blestemat sau vorbit urît făcînd mare bucurie diavolului.

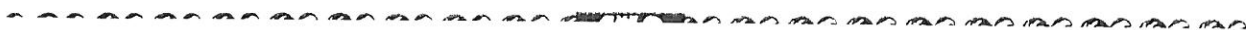
- Am făgăduit că fac pomană la cei adormiți și n-am făcut nimic.

- N-am cerut în rugăciune de la Dumnezeu și nici n-am luat, nu m-am închinat și n-am postit și n-am reușit.

- N-am făcut lepădare de sine prin cuvînt și fapte, lipsindu-mă de toate, privind ca toate fiind ale mele și nimic să nu-mi trebuiască.

- N-am flămînzit niciodată dîndu-i mîncarea mea celui flămînd și însetat.

- Am poreclit pe creștini neștiind că acest gest e ca și cum i-aș fi despărțit de Botez.

- Cînd am avut vreo lipsă, vreun neajuns, vreo nemulțumire sau vreo pagubă n-am zis „fie voia Lui Dumnezeu”, eu ma plîns pînă m-am distrus.

- N-am plîns cînd am pierdut o Sfîntă Liturghie, o priveghere a unui Sfînt, cînd am avut prilejul să fac o faptă bună și n-am făcut-o, cînd am avut ocazia să fac un bine cuiva și nu l-am făcut, cînd am putut să salvez pe cineva dintr-o nevoie și nu l-am salvat, la rugăciuni de mulțumire și cerere.

- Am găsit scris că voia Lui Dumnezeu o face „cine nu ține mînie și mai vîrtos nu se mînie. Cine nu se ceartă, cine nu-și apără ale sale, cine se rezervă din gloata lumii, cel ce lucrează fără cîrtire, cel care rabdă toate nedreptățile fără să caute a se răzbuna vreodată cînd are prilejul sau momentul prielnic de a întoarce înapoi după posibilitate. Dacă ți-a furat cineva ceva și știi persoana să nu-ți iei alt lucru în loc sau mai cu prisos din ceea ce ți-a luat. Lasă la voia Lui Dumnezeu. Dacă ai văzut lucrul acela al tău și este cu puțință să-l iei, nu-l lua, mai bine zii lasă voia Lui Dumnezeu”.

- Am luat de la cineva un lucru pe care mi-l furase, l-am recunoscut și am avut puțința ca să-l iau fără să mă vadă și l-am luat, după Sfînții Părinți am greșit și mă numesc hoț pentru că n-am făcut voia Lui Dumnezeu.

- Am avut convorbiri mai mari sau mai mici cu semenii mei fără să pomenesc numele Lui Dumnezeu.

- M-am supărat pe cei apropiați mie găsindu-le vină pentru păcatele mele în loc să mă supăr pe firea mea păcătoasă.

- Am zis de multe ori uite așa a înjurat cutare, uite așa a glumit cutare, bancul ăsta l-a zis cutare și diavolul m-a trecut cu înjurături, glume și bancuri porcoase.

- Sufletul meu n-a fost învăluit cu calm veșnic și neînterupt pentru mîntuirea sufletului.

- Am știut ce-i ascultarea dar n-am pus-o în practică, toată viața am făcut de capul meu toate, cît despre feciorie trupească nu știu ce să spun eu cel care am iubit desfrînarea de cînd mă știu.

- N-am fost corect cu oamenii, am căutat funcții mari la servicii, neîndeplinindu-mi răspunderea, n-am îngăduit slăbiciunile unora, n-am iubit tăcerea și am văzut greșelile mici ale subalternilor transformându-le în primejdii.

- Sunt atît de împietrit încît nici în Vinerea Patimilor n-am dat nicio lacrimă și n-am cugetat la patimile Domnului Hristos.

- Mi-am săturat pîntecele și n-am mulțumit Lui Dumnezeu nici cînd m-am așezat și nici cînd m-am ridicat, asemănîndu-mă porcilor.

- Am știut că „cine nu s-a jurat niciodată în viața lui, n-a mărturisit strîmb, nu s-a smintit de avutul altuia, n-a făcut desfrîinare, n-a iubit banul mai mult decît alt lucru, de ar trece de o sută de ani în viață ca un prunc se socotește. Merge în Raiul Sfînt fără să vadă Judecata cea Sfîntă” dar eu păcătosul numai răutăți am săvîrșit.

- Am mîncat resturi de mîncare rămase de la praznic cu multă lăcomie asemănîndu-mă cîinilor care mănîncă mîncare vomată.

- M-am dus cu diferite ocazii pe la cunoscuți și pentru faptul că nu obișnuiesc să mă spăl pe picioare și pe sub braț mai des și să-mi schimb șosetele am lăsat miros insuportabil făcîndu-i să păcătuiască și să cîrtească.

- Am lovit și chiar am omorît animale binecuvîntate de Dumnezeu.

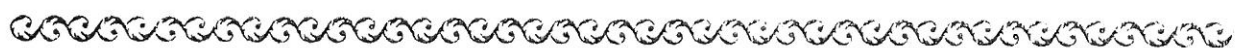
- Creștin fiind, sănătos cu trupul, întreg cu mintea, cumpătat în toate, n-aveam dreptul să mă scîrbesc de vreo întîmplare, de vreun necaz fie chiar din voia Lui Dumnezeu, n-am lăsat toate la voia Lui Dumnezeu și am suferit.

- Am știut că Sfînta Liturghie este cea mai mare binefacere pentru sufletele celor adormiți și ale celor vii și eu n-am făcut nimic sau foarte puțin.

- N-am știut dar nici n-am vrut să știu că „Orice creștin sau creștină cînd se pregătește să devină naș sau nașă să facă întîi mărturisire și apoi să încreștineze pruncul sau să cunune. O mamă, înainte de a naște să meargă la spovedit, doi tineri cînd se căsătoresc întîi să meargă la preot plecîndu-se sub patrafir cu umilință, spunînd toate păcatele ca să înceapă viața în doi cu binecuvîntare. Cînd iese lucrătorul de pămînt să strophească pămîntul cu Sfînta Aghiazmă via, livada, grădi-

- De multe ori am transformat pomenile în petreceri fără Dumnezeu, cu vorbe, glume și contraziceri.
- Nu m-am rugat cu lacrimi în fiecare zi pentru cei adormiți.
- Am stat cu păgînii la masă, am mîncat de la ei chiar și cînd am fost la locurile Sfinte.
- Am pierdut încununarea de la Dumnezeu din cauză că am trăit în vrajbă, gălăgie și nerăbdare.
- Datorită încrederii prea mare în mine m-am lepădat de Dumnezeu și pentru faptul că n-am iubit pe ai mei, n-am cinstit sărbătorile, Sfînta Biserică și Sfînta Cruce, etc, toate însemnînd lepădare de Dumnezeu.
- Am crezut că omul e făcut din maimuță.
- Pentru a fi la modă și pentru a nu mă face de rîs m-am făcut maimuță prin îmbrăcăminte, machiat și imitat fără să știu ce fac.
- Am folosit tămîie luată de pe piață de la tot felul de oameni.
- Am greșit de multe ori nelăsînd la latitudinea celor bolnavi în post dacă vor sau nu să mănînce de fruct, eu am insistat și ei au greșit mîncînd.
- Rugăciunea n-am făcut-o întîi lăudînd pe Dumnezeu, pe urma mulțumind lui Dumnezeu pentru toate și la urmă rugăciunea de cerere, eu am făcut-o numai cerînd ca un cerșetor și nu ca un fiu.
- Nu mi-a plăcut să trăiesc simplu, mi-am complicat viața singur și fără rost.
- Toată viața am iubit tulburările, zavistia, am umblat cu vicleșug, am disprețuit pe semenii mei, n-am crezut firile neputincioase și n-am avut milă de cei necăjiți.
- N-am iubit liniștea, n-am iertat repede greșelile altora chiar dacă m-aș fi păgubit, fapt pentru care mi-am pierdut pacea sufletului.
- La praznice la Sfînta Biserică sau acasă la pomeni am lucrat în sărbători și în timpul Sfintei Liturghii pentru cele trupești în loc să stau și să ascult liniștit Sfînta Liturghie, știut fiind că cel ce face una ca aceasta Dumnezeu nu îi primește pomana și jertfa și creștinul se osîndește.

- Am trăit pînă acum fără să-mi fac vreo pregătire sufletească, am gîndit că cei rămași în urmă se vor îngriji ei de sufletul meu, înșelîndu-mă amarnic, aproape toți cei dragi mi-au murit.

- N-am purtat haine în funcție de vîrstă.

- N-am trecut cu vederea pagubele, ispitele, supărările, iscodirile și alte încercări, am suferit pînă m-am îmbolnăvit.

- Am furat lucruri mici crezînd că nu e păcat, uitînd că cel care fură cît de puțin tot hoț se numește și se pedepsește.

- Mi-a zis un preot să nu uit că „sinceritatea creează pacea sufletului, bucurie și întărește inima, pacea întărește dragostea, de la dragoste izvorăște iubirea, de la iubire se așterne mila”, eu le-am auzit și nimic n-am făcut.

- Cînd am fost scîrbit și necăjit pentru cele pămîntești, n-am împărțit bucurii celor ce au venit în casa mea pentru a lua plată de la Dumnezeu, atît eu cît și ei.

- N-am vorbit oamenilor răi cu chip și vorbă smerită, înrăindu-i mai rău.

- Cînd am avut o ispită nu mi-am uns sufletul cu alifia răbdării ca să pot învinge.

- Nu m-am învrednicit cu smerenie să-mi recunosc păcatele și greșelile.

- Am știut că cei ce vin de la început la rugăciune și rămîn pînă la cea din urmă binecuvîntare s-au înscris de la început și primesc Sfînta Anafură din mîna Domnului și dacă n-a vorbit cu nimeni în timp cît s-a desfășurat toată rugăciunea se socotește că a vorbit cu Dumnezeu. Cei ce vorbesc în timpul Sfintei rugăciuni despre lucruri din afară și mai ascultă și la Sfînta rugăciune și iarăși mai vorbesc nu se folosesc cu nimic și eu păcătosul n-am înțeles nimic.

- Cînd mi-am serbat ziua de naștere în loc să mă duc la Sfînta Biserică cu un prinos eu am făcut balamuc acasă.

- Cînd am avut o pagubă nu am făcut de 40 de ori Acatistul Sfîntului Mina.

- M-am lăudat și am făgăduit înaintea Lui Dumnezeu că fac multe și n-am făcut nimic.

- Uit greu răul făcut și îl iert foarte greu deși doresc ca să fiu iertat de Dumnezeu cât și de oameni.

- Am știut că lauda de la oameni trebuie înlăturată cu desăvârșire și că nu-i decît igrasia unui perete sănătos care pe viitor surpă palatul, dar n-am făcut nimic, dimpotrivă, dacă nu m-a lăudat lumea m-am lăudat singur.

- Am pretins prea multe de la oameni uitînd că pe toți îi stăpînesc diferite neputințe.

- Am ocupat sau am luat locul altora care meritau pe drept, dar cu diferite șmecherii și slab pregătit fiind le-am luat locul, chiar și funcții pe care nu le meritam.

- Am văzut femei plîngînd sau rîzînd, le-am ținut companie și m-am aprins de drăceasca patimă a curviei, căzînd în păcat.

- De multe ori m-am prefăcut că sunt bolnav pentru a dobîndi mila semenilor.

- Am dat bani și cadouri la învățători și profesori ca să îmi treacă copiii clasa și examenele în loc să-i pun să învețe iar cu banii să fac fapte bune.

- Am copiat cînd eram elev, am dat bani și cadouri ca să mă treacă clasa, am îndemnat și pe alții.

- La mărturisire, în loc să mă fac vinovat și de ce n-am făcut, eu păcătosul, tot timpul am căutat vină altora și justificare pentru tot ce am greșit.

- Am aruncat pîine pe jos după care am călcat-o în picioare, am aruncat cu pîine în oameni și animale, în glumă sau serios.

- Am găsit scris că cine aruncă pîine sau o calcă în picioare se lea-padă de Domnul Hristos și de Sfintele Taine, pîinea reprezentînd trupul Domnului Hristos.

- Am aruncat cu pîine la nuntă în semenii mei făcînd glume, după care a fost călcată în picioare.

- Cînd am stat la masă am dat firimituri pe jos după care le-am călcat în picioare.

- Am aruncat pîine la gunoi, tomberoane.

- Am fost mulțumit de faptele mele bune, fiind amăgit de diavol, pentru că oricât ar face omul pentru suflet tot nemulțumit trebuie să fie.

- Am greșit dînd pîine la animale nebinecuvîntate, plus că din neatenția mea au mîncat pîinea șoarecii, șobolanii și alte jivine din neglijență.

- N-am avut respect deosebit pentru pîine fie muncită fie căpătată, știut fiind faptul că fără pîine nu se poate sluji Sfînta Liturghie.

- De multe ori am refuzat dragostea semenilor, i-am trădat otrăvindu-le sufletele și cu greu m-au iertat.

- Nu m-am mărturisit din 40 în 40 de zile.

- N-am știut că dacă fac pomană la un suflet adormit (mort), Dumnezeu îmi face și mie parte și chiar mai mult dacă e cu pace și liniște.

- Am făcut rugăciuni de cerere fără răbdare și cu ambiție, faptele bune nu le-am făcut cu răbdare, cu zîmbet și fără interes.

- Am găsit scris că un creștin trebuie să facă fapte bune de milostenie, de metanii, de închinăciuni și lumînări aprinse 12045, număr care reprezintă zilele Domnului Hristos pe pămînt.

- Am știut că mărturisirea e coroana tuturor faptelor bune dar n-am făcut-o la timp și de cîte ori a fost nevoie.

- Am iubit averea atît de mult încît m-a făcut să mă despart de Domnul Hristos.

- Nu m-am rugat pentru scîrbiți, bolnavi, necăjiți și deznădăjduiți.

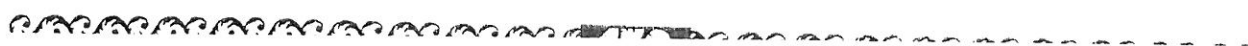
- N-am știut că otrava diavolilor sunt metaniile, închinăciunile și rugăciunile, acum știu și nu fac.

- Cînd m-am trezit primul lucru pe care trebuia să-l fac era semnul Sfintei Cruci și să-i mulțumesc Lui Dumnezeu dar eu rar am făcut asta.

- De cîte ori am greșit am dat vina pe altcineva căutînd prin toate mijloacele dezvinovățire.

- Am numărat rugăciunile, închinăciunile, metaniile în loc să-l las pe Sfîntul Înger păzitor să le numere pentru că el oricum făcea acest lucru.

- N-am purtat Sfînta Cruce la gît, piept, nici eu nici copiii mei și nici la haine n-am semnul Sfintei Cruci cusut pe interior.

- Nu sunt obișnuit să zic „toți Sfinții rugați-vă Lui Dumnezeu pentru mine păcătosul”.

- Am pus cuvînt la unii tineri să se căsătorească, am pus cuvînt la cîteva persoane să înfieze copil și astăzi cînd au necazuri toți mă bles-teamă că toate s-au întîmplat din cauza mea.

- Am pus cuvînt la prietenii mei să angajeze diferite persoane și cei pentru care am pus cuvînt pentru ei nu s-au ținut de treabă și le-au făcut numai necazuri și astăzi sunt certat cu prietenii mei.

- De multe ori am plictisit Puterile Cerești cu rugăciune neîntre-ruptă, inutilă și fără niciun rost sufletesc.

- N-am astupat clewetirea cu tăcerea.

- Am ținut post de bucate dar nu și de vorbă.

- N-am iertat din toată inima, n-am lucrat drept și curat și nu m-am rugat cu nădejde.

- Am mîncat, băut, dormit, stat prin casă cu Sfînta cîndiliță stinsă.

- M-am certat cu mulți și o parte din ei au rămas mînioși iar cu cei care am vorbit n-au rămas simțindu-se povățuiți.

- Nu m-am transformat într-un mic apostol mărturisind credința ortodoxă, atunci cînd am trecut pe lîngă Sfînta Biserică n-am făcut semnul Sfîntei Cruci și închinăciune cînd a fost posibil.

- Am forțat și silit pe alții să facă fapte bune împotriva voinței lor.

- M-am smintit de cei ce au greșit și i-am judecat cu asprime.

- N-am iubit tăcerea, supunera și răbdarea.

- Din cauza nemărturisirii la vreme, a fățarniciei și a prefăcătoriei am ajuns de am săvîrșit tot felul de păcate.

- M-am lăudat că sunt păcătos, am frunzărit mulți duhovnici, am cerut și am primit canoane pe care nu le-am făcut.

- Am făcut morală celor ce au greșit cu răutate și public, supă-rîndu-i și făcînd sminteală.

- N-am avut milă de cel căzut, l-am judecat și certat cu asprime de parcă eu aș fi fost Dumnezeu uitînd de mulțimea păcatelor mele.

- Am postit, m-am rugat, am făcut fapte bune, am propovăduit cuvîntul Lui Dumnezeu, am întors la credință cu darul Lui Dumnezeu

~~~~~
multe suflete, dar m-am mîndrit în inima mea și m-am lăudat, pierzînd tot.

- Fiind post și stăpînit de lăcomia pîntecelui, de multe ori am trecut prin magazine, piață sau a venit vorba despre o mîncare de fruct și am zis „Of, tare aș mai mîncă” arătînd prin aceasta că postul pentru mine nu este ca o bucurie ci ca o povară.

- Am lăudat viața de mănăstire copiilor mei, nepoților, cunoscuților și i-am îndemnat să meargă la călugărie și astăzi mulți s-au lepădat, nu mai sunt nici buni creștini, făcîndu-mă părtaș la păcatul lor.

- Am uitat că sunt pămînt, să trăiesc pămîntește și că mă voi întoarce cu trupul în mormînt, am petrecut viața în așa fel încît am întrecut animalele, pe toate căile, cu faptele mele, animalele nu înjură de lucruri sfinte, eu n-am conținut a o face, animalele nu-și omoară puii în pîntece, eu nu mai știu numărul avorturilor, animalele nu-și părăsesc puii, eu mi-am părăsit copiii etc.

- Fiind în vîrstă (bătrîn) n-am făcut tot ce a fost posibil să-i îndrept pe cei tineri care au luat-o razna, dimpotrivă, m-am luat eu după ei, un exemplu fiind că pierd mult timp la televizor și calculator, privesc la filme și imagini pornografice.

- Am amînat botezul copiilor mei și a celor pe care urma să-i botez și unii au murit fără a primi Sfîntul Botez.

- Ca mamă am lăsat pruncii nou-născuți nebotezați mai mult de 40 de zile și mi-au murit.

- Cînd am fost bolnav, de frica bolii și a morții nu am mai ținut post și mai tare m-am îmbolnăvit, asta pentru că mi-am pus nădejdea în mîncare și nu în Dumnezeu.

- Cînd am construit casa, cînd am lucrat la o fîntînă, la construcția unei Sfinte Biserici, nu am făcut-o cu post și rugăciune.

- Cînd am făcut praznice (pomană) n-am fost cu voie bună față de toată lumea, n-am fost binevoitor cu cei pe care nu-i cunoșteam iar cu cei supărați n-am schimbat un cuvînt sau o privire, motiv pentru care am pierdut tot.

- Am avut vietăți pe lîngă casă și le-am asuprit.

- Când am fost mireasă mi-am pus pe cap un colac (pîine) tăiată în 4 și am aruncat-o în semnul Sfintei Cruci la întîmplare, păcătuind.
- Din cauza îmbuibării pîntecelui cu tot felul de cărnuri, când transpir un pic, nu mai poate sta nimeni pe lîngă mine, put groaznic.
- La necaz n-am răbdat cu nădejde în Dumnezeu și n-am făcut rugăciuni cu încredere mare.
- Am băut multă cafea și am fumat.
- Am știut că postul fără închinăciuni și fără metanii e ca pomul frumos dar fără fructe, eu puturosul, îmbuibat fiind de mîncare de post, n-am făcut nici închinăciuni și nici metanii.
- Nu mi-am stropit cu Sfînta Aghiazmă curtea, casa, hainele etc. cel puțin o dată pe lună.
- N-am făcut Sfînta Aghiazmă în casă cel puțin o dată pe an.
- Când am avut o încercare n-am zis „Facă-se voia Lui Dumnezeu” sau „Fie voia Celui de Sus”, eu am blestemat sau m-am tulburat rău.
- La supărare am căutat răzbunare în loc să folosesc răbdarea, uitarea și iertarea.
- Nu toate rugăciunile le-am început închinîndu-mă cu 3 Sfinte Cruci zicînd „În numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh”.
- De multe ori la rugăciune am căscat, m-am gîndit la plăcerile lumii, m-am gîndit la mîncare sau am dormit.
- De multe ori, după o ispită, cînd m-am așezat în pat, în loc să dorm sau să mă rog eu m-am gîndit pînă dimineața la răzbunare, vorbind cu diavolul toată noaptea în mintea mea.
- Am mîncat din tot felul de fructe fără să merg cu ele la Sfînta Biserică pentru a fi binecuvîntate de preot.
- Când am avut scandal în casă n-am chemat preotul să facă Sfînta Aghiazmă.
- După ce am făcut o lucrare n-am stropit-o cu Sfînta Aghiazmă.
- Am știut că prin tăcere pot învinge răutatea dar n-am tăcut.
- Am știut că un creștin cu cît caută să fie mai corect în ale credinței cu atît va avea necazuri mai mari, la mine necazurile vin din cauza păcatelor.
- Când am avut un necaz m-am plîns la toți ca unul fără de minte.

- N-am avut încredere că există cu adevărat Dumnezeu și toate păcatele le-am făcut fără frică de Dumnezeu.

- Supărat fiind pe cineva, am sărutat Sfinte Icoane, am aprins candelă și m-am rugat.

- Nu mi-am cinstit părinții cum se cuvine și m-am rugat la Dumnezeu pentru anumite dorințe și nu mi s-au îndeplinit.

- Ca părinte, din răutate și după a mea părere, mi-am dezmoștenit copiii.

- Nu m-am rugat pentru a mă sfinți, n-am postit pentru a mă curăți și nu m-am smerit pentru a mă mîntui.

- Am avut cazuri în familie cînd au murit în moarte năpraznică (accidente), le-am știut unele păcate și nu le-am mărturisit la preot pentru a-i ajuta.

- Am supravegheat unele rude cînd erau bolnave de cancer sau alte boli și din cauza neatenției mele unii s-au sinucis la îndemnul diavolului pentru că nu mai puteau suporta suferința.

- Tot timpul am urmărit moda și cum a apărut ceva nou, chiar dacă era neortodox, eu n-am ținut cont și mi-am cumpărat.

- N-am dat speranță celor ce au păcătuit, ba chiar i-am dus în deznădejde în loc să le arăt bunătatea Lui Dumnezeu, eu le-am arătat numai dreptatea.

- Cînd n-am avut bani nu m-am dus la Sfînta Biserică de rușine că nu am cu ce să plătesc Sfînta Liturghie uitînd că Dumnezeu vrea inimă curată și că putem să ne pomenim în gînd pe cei dragi atît vii cît și morți, dacă n-avem bani.

- Dacă l-aș fi iubit pe Dumnezeu nu m-ar fi interesat părerea oamenilor.

- Cînd m-am întîlnit cu cineva am vorbit numai despre oameni în loc să vorbim de puterea Lui Dumnezeu, despre tainele și lucrările Lui Dumnezeu, despre mila Lui Dumnezeu, despre minunile pe care Le-a făcut Dumnezeu, despre marea și bogata bunătate și milostivire a Lui Dumnezeu.

- Nu m-am mulțumit cu puținul cîștigat prin muncă cinstită și m-am apucat de furat.

- Am mîncat în post produse preparate prin tîrguri, magazine, care sunt pregătite în fel de fel de condiții și sunt făcute de sectanți, păgîni, atei etc.

- N-am pus în bucătărie să ardă o cîndiliță dar mai ales cît am stat la masă.

- Am știut că atunci cînd moare un creștin i se pecetluiește groapa pînă la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos, dar eu am făcut dezgropare la mai multe suflete, greșind.

- N-am făcut ce mi-a spus duhovnicul să fac, nici pentru trup nici pentru suflet.

- N-am cinstit ca un creștin adevărat Sfinții din ziua în care m-am născut, cu Sfînta Liturgie, fără mese bogate și băuturi din belșug.

- Din cauza lipsei de răbdare am făcut lucruri rele oamenilor întristînd pe Dumnezeu.

- Cînd am plecat în călătorie m-am însemnat cu semnul Sfintei Cruci dar am fost plin de gînduri rele asupra oamenilor atît vinovați cît și nevinovați.

- N-am făcut economie la nimic și astăzi duc lipsă.

- Am știut că diavolul poate fi învins prin post și rugăciune cu condiția să fii împăcat cu toată lumea, dar eu păcătosul tot timpul ma cert cu toți, sunt suspicios, gelos și răutăcios.

- Nu mi-a plăcut să-mi recunosc greșelile și n-am avut părere de rău pentru ele.

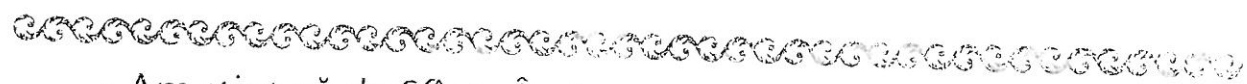
- Datorită neînfrînării de la nimic m-am rătăcit de la poruncile Lui Dumnezeu și mi-am pus în primejdie sufletul.

- Nu m-am rugat pentru cei adormiți și n-am dus prinoase la Sfînta Biserică pentru ei, sau dacă am făcut-o, am făcut-o cu scop, și nu din dragoste, dezinteresat.

- N-am luat parte la slujba Sfintei Învieri în fiecare an fără motiv serios sau m-am dus, am luat Lumină și am plecat, n-am stat la binecuvîntare.

- Știu că noi creștinii trebuie să vorbim cînd suntem întrebați și eu păcătosul tot timpul vorbesc neîntrebat.

- Mi-am stricat fecioria de unul singur făcînd malahie.

- Am știut că de Sfînta Înviere cozonacii se fac joi și sîmbătă dar eu ticălosul i-am făcut în Sfînta și Marea zi vineri.

- N-am iubit frații și surorile cît au trăit iar la moartea lor m-am făcut că-i plîng, chiar m-am bucurat de moartea lor.

- Am primit daruri de la creștini cu plăcere și n-am dat altora cu voie bună.

- Ca femeie, am umblat cu minciuni pentru a prinde pe bărbați în cursa păcatului.

- Ca profesor, n-am făcut dreptate la examen, am făcut nedreptate, am luat locul celor care au reușit dîndu-l altora.

- Ca cioban, văcar, am mîncat bunurile de la dobitoacele celor săraci.

- Ca poștaș, am luat de la oamenii bătrîni și săraci din pensie cînd mi-au oferit pentru că le-am adus pensia.

- M-am hotărît să nu mai mănînc carne și cînd am fost invitat la cineva la masă în loc să mănînc puțin, chiar carne fiind, eu am dat loc de interpretări, i-am făcut curioși, m-am descoperit, alegîndu-mă cu laudele sau bîrfele.

- N-am făcut parastas măcar o dată la cei adormiți la Sfînta Biserică unde s-au botezat, cununat și înmormîntat sau dacă am făcut-o am făcut-o cu mîndrie și părere de rău.

- La cei sinuciși, după 7 ani nu le-am făcut la mormînt prohodul, dezlegări, ectenii și 40 de psaltiri plus parastse și Sfînte Liturghii speciale.

- Sunt bătrîn și neputincios, dar cu pretenții, sunt foarte dificil, nu mă înțeleg cu nimeni, le reproșez tuturor orice.

- Am omorît oameni cu cuvîntul.

- M-am dat nevinovat cînd eram vinovat.

- Am știut că toți creștinii care au primit Sfîntul Botez afundați în baia nașterii celei de-a doua (spovedania) la ieșirea sufletului sunt întrebați și de o clipă cum au petrecut-o, despre toate mișcările, despre toate cugetele bune sau deșarte și despre cugetările aiurite și dorințe tîmpite, eu păcătosul, am căutat ca porcul cele de jos, am uitat să mai ridic privirea și în sus, porcul o face doar cînd e mort și stă cu picioarele în sus iar păcătoșii cînd mor și sunt în sicriu, stau cu fața în sus.

- Nu m-am dus la Sfînta Biserică în fiecare Duminică și sărbătoare motivînd că sunt neputincios, obosit, că este zăpadă, viscol, furtună, ploaie neînteruptă, glod mult și nu am cele necesare pentru Sfînta Biserică.

- N-am știut că atunci cînd hulesc un om hulesc pe Dumnezeu.

- La necazuri și ispite grele n-am zis „fie voia Lui Dumnezeu peste toți și peste toate”, eu ori am cîrtit ori am deznădăduit, ori am înjurat sau blestemat.

- Am batjocorit Sfîntul Botez zicînd că nașii și părinții l-au făcut pentru că le-a plăcut să facă petrecere, că eu doar n-am vrut.

- Din cauza pretențiilor omenești mari, daune și mari pagube am produs sufletului.

- La mine nu prea au găsit semenii milă, bunătate omenească, duhul blîndeții, grăiri duhovnicești cu un pic de zîmbet nevinovat, cuvinte dulci încît să se îmblînzească și cei înverșunați, tot timpul am fost repezit și hutuchit.

- Pentru cei morți în accidente n-am dat Sfînte Vase la Sfînta Biserică sau veșminte preoțești deși știam că le este de mare folos.

- Într-o zi, fiind supărat și certat cu cineva, cînd am dat de pomană, în toate vasele au apărut viermi și din rușine nu m-am mărturisit la preot.

- Cînd am păcătuit am dat vina pe oricine, inclusiv pe duhovnic sau pe preotul care m-a învățat de bine.

- Eu am dorit ca Dumnezeu să mă ajute dar eu n-am făcut niciun efort.

- De multe ori l-am bucurat pe diavol pentru că m-am trîndăvit la rugăciune.

- N-am ajutat pe cei fără posibilități să-și facă Sfînta Aghiazmă și Sfîntul Maslu în casele lor.

- Cînd au venit la mine persoane cu funcții sociale mari, dacă a fost post, din rușine le-am dat de mîncare de dulce.

- Am știut că mare plată avem dacă petrecem un mort, chiat un țigan și dacă mai zicem și o rugăciune e și mai bine dar eu păcătosul nu mi-am petrecut nici ne cei ai casei.

- N-am vrut să am folos sufletesc pentru că n-am răbdător bîrfele, jignirile și nedreptățile oamenilor.

- Am obiceiul să vorbesc cu ton impunător motiv pentru care mulți oameni mă evită.

- Mai tot timpul cînd am făcut ceva am făcut cu scop, fie către Dumnezeu sau către oameni, prea puțin dezinteresat și din dragoste.

- Eu nu mă pot numi creștin pentru că nu spun Tatăl nostru la culcare, trezire, la mîncare, la plecare, la început și la terminat lucrul.

- Nu mi-am făcut niciodată canonul cu metanii pînă la transpirație, culcîndu-mă să adorm în leagănul rugăciunilor.

- Am greșit dormind cu fața în sus, pe partea stîngă (pe inimă) sau cu fața în jos în loc să dorm creștinește pe partea dreaptă, dacă amorțești, te dai jos și te rogi, înseamnă că ai dormit suficient.

- Am văzut copii nebotezați și creștini necununăți și deși am avut posibilități nici n-am botezat, nici n-am cununat și nici nu i-am îndemnat pe alții s-o facă.

- Am dat foc la casele semenilor, la șurile cu fîn etc.

- Am fost păcălit de diavol cu visuri și vedenii prin năluciri.

- N-am fost răbdător cu cei bolnavi.

- Nu mi-am citit psaltirea de 24 de ori pentru cele 24 de vămii la ieșirea sufletului.

- Nu mi-am citit 40 de psaltiri pentru cele 40 de psaltiri de la moartea mea și pînă la Judecata particulară care are loc după 40 de zile.

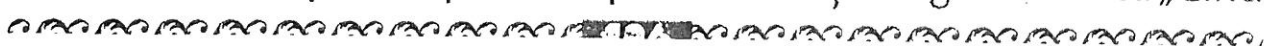
- Am dorit ranguri, averi și laudă deșartă.

- Cînd am făcut un acatist sau un paraclis, din egoism, l-am citit numai pentru mine nu și pentru semenii mei.

- De multe ori am batjocorit-o pe mama și pe soacra mea.

- Am găsit scris la Sfinții Părinți că „numai mărturisirea dreaptă poate spăla păcatul. Dacă ar ști creștinii temători de Dumnezeu s-ar mărturisi în fiecare zi. Cele făcute fără vrere se iartă repede, cele făcute din fire, din răutate, cu chibzuială, greu se iartă” dar eu păcătosul nu m-am spovedit la timp.

- Am văzut creștini în Sfînta Biserică care se închinau aiurea, am căutat să-i îndrept cu asprime, supărîndu-i deși am găsit scris că „Cînd


~~~~~  
vedeți creștini în Sfânta Biserică care se închină la Sfintele Icoane fără rost, cu duhul blîndeții, cu sfaturi frumoase, cerîndu-vă scuze ca să nu se simtă înjosiți în baza pretențiilor lor. În cursul Sfintei Liturghii nu are rost să mai meargă închinîndu-se la Sfintele Icoane. Dacă preotul a luat și a dat binecuvîntare la popor este de ajuns. S-a ridicat Sfînta Evanghelie din mijlocul Sfintei Biserici, închinătorii care au venit tîrziu, după ce s-a încheiat actul Sfintei Liturghii, au binecuvîntare să se închine după trebuință și după dorință. Nimeni să nu socotească că a stat prea mult la Sfînta Biserică. Să-i pară rău numai dacă a vorbit în timpul Sfintei Liturghii. Nimeni să nu-l judece pe preot îmbrăcat în Sfintele veșminte pentru treburile din afară.”

- Cînd am botezat un copil n-am făcut o faptă creștinească ci o petrecere omenească.

- Am făcut diferite servicii (ajutor) la unii morți și am cerut plată sau dacă mi s-a oferit n-am refuzat.

- Cînd am botezat am luat lucruri scumpe pentru a mă lăuda și a fi lăudat că sunt darnic.

- Am refuzat să duc crucea mortului, steaguri, prapuri etc.

- Nu m-am stăruit pe toate căile pentru botezul, cununia și împăcarea creștinilor pentru a trăi în pace.

- Nu m-am silit să agonisesc ca să am de unde să dau mîncare celor flămînze, haine celor goi și cărți religioase celor necunoscători.

- Nu mi-am potolit supărarea cu rugăciunea.

- Mi-am făcut un cavou sofisticat cu marmură ceea ce înseamnă închinare la idoli.

- Am trecut pe lîngă cimitir sau pe lîngă crucea unui mort și nu m-am închinat, na-m zis o rugăciune și la urmă Dumnezeu să-i ierte sau Dumnezeu să-l ierte.

- Am lucrat rău contra celor nevinovați.

- De multe ori am pomenit numele diavolului, fără nici un motiv, doar pentru a mă încărca cu păcate aiurea.

- N-am dat de fiecare dată pomelnic la Sfînta Biserică pentru vii și adormiți.

~~~~~

- Cînd am făcut un acatist n-am făcut 48 de închinăciuni sau 24 de metanii și câte 3 închinăciuni la fiecare icos și condac.

- N-am dat 5 icoane de pomană cu același chip pentru a-mi face adăpost pe lumea cealaltă.

- Nu mi-am cerut iertare de la Puterile Cerești și eu aș fi primit binecuvîntare.

- Am putut să ajut cu materiale la construcția unei Sfinte Biserici dar eu păcătosul n-am făcut-o nici cu cuvîntul.

- N-am dus busuioc la Sfînta Biserică.

- Am dat milostenie celor necăjiți dar le-am cerut socoteală pentru viața lor nechibzuită.

- Am făcut tot timpul voia mea și mai puțin voia altora.

- Nu mi-am curățat mintea și sufletul cu postul din cauza cîrtelii.

- Cînd m-a chemat cineva pentru o lucrare în numele Lui Dumnezeu am refuzat în loc să fiu cel dintîi.

- N-am cinstit cum se cuvine numele Sfîntului al cărui nume îl port.

- Am făgăduit multe și am făcut puține, încă n-am trecut de la cuvinte la fapte.

- Toată viața m-am străduit să plac mai mult oamenilor decît Lui Dumnezeu.

- Am venit beat acasă, am înjurat, am vorbit murdar, cuvinte de hulă împotriva Puterilor Cerești, am făcut glume murdare și necuvincioase, anumite jocuri bune în fața copiilor asemănîndu-mă cu un animal sălbatic.

- N-am primit liniștit, fără să mă tulbur, orice lovitură primită în viață și orice întîmplare.

- Am lăsat copiilor voia liberă și bani le-am dat destui și s-au făcut niște vrăjmași ai Lui Dumnezeu și ai mei făcîndu-mă vinovat de starea lor.

- Maica Domnului spune: Creștinul să nu arate iubire prea multă copiilor căci se înjosesc pe ei. Să se poarte aspru, nedîndu-le bani pe mîna lor, să le arate drumul drept învățîndu-i credința cea adevărată și arătîndu-le calea spre mîntuire. Pentru cele trupești este munca cu

~~~~~

lucrul mâinilor, pentru cele sufletești este rugăciunea, milostenia din cele produse de ei.

- Ca femeie, deși am trecut de 50 de ani, port haine de culori deschise deși se cade să cuget mai mult la moarte și să port haine de culoare închisă.

- Deși știu că nimeni nu a câștigat Raiul cu averile, cu rangurile, cu iubirea de sine, cu mândria sau căutînd în orice împrejurare locul cel mai de cinste, eu pe acestea și mai mult decît acestea am făcut.

- Cînd a venit un sărac la mine și mi-a cerut ceva dacă n-am avut, n-am dat un răspuns cu blîndețe zicînd „vreau să te servesc dar nu am putere, mergi în numele Domnului mai departe”, eu i-am vorbit urît întrebîndu-l cine îmi dă și mie.

- Am știut că diavolul cînd vrea să ne tulbure lucrează prin copii, animale, păsări, insecte etc. dar eu prostul m-am înfuriat, m-am mîniat și m-am răzbunat.

- Am dat la bețivi și fumători bani.

- Am pîrît, am spus minciuni, am disprețuit și am vorbit de rău pe semenii mei fără a fi nevoie, din obișnuință.

- La boală, am cîrțit și n-am iubit pacea.

- M-am răzbunat cu dreptate și fără.

- Cînd copiii au făcut obrăznicii nu i-am bătut pentru dragostea bolnăvicioasă ce o am pentru ei.

- Ca femeie, am privit bărbați în față sau în ochi, dînd de bănuît la niște păcate, asemănîndu-mă curvelor sau prostituatelor.

- Am stat de vorbă cu plăcere cu cei care se laudă, cîrtesc și osîndesc pe alții.

- Cînd a venit un sărac și i-am dat ceva i-am zis că eu dacă muncesc am iar el nu are pentru că nu vrea să muncească.

- N-am dat de pomană 5 Sfinte Icoane cu Sfîntul al cărui nume îl port cu nevrednicie.

- Am visat de multe ori morți cerîndu-mi de pomană și eu n-am dat niciodată, am zis că e de la diavol.

- Mai tot timpul întîi am mîncat și după aceea m-am rugat deși

- Când cineva a vrut să mă îndrepte (corecteze), eu, năzăros fiind, m-am enervat.
- Nu m-am rugat când am lucrat, când am mâncat, când am călătorit, când m-am culcat pînă să adorm.
- M-am întrecut în fapte bune și mari cu minciuni, vicleșug și mîndrie.
- Din cauza mîndriei am pierdut tot ce am făcut, mi-am otrăvit sufletul.
- N-am citit acatistul pentru cei adormiți din neamul meu sau pentru toți creștinii adormiți.
- În loc să mă rog pentru vrăjmașii mei numai de bine, eu păcătosul tot timpul le-am dorit răul.
- Am îndemnat pe mulți tineri și chiar bătrîni să se căsătorească sau să trăiască în concubinaj.
- Am cumpărat carne din piețe, sporcîndu-mă cu salamuri, hoi-turi și cadavre împruțite.
- Am pus gaz în vin semenilor mei.
- Am greșit punînd la cîndiliță becuț în loc de ulei.
- N-am avut demnitate și ambiție când o femeie m-a invitat la pacat, am cedat ușor.
- Când au venit la mine străini sau chiar rude eu m-am supărat și le-am vorbit urît, am stat trist și nu i-am privit prietenos și cu zîmbet de bun venit.
- N-am dat daruri de Buna vestire copiilor.
- Pentru dragostea mea bolnăvicioasă pentru copiii mei le-am îngăduit toate și astăzi sunt fără Dumnezeu.
- Am vorbit neîntrebat, fără să îmi cer voie și fără smerenie.
- Am avut posibilitatea să cunosc legile Dumnezeiești dar am zis că e mai bine să nu le știu pentru a nu da socoteală.
- Din cauza lenei mi-am vătămat sufletul.
- De multe ori, când m-am dus la Sfînta Biserică, am mâncat bine acasă ca să nu-mi fie rău.
- M-am certat, bătut, înjurat, țipat, jignit cu soția în fața copiilor.

- M-am îmbătat și am făcut păcatul desfrînării cu soția în fața copiilor.

- Nu tot timpul mi-am făcut rugăciunea zicînd-o rar și clar.

- De multe ori am amînat postul, rugăciunea și milostenia.

- Nu de fiecare dată cînd am intrat în casă și am trecut prin fața Sfintelor Icoane și a Sfintei Cruci nu m-am însemnat cu semnul Sfintei Cruci și zicînd „Sfinților rugați-vă pentru noi cei furați de grija lumească”.

- Am locuit în casa mea ca un dobitoc, fără o Sfîntă Icoană, fără Sfînta Cruce, fără cîndiliță și fără tămîie.

- Am poreclit oameni care aveau nume de Sfinți.

- Am pus nume de Sfinți la animale și păsări.

- Niciodată n-am putut să-mi tai voia și să dobîndesc lepădarea de sine.

- N-am renunțat la dorințele, obiceiurile și năravurile urîte.

- Am dat argint viu semenilor mei sau am luat eu de la vrăjitori.

- La necaz am dat vina pe diavol și am vorbit cu el în tot felul în loc să mă rog Lui Dumnezeu să mă izbăvească.

- N-am iubit tăcerea, am flecărit tot timpul fără folos, în loc să mă rog.

- Un creștin adevărat vorbește cînd e întrebat, eu tot timpul am vorbit neîntrebat.

- Cînd am citit cărți religioase n-am făcut o rugăciune și semnul Sfintei Cruci, am stat tolănit în pat și n-am priceput nimic.

- De multe ori am făcut multe păcate din discuții duhovnicești, crezîndu-mă deștept, am grăit deșertăciuni.

- N-am mărturisit Învierea Domnului Hristos la toată lumea, fiindu-mi rușine de funcția semenilor.

- N-am iubit tăcerea, răbdarea și nerăzbunarea că să-l birui pe diavolul care mă chinuia.

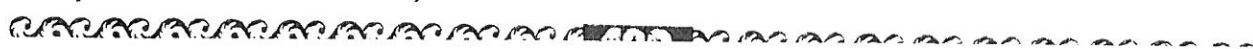
- Am umblat murdar și cu hainele rupte crezînd că prin aceasta mă smeresc.

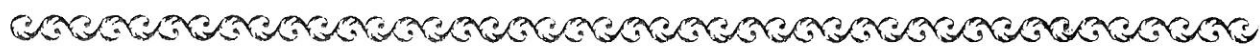
- De multe ori la necazuri am deznădăduit.

- N-am făcut mărturisire curată, am ascuns unele păcate, greșeli, gânduri și dorințe.
- N-am vorbit copiilor de bunătatea Domnului Hristos.
- N-am sfătuit pe creștini să nu se lipsească de Sfînta Biserică, de rugăciune și de post.
- N-am făcut ctitorie pentru vii și morți.
- Am disprețuit pe semenii mei și n-am știut să prețuiesc timpul și banii.
- Am practicat discuții aprinse, plin de ură și de mînie.
- Din cauza lipsei de răbdare și iertare am ajuns să fiu împietrit.
- Din cauza greșelilor repetate am ajuns pătimăș și nu mai pot scăpa de ele.
- N-am iubit tăcerea și n-am fost serviabil cu cei care mi-au cerut ajutor.
- N-am fost primitor de străini.
- N-am dus prima recoltă la Sfînta Biserică.
- Am știut că cea mai mare comoară a creștinilor este Sfînta Spovedanie dar n-am practicat-o.
- Am primit pomană de la necunoscuți și de la sinuciși.
- N-am păstrat secretul încredințat făcîndu-i pe mulți să păcătuiască și să sufere.
- N-am purtat în mintea mea cele 3 întrebări creștine „Pentru ce m-am născut, cum trebuie să-mi duc viața, de ce trebuie să mor și dacă mor unde mă duc”.
- Am știut că averea sufletului meu e Sfînta Rugăciune dar n-am practicat-o.
- Am alungat Duhul Sfînt cu țipatul, cu ura și cu răutatea.
- Cînd am primit pomană (jertfă) întîi trebuia să mă rog și după s-o folosesc.
- Am primit multă pomană de la oameni păcătoși.
- Am știut că voi fi întrebat pentru orice bănuț primit de pomană dar eu păcătosul i-am folosit pentru plăceri pămîntești.
- M-am întrecut cu semenii mei în lucruri pămîntești (case, vile, mașini, haine, cavouri).

- Din cauza măgulirilor, laudelor oamenilor și minciunilor m-am distrus atît trupește cît și sufletește.
- Tot timpul am umblat cu fața încrețită (încruntată), cu privirea holbată, n-am vorbit blînd și tot timpul am dorit să mă răzbun.
- Cînd am vrut să mă împac cu cineva n-am reușit pentru că tot timpul am răscolit trecutul.
- Sunt certat și nu vorbesc cu părinții mei trupești și sufletești sau vorbesc dar am ceva ură în suflet.
- N-am făcut economie cînd am avut și n-am lucrat cu dreaptă socoteală și acum mă aflu în mari lipsuri și cîrtesc.
- Am postit fără blagoslovenia duhovnicului și am avut probleme de sănătate.
- La spovedanie am vorbit cu duhovnicul mai mult de păcatele altora în loc să mă ocup de ale mele.
- Pentru că tot timpul am respins adevărul am pierdut.
- Am plîns din răutate, gelozie, mîndrie, alintături, spre osîndirea mea.
- Am dat la Sfînta Biserică și la cei săraci lucruri furate.
- N-am făcut metanii și închinăciuni pentru a șterge greșelile săvîrșite.
- Am făcut ascultare cu cîrtire, cu răutate, învrăjbit, plin de ură, pierzînd tot.
- Am dat povară duhovnicească (rugăciuni, cărți sfînte, închinăciuni, metanii, post) celor ce nu pot.
- Pentru slaba mea credință am slăbit duhovnicește.
- Am făcut lucruri sufletești, dar le-am făcut din fugă, fără evlavie, alergînd cu gîndul la cele făcute azi, la ceea ce voi face mîine iar cu mintea la ce a văzut ochiul și la ceea ce a rostit gura.
- Nu m-am jertfit cu trupul făcînd metanii pentru milostenia dată sau primită.
- N-a trecut o oră în care să nu fiu supărat pe cineva.
- Am purtat nume de Sfînt și am făcut fapte de păgîn.
- Multe zile au fost în care nu m-am rugat la îngerul meu păzitor.

- Ca tată (mamă) mi-am blestemat copiii și i-am dat răului și astăzi sunt de plîns.

- Nu l-am căutat pe Dumnezeu, am lăsat să mă caute El pe mine.

- Am vorbit de rău pe vrăjmașii mei.

- Trupul meu a fost atît de tiran cu sufletul meu încît l-a distrus căutînd numai poftele lui, transformînd sufletul în slugă.

- Tot timpul, cu fățarnicie, m-am făcut că-mi pare rău de trecutul meu necreștin.

- Am ținut în sufletul meu secrete diabolice pe care nu le-am spus nici la spovedanie deși mă tulburau.

- M-am rugat certat și neîmpăcat.

- N-am pomenit morții pe nume la rugăciune.

- N-am făcut niciodată voia aproapelui.

- Din cauza mîndriei mele, pentru că tot timpul mă laudam cu băiatul meu, Dumnezeu mi l-a luat.

- Cînd am avut farmece făcute n-am făcut slujbe și n-am dat cu Sfînta Aghiazmă.

- Cînd mi-a cerut cineva otravă, dero, detergent, gaz etc., eu am zis să nu zică bogdaproste că nu vreau să mănînc ce am dat, uitînd că ce este pe pămînt, pe pămînt rămîne, sus se duc doar mulțumirile (bogdaproste) și cu cît avem mai mulți de bogdaproste, cu atît e mai bine.

- N-am tămîiat tot ce am dat de pomană.

- Am dormit cît a trebuit, am mîncat peste măsură, m-am zgîrcit și am ținut supărare pe semenii depărtînd Duhul Sfînt.

- N-am dat la toți nădejde de mîntuire.

- N-am spus la toți de spovedanie.

- Am știut că legumele, fructele, laptele, brînză fără carne lungesc viața omului dar eu n-am avut voință.

- Din cauză că am mîncat mult zahăr și am băut mult alcool m-am îmbolnăvit.

- Am fost obraznic în vorbă, faptă și gînd deși puteam să evit.

- Tot timpul m-am gîndit la cele necesare trupului, uitînd de suflet.

- Am avut contraziceri fără rost atît în familie cît și la servicii.

- Am fost curios să aflu cine a săvârșit faptele cele mai mari și mai bune la Sfintele Biserici, i-am lăudat sau bârfit în loc să tac și să le urmez exemplul.

- M-am interesat de greșelile altora în loc să mă interesez de ale mele.

- La rugăciune m-am ciondănit, certat, uitat urît.

- M-am temut de lume în loc să mă tem de Dumnezeu care este destinatarul tuturor sufletelor.

- N-am făcut totul pentru aproapele ca să-l ajut la mîntuire.

- Am ajuns sărac trupește și sufletește pentru că am disprețuit rînduiala Sfintei Biserici și am alergat după plăceri trecătoare.

- Am avut darul de a întocmi poezii și cîntări dar eu am compus pentru oameni și nu pentru Domnul Hristos și Maica Domnului.

- Am înșelat pe mulți în numele Lui Dumnezeu.

- N-am căutat săraci să fac milostenie, am așteptat să vină ei la mine.

- Am știut că spovedania e lumina sufletului dar n-am făcut-o.

- Cînd am dat pomană mai multă am dat mai mult pentru vii decît pentru morți deși se cădea să fac invers.

- N-am pomenit la rugăciune pe vrăjmași ca pe cei mai buni prieteni.

- Am știut că spovedania e haina sufletului dar eu tot timpul am umblat gol sufletește.

- Din cauză că am fost neînțelept mi-am scurtat viața cu tot felul de plăceri.

- Cînd am făcut pomană, și au venit oameni mai puțin spălați, necăjiți, i-am alungat, respingîndu-i, folosind cuvinte jignitoare, pierzînd tot.

- Am disprețuit pe cei slabi în credință care trăiesc în mîndrie dobitocească.

- Am vorbit respingător celor răi și s-a lăsat cu scandal și bătaie.

- Ca părinte, m-am certat cu soția în fața copiilor.

- Pe cei care au căutat sfaturi la mine i-am respins cu răceală, trimîndu-i la alții.

- Am știut că postul este mama mîntuirii dar n-am ținut.
- Tot timpul m-am scîrbit din cauza necazurilor.
- Am avut bani nemunșiți și i-am pierdut (împrăștiat) ușor.
- Din cauza somnului mult mi-am făcut mare pagubă atît sufletească cît și trupească.
- Nu m-am rugat la Sfîntul al cărui nume îl port, la Sfîntul din ziua respectivă și la îngerul păzitor.
- I-am luat în derădere pe cei nevoiași, i-am trimis la muncă, i-am judecat și i-am disprețuit.
- Am tăiat animale și păsări în zile de sărbătoare.
- Am ținut post dar nu m-am spovedit.
- Am făcut fapte bune dar fără să fiu spovedit și Dumnezeu n-a primit nimic.
- N-am învățat pe alții atunci cînd le-a murit cineva drag într-o moarte năpraznică să-i mărturisească păcatele pe care le știu la duhovnic.
- N-am mărturisit păcatele făcute în sînul familiei.
- N-am ajutat pe cei ce erau pe patul de moarte ca să se spovedească, nu le-am adus un preot.
- Am ascultat pe la uși și ferestre, am dus vorba.
- Am știut că omul care postește și se roagă schimbă planurile Lui Dumnezeu dar eu tot timpul am trîndăvit.
- Am știut că Sfînta rugăciune este împărăteasa tuturor faptelor bune dar, din lene, n-am practicat-o.
- Cînd m-am certat, n-am cerut repede iertare ci am lăsat să treacă mult timp și dacă muream ajungeam în iad pentru că ura a prins rădăcini în sufletul meu.
- Nu mi-am pregătit copiii pentru împărăția Lui Dumnezeu.
- Nu m-am pregătit de tînăr pentru împărăția lui Dumnezeu, am zis că am timp mai tîrziu.
- Cînd am vrut ca Dumnezeu să-mi îndeplinească o dorință, n-am dormit puțin, n-am mîncat puțin, nu m-am rugat mult, n-am cugețat la Dumnezeu, motiv penru care nu mi-a fost îndeplinită dorința.
- M-am purtat cu îngîmfare față de amărîții care veneau la Sfînta Biserică, le-am zis „dă-te mai încolo, nu vezi că puți, stai mai în spate etc.”.

- Cînd m-am însemnat cu semnul Sfintei Cruci n-am meditat la patimile Domnului Hristos, l-am făcut din obișnuință și poate incorect.

- N-am spus creștinilor să se oprească cu totul de la povestirile murdare și bancurile care fac haz și veselesc inima păcătoșilor (proștilor care iubesc pierderea timpului).

- La orice supărare cît de mică am început să înjur.

- Am redat bancurile porcești, înjurăturile, gesturile celor păcătoși așa cum le-au zis și făcut făcîndu-l pe diavol să mă treacă în catastiful lui, în rînd cu ei, mai mult le-am întinat mintea și celor ce le-am spus.

- Tot timpul am dus oamenii cu vorba, făcîndu-i să păcătuiască.

- Am știut că pentru a fi un bun creștin trebuie să mă spovedesc din 40 în 40 de zile și dacă duhovnicul îmi dă Sfînta Împărtășanie să o iau, pentru că tot omul e nevrednic.

- Nu mi-a plăcut să-mi recunosc greșeala de bunăvoie iar dacă alții mi-au reproșat, m-am supărat.

- Am știut că este bine și plăcut mai mult decît spovedania ca omul să-și recunoască greșeala la vreme și grabnic iar eu n-am recunoscut niciodată, tot timpul am căutat motiv.

- N-am dat înțîietate celor ce-și caută locul de slavă deși nu merită, ajungînd la ceartă și ură.

- N-am încreștinat copiii familiilor nevoiașе, fiindu-mi silă sau din indiferență.

- Am știut că tot creștinul este obligat să aprindă lumînări și să plătească Sfînta Liturghie dar eu păcătosul și nepriceputul am zis că e suficient să plătească unul din casă, greșind.

- Am știut că vorba multă e paguba sufletului dar nu m-am oprit, am pierdut timpul ca un om lipsit de minte.

- Am trîndăvit cu toate simțurile, cum ar fi: cu ochii n-am citit cărți sfînte, cu gura nu m-am rugat și n-am propovăduit cuvîntul Sfintei Evanghelii, cu nasul n-am mirosit miros de tămîie și mir, cu urechile n-am ascultat glasul clopotului, Sfînta evanghelie, predica, necazul aproapelui, în inimă a tronat diavolul cu toată gașca lui, în minte n-am avut decît dorințe, năravuri și spurcăciuni, obosind-o, dialogînd cu diavolul pentru toate deșărtăciunile, cu mîinile n-am miluit, n-am

ajutat și nu m-am închinat după posibilități, cu picioarele n-am mers la Sfânta Biserică și la cercetat pe semenii mei.

- Când am făcut un serviciu cuiva am cerut mai mult decît făcea lucrarea respectivă, mi-am apreciat munca exagerînd.

- Am luat greutate pe suflet pentru că n-am mărturisit adevărul la vreme și n-am spus greșelile imediat ce le-am făcut la duhovnic.

- N-am iubit tăcerea risipindu-mi liniștea și alinarea.

- Am ascultat convorbirile telefonice ale semenilor mei.

- Toată viața am fost lipsit de duhul blîndeții și de gîndul cel bun.

- Tot timpul am răspuns semenilor mei la bine cu rău sau la rău tot cu rău.

- N-am ajuns la o stare duhovnicească deosebită ca atunci cînd mi-a greșit cineva sa-mi cer tot eu iertare.

- Am știut că tăcerea e leacul tuturor bolilor dar eu nu m-am oprit.

- Am văzut goliciunea părinților mei.

- M-am uitat în oglindă fiind dezbrăcat de tot pentru a-mi admira hoitul și m-am pipăit, m-am smintit de mine.

- Am persecutat public pe semenii mei, tulburîndu-i și smintindu-i.

- Din cauză că n-am iubit tăcerea și răbdarea m-am ales cu mulți dușmani.

- M-am încărcat cu multe păcate primind jertfă de pe la unii oameni nefăcînd nimic pentru aceasta.

- Am divorțat și am umblat cu șmecherii cu avocații și nu i-am dat soției partea ce i se cuvenea.

- Crezîndu-mă înțelept, m-am băgat în casa semenilor, dîndu-le sfaturi și mulți s-au bătut sau despărțit.

- Am zis copiilor mei să vă ardă focul, să vă mănînce moartea, să vă calce trenul ori mașina, să vă gasesc țepeni etc.

- Am gîndit și am dorit atît de mult păcatul încît dacă aveam posibilitatea îl săvîrșeam și în loc să-i mulțumesc Lui Dumnezeu că n-am căzut eu m-am mîndrit.

- Nu de fiecare dată cînd am făcut pomeni am fost împăcat cu toată lumea, spovedit și împărtășit.

- Am știut că răzbunarea e un gest luciferic dar am continuat să mă răzbun.

- Am știut că dușmănia este otrava care omoară totul dar eu am practicat-o.

- Necazurile mi le-am făcut singur, dar nu pot și nu vreau să recunosc.

- M-am obișnuit cu păcatele ca și cu o haină pe care nu vreau s-o dezbrac.

- Am știut că lacrimile celor vii strică liniștea celor morți dar eu tot timpul i-am plîns, însă cît au trăit nu i-am povățuit și nu i-am iubit.

- Am făcut pomeni în zadar pentru că am fost supărat, n-am iertat și cu dorință de răzbunare spre pierderea sufletului meu.

- M-am amestecat în tot felul de lucruri cu oamenii răi și fără Dumnezeu.

- Eu în loc să am grijă de păcatele mele, m-am ocupat de păcatele preoților, osîndindu-mă, uitînd că Dumnezeu îi va judeca.

- N-am ajutat pe toți atunci cînd am avut posibilitatea, fizic, material și moral.

- Pentru că n-am trăit în rînduială creștinească, nespovedindu-mă niciodată la preoți, am ajuns o satană întruchipată.

- Tot timpul am fost plin de gînduri străine și n-am voit să renunț la ele deși îmi tulbură mintea, fărăr nici un folos.

- Am pătinit greșelile altora, înjurături, bancuri, glume cu numele Lui Dumnezeu, preoți și Sfînta biserică.

- Am cunoscut cele 7 Sfinte Taine dar nu le-am împlinit la vreme, nu le-am respectat.

- Prin proasta educație și creștere a copiilor, prin viața mea destrăbălată și în sărăcie, copiii meu au batjocorit tainele Lui Dumnezeu fără oprire pînă cînd au murit.

- Am făcut desfrîinare în grup.

- Toată viața am umblat cu bănuieli și prin aceasta am făcut pe mulți să păcătuiască.

- N-am făcut ctitorie pentru sufletele celor adormiți și nepregătite.

- N-am făcut ctitorie pentru cei sinuciși.

~~~~~  
- Pentru că am fost un om nesincer tot timpul am avut de suferit și m-am îmbolnăvit de stres (nervi) de frică și rușine că voi fi prins cu minciuna.

- Am muncit fără mare trebuință în timpul orelor de rugăciune, mi-am căutat de treabă numai ca să nu-mi fac Sfintele rugăciuni.

- Am știut că „de la vorbă multă cu folos și fără folos înflorește răutatea și înmulțește păcatul. Tăcerea și răbdarea este alifia care vindecă sufletul. Fericiți sunt cei care vorbesc în șoaptă, mai ales despre Dumnezeu” iar eu numai invers am făcut.

- Am dat mîncare de dulce în post celor sănătoși.

- Toată viața am făcut totul pentru mine și nimic pentru aproapele deși se cadea să fac invers.

- Ca un om prost crescut am refuzat cînd cineva mi-a dăruit ceva făcîndu-i supărare și jignindu-l, spunîndu-i să dea la alt cineva căci dacă eram înțelept luam cu voie bună și dacă îmi prisosea dăruiam la altcineva fără să vadă.

- N-am căutat să-i înțeleg pe cei necăjiți iar pe cei nesinceri i-am respins cu răutate în loc să le arăt cu blîndețe drumul cel adevărat.

- Am știut că „cine iubește adevărul și luptă pentru adevăr tot timpul este tulburat” iar eu de frică l-am abandonat și am îmbrățișat minciuna.

- Am avut multă răutate asupra celor care m-au hulit pe drept sau pe nedrept.

- Din cauza vorbei multe și a cuvîntului cu spor mi-am cauzat multe primejdii mai ales sufletește, penru că cel înțelept le evită, eu neînțelept fiind vorba multă a fost patria mea, obosind auditoriul.

- Am aruncat vrăji în fîntînă, în casă, pe străzi, în curte, pe haine, în mîncare, în băutură, la oameni, la animale și păsări.

- Datorită nesupunerii, a pretențiilor de demnitate personală de om n-am avut loc nicăieri nici de locuit și nici de muncit.

- De tăierea capului Sfîntului Ioan Botezătorul am făcut vărsare de sînge și n-am ținut post negru după putere.

- De ziua Sfintei Cruci am făcut vărsare de sînge și n-am ținut post negru după putere.

~~~~~


- Am știut că „cei care se roagă cu toată încrederea vinovați fiind câștigă, fiindcă Puterile Cerești se milostivesc și îi ajută pe cei care cer și nu se bazează pe sine” dar eu păcătosul m-am bazat pe mine și pe relațiile omenești.

- Tot timpul am ascultat de sfatul diavolului răzbunându-mă, făcându-mă ucenic foarte ascultător al lui.

- Eu păcătosul am fost stăpînit de lăcomia de bani, mîncare, haine, de diferite lucruri, lăcomia de mărire care nu e altceva decît slava deșartă a omului ca să fie lăudat de oameni, pierzînd slava cerească.

- N-am lucrat tainic și în tăcere pentru sufletul meu sau al altora, n-am ascuns faptele bune ca pe o comoară ca atunci cînd va veni Domnul Hristos s-o descopere.

- Nu mi-a plăcut supunerea chiar și față de cei mari și înțelepți.

- Boala n-am primit-o ca pe o mîngîiere și ca pe o cercetare a Lui Dumnezeu.

- Am știut că „toată ființa ce trăiește pe pămînt este ispitită” iar eu la ispită tare am mai cîrțit.

- Fiind lispit de supunere, de lepădarea de sine, plin de pretenții, fără rîvnă de mîntuire, n-am întemeiat dragoste între mine și semenii.

- Din cauza mofturilor, a încăpățînărilor și a pretențiilor n-am avut pace și liniște în suflet, inimă și minte niciodată.

- N-am făcut ascultare la lucruri mari, pe cele mici nici nu le-am băgat în seamă.

- Cum a dat o boală peste mine imediat am fugit la spital fără să trec pe la duhovnic să mă spovedesc și să-mi facă Sfîntul Maslu, eu mi-am pus toată nădejdea mea în oameni.

- Am ținut minte răul și acum a scos foarte mulți pui de tot felul.

- Tot timpul am crezut că știu totul.

- N-am compătimit pe bețivi, drogați, și nu m-am rugat pentru ei sărmanii căci vrednici sunt de plîns și nu de judecat.

- N-am făcut la pomană 3 feluri de mîncare din zgîrcenie.

- Cînd am făcut parastas n-am avut cele necesare cum ar fi trebuit, pîine, colivă, vin, lumînări, prosop (batistă).

- N-am căutat să-mi vindec și să-mi alin sufletul de zbucium și zdruncin cu răbdarea, tăcerea și iertarea.

- Am plîns pe cei dragi cînd au murit cu strigări, cu răgete, cu urlete și cu huetă fără rost chiar și în timp ce preotul îl prohoddea și ținea slujba de înmormîntare.

- Am furat din livezi, vii, grădini, fie de la stat fie de la oameni, orice.

- Pentru supărări și necazuri pămîntești am blestemat și înjurat, bine era dacă răbdam și mă rugam.

- Rar mi s-a întîmplat să mănînc după apusul soarelui.

- Din cauza greșelilor intenționate simt că Dumnezeu mă iartă mai greu.

- Am știut că spovedania corectă te face ca un prunc dar eu nicio dată nu m-am spovedit corect, meditînd și notîndu-mi păcatele pe hîrtie acasă.

- Multe greșeli le-am repetat intenționat.

- Am privit statui nud și m-am smintit.

- AM SPĂLAT, TUNS, PIEPTĂNAT PISICI ȘI CÂINI ȘI MI-A ZIS
DUHOVNICUL CĂ NU-I BINE.

- Am imitat diferite animale și păsări urlînd și țipînd.

- Cînd am greșit am dorit să fiu iertat imediat, dar cînd mi-a greșit cineva nu l-am iertat imediat.

- N-am avut părere de rău pentru gândurile, dorințele, cugetele spurcate din minte și inimă.

- Nu m-am gîndit tot timpul la ceea ce voi fi, adică la moarte, căutînd să nu mă prindă nepregătit.

- Am găsit scris la sfinții părinți că: Noi mîncăm în post produsele plantelor pentru că lumina din ele, care prin fotosinteză (transformare) a intrat în fruct, aceea luminează sufletele noastre, pentru urcuș spre înviere al sufletelor noastre; produsele animaliere măresc pofta și dorințele trupului și slăbesc virtuțile sufletului. De aceea este foarte bine ca tot omul să postească, dar eu n-am postit și toate patimile m-au chinuit.

- Cînd Bunul și Milostivul Dumnezeu a cercetat faptele mele și a pus la încercare gândurile, tare am cărtit și m-am tulburat.

- Eu, păcătosul rău fiind, i-am văzut răi pe toți; pentru că omul bun pe toți îi vede buni.

- Sfinții părinți zic că omul moare de trei ori: când săvârșește păcatul moare sufletește; când moare trupește; când a murit trupește și nu-l mai pomenește nimeni, pentru că n-a lăsat nimic bun în urma lui: o sfântă biserică, o fântână, o troiță, o casă la orfani, vase sfinte la o sfântă biserică, veșminte de preot, să contribuie la pictarea sau zidirea sfintelor biserici, cumpărarea unui clopot, să fi botezat sau cununat și să-i fi îndrumat să împlinească poruncile lui Dumnezeu atât pe cei de neam cât și pe cei străini, cu toate că am știut, dar nimic nu a făcut.

- Eu, păcătosul, în loc să tac și să las faptele să vorbească, tot timpul am trăncănit.

- Am citit multe cărți, dar nimic n-am împlinit, pentru că frica de Dumnezeu mi-a lipsit.

- Din cauza păcatelor săvârșite de mine de mult am murit sufletește.

- Tot timpul eu, păcătosul, am căutat plăceri și am dat peste durere, pentru faptul că știam că plăcerea trupului e osânda și scârba sufletului.

- Tot timpul am făcut rugăciuni pentru a nu avea necazuri, în loc să le fac pentru a dobândi putere de la Dumnezeu ca să trec prin ele fără cârtire, ca să câpătăm mântuire.

- Am știut că omul care face voia aproapelui are pace, liniște, voie bună, dar eu pentru că am căutat ca toți să facă voia mea tot timpul, am fost tulburat, mânios, trist, mâhnit, bolnav trupește și sufletește.

- Sfinții au zis că spovedania corectă și sinceră reprezintă judecarea noastră pe pământ; practic ne judecăm singuri și nu vom mai fi judecați la Ziua Judecății, dacă nu vom muri nespovediți, eu am neglijat-o.

- M-am odihnit în munca și osteneala altora, fără să fac ceva pentru sufletele lor.

- Pentru că nu am avut în minte tot timpul rugăciunea, am făcut din ea atelierul diavolului, fabrica de gânduri, dorințe, năluciri, pofte, închipuiri și tot felul de plăceri trupești.

- Pentru că nu am scăpat de patima mândriei, nu m-am izbăvit de bolile trupești și sufletești.

- N-am mulțumit Lui Dumnezeu pentru boală, necazuri, ispite indiferent de unde au venit, de la trup, lume sau diavol; nu m-am străduit cu toată voința mea și ajutat de Harul lui Dumnezeu să le înving, pentru că eu mi-am pus nădejdea în mine și în oameni, uitând că fără Bunul Dumnezeu, omul, de unul singur, nu poate să facă nimic.

- Pentru că tot timpul am trăit în mândrie, ca un prost, crezându-mă cineva, Dumnezeu nu m-a ajutat cât am vrut și cât am dorit.

- La miezul nopții nu m-am sculat ca să-l laud pe Dumnezeu, am dormit ca un nesimțit.

- N-am păzit poruncile și cuvintele sfintei Evanghelii.

- Când m-a smerit Dumnezeu lăsându-mă în neputințele mele, în loc să-i mulțumesc am cârtit sau chiar mai rău am făcut.

- N-am făcut izvoare de lacrimi ochii mei, pentru că n-am păzit poruncile lui Dumnezeu, dar plâng ușor când mă supără cineva.

- L-am mințit pe Dumnezeu zicând că am inima sus, că plâng cu lacrimi fierbinți, că de șapte ori pe zi îl voi lauda, că îl iubesc și poruncile o să i le împlinesc.

- Nu mi-am făcut rugăciunile de dimineață, seară, miezul nopții, ca să mă asemăn cu cele cinci fecioare înțelepte; am trăit ca un dobitoc.

- Prin cuvinte cu vicleșug mi-am dezvinovățit păcatele mele în fața semenilor.

- Am știut că rugăciunea este împărăteasa tuturor faptelor bune dar n-am făcut cum scrie în Ceaslov, rugăciunile de dimineață, rugăciunile de seară, miezonoptica, canon la Sfânta Treime, Iisus Hristos, Maica Domnului, la toți sfinții, la îngerul păzitor, acatistul sfântului al cărui nume îl port – nici măcar o dată pe săptămână – sau al sfântului din ziua respectivă.

- Nu mi-am făcut canonul pravilă în fiecare zi de creștin ortodox.

- N-am zis măcar de 40 de ori Tatăl Nostru Împărate Ceresc, Crezul, Cuvine-se cu adevărat.

- Nu zic în tot cursul anului rugăciunea Doamne și Stăpânul vieții mele (Sfântul Efrem Sirul), pentru că dacă trebuie să o zicem în post, cu cât mai mult în afara postului.

- N-am program de rugăciune zilnic.

- Stăpânesc sau moștenesc pământ, casă, lucruri dobândite prin ucidere de către mine sau rudele mele.

- Am vorbit, râs, glumit în timp ce am stat la masă.

- N-am mărturisit păcatele făcute cu fapta, gândul, cuvântul, cugețul – când, unde, cum, cu cine, cu ce scop – dar mai ales cele făcute în timpul Sfintei Liturghii.

- N-am împletit munca cu rugăciunea, am pierdut timpul cu tot felul de năluciri când am mers pe stradă, la muncă, la piață, cât am stat la un rând (coadă), n-am zis rugăciuni, am bârfit sau m-am gândit aiurea.

- M-am culcat când nu-mi era somn, am mâncat când nu-mi era foame, din lipsă de ocupație.

- Când a venit cineva la mine sau m-am dus eu la cineva n-am zis o rugăciune ca să ne aflăm în Duhul lui Dumnezeu, iar la plecare n-am zis rugăciunea de iertare corectă, adică te iert, iartă-mă și tu și Dumnezeu să ne ierte pe toți și pe cei pe care i-am pomenit în discuția noastră (pentru că dacă i-am lăudat am greșit pentru că am trimis diavolul asupra lor și lauda i se cuvine numai lui Dumnezeu, iar de i-am bârfit, le-am luat Tronul de Judecată a lui Dumnezeu).

- M-am schimbat de haine, spălat, dormit, dezbrăcat în fața sfințelor icoane.

- Ca femeie nu port tot timpul capul acoperit, perioadă în care rugăciunea nu-mi este primită și îmi este spre osândă.

- Am pupat câini, pisici, porci, viței și alte animale.

- Le-am rupt picioarele, le-am lovit în ochi, le-am rupt aripile, le-am înecat, strivit – la animale, păsări, insecte –; le-am omorât cu ură și răutate, de parcă ele poartă vreo vină că s-au născut așa.

- Am cununat oameni care erau la a patra sau chiar mai multe cununii.

- Am cheltuit bani pe tot felul de nimicuri și n-am în casă Biblia, Viețile sfinților de peste an, Acatistier mare, Ceaslov mare, Psaltire și alte cărți de credință ortodoxă; rafturile sunt pline cu cărți lumești și nefolositoare și sticle cu băutură cu care mă laud ca prostul.

~~~~~

- Tot timpul mă plâng ca prostul că nu-mi ajung banii pentru că dau aproape tot pe telefonul mobil și fix, pe internet, pe televizor, pe tot felul de ziare, pe curent electric cheltuit la televizor, internet, telefon și nu-mi permit să ardă în casa mea două sau trei candelă (una pentru vii, una pentru morți și una pentru cei pe care nu mai are cine să-i pomenească – fie vii, fie morți). Dumnezeu să le facă parte la toți, nu mai vorbesc de ajutorat Sfânta Biserică, de făcut o fântână, o troiță, de ajutorat orfani, văduve etc.

- Am avut la botezul copilului meu invitați, mi-au dat mulți bani și cadouri, m-am bucurat dar nu le-am reținut numele de botez ca să mă rog pentru ei toată viața că m-au făcut dator pe mine și pe copil.

- Am făcut nuntă mare, lumească, au venit mulți invitați, cununăți, necununăți, spovediți, nespovediți, creștini, sectanți, atei, păgâni, mi-au dăruit cadouri, bani mai mulți sau mai puțini dar m-au făcut dator să mă rog pentru ei toată viața (dar ce mă fac cu cei care nu sunt creștini, că nici Sfânta Biserică nu-i pomenește, că rămân păcatele lor asupra noastră, celor căsătoriți și să nu ne așteptăm să ne meargă bine; banii lor nu ne ajută ci ne osândesc aici și în veșnicie).

- Am furat și am înșelat, am dat o parte mică la săraci, crezând că prin aceasta Dumnezeu mă iartă, amăgindu-mă.

- Mi-am dus părinți, socri, rude la azil din comoditate și n-am vrut să am obligații.

- Când am avut pe cineva bolnav din familie, rude, cunoștințe, n-am chemat preotul să-l spovedească, să-i facă Sfântul Maslu, l-am dus întâi la spital și a murit nepregătit.

- N-am rugat pe Dumnezeu, Maica Domnului, pe sfinți, pe îngerul păzitor să mă scoale la rugăciune.

- Am știut că Dumnezeu ne ridică la cer prin Sfânta Liturghie, dar eu, păcătosul m-am dus rar sau târziu la Sfânta Biserică.

- Necitit fiind și foarte puține cunoscând m-am crezut foarte deștept, pentru că cu cât știi mai multe îți dai seama că nu știi nimic.

- Nu m-am rugat la sfinți ca să mi-i fac prieteni, martori și apărători.

- Nu m-am rugat tot timpul la sfinții pomeniți în ziua respectivă, din nesimțire și lene.

~~~~~

~~~~~

- Dumnezeu, pentru că mă iubește, ca să mă oprească de la diferite păcate, mi-a dat un pic de boală cu care să mă priponească, dar eu tare am mai cârtit și chiar m-am blestemat, uitând că boala este un rezumat al păcatelor de cele mai multe ori, pentru că cine bolește mai puțin păcătuiește și se înțelepțește.

- Am știut că boala sau suferința trupului este bucuria sufletului, priponul patimilor, că boala fără cârtire te înalță, te apropie de Dumnezeu, te face să cugeți la moarte, să păcătuiești mai puțin; boala te face mai bun, mai milos, mai compătimitor cu necăjiții, te duce la Dumnezeu, dar eu, păcătosul, la cea mai mică boală și ispită am cârtit și Lui Dumnezeu n-am mulțumit, nu m-am sfințit și nici împărăția Lui Dumnezeu n-o voi dobândi dacă nu-mi schimb viața.

- Pentru că tot timpul am urât, n-am avut timp să iubesc duhovnicește pe nimeni.

- Am iubit patimile (păcatul) și am urât virtutea și pe cei care o practică.

- Am știut că valoarea creștinului (sau starea lui duhovnicească) se vede când este criticat, hulit, bătut, înșelat, furat, trădat, contrazis, umilit și nicidecum când este lăudat, dar mie, păcătosul, mi-a plăcut să fiu lăudat, cum îi place porcului scărpinatul.

- Tot timpul, în loc să fug de cei care mă lăudau și prin care lucra diavolul, eu am fugit de cei care m-au hulit și mi-au arătat neputințele.

- Pentru că ochii mei au fost murdari pe toți și pe toate le-am văzut murdare, pentru că ochiul curat pe toate le vede curate.

- Am știut că cine face acatistul sau se roagă la un sfânt, îl face dator pe sfânt și sfântul mijlocește la Dumnezeu pentru mine, dar eu, puturosul, n-am făcut nimic.

- Din indiferență, necunoaștere, pentru că nu m-am străduit să cunosc, am păcătuیت făcând fapte bune cum ar fi: semnul sfintei cruci aiurea, pomeni cu laudă și mândrie, stat la rugăciune cu mintea aiurea, ținută necuviincioasă la rugăciune etc.

- Când m-am spovedit am cerut eu singur canonul, n-am lăsat la latitudinea duhovnicului.

~~~~~

~~~~~  
păzesc așezământul de lege al Lui, și-și aduc aminte de poruncile Lui ca să le facă pe ele. Domnul din cer a gătit Scaunul Său, și împărăția Lui pe toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la virtute, care faceți cuvântul Lui, și auziți glasul cuvintelor Lui; binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui care faceți voia Lui; binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează suflete al meu pe Domnul.

## PSALMUL 31

Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleșug. Când am tăcut, topitu-s-au oasele mele în strigătul meu toată ziua. Că ziua și noaptea s-a îngreuiat peste mine mâna Ta, prefăcutu-m-am în uscăciunea verii. Fărădelegea mea am cunoscut și păcatul meu m-am acoperit. Zis-am: „Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului și tu ai iertat păgânătatea inimii mele. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul în vreme bine cuvenită, însă un potop de ape multe, către dânsul nu se vor apropia. Tu ești scăparea mea de necazul ce mă cuprinde, bucuria mea. Izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat...

## APOI RUGĂCIUNEA ACEASTA:

Doamne lisuse Hristoase Dumnezeuul meu, mult milostive, îți mulțumesc Ție, că prin mărturisirea cea către duhovnicescul meu Părinte, m-ai învrednicit pe mine păcătosul să iau de la Tine

iertarea păcatelor mele. Ca David cel ce a zis: „Juratu-m-am și am pus ca să păzesc judecățile dreptății Tale”, făgăduiesc și eu înaintea Ta, cu voință hotărâtoare a sufletului meu, că aleg mai bine a muri, decât a face de acum înainte vreun păcat de moarte și a amări cu el bunătatea Ta cea nemăsurată. Dar de vreme ce voința mea este neputincioasă, singură de sine fără ajutorul Tău, mă rog Ție fierbinte, să mă  
~~~~~

întărești cu Darul și ajutorul Tău, ca să rămân până la sfârșit neschimbat în această hotărâre.

Dă-mi, Doamne, ca cealaltă vreme a vieții mele să o petrec în pace și în pocăință, și să dobândesc în această viață Darul Tău, iar în cealaltă fericirea de veci, pentru rugăciunile prea binecuvântatei Maicii Tale și ale tuturor Sfinților Tăi. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE MAICA DOMNULUI PENTRU PĂRINTELE DUHOVNIC

O, Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, împărăteasa Cerului și a Pământului, ascultă strigarea sufletului meu și primește păătoasa mea rugăciune, Preacurată Maica a Lui Dumnezeu, care o aduc pentru părintele meu duhovnic, îndureratul robul Tău (*numele*). Fii lui întotdeauna Călăuzitoare, și în toată vremea însoțește-l și îngrețește-l pe el cu sfinții îngeri. Întărește-l când este treaz, păzește-l când doarme, mângâie-l când plânge, îmbărbătează-l când este trist, izbăvește-l de dureri; slobozește-l de clevetire, ridică-l când este în neputință, biruiește-i pe demonii ce luptă împotriva lui și în primejdie de moarte îl ajută. În fiecare zi îl arată înfricoșător pentru vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți, pentru ca ei să știe că el este robul Tău, Maica lui Dumnezeu, Care L-ai născut pe Domnul și Împăratul, Căruia I Se cuvine cinstea și închinăciunea în vecii vecilor. Amin.

Maica Domnului, îmblânzește inimile oamenilor celor răi care se ridică asupra lui. Tu vezi osteneala și durerea părintelui meu duhovnic (*numele*), durerile lui doar Tu singură le cunoști. Tu îi știi toate тайнеle sufletului, caută cu milostivire la el din cer, ușurează-i suferința, acoperă-l cu Acoperământul Tău, cercetează-l pe el cu mila Ta cea cerească, trimite-i binecuvântare în toate faptele lui și-i dăruiește ajutorul Tău cel nevăzut, și cu sfintele lui rugăciuni, dă-mi mie smerenie, muștrare de conștiință, răbdare, blândețe, curăție, tăcere și mă acoperă de toate năpastele și de vrăjmașii cei văzuți și cei nevăzuți. Amin.

RUGĂCIUNEA ARHIMANDRITULUI SOFRONIE PENTRU PĂRINTELE DUHOVNIC

Doamne Iisuse Hristoase Fiul Lui Dumnezeu, care pe desfrânata și pe tâlharul i-ai primit, primește și rugăciunea mea pentru robul tău, părintele meu duhovnic (*numele*) ales de Tine să poarte povara păcatelor mele în fața Ta, așa cum Tu porți povara lumii întregi în fața Tatălui Cerească.

Iartă-i toate greșelile lui pentru dragostea și jertfa stăruitoare, ca să pun început bun de pocăință eu, oaia rătăcită. Cercetează-l degrabă și vezi nevoile lui. Vindecă-l de toată boala și întinăciunea trupească și sufletească și de slăbiciunea firii celei căzute. Izbăvește-l de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți, de tot răul și ispitele ce i-au venit pentru păcatele mele. Sporește-i înțelepciunea, îndelunga răbdare, liniștea, pacea și mulțumirea sufletească. Înmulțește-i puterea, sporește-i blândețea și purtarea de grijă și împlinește toate cele de folos lui. Dă-i minte luminată și pricepere sfântă care se pogoară de la Tine, împăratul Luminii. Bine sporește în el Doamne și dăruiește-l sănătos, îndelungat în zile, drept învățând cuvântul adevărului Tău. Amin. (*Metanie*)

Împărate Cerească Mângâietorule, deschide stavila cerului și plouă peste părintele meu duhovnic (*numele*), belșug de har și bogată milă. Pogoară-Te asupra lui, odihnește în el pururea și revarsă peste el mulțimea îndurărilor tale. Amin. (*Metanie*)

Maica Domnului, acoperă cu Atotputernicul tău Acoperământ pe robul tău, părintele meu duhovnic (*numele*) și roagă-te Bunului Dumnezeu să-l miluiască pentru rugăciunile tale. Izbăvește-l de toată ispita trupească și sufletească, curăță-l, tămăduiește-l, întărește-l și sănătate deplină dăruiește-i. Amin. (*Metanie*)

Sfinte Mare Proorocule Ioane Înaintemergătorule și Botezătorule al Domnului, roagă-te lui Dumnezeu să miluiască și să mântuiască pe părintele meu duhovnic (*numele*) pentru rugăciunile tale.

Sfinte Sfințite Mucenice Dorotei roagă-te Bunului Dumnezeu să miluiască și să mântuiască pe părintele meu duhovnic (*numele*) pentru rugăciunile tale.

Cele noua Puteri Cerești, Sfinților Români, mucenici și mucenițe, cuvioși și cuvioase, Preacuvioșilor Părinți ai noștri și sfinți a căror pomenire se face astăzi, împreună cu toți sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu să miluiască și să mântuiască pe părintele meu duhovnic (*numele*) pentru rugăciunile voastre. Amin. Amin. Amin. (*Metanii*)

CUPRINS

PREFAȚĂ.....	3
CUVÎNT DE FOLOS ÎNAINTE	5
PREGĂTIREA PENTRU SPOVEDANIE.....	13
RUGĂCIUNE ÎNAINTE DE A MERGE LA SFÂNTA SPOVEDANIE	16
PSALMUL 50	17
CREZUL – SIMBOLUL CREDINȚEI.....	18
RUGĂCIUNEA LUI MANASE ÎMPĂRATUL.....	19
PSALMUL 6	20
PSALMUL 129	20
RUGĂCIUNE DE UMILINȚĂ CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS.....	20
RUGĂCIUNE PENTRU RECUNOAȘTEREA TICĂLOȘIILOR NOASTRE.....	21
RUGĂCIUNE UMILITĂ PENTRU RECUNOAȘTEREA PĂCATELOR.....	23
MĂRTURISIRE	26
RUGĂCIUNE DUPĂ SFÂNTA SPOVEDANIE.....	209
PSALMUL 102.....	209
PSALMUL 31	210
APOI RUGĂCIUNEA ACEASTA:.....	210
RUGĂCIUNE CĂTRE MAICA DOMNULUI PENTRU PĂRINTELE DŢHOVNIC.....	211
RUGĂCIUNEA ARHIMANDRITULUI SOFRONIE PENTRU PĂRINTELE DUHOVNIC.....	212